

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-109-13

Druk nr 2106
Warszawa, 29 stycznia 2014 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy - Prawo wodne oraz
niektórych innych ustaw** wraz z projektami
aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Środowiska.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku nr 1 po pkt 16 dodaje się pkt 16a i 16b w brzmieniu:
„16a) dyrektywy 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu (Dz. Urz. UE L 372 z 27.12.2006, str. 9);
16b) dyrektywy 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim (Dz. Urz. UE L 288 z 06.11.2007, str. 27);”;
- 2) w art. 5 w ust. 5 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) wody podziemne w obszarach bilansowych, będących jednostkami hydrogeologicznymi wytypowanymi w celu ustalenia zasobów odnawialnych i zasobów dyspozycyjnych wód podziemnych, wraz z oceną stopnia zagospodarowania tych wód, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 163, poz. 981 oraz z 2013 r. poz. 21 i 1238).”;
- 3) w art. 9:

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia postanowień następujących dyrektyw:

- 1) dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 26);
- 2) dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. WE L 327 z 22.12.2000, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 275);
- 3) dyrektywy 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu (Dz. Urz. UE L 372 z 27.12.2006, str. 19);
- 4) dyrektywy 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim (Dz. Urz. UE L 288 z 06.11.2007, str. 27).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951 i 1513 oraz z 2013 r. poz. 21 i 165.

a) w ust. 1:

– po pkt 1c dodaje się pkt 1d–1j w brzmieniu:

- „1d) dobrym potencjale ekologicznym – rozumie się przez to taki stan silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych lub sztucznych jednolitych części wód powierzchniowych, który na podstawie klasyfikacji potencjału ekologicznego tych wód, wykonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego potencjału, jest określony co najmniej jako dobry;
- 1e) dobrym stanie chemicznym wód podziemnych – rozumie się przez to taki stan chemiczny jednolitych części wód podziemnych, który na podstawie oceny stanu chemicznego tych wód, wykonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego stanu, jest określony jako dobry;
- 1f) dobrym stanie chemicznym wód powierzchniowych – rozumie się przez to taki stan chemiczny jednolitych części wód powierzchniowych, który na podstawie klasyfikacji stanu chemicznego tych wód, wykonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego stanu, jest określony jako dobry;
- 1g) dobrym stanie ekologicznym – rozumie się przez to taki stan jednolitych części wód powierzchniowych innych niż silnie zmienione jednolite części wód powierzchniowych lub sztuczne jednolite części wód powierzchniowych, który na podstawie klasyfikacji stanu ekologicznego tych wód, wykonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego stanu, jest określony co najmniej jako dobry;
- 1h) dobrym stanie ilościowym wód podziemnych – rozumie się przez to taki stan jednolitych części wód podziemnych, który na podstawie oceny stanu ilościowego tych wód, wykonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego stanu, jest określony jako dobry;
- 1i) dobrym stanie wód podziemnych – rozumie się przez to taki stan jednolitych części wód podziemnych, w którym stan ilościowy wód podziemnych oraz stan chemiczny tych wód jest określony co najmniej jako dobry;
- 1j) dostępnych zasobach wód podziemnych – rozumie się przez to zasoby wód podziemnych stanowiące średnią roczną z wieloletnia wielkość

całkowitego zasilania wód podziemnych określonej jednolitej części wód podziemnych pomniejszoną o wielkość z wielolecia przepływu wód wymaganego dla osiągnięcia celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych związanych z określoną jednolitą częścią wód podziemnych, tak aby nie dopuścić do:

- a) znacznego pogorszenia stanu ekologicznego tych jednolitych części wód powierzchniowych,
- b) powstania szkód w ekosystemach lądowych zależnych od wód podziemnych;”

– pkt 6d otrzymuje brzmienie:

„6d) ograniczaniu emisji do wód – rozumie się przez to działania mające na celu ograniczenie emisji bezpośrednio do wód lub do ziemi, w szczególności przez nieprzekraczanie dopuszczalnych wartości emisji, a także ograniczenia i warunki odnoszące się do sposobu oddziaływania, rodzaju lub innych niż rodzaj cech emisji oraz do ustanowionych na potrzeby działalności zakładów norm, mających wpływ na wielkość emisji do wód lub do ziemi;”

– pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) powodzi – rozumie się przez to czasowe pokrycie przez wodę terenu, który w normalnych warunkach nie jest pokryty wodą, wywołane przez wezbranie wody w ciekach naturalnych, zbiornikach wodnych, kanałach oraz od strony morza, z wyłączeniem pokrycia przez wodę terenu wywołanego przez wezbranie wody w systemach kanalizacyjnych;”

– uchyla się pkt 13e i 13f,

– dodaje się pkt 13g–13n w brzmieniu:

„13g) stanie ekologicznym – rozumie się przez to określoną jakość struktury i funkcjonowania ekosystemu wodnego związanego z jednolitymi częściami wód powierzchniowych;

13h) stanie ilościowym wód podziemnych – rozumie się przez to określony poziom, w jakim pobór wody ma wpływ na jednolitą część wód podziemnych;

13i) stanie wód podziemnych – rozumie się przez to ogólny stan jednolitych części wód podziemnych, który określa się na podstawie oceny stanu

ilościowego wód podziemnych oraz oceny stanu chemicznego tych wód, przy czym o ogólnym stanie decyduje gorszy ze stanów;

- 13j) substancjach priorytetowych – rozumie się przez to substancje lub grupy substancji, których emisje do wód należy stopniowo ograniczać, a w przypadku priorytetowych substancji niebezpiecznych – stopniowo usuwać ze środowiska wodnego w celu ich wyeliminowania;
- 13k) substancjach szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego – rozumie się przez to substancje lub grupy substancji, które są toksyczne, trwałe oraz zdolne do bioakumulacji, a także inne substancje lub grupy substancji, które należy równoważnie traktować;
- 13l) substancji zanieczyszczającej – rozumie się przez to substancję mogącą spowodować zanieczyszczenie, w szczególności:
 - a) organiczne związki chlorowcowe lub substancje, które mogą tworzyć takie związki w środowisku wodnym,
 - b) związki fosforoorganiczne,
 - c) związki cynoorganiczne,
 - d) substancje lub preparaty, lub produkty ich rozkładu, o udowodnionych właściwościach rakotwórczych lub mutagennych lub właściwościach mogących zakłócać w środowisku wodnym lub przez to środowisko funkcje: steroidogenowe, hormonów tarczycy, reprodukcyjne lub inne funkcje endokrynologiczne,
 - e) trwałe węglowodory oraz trwałe i bioakumulujące się toksyczne substancje organiczne,
 - f) cyjanki,
 - g) metale lub ich związki,
 - h) arsen lub jego związki,
 - i) produkty biobójcze lub środki ochrony roślin,
 - j) substancje w zawiesinie,
 - k) substancje, które przyczyniają się do eutrofizacji, przede wszystkim azotanami i fosforanami,
 - l) substancje wywierające niekorzystny wpływ na bilans tlenu, których pomiaru można dokonać przy użyciu wskaźników takich jak:

pięciodobowe biochemiczne zapotrzebowanie na tlen (BZT₅)
i chemiczne zapotrzebowanie na tlen (ChZT_{Cr});

13m) sztucznej jednolitej części wód powierzchniowych – rozumie się przez to jednolitą część wód powierzchniowych powstałą w wyniku działalności człowieka;

13n) stanie wód powierzchniowych – rozumie się przez to ogólny stan jednolitych części wód powierzchniowych, który określa się w przypadku:

a) silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych lub sztucznych jednolitych części wód powierzchniowych – na podstawie potencjału ekologicznego oraz stanu chemicznego,

b) jednolitych części wód powierzchniowych innych niż wymienione w lit. a – na podstawie stanu ekologicznego oraz stanu chemicznego – przy czym o ogólnym stanie decyduje gorszy wynik;”;

– pkt 25a otrzymuje brzmienie:

„25a) zanieczyszczeniu – rozumie się przez to emisję w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.⁴⁾), która może być szkodliwa dla zdrowia ludzi lub stanu środowiska, w tym jakości ekosystemów wodnych lub ekosystemów lądowych bezpośrednio zależnych od ekosystemów wodnych, powodować szkodę w dobrach materialnych, pogarszać walory estetyczne środowiska lub kolidować z uzasadnionymi sposobami korzystania ze środowiska, w szczególności powodować zanieczyszczenie wód;”;

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) właścicieli – stosuje się odpowiednio do posiadaczy samoistnych oraz użytkowników wieczystych, a w przypadku eksploatacji instalacji stosuje się do prowadzącego instalację w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;”;

4) w art. 21 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Utrzymywanie wód stanowi obowiązek ich właściciela i obejmuje działania:

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238 oraz z 2014 r. poz. 40 i 47.

- 1) wynikające z planu utrzymania wód;
 - 2) niewynikające z planu utrzymania wód, jeżeli zachodzi pilna i uzasadniona konieczność realizacji tych działań z uwagi na zapewnienie ochrony przed powodzią lub w związku z koniecznością usunięcia skutków powodzi.”;
- 5) w art. 22:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Utrzymywanie śródlądowych wód powierzchniowych oraz morskich wód wewnętrznych polega na zachowaniu stanu ich dna lub brzegów oraz na remoncie lub konserwacji istniejących budowli regulacyjnych.”,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Utrzymywanie wód ma na celu zapewnienie:

 - 1) ochrony przed powodzią lub usuwania skutków powodzi,
 - 2) spływu lodów oraz przeciwdziałania powstawaniu niekorzystnych zjawisk lodowych,
 - 3) właściwych warunków korzystania z wód, w tym utrzymywania zwierciadła wody na poziomie umożliwiającym funkcjonowanie urządzeń wodnych, obiektów mostowych, rurociągów, linii energetycznych, linii telekomunikacyjnych oraz innych urządzeń,
 - 4) właściwych warunków eksploatacyjnych śródlądowych dróg wodnych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 42 ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej,
 - 5) właściwego działania urządzeń wodnych, w szczególności ich odpowiedniego stanu technicznego i funkcjonalnego

– i nie powinno uniemożliwić osiągnięcia celów środowiskowych określonych w art. 38d ust. 1 i 2, art. 38e ust. 1 oraz w art. 38f ust. 1.
- 1b. Utrzymywanie wód jest realizowane przez:
- 1) wykaszanie roślin z dna oraz brzegów śródlądowych wód powierzchniowych;
 - 2) usuwanie roślin pływających i korzeniących się w dnie śródlądowych wód powierzchniowych;
 - 3) usuwanie drzew i krzewów porastających dno oraz brzegi śródlądowych wód powierzchniowych;
 - 4) usuwanie z śródlądowych wód powierzchniowych przeszkód naturalnych oraz wynikających z działalności człowieka;

- 5) zasypywanie wyrw w brzegach i dnie śródlądowych wód powierzchniowych oraz przez ich zabudowę biologiczną;
 - 6) udrażnianie śródlądowych wód powierzchniowych przez usuwanie zatorów utrudniających swobodny przepływ wód oraz usuwanie namulów i rumoszu;
 - 7) udrażnianie przepustów i odcinków śródlądowych wód powierzchniowych pod obiektami mostowymi lub w bezpośrednim sąsiedztwie tych obiektów;
 - 8) remont lub konserwację stanowiących własność właściciela wody:
 - a) budowli regulacyjnych oraz ubezpieczeń w obrębie tych budowli,
 - b) urządzeń wodnych;
 - 9) rozbiórkę lub modyfikację tam bobrowych oraz zasypywanie nor bobrów w brzegach śródlądowych wód powierzchniowych.”;
- 6) w art. 38:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Celem ochrony wód jest osiągnięcie celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych, jednolitych części wód podziemnych oraz obszarów chronionych, o których mowa w art. 113 ust. 4, a także poprawa jakości wód oraz biologicznych stosunków w środowisku wodnym i na terenach podmokłych.”,
 - b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a–5c w brzmieniu:

„5a. Ochrona wód jest realizowana w szczególności z uwzględnieniem wyników oceny stanu wód podziemnych oraz wyników oceny stanu wód powierzchniowych.

5b. Ocena stanu wód podziemnych obejmuje ocenę stanu ilościowego wód podziemnych i ich stanu chemicznego oraz określenie dobrego stanu wód podziemnych, w tym dobrego stanu ilościowego wód podziemnych i dobrego stanu chemicznego wód podziemnych, dokonywane w ramach oceny stanu jednolitych części wód podziemnych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 38a ust. 1.

5c. Ocena stanu wód powierzchniowych obejmuje klasyfikację stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego tych wód oraz określenie dobrego stanu ekologicznego, dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego wód powierzchniowych, dokonywane zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 38a ust. 2 i 3.”;

7) w art. 38a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i sposób oceny stanu jednolitych części wód podziemnych, w tym:

- 1) klasyfikację elementów fizykochemicznych;
- 2) definicje klasyfikacji stanu ilościowego wód podziemnych oraz ich stanu chemicznego;
- 3) sposób interpretacji wyników badań elementów fizykochemicznych i ilościowych;
- 4) sposób prezentacji ich stanu;
- 5) częstotliwość dokonywania oceny ich stanu;
- 6) wartości progowe będące normami jakości środowiska wyrażonymi jako stężenie danej substancji zanieczyszczającej, grupy tych substancji lub substancji wyrażonej jako wskaźnik, które nie powinno być przekroczone z uwagi na ochronę środowiska oraz zdrowie ludzi.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister, wydając rozporządzenia, o których mowa w ust. 1 i 2, będzie się kierował istniejącym stanem rozpoznania procesów zachodzących w środowisku wodnym oraz dostępnymi wynikami pomiarów i badań oraz weźmie pod uwagę:

- 1) zakres interakcji pomiędzy wodami podziemnymi a:
 - a) ekosystemami wodnymi pozostającymi z nimi w związku hydraulicznym,
 - b) zależnymi od nich ekosystemami lądowymi;
- 2) zaburzenia aktualnych lub przyszłych uzasadnionych sposobów wykorzystania wód podziemnych lub ich funkcji;
- 3) zanieczyszczenia powodujące uznanie jednolitych części wód podziemnych za zagrożone;
- 4) warunki hydrogeologiczne, w tym informacje dotyczące bilansu wodnego i poziomów naturalnego tła hydrogeochemicznego, z uwzględnieniem przypadków, gdy podwyższone poziomy wartości tła elementów fizykochemicznych występują z naturalnych przyczyn hydrogeologicznych, przy czym przez wartość tła rozumie się stężenie substancji lub substancji

wyrażonej jako wskaźnik, odpowiadające warunkom naturalnym w tej jednolitej części wód podziemnych albo w nieznacznym stopniu odbiegające od warunków naturalnych w wyniku działalności człowieka;

- 5) pochodzenie substancji zanieczyszczających, ich ewentualne występowanie w przyrodzie, toksyczność, zdolność do dyspersji, trwałość i zdolność do bioakumulacji;
- 6) dostępne informacje o substancjach zanieczyszczających, grupach tych substancji lub substancjach wyrażonych jako wskaźnik, wskazujące na potrzebę ustalenia lub zmiany istniejącej wartości progowej.”,

c) po ust. 5a dodaje się ust. 5b w brzmieniu:

„5b. Minister, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, weźmie również pod uwagę normy jakości wód podziemnych rozumiane jako normy jakości środowiska, określone w przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu, odpowiadające stężeniu danej substancji zanieczyszczającej, grupy tych substancji lub substancji wyrażonych jako wskaźnik, które nie powinny być przekroczone z uwagi na ochronę środowiska oraz zdrowie ludzi, oraz dotychczasowe wartości progowe.”;

8) w art. 38b w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Cele środowiskowe rozumiane jako osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód podziemnych, dobrego stanu chemicznego wód podziemnych, dobrego stanu ekologicznego, dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego wód powierzchniowych, a także zapobieganie ich pogorszeniu, w szczególności w odniesieniu do ekosystemów wodnych i od wody zależnych, określa się dla:”;

9) art. 38c otrzymuje brzmienie:

„Art. 38c. 1. Ochrona wód powierzchniowych przed zanieczyszczeniem obejmuje łącznie:

- 1) ograniczanie emisji do wód ze źródeł zanieczyszczeń punktowych przy zastosowaniu dopuszczalnych wartości emisji rozumianych jako masa, stężenie lub poziom emisji substancji lub energii, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 45 ust. 1 i 3 lub na podstawie najlepszych dostępnych technik w rozumieniu art. 3 pkt 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, które nie powinny być przekraczane w określonym w nich czasie;

2) ograniczanie emisji ze źródeł zanieczyszczeń obszarowych, przez określenie jej warunków, z uwzględnieniem najlepszych dostępnych praktyk w zakresie ochrony środowiska, o których mowa w szczególności w przepisach ustawy, a także w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

2. Jeżeli przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące ochrony wód przed zanieczyszczeniem wymagają zastosowania bardziej rygorystycznych dopuszczalnych wartości emisji niż te, o których mowa w ust. 1, stosuje się bardziej rygorystyczne dopuszczalne wartości emisji, wynikające z tych przepisów.”;

10) w art. 38d ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Celem środowiskowym dla sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych jest ochrona tych wód oraz poprawa ich potencjału ekologicznego i stanu chemicznego, tak aby osiągnąć dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny wód powierzchniowych.”;

11) w art. 38e ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Realizując cele, o których mowa w ust. 1, podejmuje się w szczególności działania określone w programie wodno-środowiskowym kraju, polegające na stopniowym redukowaniu zanieczyszczenia wód podziemnych przez odwracanie znaczących i utrzymujących się tendencji wzrostowych zanieczyszczenia powstałego w wyniku działalności człowieka. Znacząca i utrzymująca się tendencja wzrostowa oznacza znaczący statystycznie i pod względem środowiskowym istotny wzrost stężenia substancji zanieczyszczającej, grupy tych substancji lub substancji wyrażonej jako wskaźnik w jednolitej części wód podziemnych.”;

12) w art. 38j w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dopuszczalne jest nieosiągnięcie dobrego stanu ekologicznego oraz niezapobieżenie pogorszeniu stanu ekologicznego oraz dobrego potencjału ekologicznego, jeżeli.”;

13) w art. 42 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W miejscach, gdzie budowa systemów kanalizacji zbiorczej nie przyniosłaby korzyści dla środowiska lub powodowałaby nadmierne koszty, należy stosować systemy indywidualne lub inne rozwiązania zapewniające ten sam co systemy kanalizacji zbiorczej poziom ochrony środowiska.”;

14) w art. 43:

a) ust. 1–2a otrzymują brzmienie:

„1. Aglomeracje o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 2000 powinny być wyposażone w systemy kanalizacji zbiorczej dla ścieków komunalnych zakończone oczyszczalniami ścieków albo końcowymi punktami zrzutu tych ścieków, zgodnie z ustaleniami krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych.

2. Aglomeracja oznacza teren, na którym zaludnienie lub działalność gospodarcza są wystarczająco skoncentrowane, aby ścieki komunalne były zbierane i przekazywane do oczyszczalni ścieków albo do końcowego punktu zrzutu tych ścieków, natomiast przez jednego równoważnego mieszkańca rozumie się ładunek substancji organicznych biologicznie rozkładalnych wyrażonych jako wskaźnik pięciodobowego biochemicznego zapotrzebowania na tlen (BZT₅) w ilości 60 g tlenu na dobę. Kończącym punktem zrzutu jest miejsce przyłączenia systemu kanalizacji zbiorczej dla ścieków komunalnych w aglomeracji nieposiadającej oczyszczalni ścieków do systemu kanalizacji zbiorczej dla ścieków komunalnych w aglomeracji posiadającej oczyszczalnię ścieków.

2a. Aglomeracje, o których mowa w ust. 1, wyznacza, w drodze uchwały, sejmik województwa. Jeżeli aglomeracja obejmowałaby tereny położone w dwóch lub więcej województwach, właściwy do wyznaczenia aglomeracji jest sejmik tego województwa, na którego terenie będzie się znajdować największa część aglomeracji.”,

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Wyznaczenie aglomeracji, o których mowa w ust. 1, następuje po uzgodnieniu przez marszałka województwa z właściwym dyrektorem regionalnego zarządu gospodarki wodnej, a w zakresie obszarów objętych przynajmniej jedną formą ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody lub obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty znajdujących się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 1 tej ustawy – z właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska, oraz po zasięgnięciu przez marszałka województwa opinii zainteresowanych gmin.”,

c) ust. 3c otrzymuje brzmienie:

„3c. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta przedkłada marszałkowi województwa corocznie, nie później niż do dnia 28 lutego, informacje, o których mowa w ust. 3b pkt 2–4, za rok ubiegły.”,

d) po ust. 3c dodaje się ust. 3d i 3e w brzmieniu:

„3d. Przegląd obszarów i granic aglomeracji wyznaczonych na podstawie ust. 2a, z uwzględnieniem zaistniałych zmian równoważnej liczby mieszkańców w aglomeracji, przeprowadza się co 2 lata i w razie potrzeby dokonuje się zmiany obszarów i granic aglomeracji.

3e. Sprawy związane z przygotowaniem i przekazywaniem dokumentacji dotyczącej działań prowadzonych w ramach krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych, w szczególności przedkładanie informacji, o których mowa w ust. 3b pkt 2–4, w aglomeracji zlokalizowanej na obszarze dwóch lub więcej gmin, prowadzi gmina o największej równoważnej liczbie mieszkańców.”;

15) w art. 45:

a) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń dla oczyszczalni ścieków przyjmujących ścieki komunalne z aglomeracji.”,

b) w ust. 4:

– uchyla się pkt 2,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) minimalizacji kosztów oczyszczania ścieków komunalnych.”;

16) w art. 67 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Regulacja wód polega na podejmowaniu przedsięwzięć dotyczących kształtowania przekroju podłużnego i poprzecznego oraz układu poziomego koryta cieku naturalnego. Regulację wód stanowią w szczególności działania niebędące działaniami związanymi z utrzymywaniem wód, o których mowa w art. 22 ust. 1b.”;

17) w art. 88a dodaje się ust. 4–7 w brzmieniu:

„4. Ochronę przed powodzią realizuje się, uwzględniając wszystkie elementy zarządzania ryzykiem powodziowym, w szczególności zapobieganie, ochronę, stan należytego przygotowania i reagowanie w przypadku wystąpienia powodzi, usuwanie skutków powodzi, odbudowę i wyciąganie wniosków w celu ograniczania potencjalnych negatywnych skutków powodzi dla zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej.

5. Ochronę przed powodzią prowadzi się w sposób zapewniający koordynację z działaniami służącymi osiągnięciu celów środowiskowych i ochronie wód.

6. Koordynacja ma na celu:

- 1) zwiększenie skuteczności ochrony przed powodzią oraz działań służących osiągnięciu celów środowiskowych i ochronie wód;
- 2) zapewnienie współpracy na rzecz osiągnięcia wspólnych korzyści oraz wymiany informacji w zakresie ochrony przed powodzią oraz osiągnięcia celów środowiskowych i ochrony wód.

7. Koordynacja obejmuje w szczególności czynności, o których mowa w art. 119a.”;

18) w art. 88b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dla obszarów dorzeczy przygotowuje się, na podstawie dostępnych lub łatwych do uzyskania informacji, obejmujących w szczególności wpływ zmian klimatu na występowanie powodzi, wstępną ocenę ryzyka powodziowego.”;

19) w art. 88c:

a) w ust. 7 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Wymiana informacji następuje w trybie i w zakresie określonych w umowach międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.”,

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej podaje do publicznej wiadomości wstępną ocenę ryzyka powodziowego przez umieszczenie jej w Biuletynie Informacji Publicznej Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej.”,

c) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. W przeglądzie uwzględnia się w szczególności możliwy wpływ zmian klimatu na występowanie powodzi.”;

20) w art. 88d:

a) w ust. 2 w pkt 3:

- uchyla się lit. a,
- uchyla się lit. c i d,
- dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwsztormowego.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, jest zapewniona odpowiednia ochrona przed powodzią, na mapach zagrożenia powodziowego od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, mogą być przedstawione wyłącznie obszary, o których mowa w ust. 2 pkt 1.”;

- 21) w art. 88e w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Na mapach ryzyka powodziowego przedstawia się potencjalnie negatywne skutki związane z powodzią dla obszarów, o których mowa w art. 88d ust. 2, obejmujące:”;
- 22) w art. 88f:
- a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej podaje do publicznej wiadomości mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego przez umieszczenie ich w Biuletynie Informacji Publicznej Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej.”;
- b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„7. Zmiany w dokumentach, o których mowa w ust. 5, wprowadza się w terminie 30 miesięcy od dnia przekazania map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego organom, o których mowa w ust. 4 pkt 2, 3 i 5.”;
- c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
„9. Przygotowanie map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego dla obszarów, o których mowa w art. 88d ust. 2, położonych na obszarach dorzeczy, których części znajdują się na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, poprzedza się działaniami mającymi na celu wymianę w tym zakresie informacji z właściwymi organami tych państw. Wymiana informacji następuje w trybie i w zakresie określonych w umowach międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.”;
- 23) w art. 88g:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym opracowuje się z uwzględnieniem elementów zarządzania ryzykiem powodziowym, o których mowa w art. 88a ust. 4, i działań, o których mowa w art. 88k.”;
- b) w ust. 2:
– pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:
„3) opis celów zarządzania ryzykiem powodziowym, uwzględniający konieczność ograniczania potencjalnych negatywnych skutków powodzi dla zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej;

- 4) katalog działań służących osiągnięciu celów zarządzania ryzykiem powodziowym, w tym działań, o których mowa w art. 88k, z uwzględnieniem ich priorytetu;”
- dodaje się pkt 5–9 w brzmieniu:
- „5) opis sposobu określania priorytetów działań służących osiągnięciu celów zarządzania ryzykiem powodziowym i nadzorowania postępów w realizacji planu;
- 6) podsumowanie działań służących informowaniu społeczeństwa i prowadzeniu konsultacji społecznych;
- 7) wykaz organów właściwych w sprawach zarządzania ryzykiem powodziowym;
- 8) opis współpracy, o której mowa w art. 88h ust. 4 i 5;
- 9) opis koordynacji czynności, o których mowa w art. 119a.”
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym obejmują wszystkie elementy zarządzania ryzykiem powodziowym, ze szczególnym uwzględnieniem działań służących zapobieganiu powodzi i ochronie przed powodzią oraz informacji na temat stanu należytego przygotowania w przypadku wystąpienia powodzi.”
- d) w ust. 3 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:
- „11) cechy obszaru dorzecza lub zlewni.”
- 24) w art. 88h:
- a) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:
- „4. Dla obszaru dorzecza, którego część znajduje się na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, podejmuje współpracę z właściwymi organami tych państw, w celu przygotowania jednego międzynarodowego planu zarządzania ryzykiem powodziowym albo zestawu uzgodnionych planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla międzynarodowego obszaru dorzecza. Jeżeli plan albo plany nie zostały opracowane, Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej przygotowuje i uzgadnia, w możliwie najszerszym zakresie, z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej, plan zarządzania ryzykiem

powodziowym dla części międzynarodowego obszaru dorzecza znajdującej się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Dla obszaru dorzecza, którego część znajduje się na terytorium państw leżących poza granicami Unii Europejskiej, Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, podejmuje działania na rzecz nawiązania współpracy z właściwymi organami tych państw, w celu przygotowania jednego międzynarodowego planu zarządzania ryzykiem powodziowym lub zestawu uzgodnionych planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla międzynarodowego obszaru dorzecza. Jeżeli plan albo plany nie zostały opracowane, Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej przygotowuje plan zarządzania ryzykiem powodziowym dla części międzynarodowego obszaru dorzecza znajdującej się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i uzgadnia go, w możliwie najszerszym zakresie, z właściwymi organami państw leżących poza granicami Unii Europejskiej.”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a–5c w brzmieniu:

„5a. W celu uzupełnienia planów zarządzania ryzykiem powodziowym, o których mowa w ust. 4 i 5, o plany zarządzania ryzykiem powodziowym skoordynowane na poziomie zlewni, której część znajduje się na terytorium innych państw, Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, może podjąć współpracę z właściwymi organami tych państw.

5b. Działania służące osiągnięciu celów zarządzania ryzykiem powodziowym zawarte w planach zarządzania ryzykiem powodziowym nie mogą wpływać na znaczące zwiększenie ryzyka powodziowego na terytorium innych państw, z wyłączeniem przypadków, w których te działania zostały uzgodnione w ramach współpracy, o której mowa w ust. 4 i 5.

5c. Podjęcie współpracy i działań na rzecz nawiązania współpracy w celu przygotowania jednego międzynarodowego planu zarządzania ryzykiem powodziowym lub zestawu uzgodnionych planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla międzynarodowego obszaru dorzecza, o których mowa w ust. 4 i 5, oraz ich przygotowanie następuje w trybie i w zakresie określonych w umowach międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.”,

c) w ust. 11 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 5 w brzmieniu:

- „5) możliwy wpływ zmian klimatu na występowanie powodzi.”,
- d) dodaje się ust. 13 w brzmieniu:
- „13. Rada Ministrów przyjmuje plany zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy, w drodze rozporządzenia, kierując się koniecznością zapewnienia skutecznej ochrony przed powodzią oraz powszechnym charakterem tych planów.”;
- 25) w art. 88k pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) zapewnienie funkcjonowania systemu wczesnego ostrzegania przed niebezpiecznymi zjawiskami zachodzącymi w atmosferze i hydrosferze oraz prognozowanie powodzi;”;
- 26) w art. 88l:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej może, w drodze decyzji, zwolnić od zakazów, o których mowa w ust. 1, określając warunki niezbędne dla ochrony przed powodzią, jeżeli nie utrudni to zarządzania ryzykiem powodziowym.”,
- b) dodaje się ust. 12 w brzmieniu:
- „12. Przepisu ust. 11 nie stosuje się, gdy usuwanie drzew lub krzewów jest prowadzone:
- 1) w ramach realizacji przedsięwzięć mogących oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzono ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w trakcie której uzgodniono realizację przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska;
 - 2) po uzyskaniu decyzji o warunkach prowadzenia działań, o której mowa w art. 118 ust. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.”;
- 27) w art. 88s dodaje się ust. 8 w brzmieniu:
- „8. Rada Ministrów przyjmuje plany przeciwdziałania skutkom suszy na obszarach dorzeczy, w drodze rozporządzenia, kierując się koniecznością zapewnienia skutecznej ochrony przed suszą oraz powszechnym charakterem tych planów.”;
- 28) w art. 103 pkt 1a otrzymuje brzmienie:

- „1a) wykonywanie badań elementów hydrologicznych i morfologicznych wód powierzchniowych na potrzeby planowania w gospodarowaniu wodami, w szczególności sporządzenia dokumentacji planistycznych, o których mowa w art. 113 ust. 2;”;
- 29) w art. 105:
- a) w pkt 2a lit. a otrzymuje brzmienie:
- „a) wykazu wielkości zasobów wód podziemnych, w tym dostępnych zasobów wód podziemnych,”;
- b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) opracowywanie oraz przekazywanie prognoz zmian wielkości zasobów wód podziemnych, w tym dostępnych zasobów wód podziemnych oraz stanu wód podziemnych, a także ich zagrożeń;”;
- 30) w art. 109 w ust. 3 pkt 3a otrzymuje brzmienie:
- „3a) badania elementów hydrologicznych i morfologicznych wód powierzchniowych na potrzeby planowania w gospodarowaniu wodami, w szczególności sporządzenia dokumentacji planistycznych, o których mowa w art. 113 ust. 2;”;
- 31) w art. 113:
- a) w ust. 1 po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:
- „2b) plan utrzymania wód;”;
- b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „Na potrzeby planowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a, dla każdego obszaru dorzecza sporządza się następujące dokumentacje planistyczne:”;
- c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. Okresem referencyjnym dla określenia wartości substancji zawartych w aktualizowanych wykazach, o których mowa w ust. 3 pkt 1a, jest rok poprzedzający termin zakończenia analizy charakterystyki obszaru dorzecza, analizy ekonomicznej korzystania z wód oraz przeglądu wpływu działalności człowieka na stan wód powierzchniowych i podziemnych, a dla substancji czynnych dopuszczonych do wykorzystania w środkach ochrony roślin wartości tych substancji można przedstawić jako wartości uśrednione z 3 lat poprzedzających termin zakończenia tych analiz oraz przeglądu.”;
- 32) w art. 113b:
- a) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Przy sporządzaniu programu wodno-środowiskowego kraju uwzględnia się dokumentację planistyczne, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 2 i 3.”,

b) w ust. 8 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku stwierdzenia, na podstawie wyników monitoringu wód lub innych danych, że osiągnięcie celów środowiskowych jest zagrożone, należy:”;

33) w art. 114 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Rada Ministrów przyjmuje plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, w drodze rozporządzenia, kierując się koniecznością zapewnienia osiągnięcia celów środowiskowych oraz powszechnym charakterem tego planu.”;

34) po art. 114a dodaje się art. 114b i art. 114c w brzmieniu:

„Art. 114b. 1. Plan utrzymania wód zawiera:

- 1) określenie odcinków śródlądowych wód powierzchniowych, w obrębie których występują zagrożenia dla swobodnego przepływu wód oraz spływu lodów, wraz z identyfikacją tych zagrożeń;
- 2) wykaz będących własnością Skarbu Państwa budowli regulacyjnych i urządzeń wodnych o istotnym znaczeniu dla zarządzania wodami;
- 3) wykaz planowanych działań, o których mowa w art. 22 ust. 1b, obejmujący:
 - a) wskazanie podmiotów odpowiedzialnych za realizację działań,
 - b) uzasadnienie konieczności realizacji działań, z uwzględnieniem spodziewanych efektów ich realizacji,
 - c) jeżeli to możliwe, szacunkową analizę kosztów i korzyści wynikających z planowanych działań,
 - d) w przypadku działań, o których mowa w art. 22 ust. 1b pkt 3, 6 i 8 – zakres, rozmiar, przybliżoną lokalizację działań oraz terminy i sposoby ich prowadzenia.

2. Projekt planu utrzymania wód opracowuje się z uwzględnieniem:

- 1) potrzeb z zakresu ochrony przed powodzią;
- 2) konieczności osiągnięcia celów środowiskowych i ochrony wód;
- 3) przesłanek dopuszczalności nieosiągnięcia dobrego stanu ekologicznego oraz niezapobieżenia pogorszeniu stanu ekologicznego oraz dobrego potencjału ekologicznego, o których mowa w art. 38j ust. 1.

3. Projekt planu utrzymania wód wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Przepisy działu IV rozdziału 1 ustawy z dnia

3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko stosuje się odpowiednio.

4. Projekt planu utrzymania wód podlega uzgodnieniu z Prezesem Krajowego Zarządu oraz właściwymi marszałkami województw.

5. Plan utrzymania wód przyjmuje w drodze aktu prawa miejscowego dyrektor regionalnego zarządu.

6. Plan utrzymania wód podlega przeglądowi co 6 lat oraz w razie potrzeby aktualizacji.

7. Przepisy ust. 2–6 stosuje się odpowiednio do aktualizacji planu utrzymania wód.

Art. 114c. Właściwi marszałkowie województw przekazują dyrektorowi regionalnego zarządu propozycje działań, o których mowa w art. 22 ust. 1b, wraz z wykazem wód, na których te działania będą prowadzone, na rok przed terminem opracowania planu utrzymania wód.”;

35) w art. 119:

- a) uchyla się ust. 3,
- b) uchyla się ust. 6 i 6a;

36) art. 119a otrzymuje brzmienie:

„Art. 119a. 1. Informacje przedstawione na mapach zagrożenia powodziowego oraz na mapach ryzyka powodziowego powinny być spójne z informacjami zawartymi w dokumentach, o których mowa w art. 113 ust. 1 pkt 1, 1a, 4 i 5.

2. Opracowanie map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego oraz ich przeglądy przeprowadza się w sposób skoordynowany z analizą dokumentacji, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 2, 3 i 6.

3. Opracowanie planów zarządzania ryzykiem powodziowym oraz ich przeglądy przeprowadza się w sposób skoordynowany z przeglądami planów gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.

4. Działania zapewniające udział wszystkich zainteresowanych w osiągnięciu celów środowiskowych, o którym mowa w art. 119 ust. 7, przeprowadza się w sposób skoordynowany z działaniami zapewniającymi aktywny udział wszystkich zainteresowanych w osiągnięciu celów zarządzania ryzykiem powodziowym, o którym mowa w art. 88h ust. 6.”;

37) w art. 125 po pkt 1 dodaje się pkt 1a–1d w brzmieniu:

- „1a) ustaleń planu zarządzania ryzykiem powodziowym;
 - 1b) ustaleń planu przeciwdziałania skutkom suszy;
 - 1c) ustaleń krajowego programu ochrony wód morskich;
 - 1d) ustaleń krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych;”;
- 38) w art. 132 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) ustalenia wynikające z:
 - a) planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza,
 - b) warunków korzystania z wód regionu wodnego,
 - c) planu zarządzania ryzykiem powodziowym,
 - d) planu przeciwdziałania skutkom suszy,
 - e) krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych.”;
- 39) w art. 136 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
- „6) nastąpiła zmiana przepisów, o których mowa w art. 45 ust. 1 pkt 3 i 4 oraz ust. 2;”;
- 40) w art. 153 w ust. 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2) zasobów wód podziemnych, w tym dostępnych zasobów wód podziemnych, lokalizacji głównych zbiorników wód podziemnych oraz sieci stacjonarnych obserwacji wód;
 - 3) ilości i jakości zasobów wód powierzchniowych oraz zasobów wód podziemnych, w tym dostępnych zasobów wód podziemnych;”;
- 41) w art. 155a:
- a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) wód powierzchniowych i stanie wód podziemnych oraz obszarów chronionych, o których mowa w art. 113 ust. 4, na potrzeby planowania w gospodarowaniu wodami oraz oceny osiągnięcia celów środowiskowych;”;
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4. Państwowa służba hydrologiczno-meteorologiczna wykonuje badania wód powierzchniowych w zakresie elementów hydrologicznych i morfologicznych i przekazuje wyniki tych badań właściwym wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska, na potrzeby oceny stanu wód powierzchniowych, oceny stanu wód podziemnych oraz oceny obszarów chronionych, o których mowa w art. 113 ust. 4.”;
 - c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska prowadzi obserwacje elementów hydromorfologicznych na potrzeby oceny stanu ekologicznego.”,

d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska dokonuje, na podstawie wyników badań i obserwacji, o których mowa w ust. 3 i 4a, oraz z wykorzystaniem wyników badań, o których mowa w ust. 4, oceny stanu jednolitych części wód powierzchniowych dla obszaru województwa, z uwzględnieniem wód przejściowych i przybrzeżnych.”,

e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Główny Inspektor Ochrony Środowiska dokonuje, na podstawie wyników badań i obserwacji, o których mowa w ust. 3–6, oraz wyników ocen, o których mowa w ust. 6a, kompleksowej oceny stanu wód na obszarach dorzeczy oraz, jeżeli jest to uzasadnione specyfiką badań, wykonuje badania, o których mowa w ust. 2.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, 628 i 842) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 56 dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, 2 i 2b, zastępuje się decyzją o warunkach prowadzenia działań, o której mowa w art. 118 ust. 8, jeżeli nałożono obowiązek uzyskania takiej decyzji. Do decyzji stosuje się odpowiednio przepisy ust. 4–5 oraz 7–8.”;

2) art. 118 otrzymuje brzmienie:

„Art. 118. 1. Zgłoszenia regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska wymaga prowadzenie, na obszarach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5 i 7–9, w obrębach ochronnych wyznaczonych na podstawie ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym, a także w obrębie cieków naturalnych, następujących działań:

- 1) wymienionych w art. 22 ust. 1b ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne;
- 2) melioracji wodnych;
- 3) wydobywania z wód kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów, w ramach szczególnego korzystania z wód;
- 4) innych niż wymienione w pkt 1–3 działań obejmujących roboty ziemne mogące zmienić warunki wodne lub wodno-glebowe.

2. W zgłoszeniu określa się:

- 1) lokalizację, rodzaj, zakres, sposób i termin prowadzenia działań, o których mowa w ust. 1;
- 2) w przypadku działań, o których mowa w art. 22 ust. 1b ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, jeżeli jest to możliwe – także termin i zakres działań objętych zgłoszeniem, prowadzonych w przeszłości na obszarze, którego dotyczy zgłoszenie.

3. W przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w stosunku do których nie przeprowadzono oceny oddziaływania na środowisko, do zgłoszenia należy dołączyć decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach.

4. W przypadku gdy działania, o których mowa w ust. 1, wykraczają poza obszar jednego województwa, zgłoszenia dokonuje się regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, na którego obszarze właściwości znajduje się największa część terenu, na którym mają być prowadzone te działania.

5. Zgłoszenia należy dokonać przed uzyskaniem pozwolenia na budowę, pozwolenia wodnoprawnego lub pozwolenia na realizację inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, a jeżeli te pozwolenia nie są wymagane – przed rozpoczęciem działań, o których mowa w ust. 1.

6. Do prowadzenia działań, o których mowa w ust. 1, można przystąpić:

- 1) jeżeli w terminie 30 dni od dnia doręczenia zgłoszenia regionalny dyrektor ochrony środowiska nie wniesie, w drodze decyzji, sprzeciwu;
- 2) nie później niż po upływie 2 lat od określonego w zgłoszeniu terminu ich rozpoczęcia.

7. Regionalny dyrektor ochrony środowiska wnosi sprzeciw, jeżeli:

- 1) zgłoszenie dotyczy działań objętych obowiązkiem uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a ta decyzja nie została wydana;
- 2) prowadzenie działań objętych zgłoszeniem narusza przepisy dotyczące form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5 i 7–9, lub obrębów ochronnych wyznaczonych na podstawie ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym.

8. W decyzji, o której mowa w ust. 6 pkt 1, regionalny dyrektor ochrony środowiska może nałożyć obowiązek uzyskania decyzji o warunkach prowadzenia działań, jeżeli prowadzenie działań, o których mowa w ust. 1, może:

- 1) naruszać przepisy dotyczące form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5 i 7–9, lub obrębów ochronnych wyznaczonych na podstawie ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym;
- 2) spowodować pogorszenie stanu środowiska, a w szczególności może znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszarów chronionych, naruszać zakazy w nich obowiązujące, lub znacząco negatywnie oddziaływać na siedliska przyrodnicze, chronione gatunki roślin, zwierząt lub grzybów, lub ich siedliska.

9. Jeżeli prowadzenie działań, o których mowa w ust. 1, może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, regionalny dyrektor ochrony środowiska, wydając decyzję, o której mowa w ust. 6 pkt 1, w której nałożył obowiązek uzyskania decyzji o warunkach prowadzenia działań, stwierdza obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 oraz nakłada obowiązek przedłożenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000. Przepisy art. 97 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko stosuje się odpowiednio.”;

- 3) po art. 118 dodaje się art. 118a i art. 118b w brzmieniu:

„Art. 118a. 1. Wydanie decyzji o warunkach prowadzenia działań, jeżeli obowiązek uzyskania tej decyzji nałożono na podstawie art. 118 ust. 8, następuje przed uzyskaniem pozwolenia na budowę, pozwolenia wodnoprawnego lub pozwolenia na realizację inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, a jeżeli pozwolenia te nie są wymagane – przed rozpoczęciem prowadzenia działań, o których mowa w art. 118 ust. 1.

2. Wniosek o wydanie decyzji o warunkach prowadzenia działań zawiera w szczególności:

- 1) miejsce prowadzenia działań;
- 2) rodzaj, zakres oraz sposób prowadzenia działań;
- 3) termin prowadzenia działań;
- 4) propozycję warunków prowadzenia działań;
- 5) uzasadnienie prowadzenia działań;
- 6) w przypadku prowadzenia działań w obwodzie rybackim – wskazanie użytkownika tego obwodu.

3. Jeżeli zakres działań, o których mowa w art. 118 ust. 1, obejmuje czynności podlegające zakazom określonym w art. 51 ust. 1 lub art. 52 ust. 1, wniosek zawiera także informacje określone w art. 56 ust. 6.

4. Do wniosku dołącza się:

- 1) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej oraz wypis z rejestru gruntów obejmujące przewidywany teren, na którym prowadzone będą działania, o których mowa w art. 118 ust. 1;
- 2) w przypadku działań, o których mowa w art. 118 ust. 1 pkt 2 – mapę zawierającą informacje z ewidencji wód, urządzeń melioracji wodnych oraz zmeliorowanych gruntów, o której mowa w art. 70 ust. 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne;
- 3) w przypadku, o którym mowa w art. 118 ust. 9 – raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.

5. W decyzji o warunkach prowadzenia działań określa się:

- 1) miejsce prowadzenia działań;
- 2) rodzaj, zakres oraz sposób prowadzenia działań;
- 3) warunki prowadzenia działań, wynikające z konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, a także zapobiegania lub ograniczania oddziaływania planowanych działań na środowisko przyrodnicze;
- 4) termin prowadzenia działań.

6. Jeżeli wnioskowany zakres lub sposób prowadzenia działań, o których mowa w art. 118 ust. 1, powodowałby znaczące negatywne oddziaływanie na cele ochrony obszarów chronionych, siedliska przyrodnicze, chronione gatunki roślin, zwierząt lub grzybów, lub ich siedliska, którego nie można wyeliminować lub istotnie ograniczyć przez określenie warunków ich prowadzenia, regionalny dyrektor ochrony środowiska może, za zgodą wnioskodawcy, określić inny od wnioskowanego zakres lub sposób prowadzenia tych działań. W przypadku braku zgody wnioskodawcy regionalny dyrektor ochrony środowiska odmawia wydania decyzji o warunkach prowadzenia działań.

7. Jeżeli stwierdzono obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, regionalny dyrektor ochrony środowiska przeprowadza taką ocenę przed wydaniem decyzji o warunkach prowadzenia działań. Przepisy działu V rozdziału 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu

informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko stosuje się odpowiednio.

8. Decyzja o warunkach prowadzenia działań zastępująca zezwolenie, o którym mowa w art. 56 ust. 1, wymaga uzgodnienia z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska. Do uzgodnienia nie stosuje się przepisów art. 106 § 3, 5 i 6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

9. Decyzja o warunkach prowadzenia działań zastępująca zezwolenie, o którym mowa w art. 56 ust. 2b, wymaga uzgodnienia z ministrem właściwym do spraw środowiska. Do uzgodnienia nie stosuje się przepisów art. 106 § 3, 5 i 6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

10. Stroną postępowania w sprawie o wydanie decyzji o warunkach prowadzenia działań jest wnioskodawca, właściciel wody, użytkownik obwodu rybackiego i właściciele nieruchomości objętych działaniami, o których mowa w art. 118 ust. 1.

11. Jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o warunkach prowadzenia działań przekracza 20, stosuje się przepis art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

12. Decyzję o warunkach prowadzenia działań wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska.

13. W przypadku działań, o których mowa w art. 118 ust. 1, wykraczających poza obszar jednego województwa decyzję o warunkach prowadzenia działań wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska, na którego obszarze właściwości znajduje się największa część terenu, na którym mają być prowadzone te działania, w porozumieniu z właściwymi regionalnymi dyrektorami ochrony środowiska.

Art. 118b. Przepisów art. 118 i art. 118a nie stosuje się do:

- 1) działań przewidzianych do realizacji w ramach przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzono ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w trakcie której uzgodniono realizację przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska;
- 2) rozbiórki i modyfikacji tam bobrowych oraz zasypywania nor bobrów, prowadzonych zgodnie z zezwoleniem, wydanym na podstawie art. 56 ust. 1, 2 lub 2b, lub zarządzeniem, wydanym na podstawie art. 56a;

- 3) usuwania drzew i krzewów na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią zgodnie z decyzją wydaną na podstawie art. 88l ust. 7 pkt 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne;
- 4) działań, o których mowa w art. 22 ust. 1b ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, obejmujących:
 - a) wykaszanie roślin z dna oraz brzegów śródlądowych wód powierzchniowych w terminie od dnia 15 sierpnia do końca lutego,
 - b) usuwanie roślin pływających i korzeniących się w dnie śródlądowych wód powierzchniowych w terminie od dnia 15 sierpnia do końca lutego,
 - c) usuwanie drzew i krzewów porastających dno oraz brzegi śródlądowych wód powierzchniowych, których wiek nie przekracza 10 lat,
 - d) zasypywanie wyrw w brzegach i dnie śródlądowych wód powierzchniowych oraz ich zabudowę biologiczną, realizowane w terminie do 2 lat od momentu ich powstania,
 - e) udrażnianie śródlądowych wód powierzchniowych przez usuwanie zatorów utrudniających swobodny przepływ wód,
 - f) udrażnianie przepustów i odcinków śródlądowych wód powierzchniowych pod obiektami mostowymi lub w bezpośrednim sąsiedztwie tych obiektów,
 - g) remont lub konserwację stanowiących własność właściciela wody budowli regulacyjnych oraz ubezpieczeń w obrębie tych budowli lub urządzeń wodnych.”;
- 4) w art. 131 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
 - „8) prowadzi działania wymagające zgłoszenia, o którym mowa w art. 118 ust. 1, bez dokonania tego zgłoszenia albo niezgodnie z decyzją o wyrażeniu sprzeciwu, o której mowa w art. 118 ust. 6 pkt 1, albo bez uzyskania decyzji o warunkach prowadzenia działań, o której mowa w art. 118 ust. 8, w przypadku nałożenia obowiązku jej uzyskania.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 i 1238) w art. 72 w ust. 1:

- 1) pkt 6 otrzymuje brzmienie:
 - „6) pozwolenia wodnoprawnego na regulację wód, pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych oraz pozwolenia wodnoprawnego na wydobywanie

z wód kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów, w ramach szczególnego korzystania z wód – wydawanych na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne;”;

2) uchyla się pkt 7.

Art. 4. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 32, poz. 159) w art. 11 uchyla się ust. 2.

Art. 5. 1. Pierwszej aktualizacji planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy dokonuje się w terminie do dnia 22 grudnia 2015 r.

2. Plany gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy zatwierdzone i ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność do czasu ich przyjęcia zgodnie z art. 114 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 6. Dyrektorzy regionalnych zarządów gospodarki wodnej przyjmą plany utrzymania wód, o których mowa w art. 114b ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 1 stycznia 2016 r.

Art. 7. 1. Organy właściwe do wydawania pozwoleń wodnoprawnych oraz pozwoleń zintegrowanych, w terminie do dnia 31 grudnia 2015 r., dokonają przeglądu pozwoleń wodnoprawnych na wprowadzanie ścieków komunalnych do wód lub do ziemi lub pozwoleń zintegrowanych, udzielonych dla oczyszczalni ścieków komunalnych w aglomeracjach o równoważnej liczbie mieszkańców od 10 000 oraz, w razie potrzeby, zmieniają te pozwolenia albo je uchylają i wydadzą nowe, dostosowując te pozwolenia do warunków określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 1, 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Zmiana pozwoleń wodnoprawnych lub pozwoleń zintegrowanych, o których mowa w ust. 1, albo ich uchylenie i wydanie nowych pozwoleń wodnoprawnych lub pozwoleń zintegrowanych nie wymaga zgody strony.

3. Organy właściwe do wydawania pozwoleń wodnoprawnych oraz pozwoleń zintegrowanych, o których mowa w ust. 1, określają w zmienionych albo nowych pozwoleniach wodnoprawnych lub pozwoleniach zintegrowanych terminy na dostosowanie się posiadaczy tych pozwoleń do nowych warunków.

4. Terminy, o których mowa w ust. 3, nie mogą przekroczyć dnia 31 grudnia 2015 r.

Art. 8. 1. W terminie do dnia 30 czerwca 2014 r. wójtowie (burmistrzowie, prezydenci miast) przedstawiają właściwym sejmikom województw propozycje wyznaczenia obszarów i granic aglomeracji, jeżeli aglomeracji nie wyznaczono albo zachodzi konieczność dostosowania wyznaczonych obszarów i granic aglomeracji do przepisów wydanych na podstawie art. 43 ust. 4a ustawy zmienianej w art. 1.

2. W terminie do dnia 31 grudnia 2014 r. właściwe sejmiki województw:

- 1) wyznaczają aglomeracje o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 2000;
- 2) dostosują obszary i granice aglomeracji do przepisów wydanych na podstawie art. 43 ust. 4a ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 9. Pierwszego przeglądu obszarów i granic aglomeracji, o którym mowa w art. 43 ust. 3d ustawy zmienianej w art. 1, dokonuje się w terminie do dnia 1 stycznia 2017 r.

Art. 10. W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, znajdujące się w granicach aglomeracji gminy, na terenie których nie została zlokalizowana oczyszczalnia ścieków lub końcowy punkt zrzutu ścieków komunalnych, przekazują gminie, o której mowa w art. 43 ust. 3d ustawy zmienianej w art. 1, dokumentację niezbędną do realizacji działań prowadzonych w ramach krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych.

Art. 11. Aktualizacja krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych dokonana przed dniem wejścia w życie ustawy zachowuje ważność.

Art. 12. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy, podaje do publicznej wiadomości wstępną ocenę ryzyka powodziowego, przez umieszczenie jej w Biuletynie Informacji Publicznej Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej.

Art. 13. Pierwsze plany zarządzania ryzykiem powodziowym zawierają:

- 1) wnioski ze wstępnej oceny ryzyka powodziowego, przedstawione w formie mapy obszaru dorzecza, na której są zaznaczone obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi;
- 2) mapy zagrożenia powodziowego oraz mapy ryzyka powodziowego wraz z opisem wniosków z analizy tych map;
- 3) opis celów zarządzania ryzykiem powodziowym, uwzględniający konieczność ograniczania potencjalnych negatywnych skutków powodzi dla zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej;

- 4) katalog działań służących osiągnięciu celów zarządzania ryzykiem powodziowym, z uwzględnieniem ich priorytetu, w tym działania:
 - a) związane ze strategiczną oceną oddziaływania na środowisko, oceną oddziaływania przedsięwzięć na środowisko oraz oceną oddziaływania na obszary Natura 2000,
 - b) związane z kontrolą zagrożeń wypadkami z udziałem substancji niebezpiecznych w rozumieniu art. 3 pkt 37 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.⁴⁾),
 - c) służące osiągnięciu celów środowiskowych, o których mowa w art. 38d ust. 1 i 2, art. 38e ust. 1 oraz w art. 38f ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1;
- 5) w przypadku części międzynarodowego obszaru dorzecza znajdującej się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – jeżeli jest to możliwe – opis metodyki analizy kosztów i korzyści służącej ocenie działań o charakterze transgranicznym, podejmowanych przez inne państwa członkowskie Unii Europejskiej.

Art. 14. Okresem referencyjnym dla określenia wartości substancji zawartych w wykazach, o których mowa w art. 113 ust. 3 pkt 1a ustawy zmienianej w art. 1, sporządzanych po raz pierwszy, jest rok kalendarzowy wybrany z lat 2008–2010.

Art. 15. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 16. Dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 43 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie aktów prawa miejscowego wydanych na podstawie art. 43 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą i mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu.

Art. 17. 1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 38a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 38a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu.

2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 38a ust. 2 oraz art. 43 ust. 4a ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 38a ust. 2 oraz art. 43 ust. 4a ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów.

3. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 1, 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 18. Pierwsze plany zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy zostaną opracowane w terminie umożliwiającym wydanie rozporządzeń Rady Ministrów przyjmujących te plany do dnia 22 grudnia 2015 r.

Art. 19. 1. W latach 2014–2023 maksymalny limit wydatków jednostek samorządu terytorialnego będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 918 mln zł, przy czym w:

- 1) 2014 r. – 137 mln zł;
- 2) 2015 r. – 541 mln zł;
- 3) 2016 r. – 30 mln zł;
- 4) 2017 r. – 30 mln zł;
- 5) 2018 r. – 30 mln zł;
- 6) 2019 r. – 30 mln zł;
- 7) 2020 r. – 30 mln zł;
- 8) 2021 r. – 30 mln zł;
- 9) 2022 r. – 30 mln zł;
- 10) 2023 r. – 30 mln zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, wprowadza się mechanizmy korygujące polegające na zmniejszeniu kosztów realizacji zadań.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej monitoruje przekroczenie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz w razie potrzeby wdraża mechanizmy korygujące.

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Głównym celem projektu ustawy jest wprowadzenie regulacji zapewniających w szczególności transpozycję postanowień następujących dyrektyw:

- 1) dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. WE L 327 z 22.12.2000, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 275);
- 2) dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 26);
- 3) dyrektywy 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu (Dz. Urz. UE L 372 z 27.12.2006, str. 19);
- 4) dyrektywy 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim (Dz. Urz. UE L 288 z 06.11.2007, str. 27).

Uszczegółowienie transpozycji dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, tzw. Ramowej Dyrektywy Wodnej (RDW), jest związane z zarzutami Komisji Europejskiej dotyczącymi niepełnej transpozycji przepisów (naruszenie nr 2007/2246). Większość uchybień podniesionych przez Komisję Europejską, zarówno w treści zarzutów formalnych, jak i w uzasadnionej opinii, została usunięta ustawą z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 32, poz. 159), jednakże przedmiotowy projekt ustawy, dążąc do pełnej transpozycji postanowień RDW, przewiduje w szczególności wprowadzenie definicji legalnych: „dobrego potencjału ekologicznego”, „dobrego stanu chemicznego wód podziemnych”, „dobrego stanu chemicznego wód powierzchniowych”, „dobrego stanu ekologicznego”, „dobrego stanu ilościowego wód podziemnych”, „dobrego stanu wód podziemnych”, „dopuszczalnych wartości emisji”, „dostępnych zasobów wód podziemnych”, „stanu ekologicznego”, „stanu ilościowego wód podziemnych”, „stanu wód podziemnych” oraz „substancji priorytetowych”. Przewiduje się także zmianę brzmienia definicji „zanieczyszczenia”.

Przedmiotowe definicje są wprowadzane do ustawy – Prawo wodne, z uwagi na fakt, że jak dotąd Ramowa Dyrektywa Wodna nie została w tym zakresie w pełni transponowana do polskiego porządku prawnego. Definicje te, w szczególności definicje: „dobrego potencjału ekologicznego” oraz definicje pozostałych pojęć związanych z problematyką klasyfikacji jednolitych części wód, odnoszą się do regulacji już obowiązujących na gruncie ustawy – Prawo wodne. Dlatego też, należy odczytywać te definicje razem z regulacjami merytorycznymi wynikającymi z przepisów art. 38a–38k ustawy – Prawo wodne, regulujących materię klasyfikacji wód i określających cele środowiskowe. Szczególną uwagę należy zwrócić także na przepisy art. 38a ust. 1–3 ustawy – Prawo wodne, zawierające upoważnienia do wydania aktów wykonawczych regulujących kryteria i sposób oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (art. 38a ust. 1), elementy klasyfikacji stanu ekologicznego, stanu chemicznego oraz potencjału ekologicznego jednolitych części wód, a także typy wód powierzchniowych (art. 38a ust. 2) oraz sposób klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych (art. 38a ust. 3). Przepisy aktów wykonawczych wydanych na podstawie wymienionych upoważnień niezwykle szczegółowo regulują przedmiotową materię i w zestawieniu z proponowanymi w art. 9 nowymi definicjami czynią transpozycję Ramowej Dyrektywy Wodnej pełną w tym obszarze.

Wprowadzenie definicji legalnej pojęcia: „dopuszczalnych wartości emisji” ma na celu transpozycję definicji tego pojęcia zawartej w art. 2 pkt 40 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Pojęcie to występuje na gruncie przepisów art. 38c pkt 1 ustawy – Prawo wodne. Należy wyjaśnić, że przedmiotową definicję należy odczytywać razem z regulacjami wynikającymi z przepisów wykonawczych wydanych na podstawie upoważnienia określonego w art. 45 ust. 1 pkt 1 i 3 tej ustawy, w zakresie, w jakim te przepisy określają warunki, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, w tym najwyższych wartości zanieczyszczeń. Wprowadzenie do ustawy – Prawo wodne definicji tego pojęcia czyni pełną transpozycję postanowień Ramowej Dyrektywy Wodnej w tym obszarze.

W odniesieniu do zaproponowanego brzmienia definicji „substancji priorytetowych” należy wyjaśnić, że celem wprowadzenia do ustawy – Prawo wodne tej definicji jest konieczność dokonania transpozycji definicji tego pojęcia, zawartej w art. 2 pkt 30 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Jednocześnie należy wskazać, że przedmiotowa definicja odnosi się do substancji priorytetowych, których wykaz jest

zawarty w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie upoważnienia określonego w art. 38d ust. 4 ustawy – Prawo wodne. Substancje priorytetowe zawarte w tym wykazie to substancje priorytetowe określone zgodnie z art. 16 ust. 2 Ramowej Dyrektywy Wodnej i wymienione w załączniku X do tej dyrektywy. Wprowadzenie definicji legalnej tego pojęcia czyni transpozycję postanowień Ramowej Dyrektywy Wodnej w tym obszarze pełną.

Dodatkowo projekt ustawy doprecyzowuje regulację w zakresie problematyki planowania w gospodarowaniu wodami. W szczególności proponuje się, żeby plany gospodarowania wodami na obszarze dorzecza były przyjmowane w formie rozporządzenia Rady Ministrów, analogicznie jak w przypadku krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji dla instalacji objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, o którym mowa w ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. Nr 122, poz. 95). Wprowadzenie takiej regulacji ma istotne znaczenie dla roli, jaką odgrywają plany gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy w systemie planowania w gospodarce wodnej oraz ich znaczenia środowiskowego. Wykluczy to także wątpliwości natury prawnej w związku z odwoływaniem się do ustaleń planów gospodarowania wodami w treści pozwoleń wodnoprawnych.

Zaproponowano również usunięcie drobnych luk w transpozycji, nawet jeżeli nie zostały one jak dotąd wyraźnie podniesione przez Komisję Europejską, ale istnieje ryzyko, że mogą one w przyszłości być przedmiotem kolejnych zarzutów. Należy dodać, że Komisja Europejska w dniu 27 lutego 2012 r. wystosowała do Rzeczypospolitej Polskiej dodatkową uzasadnioną opinię w związku z nieprawidłową transpozycją art. 8 ust. 1 oraz ust. 2 w połączeniu z załącznikiem V pkt 1.1 oraz 1.3 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Brak pełnej transpozycji RDW skutkować będzie nałożeniem na Polskę wysokich kar finansowych. Dodatkowo, Polska może zostać zobowiązana do zwrotu środków finansowych, jakie zostały przyznane na realizację inwestycji wodnych w Polsce w ramach programów operacyjnych. Zmiany w tym obszarze obejmują art. 38 ust. 2 ustawy – Prawo wodne, który będzie wskazywał, że celem ochrony wód jest osiągnięcie celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych, jednolitych części wód podziemnych oraz obszarów chronionych, o których mowa w art. 113 ust. 4 ustawy – Prawo wodne, a także poprawa jakości wód oraz biologicznych stosunków w środowisku wodnym i na terenach podmokłych.

Zaproponowano także nowe brzmienie art. 38c ust. 1 ustawy – Prawo wodne, zmierzające do transpozycji art. 10 ust. 3 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Zaproponowano ponadto zmianę w brzmieniu art. 113b ust. 8 ustawy – Prawo wodne. Działania określone w tym przepisie, konieczne do podjęcia w przypadku zagrożenia osiągnięcia celów środowiskowych, będą mogły być podejmowane w każdym czasie, a nie wyłącznie w toku opracowywania projektu programu wodno-środowiskowego kraju.

W zakresie wynikającym z uzupełnienia drobnych luk w transpozycji dyrektywy 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu, proponuje się wprowadzenie definicji: „normy jakości wód podziemnych”, „wartości progowej”, „znaczącej i utrzymującej się tendencji wzrostowej” oraz „wartości tła”, a także zmianę brzmienia upoważnienia określonego w art. 38a ust. 1 ustawy – Prawo wodne i wytycznych określonych w art. 38a ust. 5 tej ustawy.

W zakresie wynikającym z uzupełnienia transpozycji dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, uzasadnieniem zmian są postanowienia Traktatu Akcesyjnego w zakresie dyrektywy Rady 91/271/EWG dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych. W świetle postanowień Traktatu Akcesyjnego Rzeczpospolita Polska uzyskała derogacje dla art. 5.2 dyrektywy, co oznacza, że postanowienia tego artykułu będą obowiązywały z dniem wdrożenia celów dyrektywy, tj. od dnia 31 grudnia 2015 r. Z uwagi na nieprawidłową transpozycję dyrektywy 91/271/EWG w zakresie art. 5.2, konieczne są zmiany kształtujące warunki wprowadzania ścieków do wód i do ziemi, w celu osiągnięcia stanu zgodności z prawem unijnym. Prawidłowa transpozycja dyrektywy 91/271/EWG odgrywa zasadniczą rolę w gospodarowaniu ściekami komunalnymi oraz ochronie środowiska wodnego, w tym wód powierzchniowych, do których ścieki są odprowadzane. W tym celu zaproponowano uzupełnienie upoważnienia określonego w art. 45 ust. 1 ustawy – Prawo wodne o nowy pkt 4, przewidujący określenie najwyższych dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń dla oczyszczalni ścieków przyjmujących ścieki z aglomeracji. Zaproponowano także modyfikację brzmienia wytycznych dotyczących treści rozporządzenia wydawanego na podstawie tego upoważnienia zawartych w art. 45 ust. 4 ustawy – Prawo wodne. Modyfikacja brzmienia wytycznych polega na uchyleniu pkt 2, zobowiązującego ministra

właściwego do spraw środowiska do zapewnienia 75% redukcji całkowitego ładunku azotu i fosforu w ściekach komunalnych pochodzących z całego terytorium państwa w celu ochrony wód powierzchniowych, w tym wód morskich przed eutrofizacją. W ramach realizacji Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych i odpowiedzialności za działania organizacyjno-sprawozdawcze w ramach tego Programu wprowadzono regulację określającą gminę, która spełnia rolę koordynatora w aglomeracji (gmina wiodąca), co jest bardzo istotne, w przypadku gdy na obszarze aglomeracji występuje kilka gmin. Uproszczenie procesu wyznaczania aglomeracji to skierowanie obowiązku uzgodnienia projektu aglomeracji z właściwym dyrektorem regionalnego zarządu gospodarki wodnej i właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska oraz na marszałka województwa. Przewidziana jest także zmiana definicji aglomeracji, określenie statusu „gminy wiodącej” oraz uproszczenie procesu wyznaczania aglomeracji. Proponowana definicja aglomeracji transponuje w całości definicję ujętą w dyrektywie 91/271/EWG i umożliwi podział aglomeracji na mniejsze obszary. Ma to istotne znaczenie w zakresie określania standardów odprowadzania ścieków komunalnych, które kształtowane powinny być w zależności od wielkości aglomeracji.

W ramach opiniowania projektu ustawy przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, na skutek uwag zgłoszonych przez jednostki samorządu terytorialnego, zdecydowano się na dalsze uszczegółowienie proponowanych rozwiązań prawnych w tym zakresie. Aglomeracje będzie więc nadal wyznaczał sejmik województwa w drodze uchwały, jednakże po uzgodnieniu przez marszałka województwa z właściwym dyrektorem regionalnego zarządu gospodarki wodnej i w zakresie obszarów objętych przynajmniej jedną formą ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, z późn. zm.) lub obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty, znajdujących się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 1 tej ustawy, z właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska oraz po zasięgnięciu przez marszałka województwa opinii zainteresowanych gmin. Utrzymana zostanie zasada, że jeżeli aglomeracja obejmowałaby tereny położone w dwóch lub więcej województwach, właściwy do wyznaczenia aglomeracji jest sejmik tego województwa, na którego terenie będzie się znajdować największa część aglomeracji.

W ramach realizacji Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych i odpowiedzialności za działania organizacyjno-sprawozdawcze w ramach tego Programu wprowadzono regulację określającą gminę, która spełnia rolę koordynatora w aglomeracji. Określenie takiej gminy jest bardzo istotne, w przypadku gdy na obszarze aglomeracji występuje kilka gmin. Gminą wiodącą, czyli odpowiedzialną za całość spraw związanych z przygotowaniem i przekazywaniem dokumentacji dotyczącej działań organizacyjno-sprawozdawczych prowadzonych w ramach krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych w aglomeracji zlokalizowanej na obszarze dwóch lub więcej gmin, będzie gmina o największej równoważnej liczbie mieszkańców.

Dodatkowo uzupełniono regulację dotyczącą procesu wyznaczania aglomeracji. Regulacja ta spowoduje nałożenie obowiązku uzgodnienia projektu aglomeracji z właściwym dyrektorem regionalnego zarządu gospodarki wodnej i właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska oraz po zasięgnięciu opinii zainteresowanych gmin, na marszałka województwa nie zaś sejmik tego województwa. Przypisanie uzgodnień marszałkowi województwa spowoduje skrócenie procedury wyznaczania aglomeracji. W zakresie regulacji dotyczących problematyki wyznaczania aglomeracji, do art. 43 ustawy – Prawo wodne dodano nowy ust. 3d, przewidujący przeprowadzanie co dwa lata przeglądów obszarów i granic aglomeracji i w razie potrzeby dokonywania w nich zmian. Stosowna regulacja przejściowa, określająca termin dokonania pierwszego przeglądu obszarów i granic aglomeracji, została także dodana do projektu ustawy. W związku z ciągłą migracją ludności na terenach objętych obszarem i granicami aglomeracji istnieje konieczność wprowadzenia elastycznego mechanizmu umożliwiającego dokonywanie zmian w obowiązujących uchwałach sejmików województw. Pozwoli to na systematyczne dostosowywanie potrzeb inwestycyjnych w ramach gospodarki ściekowej do faktycznych potrzeb.

W zakresie wynikającym z uzupełnienia transpozycji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. Urz. UE L 26 z 28.01.2012, str. 1), jest naprawienie uchybienia wynikającego z nieprawidłowej transpozycji dyrektywy, skutkującego błędnym stosowaniem tej dyrektywy w Polsce w odniesieniu do „prac utrzymaniowych”. Istotą zarzutów Komisji Europejskiej jest fakt klasyfikowania w szczególności przez

wojewódzkie zarządy melioracji i urządzeń wodnych prac regulacyjnych jako prac utrzymaniowych, co skutkuje uniknięciem obowiązku uzyskania szeregu decyzji administracyjnych, w tym decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, czy też przeprowadzenia oceny oddziaływania na obszary Natura 2000. Mając na uwadze konieczność zapewnienia w tym zakresie pełnej zgodności z prawem UE, zasadne jest dokonanie znaczącego doprecyzowania regulacji w zakresie przedmiotowym utrzymywania wód. Zakłada się więc określenie wyczerpującego katalogu prac o charakterze utrzymaniowym, co umożliwi określenie zakresu tego rodzaju prac wykonywanych na wodach. Wprowadzenie tej regulacji wymaga także dokonania zmian w przepisach ustawy o ochronie przyrody oraz ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Proponowane przepisy art. 118 ustawy o ochronie przyrody określają katalog działań, obejmujący także prace utrzymaniowe, które podlegają zgłoszeniu regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, tryb postępowania w tej sprawie, natomiast proponowany art. 118b tej ustawy określa przypadki, w których zgłoszenie nie jest wymagane z uwagi na minimalny zakres ingerencji w środowisko wymienionych w tym artykule typów prac utrzymaniowych oraz ich bieżący charakter. W ramach regulacji art. 118a ustawy o ochronie przyrody, proponuje się zintegrowanie decyzji wydawanej w trybie art. 118a ustawy o ochronie przyrody z zezwoleniami wydawanymi na podstawie art. 56 tej ustawy, co ułatwi i skróci proces autoryzacji inwestycji. Wymaga to jednak wprowadzenia uzgodnienia przy wydawaniu decyzji o warunkach prowadzenia działań, odpowiednio, z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska lub ministrem właściwym do spraw środowiska. Jednocześnie proponuje się, aby do uzgodnień nie stosować art. 106 § 3, 5 i 6 Kodeksu postępowania administracyjnego. Z charakteru spraw podlegających uzgodnieniu wynika, iż 14-dniowy termin na uzgodnienie jest stanowczo zbyt krótki na zajęcie stanowiska merytorycznego, a możliwość wniesienia zażalenia, a właściwie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, bezzasadna, skoro od decyzji wydanej po uzgodnieniu i tak strona, w większości przypadków, będzie mogła się odwołać do tego samego organu, to jest do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

Proponowana zmiana art. 72 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko polega na wprowadzeniu do katalogu decyzji, przed którymi należy uzyskać decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, pozwolenia wodnoprawnego na wydobywanie z wód kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów w ramach szczególnego korzystania z wód, co jest zabiegiem porządkującym przepisy tej ustawy w związku ze zmianą wprowadzoną w art. 118 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody.

Przedmiotowe regulacje zostały także uzupełnione o propozycję przewidującą wprowadzenie nowego dokumentu planistycznego, jakim będzie plan utrzymania wód, o których mowa w proponowanym art. 22 ust. 1b ustawy – Prawo wodne. Przewiduje się, że plan utrzymania wód będzie obejmował:

- 1) określenie odcinków śródlądowych wód powierzchniowych, w obrębie których występują zagrożenia swobodnego przepływu wód oraz spływu lodów, wraz z identyfikacją tych zagrożeń;
- 2) wykaz będących własnością Skarbu Państwa budowli regulacyjnych i urządzeń wodnych o istotnym znaczeniu dla zarządzania wodami;
- 3) wykaz planowanych działań, o których mowa w art. 22 ust. 1b ustawy – Prawo wodne, obejmujący: zakres, rozmiar, lokalizację działań oraz terminy i sposoby ich prowadzenia, wskazanie podmiotów odpowiedzialnych za realizację działań, uzasadnienie konieczności realizacji działań, z uwzględnieniem spodziewanych efektów ich realizacji oraz, jeżeli to możliwe, szacunkową analizę kosztów i korzyści wynikających z planowanych działań.

Projekt planu utrzymania wód będzie opracowywany z uwzględnieniem potrzeb z zakresu ochrony przed powodzią, konieczności osiągnięcia celów środowiskowych i ochrony wód oraz przesłanek dopuszczalności nieosiągnięcia dobrego stanu ekologicznego oraz niezapobieżenia pogorszeniu stanu ekologicznego oraz dobrego potencjału ekologicznego, o których mowa w art. 38j ust. 1 ustawy – Prawo wodne. Wprowadzenie takiej regulacji ma na celu związanie planów utrzymania wód ze strategicznymi dokumentami planistycznymi w gospodarce wodnej, jakimi są plany gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy oraz plany zarządzania ryzykiem powodziowym, co ma zagwarantować synergii tej regulacji z regulacjami stanowiącymi implementację Ramowej Dyrektywy Wodnej oraz

dyrektywy 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, zwanej dalej „dyrektywą powodziową”.

Przewiduje się, że plan utrzymania wód będzie opracowywany oraz aktualizowany przez dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej. Plan utrzymania wód będzie przyjmowany przez dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej w formie aktu prawa miejscowego, co jest zgodne z zakresem kompetencji prawotwórczych przydanym temu organowi w przepisach ustawy – Prawo wodne. Zakłada się, że przegląd i ewentualna aktualizacja planu utrzymania wód będzie następowała nie rzadziej niż co 6 lat, czyli w terminie analogicznym jak terminy przewidziane dla przeglądów i aktualizacji planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy oraz planów zarządzania ryzykiem powodziowym. Aktualizacja planu utrzymania wód będzie następowała także w formie aktu prawa miejscowego stanowionego przez dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej.

Mając na uwadze fakt, że istotną część prac wykonywanych w związku z utrzymywaniem wód jest realizowana przez służby podległe samorządowi województwa, proponuje się wprowadzenie regulacji zobowiązującej marszałka województwa do przekazywania dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej propozycji działań w zakresie utrzymania wód, o których mowa w art. 22 ust. 1b ustawy – Prawo wodne, wraz z wykazem wód, na których te działania będą prowadzone, na rok przed terminem opracowania planu utrzymania wód. Termin opracowania pierwszych planów utrzymania wód został określony na dzień 1 stycznia 2016 r.

Realizacja ustaleń planu utrzymania wód może mieć znaczące skutki dla środowiska, dlatego też uznano za zasadne, aby dokument ten podlegał strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Mając na uwadze, że plany utrzymania wód nie mieszczą się w katalogu dokumentów wymagających takiej oceny, zawartym w art. 46 tej ustawy, oraz że kwalifikacja innych dokumentów do oceny na podstawie art. 47 tej ustawy nie zapewnia, że plany te zostaną każdorazowo poddane strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko, proponuje się nałożenie takiego obowiązku w przepisach Prawa wodnego – dodawany art. 114b ust. 4. Jednocześnie wskazanie, iż stosuje się w takim przypadku przepisy rozdziału 1 działu

IV ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko reguluje tryb postępowania zarówno przy nowych dokumentach, jak i przy zmianach i aktualizacjach, do których zastosowanie będą miały art. 48, art. 49 i art. 50 ww. ustawy.

W zakresie transpozycji dyrektywy powodziowej, zaproponowano usunięcie drobnych luk w transpozycji, które zostały dostrzeżone w związku z analizą funkcjonowania dotychczasowych przepisów ustawy – Prawo wodne, w tym w ramach realizacji projektu EU-Pilot.

Projekt ustawy zawiera szereg propozycji przepisów zmierzających do uzupełnienia transpozycji dyrektywy powodziowej oraz dokonujących doprecyzowania transpozycji w zakresie postanowień tej dyrektywy, które zostały transponowane do krajowego porządku prawnego przepisami ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw. Zakres proponowanych zmian obejmuje modyfikację definicji powodzi. Proponowane brzmienie tej definicji zapewni jej zgodność z definicją powodzi zawartą w dyrektywie powodziowej. Zgodnie z proponowaną nową definicją, powódź to czasowe pokrycie przez wodę terenu, który w normalnych warunkach nie jest pokryty wodą, wywołane przez wezbranie wody w ciekach naturalnych, zbiornikach wodnych, kanałach oraz od strony morza, z wyłączeniem pokrycia przez wodę terenu wywołanego przez wezbranie wody w systemach kanalizacyjnych. W ramach prac nad wstępną oceną ryzyka powodziowego wykonano wiele analiz na podstawie wszelkich dostępnych w kraju danych, w tym o powodziach historycznych, danych hydrologicznych, informacji o stratach i konsekwencjach każdego z typów powodzi występujących w Polsce oraz na podstawie ankiet wysyłanych do gmin, które wskazywały rodzaje powodzi występujące w danej gminie. Należy zauważyć, że w szczególności ze względu na ukształtowanie terenu, dane wskazujące na niską skalę zagrożenia, bądź ze względu na brak danych historycznych czy hydrologicznych, przeprowadzone analizy wykazały, że w naszym kraju znaczące ryzyko powodziowe występuje na obszarach zagrożonych powodzią od strony rzeki, zbiornika wodnego lub od strony morza. Przy czym powyższe powodzie obejmą także powodzie opadowe, zatorowe, czy spowodowane awarią infrastruktury, gdyż niezależnie od pierwotnego czynnika, bezpośrednią przyczyną powodzi jest brak możliwości przejścia nadmiaru wody przez odbiornik. Powyższe

analizy opierały się w szczególności na danych o ponad 3500 powodzi historycznych. W ramach wstępnej oceny ryzyka powodziowego wytypowano ponad 12 tys. km rzek i odcinków wybrzeża, dla których przygotowywane są obecnie mapy zagrożenia i mapy ryzyka powodziowego. Ponadto w celu przygotowania powyższych map wykonany został za pomocą skaningu laserowego nowy szczegółowy numeryczny model terenu dla ponad 200 tys. km². Zatem zakres wykonanych analiz i podjętych prac mających na celu minimalizację ryzyka powodziowego i zwiększenie świadomości społeczeństwa jest ogromny i kompleksowy, w szczególności biorąc pod uwagę obszar całego kraju, uwarunkowania ekonomiczne oraz punkt 18 Preambuły dyrektywy powodziowej, który mówi, że państwa członkowskie powinny opierać swoje oceny, mapy i plany na odpowiednich „najlepszych praktykach” i „najlepszych dostępnych technologiach”, niepowodujących nadmiernych kosztów w zakresie zarządzania ryzykiem powodziowym.

Przepisy art. 88a oraz art. 119a ustawy – Prawo wodne zostały uzupełnione o przepisy transponujące uregulowania dyrektywy powodziowej dotyczące koordynacji działań podejmowanych w zakresie stosowania tej dyrektywy oraz Ramowej Dyrektywy Wodnej w zakresie osiągnięcia celów zarządzania ryzykiem powodziowym oraz celów środowiskowych i ochrony wód. Ponadto działania zapewniające udział wszystkich zainteresowanych w osiągnięciu celów środowiskowych, będą przeprowadzane w sposób skoordynowany z działaniami zapewniającymi aktywny udział wszystkich zainteresowanych w osiągnięciu celów zarządzania ryzykiem powodziowym.

Przepis art. 88b ust. 1 ustawy – Prawo wodne, został uzupełniony o wskazanie zakresu informacji służących do przygotowania wstępnej oceny ryzyka powodziowego, ze szczególnym uwzględnieniem wpływu zmian klimatu na występowanie powodzi.

W zakresie art. 88c ust. 7 oraz art. 88f ust. 10 ustawy – Prawo wodne, został określony tryb wymiany informacji z organami państw członkowskich Unii Europejskiej oraz innych państw, w odniesieniu do przygotowania wstępnej oceny ryzyka powodziowego dla obszarów dorzeczy, których części znajdują się na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, przygotowania map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego dla obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, położonych na obszarach dorzeczy, których części

znajdują się na terytorium państw leżących poza granicami Unii Europejskiej. Wymiana informacji będzie następować w trybie i w zakresie określonych w dwustronnych i wielostronnych umowach międzynarodowych. Zaproponowano również nałożenie na Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej obowiązku podania do publicznej wiadomości wstępnej oceny ryzyka powodziowego, map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego. Podanie do publicznej wiadomości tych dokumentów nastąpi przez ich umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej.

Przepis art. 88d ust. 4 ustawy – Prawo wodne został zmodyfikowany w celu uzyskania zgodności z treścią dyrektywy powodziowej. Proponuje się, żeby na mapach zagrożenia powodziowego od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, z wyłączeniem ujściowych odcinków rzek, mogły być przedstawione wyłącznie obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat, lub na których istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzenia ekstremalnego, jeżeli ze wstępnej oceny ryzyka powodziowego wynika, że na tych obszarach jest zapewniona odpowiednia ochrona przed powodzią.

W zakresie regulacji dotyczących map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego, w art. 88f w ust. 7 ustawy – Prawo wodne zaproponowano przedłużenie z 18 do 30 miesięcy terminu na wprowadzenie w dokumentach z zakresu zagospodarowania przestrzennego zmian wynikających z tych map. Organy odpowiedzialne za wydanie dokumentów z zakresu zagospodarowania przestrzennego uzyskają więcej czasu na wprowadzanie koniecznych zmian w tych dokumentach.

W zakresie art. 88g ustawy – Prawo wodne regulacja ust. 2 została uzupełniona o niewymienione dotąd w tej ustawie elementy wchodzące w zakres planów zarządzania ryzykiem powodziowym oraz przez wskazanie, w ust. 2 pkt 3, na cele wynikające z art. 7 ust. 2 dyrektywy powodziowej.

Zasadniczo została rozbudowana regulacja art. 88h ust. 4 i 5 ustawy – Prawo wodne, dotyczących opracowywania planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszaru dorzecza, którego część znajduje się na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz dla obszaru dorzecza, którego część znajduje się na terytorium państw leżących poza granicami Unii Europejskiej. Dla obszaru dorzecza, którego część znajduje się na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, w uzgodnieniu

z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, podejmie współpracę z właściwymi organami tych państw, w celu przygotowania jednego międzynarodowego planu zarządzania ryzykiem powodziowym lub zestawu uzgodnionych planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla międzynarodowego obszaru dorzecza. Jeżeli te plany nie zostaną opracowane, Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej opracuje plan zarządzania ryzykiem powodziowym dla części międzynarodowego obszaru dorzecza, znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uzgodniony w możliwie najszerszym zakresie z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej. Dla obszaru dorzecza, którego część znajduje się na terytorium państw leżących poza granicami Unii Europejskiej, Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, podejmie działania na rzecz nawiązania współpracy z właściwymi organami tych państw, w celu przygotowania jednego międzynarodowego planu zarządzania ryzykiem powodziowym lub zestawu uzgodnionych planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla międzynarodowego obszaru dorzecza. Jeżeli nie będzie to możliwe, Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej opracuje plan zarządzania ryzykiem powodziowym dla części międzynarodowego obszaru dorzecza, znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uzgodniony w możliwie najszerszym zakresie z właściwymi organami państw leżących poza granicami Unii Europejskiej.

Art. 88h ustawy – Prawo wodne został uzupełniony o nowy ust. 5a, dotyczący możliwości uzupełnienia planów zarządzania ryzykiem powodziowym, o których mowa w ust. 4 i 5 tego artykułu, o bardziej szczegółowe plany zarządzania ryzykiem powodziowym skoordynowane na poziomie zlewni, której część znajduje się na terytorium innych państw, o nowy ust. 5b, dotyczący wpływu działań służących osiągnięciu celów zarządzania ryzykiem powodziowym na zwiększenie ryzyka powodziowego na terytorium innych państw, a także o nowy ust. 5c, określający formę, w której następuje podjęcie współpracy i działań w celu opracowania jednego międzynarodowego planu zarządzania ryzykiem powodziowym lub zestawu uzgodnionych planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla międzynarodowego obszaru dorzecza.

Rozwiązaniem o istotnym znaczeniu dla statusu planów zarządzania ryzykiem powodziowym oraz planów przeciwdziałania skutkom suszy jest propozycja przyjmowania tych planów w formie rozporządzenia Rady Ministrów, analogicznie jak w przypadku propozycji odnoszącej się do przyjmowania planów gospodarowania wodami na obszarze dorzecza. Zwrócenia uwagi wymaga, że przyjęcie proponowanej formy prawnej dla tych planów zarządzania ryzykiem powodziowym nie będzie miało wpływu na koszty wprowadzania zmian w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, planie zagospodarowania przestrzennego województwa, miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego lub decyzji o warunkach zabudowy. Obowiązek dokonania w tych dokumentach zmian, wynika bowiem z przedstawienia granic obszarów, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat lub na których istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzenia ekstremalnego oraz obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, na mapach zagrożenia powodziowego i mapach ryzyka powodziowego. Należy dodać, że w formie rozporządzenia Rady Ministrów będą przyjmowane wszystkie plany zarządzania ryzykiem powodziowym, w tym plany zarządzania ryzykiem powodziowym, o których mowa w proponowanym art. 88h ust. 4 i 5 ustawy – Prawo wodne, to jest plany zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszaru dorzecza, którego część znajduje się na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej albo części tego obszaru dorzecza znajdującej się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz plany zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszaru dorzecza, którego część znajduje się na terytorium państw leżących poza granicami Unii Europejskiej albo części tego obszaru dorzecza znajdującej się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Ponadto w związku z przyjęciem w projekcie ustawy rozwiązania zmierzającego do przyjmowania planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy w formie rozporządzenia Rady Ministrów, konieczne stało się uchylene przepisu art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 32, poz. 159), który stanowi, że plany zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy zostaną ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Mając na uwadze fakt, że zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r.

o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172, z późn. zm.), rozporządzenia Rady Ministrów podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej. Stosowny przepis przejściowy, obejmujący także wskazanie wymaganego przez dyrektywę powodziową terminu publikacji tych planów, został wprowadzony do projektu ustawy.

W celu uzupełnienia transpozycji art. 5 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej, zaproponowano uszczegółowienie przepisów art. 113 ustawy – Prawo wodne. W tym obszarze proponuje się przyjęcie, że okresem referencyjnym dla określenia wartości substancji zanieczyszczających zawartych w aktualizowanych wykazach wielkości emisji i stężeń substancji priorytetowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 38d ust. 4 ustawy – Prawo wodne oraz innych substancji powodujących zanieczyszczenie, dla których zostały określone środowiskowe normy jakości, jest rok poprzedzający przewidywany termin zakończenia analizy, a dla substancji czynnych dopuszczonych do wykorzystania w środkach ochrony roślin, wartości tych substancji można przedstawić jako wartości uśrednione z 3 lat poprzedzających termin zakończenia analizy.

W zakresie przepisów przejściowych i dostosowujących projekt ustawy przewiduje następujące rozwiązania prawne.

W wyniku uwzględnienia uwag zgłoszonych przez jednostki samorządu terytorialnego podczas rozpatrywania projektu ustawy przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego zmianie uległy rozwiązania prawne proponowane w związku z zmianami w art. 45 ustawy – Prawo wodne. Odstąpiono więc od założenia *a priori*, że pozwolenia wodnoprawne dla oczyszczalni ścieków w aglomeracjach wydane na podstawie przepisów dotychczasowych wygasną z dniem 31 grudnia 2015 r. W miejsce tej regulacji zaproponowano nowy przepis, zgodnie z którym organy właściwe do wydawania pozwoleń wodnoprawnych oraz pozwoleń zintegrowanych, w terminie do dnia 31 grudnia 2015 r., będą obowiązane dokonać przeglądu pozwoleń wodnoprawnych na wprowadzanie ścieków komunalnych do wód lub do ziemi lub pozwoleń zintegrowanych, udzielonych dla oczyszczalni ścieków komunalnych w aglomeracjach od 10 000 Równoważnej Liczby Mieszkańców (zwanej dalej „RLM”) oraz w razie potrzeby, zmienić te pozwolenia albo je uchylić i wydać nowe pozwolenia,

dostosowując warunki wprowadzania ścieków komunalnych do wód lub do ziemi dla tych oczyszczalni, do przepisów wydanych na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 3 ustawy – Prawo wodne. W związku z przeprowadzoną analizą wariantów wydaje się konieczne dokonanie przeglądu wszystkich pozwoleń wodnoprawnych w aglomeracjach od 10 000 RLM. Aktualne podejście dotyczy zrzutów ścieków z oczyszczalni, nie zaś z aglomeracji. Jeżeli dana aglomeracja jest obsługiwana przez dwie lub więcej oczyszczalni, to ładunek ścieków z aglomeracji powinien być rozpatrywany sumarycznie, nie zaś zależnie od wielkości oczyszczalni ścieków. Istnieje obawa, że zdecydowana większość udzielonych dotychczas pozwoleń wodnoprawnych nie będzie odpowiadała wymogom określonym przez rozporządzenie wydane na podstawie znowelizowanego art. 45 ust. 1 pkt 3 ustawy – Prawo wodne. Pierwotne rozwiązanie proponowane w art. 5 było rozwiązaniem bardzo rygorystycznym i mogło doprowadzić do wygaszenia pozwolenia wodnoprawnego dla oczyszczalni ścieków w aglomeracji, które będzie spełniało warunki wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi. W tej sytuacji proponuje się rozwiązanie alternatywne polegające na nałożeniu na organy właściwe do wydawania pozwoleń wodnoprawnych, obowiązku dokonania przeglądu tych pozwoleń i skorygowania warunków wprowadzania ścieków z oczyszczalni w aglomeracjach od 10 000 RLM, w tych przypadkach, w których będzie to konieczne. Rozwiązanie to jest korzystne dla posiadaczy pozwoleń wodnoprawnych oraz pozwoleń zintegrowanych, gdyż obowiązek dostosowania tych pozwoleń do nowych warunków prawnych został nałożony na organy właściwe do ich wydania. Organy te określą w zmienionych albo nowych pozwoleniach wodnoprawnych lub pozwoleniach zintegrowanych terminy na dostosowanie się posiadaczy tych pozwoleń do nowych warunków. Terminy te nie będą mogły przekroczyć dnia 31 grudnia 2015 r. i powinny umożliwić posiadaczom pozwoleń dostosowanie się do nowych wymagań.

Zmiana pozwoleń wodnoprawnych lub pozwoleń zintegrowanych albo ich uchylenie i wydanie nowych pozwoleń wodnoprawnych lub pozwoleń zintegrowanych, nie będzie wymagać zgody strony, co powinno zapewnić adekwatne tempo prowadzenia procedury administracyjnej. Organy właściwe do wydawania pozwoleń wodnoprawnych oraz pozwoleń zintegrowanych określą w zmienionych albo nowych pozwoleniach wodnoprawnych lub pozwoleniach zintegrowanych terminy na dostosowanie warunków wprowadzania ścieków komunalnych do wód lub

do ziemi, określonych w tych pozwoleniach. Terminy te nie będą mogły przekroczyć dnia 31 grudnia 2015 r., gdyż najwyższe dopuszczalne wskaźniki zanieczyszczeń oraz minimalne procenty redukcji zanieczyszczeń dla oczyszczonych ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi z oczyszczalni ścieków przyjmujących ścieki komunalne z aglomeracji, będą obowiązywać od dnia 1 stycznia 2016 r. Termin ten będzie wynikał z treści aktu wykonawczego wydawanego na podstawie upoważnienia określonego w art. 45 ust. 1 pkt 1, 3 i 4 ustawy – Prawo wodne w brzmieniu nadawanym niniejszą ustawą.

Pierwsza aktualizacja planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy zostanie przeprowadzona w terminie do dnia 22 grudnia 2015 r. Proponuje się zachowanie ważności planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy zatwierdzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Jest to związane z proponowanym przydaniem tym dokumentom planistycznym formy aktu prawa powszechnie obowiązującego oraz koniecznością zapewnienia ciągłości procesu planowania strategicznego w gospodarce wodnej w aspekcie proponowanych zmian legislacyjnych.

Właściwe sejmiki województw, w terminie do dnia 31 grudnia 2014 r. będą obowiązane do wyznaczenia aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 2000 oraz dostosują obszary i granice aglomeracji do przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 43 ust. 4a ustawy – Prawo wodne. Ta regulacja będzie dotyczyła przypadków, gdy aglomeracji nie wyznaczono oraz przypadków, w których zachodzi konieczność dostosowania obszarów i granic aglomeracji do przepisów wydanych na podstawie upoważnienia określonego w art. 43 ust. 4a ustawy – Prawo wodne. Wskutek uwzględnienia uwag zgłoszonych przez jednostki samorządu terytorialnego podczas rozpatrywania projektu ustawy przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, regulacja ta została uzupełniona o zobowiązanie wójtów (burmistrzów, prezydentów miast), w terminie do dnia 30 czerwca 2014 r., do przedstawienia właściwym sejmikom województw propozycji wyznaczenia obszarów i granic aglomeracji, jeżeli aglomeracji nie wyznaczono albo zachodzi konieczność dostosowania wyznaczonych obszarów i granic aglomeracji do przepisów, wydanych na podstawie art. 43 ust. 4a ustawy – Prawo wodne. Uznano bowiem za zasadne ustawowe zobowiązanie gmin do ścisłej współpracy z organem wyznaczającym aglomerację, a w szczególności w razie stwierdzonej potrzeby

weryfikacji obszaru i granic aglomeracji do przekazania sejmikowi województwa propozycji planu aglomeracji. Zaproponowane zmiany prowadzą do usprawnienia procesu tworzenia aglomeracji zgodnych z dyrektywą ściekową.

W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, znajdujące się w granicach aglomeracji gminy, na terenie których nie została zlokalizowana oczyszczalnia ścieków lub końcowy punkt zrzutu ścieków komunalnych, przekażą gminie, na terenie której jest zlokalizowana oczyszczalnia ścieków albo końcowy punkt zrzutu ścieków komunalnych, dokumentację niezbędną do prowadzenia działań organizacyjno-sprawozdawczych prowadzonych w ramach krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych.

W zakresie uzupełnienia regulacji dokonujących transpozycji dyrektywy powodziowej, w przepisach przejściowych określono zawartość pierwszych planów zarządzania ryzykiem powodziowym. Ponadto wprowadzono przepis zobowiązujący Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej do podania do publicznej wiadomości wstępnej oceny ryzyka powodziowego w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Celem tych przepisów jest transpozycja postanowień dyrektywy powodziowej.

W związku z uszczegółowieniem przepisów art. 113 ustawy – Prawo wodne w zakresie transpozycji art. 5 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej, przyjęto, że okresem referencyjnym dla określenia wartości substancji zanieczyszczających zawartych w wykazach wielkości emisji i stężeń substancji priorytetowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 38d ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, oraz innych substancji powodujących zanieczyszczenie, dla których zostały określone środowiskowe normy jakości, sporządzanych po raz pierwszy, jest rok kalendarzowy wybrany z lat 2008–2010.

Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy będą miały zastosowanie przepisy dotychczasowe. Przyjęcie zasady, że wszystkie postępowania administracyjne toczące się przed dniem wejścia w życie nowych regulacji, zostaną zakończone na podstawie przepisów obowiązujących poprzednio (dotychczasowych), pozwoli na uniknięcie wątpliwości prawnych co do zakresu ewentualnego zastosowania przepisów nowych oraz na niezaskakiwanie adresatów norm prawnych koniecznością stosowania nowych regulacji do zakończenia

spraw toczących się pod rządami regulacji dotychczasowych. Jest to więc rozwiązanie korzystne dla stron postępowania, ponieważ sprawy, które zostały wszczęte na gruncie dawnych przepisów, zostaną na gruncie tych przepisów ostatecznie zakończone.

Zakłada się, że przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 38a ust. 1 ustawy – Prawo wodne, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 38a ust. 1 ustawy – Prawo wodne w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia jej wejścia w życie i będą mogły być zmieniane na podstawie tego przepisu. Zakłada się także, że przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 1, 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie. Nie przewiduje się możliwości zmiany tych przepisów wykonawczych w okresie, w którym będą utrzymane w mocy. Zakłada się także, że przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 38 ust. 2 oraz art. 43 ust. 4a ustawy – Prawo wodne, zostaną utrzymane w mocy do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 38a ust. 2 oraz art. 43 ust. 4a tej ustawy, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i będą mogły być zmieniane na podstawie tych przepisów.

Zmiany wprowadzane w art. 153 ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy – Prawo wodne, mają charakter doprecyzowujący, w związku z wprowadzeniem definicji legalnej pojęcia „dostępne zasoby wód podziemnych”. Nie zachodzi więc konieczność wprowadzania regulacji dostosowujących w zakresie zawartości katastru wodnego.

Zakłada się, że latach 2014–2023 maksymalny limit wydatków jednostek samorządu terytorialnego będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy będzie wynosił 918 mln zł, przy czym w:

- 1) 2014 r. – 137 mln zł;
- 2) 2015 r. – 541 mln zł;
- 3) 2016 r. – 30 mln zł;
- 4) 2017 r. – 30 mln zł;
- 5) 2018 r. – 30 mln zł;
- 6) 2019 r. – 30 mln zł;
- 7) 2020 r. – 30 mln zł;

- 8) 2021 r. – 30 mln zł;
- 9) 2022 r. – 30 mln zł;
- 10) 2023 r. – 30 mln zł.

W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, będą wprowadzane mechanizmy korygujące polegające na zmniejszeniu kosztów realizacji zadań. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, będzie monitorował przekroczenie limitu wydatków oraz, w razie potrzeby, wdrażał mechanizmy korygujące.

Szczegółowa analiza skutków finansowych wynikających w regulacji zawartych w projekcie ustawy została przedstawiona w OSR.

Projekt ustawy zakłada jej wejście w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z uwagi na fakt, że ustawa powinna wejść w życie jak najszybciej, z uwagi na konieczność pełnego dostosowania krajowego porządku prawnego do przepisów prawa Unii Europejskiej w obszarze gospodarki wodnej. Celem projektu ustawy jest uzupełnienie transpozycji do krajowego porządku prawnego postanowień Ramowej Dyrektywy Wodnej oraz pozostałych dyrektyw dotyczących gospodarki wodnej w związku z koniecznością usunięcia naruszeń prawa UE w tym obszarze, co oznacza, że projekt ten ma charakter priorytetowy. Przyjęcie projektu ustawy dokonującego uzupełnienia transpozycji prawa Unii Europejskiej w obszarze gospodarki wodnej jest także jednym z elementów wymienionych w przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 2 lipca 2013 r. Planie działania w zakresie planowania strategicznego w gospodarce wodnej.

Ważny interes państwa wymaga więc natychmiastowego wejścia w życie tej ustawy, a zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, gdyż podmioty zainteresowane przedmiotowym obszarem oczekują takiego rozwiązania.

Należy więc przyjąć, że w tym przypadku jest zachowany wymóg określony w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172, z późn. zm.).

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) i nie podlega notyfikacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska. Odnotowano zgłoszenie zainteresowania pracami nad projektem ustawy złożone przez Izbę Gospodarczą Wodociągi Polskie.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Przedmiotowy projekt ustawy będzie miał wpływ na działalność Ministra Środowiska, Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej, regionalnych dyrektorów ochrony środowiska oraz jednostki samorządu terytorialnego.

2. Konsultacje

Przedmiotowy projekt ustawy został poddany konsultacjom społecznym z następującymi instytucjami:

- 1) wojewodami;
- 2) marszałkami województw;
- 3) dyrektorami zarządów melioracji i urzędzeń wodnych;
- 4) dyrektorami regionalnych zarządów gospodarki wodnej;
- 5) regionalnymi dyrektorami ochrony środowiska;
- 6) Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 7) Państwową Radą Ochrony Środowiska;
- 8) Państwową Radą Ochrony Przyrody;
- 9) Krajową Radą Gospodarki Wodnej;
- 10) Instytutem Meteorologii i Gospodarki Wodnej – PIB;
- 11) Instytutem Ochrony Środowiska – PIB;
- 12) Instytutem Melioracji i Użytków Zielonych – PIB;
- 13) Państwowym Instytutem Geologicznym – PIB;
- 14) Instytutem Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa – PIB;
- 15) Instytutem na Rzecz Ekorozwoju;
- 16) Komisją Dokumentacji Hydrogeologicznej;
- 17) Centrum Prawa Ekologicznego we Wrocławiu;
- 18) Izbą Gospodarczą Wodociągi Polskie;
- 19) Biurem Wspierania Lobbyngu Ekologicznego;
- 20) Krajową Izbą Gospodarczą;
- 21) NSZZ „Solidarność”;
- 22) OPZZ;

23) organizacjami ekologicznymi;

24) organizacjami rolniczymi.

Projekt ustawy został zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska.

Projekt ustawy jest uzupełnieniem:

- 1) transpozycji dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. WE L 327 z 22.12.2000, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 275);
- 2) transpozycji dyrektywy 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 26);
- 3) transpozycji dyrektywy 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem (Dz. Urz. UE L 372 z 27.12.2006, str. 19);
- 4) transpozycji dyrektywy 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim (Dz. Urz. UE L 288 z 06.11.2007, str. 27).

W toku konsultacji społecznych wpłynęły w szczególności opinie od marszałków województw, wojewódzkich zarządów melioracji i urządzeń wodnych, regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, wojewodów, dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej, Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej, Komisji Dokumentacji Hydrogeologicznych, Krajowej Rady Izb Rolniczych, Związku Producentów Ryb, Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz Stowarzyszenia Miłośników Ziemi Niepołomickiej. Wszystkie opinie zostały szczegółowo przeanalizowane. Nie uwzględniono postulatów wykraczających poza zakres regulacji projektu ustawy.

Opinie przedstawione przez marszałków województw koncentrowały się głównie na regulacjach dotyczących transpozycji dyrektywy 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych. W celu uwzględnienia postulatów zgłoszonych w tym obszarze, poprawiono proponowaną definicję aglomeracji przez przywrócenie odniesienia do jednego równoważnego mieszkańca oraz przesunięto na dzień 31 grudnia 2014 r. termin wyznaczenia przez sejmiki

województw aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 2000 RLM oraz dostosowania obszarów i granic aglomeracji do przepisów wydanych na podstawie art. 43 ust. 4a ustawy – Prawo wodne. Wprowadzono także propozycję definicji końcowego punktu zrzutu dla ścieków komunalnych. Nie uwzględniono natomiast postulatu zmierzającego do przypisania zarządowi województwa kompetencji do ustanawiania aglomeracji w drodze uchwały tego zarządu. Aglomeracja powinna być ustanawiana w drodze aktu prawa miejscowego, co oznacza konieczność utrzymania regulacji przypisującej tę kompetencję sejmikowi województwa, który zgodnie z art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 1590, z późn. zm.) na podstawie tej ustawy oraz na podstawie upoważnień udzielonych w innych ustawach i w ich granicach stanowi akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze województwa lub jego części. Nie uwzględniono także postulatu odstąpienia od uzgodnienia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska w toku ustanawiania aglomeracji.

Opinie przedstawione przez wojewódzkie zarządy melioracji i urzędów wodnych oraz regionalnych dyrektorów ochrony środowiska koncentrowały się na obszarze transpozycji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, w odniesieniu do tzw. „prac utrzymaniowych”. Propozycje regulacji w tym obszarze, obejmujące przepisy art. 22 ustawy – Prawo wodne oraz art. 118 ustawy o ochronie przyrody były przedmiotem szczegółowych uzgodnień między Ministerstwem Środowiska i Ministerstwem Rolnictwa i Rozwoju Wsi w toku konferencji uzgodnieniowej, podczas której osiągnięto uzgodnienie w tym przedmiocie. W wyniku analizy opinii przedstawionych w tym obszarze zaproponowano nowe uszczegółowione brzmienie regulacji dotyczących zmian w ustawie o ochronie przyrody. Proponowane przepisy art. 118 ustawy o ochronie przyrody określają katalog działań, obejmujący także prace utrzymaniowe, które podlegają zgłoszeniu regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, tryb postępowania w tej sprawie, natomiast proponowany art. 118b tej ustawy określa przypadki, w których zgłoszenie nie jest wymagane. Proponowany przepis art. 118a ustawy o ochronie przyrody określa tryb wydawania decyzji o warunkach prowadzenia działań. Natomiast zmiana art. 72 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska

oraz o ocenach oddziaływania na środowisko polega na wprowadzeniu do katalogu decyzji, przed którymi należy uzyskać decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, pozwolenia wodnoprawnego na wydobywanie z wód kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów w ramach szczególnego korzystania z wód, co jest zabiegiem porządkującym przepisy tej ustawy w związku ze zmianą wprowadzoną w art. 118 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody. Zaproponowano także przepisy przewidujące wprowadzenie planu utrzymania wód, obejmujące w szczególności zakres planu, jego formę, organ właściwy do jego przyjęcia oraz obowiązek poddania planu strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko. Plan utrzymania wód będzie przyjmowany przez dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej w formie aktu prawa miejscowego.

Opinie dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej koncentrowały się w głównej mierze na obszarze transpozycji dyrektywy Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego oraz na obszarze transpozycji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, w odniesieniu do tzw. „prac utrzymaniowych”. Problematyka konsultacji społecznych w odniesieniu do transpozycji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, została omówiona wyżej. Wojewodowie nie przedstawili krytycznych opinii co do rozwiązań proponowanych w projekcie ustawy. Opinia Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, mająca charakter głównie porządkujący, została w dużej mierze uwzględniona. Zgodnie z ustaleniami Stałego Komitetu Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 2013 r. z projektu ustawy zostały usunięte propozycje przepisów dotyczące wprowadzenia jednego programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych.

Na etapie rozpatrywania projektu ustawy przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego uwagi do projektu ustawy przedstawiły Urzędy Marszałkowskie Województw: Dolnośląskiego, Małopolskiego, Mazowieckiego, Łódzkiego, Opolskiego, Śląskiego, Podkarpackiego i Pomorskiego oraz Urząd Miasta Krakowa. Uwagi Urzędów Marszałkowskich odnosiły się głównie do propozycji przepisów związanych z problematyką „prac utrzymaniowych” oraz problematyką

wdrożenia dyrektywy ściekowej. Uwagi dotyczące istoty rozwiązań w zakresie „prac utrzymaniowych” nie zostały uwzględnione. Uwzględniono natomiast część uwag odnoszących się do problematyki wdrożenia dyrektywy ściekowej, w szczególności dotyczących określenia „gminy wiodącej” oraz trybu wyznaczania aglomeracji. Na skutek uwzględnienia uwag na etapie rozpatrywania projektu ustawy przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego zmianie uległy także regulacje przejściowe dotyczące obowiązywania pozwoleń wodnoprawnych i pozwoleń zintegrowanych w aglomeracjach. W dniu 29 maja 2013 r. projekt ustawy został pozytywnie zaopiniowany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

3. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Nowelizacja ustawy – Prawo wodne w zakresie transpozycji postanowień dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej nie wpłynie na sektor finansów publicznych. Proponowane zmiany mają co do zasady charakter zmian legislacyjno-redakcyjnych i nie spowodują dodatkowych skutków finansowych dla tego sektora. Analogicznie należy ocenić regulacje dotyczące uzupełnienia transpozycji dyrektywy 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim.

Należy jednakże mieć na uwadze, że Komisja Europejska w dniu 27 lutego 2012 r. wystosowała do Rzeczypospolitej Polskiej dodatkową uzasadnioną opinię w związku z nieprawidłową transpozycją art. 8 ust. 1 oraz ust. 2 w połączeniu z załącznikiem V pkt 1.1 oraz 1.3 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej. Brak pełnej transpozycji Ramowej Dyrektywy Wodnej skutkować będzie nałożeniem na Polskę wysokich kar finansowych. Dodatkowo, Polska może zostać zobowiązana do zwrotu środków finansowych, jakie zostały przyznane na realizację inwestycji wodnych w Polsce w ramach programów operacyjnych. Istotnym skutkiem finansowym może być także ryzyko nieprzyznania przez Komisję Europejską środków w perspektywie finansowej na lata 2014–2020. W związku z problematyką zgodności przedsięwzięć realizowanych ze środków europejskich z postanowieniami Ramowej Dyrektywy Wodnej, w 2012 r. Komisja Europejska zdecydowała

o zawieszeniu płatności dotyczących projektów z zakresu ochrony przeciwpowodziowej realizowanych w okresie 2007–2013, do momentu przedstawienia przez stronę polską planu działania na rzecz opracowania Masterplanów dla dorzeczy Odry i Wisły. Zmiana ustawy – Prawo wodne i zapewnienie pełnej transpozycji RDW jest jednym z podstawowych warunków stawianych przez KE w celu odblokowania płatności, a co za tym idzie jest również istotnym elementem Planu działania w zakresie planowania strategicznego w gospodarce wodnej. Należy podkreślić, iż dalsze uchybienia w zakresie wdrożenia RDW mogą spowodować utratę części środków w szczególności z Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko (ponad 2 mld zł) oraz Regionalnych Programów Operacyjnych w perspektywie finansowej 2007–2013, a także stanowić zagrożenie dla finansowania projektów w latach 2014–2020.

Nowelizacja ustawy – Prawo wodne w zakresie dyrektywy 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu, ma charakter formalny i jako taka nie będzie miała bezpośredniego wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Analiza propozycji rozwiązań prawnych zawartych w projekcie ustawy daje podstawę do przyjęcia, że wejście w życie ustawy nie będzie skutkowało znaczącym zwiększeniem obciążeń administracyjnych jednostek realizujących zadania w tym obszarze.

Nowelizacja przepisów ustawy – Prawo wodne w zakresie przygotowywania planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy oraz regionów wodnych, udostępnienia w Biuletynie Informacji Publicznej wstępnej oceny ryzyka powodziowego, map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego oraz aktualizacji programu wodno-środowiskowego kraju i dokumentów planistycznych, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy – Prawo wodne, nie wpłynie na zwiększenie obciążeń administracyjnych Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej i regionalnych zarządów gospodarki wodnej.

Projektowane przepisy dotyczące warunków prowadzenia działań wpływających na warunki wodne oraz wodno-glebowe i trybu ich autoryzacji przez regionalnych dyrektorów ochrony środowiska modyfikują obecnie obowiązujące rozwiązania w tym zakresie.

W aktualnym stanie prawnym uzyskanie decyzji o warunkach prowadzenia działań, o której mowa w art. 118 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, wymagane jest dla szeregu działań (regulacja wód, budowa wałów przeciwpowodziowych, melioracja, odwodnienia budowlane i inne roboty ziemne zmieniające stosunki wodne), jeżeli tylko te działania będą prowadzone na terenach o szczególnych wartościach przyrodniczych, a zwłaszcza na terenach, na których znajdują się skupienia roślinności o szczególnej wartości z punktu widzenia przyrodniczego, terenach o walorach krajobrazowych i ekologicznych, terenach masowych lęgów ptactwa, występowania skupień gatunków chronionych oraz tarlisk, zimowisk, przepławek i miejsc masowej migracji ryb i innych organizmów wodnych. Powyższy przepis, ze względu na jego ogólny i mało szczegółowy charakter, ma więc zastosowanie względem dużej części działań z tego zakresu i na całym obszarze kraju. Siedliska wodne lub zależne od wód są bowiem powszechnie uznawane za wartościowe pod względem przyrodniczym oraz trudno jest udowodnić, że nie posiadają one walorów krajobrazowych i ekologicznych, czy też nie są miejscem bytowania chronionych gatunków roślin lub zwierząt. Mając na uwadze szereg wątpliwości interpretacyjnych, odnoszących się względem przepisu art. 118 ustawy o ochronie przyrody, zaproponowano zmianę tego przepisu, polegającą w szczególności na:

- 1) zmianie katalogu działań objętych przedmiotowymi regulacjami;
- 2) doprecyzowaniu zakresu przestrzennego stosowania regulacji, przez wskazanie, że autoryzacji przez regionalnych dyrektorów ochrony środowiska wymagają jedynie prace prowadzone w granicach obszarów chronionych na mocy ustawy o ochronie przyrody, obrębów ochronnych ryb oraz na naturalnych ciekach;
- 3) wprowadzeniu szeregu odstępstw od wymogu zgłoszenia prac oraz uzyskania decyzji, w tym związanych z charakterem działań oraz terminem ich prowadzenia;
- 4) wprowadzeniu odstępstw od wymogu uzyskania decyzji w przypadku prac zaakceptowanych przez regionalnych dyrektorów ochrony środowiska w innym trybie;
- 5) zintegrowaniu decyzji wydawanej w trybie art. 118 ustawy o ochronie przyrody z zezwoleniem wydawanym na podstawie art. 56 tej ustawy.

Powyższe zmiany, z jednej strony zapewnią skuteczniejszą ochronę cennych walorów przyrodniczych w toku prac prowadzonych w środowisku wodnym lub w obrębie siedlisk zależnych od wód, a z drugiej zaś ograniczą stosowanie przepisu do

zdefiniowanych obszarów, uznanych za wartościowe, a także wyeliminują dublowanie się decyzji wymaganych obecnie przez przepisy krajowe. Należy mieć świadomość, że integracja decyzji wydawanych w trybie art. 118 ustawy o ochronie przyrody z zezwoleniami wydawanymi na podstawie art. 56 tej ustawy, jest szczególnie istotna z uwagi na fakt, iż zezwolenia te powinny być wydawane względem dużej części działań, planowanych do wykonania w obrębie siedlisk zależnych od wód. Tym samym zmiany te ograniczą liczbę decyzji wydawanych przed rozpoczęciem realizacji inwestycji. Istotnym czynnikiem zmniejszającym obciążenia administracyjne dla inwestorów oraz regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, generowane przez przepis art. 118 ustawy o ochronie przyrody, jest także wprowadzenie trybu zgłoszenia i sprzeciwu, który umożliwi autoryzację danej inwestycji w trybie milczącej zgody bez konieczności wydawania aktu administracyjnego, co wyeliminuje także postępowania odwoławcze w takich przypadkach.

Z uwagi na powyższe, proponowane zmiany, ułatwiając i upraszczając proces inwestycyjny, nie spowodują znaczącego wzrostu obciążeń administracyjnych w regionalnych dyrekcjach ochrony środowiska.

Aktualnie trudno jest jednak dokładnie oszacować, czy proponowane zmiany pociągną za sobą konieczność wzmocnienia kadrowego poszczególnych regionalnych dyrekcji, a jeśli tak, to w jakiej skali. Znaczna dowolność interpretacyjna przepisu art. 118 ustawy o ochronie przyrody w jego obowiązującym brzmieniu, a co za tym idzie niejednorodne podejście poszczególnych zarządców wód w zakresie konieczności uzyskiwania decyzji na podstawie art. 118 tej ustawy w odniesieniu do prac polegających na utrzymaniu wód, rodzą ten skutek, że do poszczególnych regionalnych dyrekcji wpływa zróżnicowana liczba wniosków o wydanie takiej decyzji. W wybranych województwach, w których już obecnie większość prac z zakresu utrzymania wód jest zgłaszana do regionalnego dyrektora ochrony środowiska w celu uzyskania decyzji w trybie art. 118 ustawy o ochronie przyrody, wprowadzenie proponowanych regulacji nie spowoduje wzrostu obciążeń administracyjnych dla regionalnych dyrekcji ochrony środowiska, a wręcz przeciwnie – może obciążenia te zmniejszyć za sprawą instytucji zgłoszenia oraz integracji decyzji administracyjnych. Natomiast w województwach, w których wnioski o wydanie decyzji w trybie art. 118 ustawy o ochronie przyrody nie są aktualnie zgłaszane w odniesieniu do szeregu prac „utrzymaniowych”, przewiduje się wzrost liczby takich spraw po wprowadzeniu

proponowanych zmian ustawowych. Zakłada się, że w takich przypadkach liczba spraw ulegnie zwiększeniu średnio o kilkadziesiąt w skali województwa, co będzie rodziło konieczność wzmocnienia kadrowego danej regionalnej dyrekcji o dodatkowy 0,5–1 etat. Mając na uwadze, że wzrost obciążeń nie będzie dotyczył w równym stopniu wszystkich województw szacuje się, że wejście w życie proponowanych zmian będzie wymagało zatrudnienia w regionalnych dyrekcjach ochrony środowiska około 8 dodatkowych pracowników w skali kraju. Wynagrodzenia na ewentualne zatrudnienie w regionalnych dyrekcjach ochrony środowiska nowych pracowników w związku z projektowanym zgłoszeniem regionalnym dyrektorom ochrony środowiska planowanych prac utrzymaniowych powinny być sfinansowane w ramach limitu wydatków ustalonego w ustawie budżetowej na dany rok.

Aktualnie trudno jest także oszacować skutki wprowadzenia przepisów nakazujących opracowanie planów prac utrzymaniowych. Tego rodzaju plany nie były dotychczas opracowywane, dlatego też, nie jest znana skala zaangażowania pracowników regionalnych zarządów gospodarki wodnej oraz służb samorządu województwa zaangażowanych w opracowanie tych planów, ani potencjalne koszty tej działalności. Opracowywanie i przyjmowanie planów utrzymania wód oraz ich aktualizacje będą finansowane w ramach limitu wydatków planowanych w ustawie budżetowej na dany rok w budżecie właściwego dysponenta, bez ubiegania się o dodatkowe środki na ten cel z budżetu państwa.

W zakresie wprowadzanego w proponowanych przepisach art. 155a ust. 4 i 6 ustawy – Prawo wodne, obowiązku dokonywania przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska obowiązku obserwacji elementów hydromorfologicznych na potrzeby oceny stanu ekologicznego lub potencjału ekologicznego oraz obowiązku wykonywania oceny stanu jednolitych części wód powierzchniowych dla obszaru województwa, z uwzględnieniem wód przejściowych i przybrzeżnych, nie pociąga za sobą skutków dla budżetu państwa i nie powoduje wzrostu obciążeń administracyjnych. Są to zadania, które nie spowodują wzrostu kosztów, gdyż obserwacje elementów hydromorfologicznych będą się odbywały wraz z poborem prób biologicznych, które zgodnie z art. 155a ust. 3 ustawy – Prawo wodne, wykonuje wojewódzki inspektor ochrony środowiska. Przeprowadzenie obserwacji nie wymaga również posiadania żadnego dodatkowego, specjalistycznego sprzętu. Oceny stanu wód na terenie województwa są wykonywane przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska

na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska, dlatego też wprowadzenie proponowanej regulacji ma na celu uzupełnienie zakresu regulacji ustawy – Prawo wodne.

Zmiany proponowane w art. 105 pkt 2a lit. a oraz pkt 4 ustawy – Prawo wodne, polegające na uzupełnieniu zakresu zadań państwowej służby hydrogeologicznej, pełnionej zgodnie z art. 102 ust. 4 tej ustawy przez Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy, polegających na:

- 1) prowadzeniu i aktualizacji baz danych hydrogeologicznych – o wykazy wielkości dostępnych zasobów wód podziemnych,
 - 2) opracowywaniu oraz przekazywaniu prognoz zmian wielkości zasobów, stanu oraz zagrożeń wód podziemnych – o dostępne zasoby wód podziemnych
- nie powodują konieczności podejmowania przez tę państwową służbę dodatkowych działań, gdyż stanowią wyłącznie doprecyzowanie rodzaju zasobów objętych wykazem zasobów wód podziemnych.

Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy, pełniący państwową służbę hydrogeologiczną, realizując procedurę związaną z oceną stanu ilościowego wód podziemnych w jednolitej części wód podziemnych, prowadzi wykaz wielkości zasobów wód podziemnych dostępnych do zagospodarowania w jednolitej części wód podziemnych, co oznacza, że proponowane zmiany w regulacjach ustawy – Prawo wodne w przedmiotowym zakresie, nie powodują dodatkowych obciążeń administracyjnych dla tego Instytutu. Należy także dodać, że zasoby dostępne do zagospodarowania w jednolitych częściach wód podziemnych, są określane na podstawie zasobów dyspozycyjnych wód podziemnych, ustalanych w trybie dokumentacji hydrogeologicznej zgodnie z przepisami ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Aktualny stan udokumentowania zasobów dyspozycyjnych wód podziemnych obejmuje 54% powierzchni kraju.

Nowelizacja ustawy – Prawo wodne w zakresie transpozycji postanowień dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (dyrektywy ściekowej) będzie miała wpływ na sektor finansów publicznych. Zgodnie z wymaganiami dyrektywy ściekowej oraz postanowieniami Traktatu Akcesyjnego w zakresie tej dyrektywy, Rzeczpospolita Polska jest zobligowana do wdrożenia celów tej dyrektywy z dniem 31 grudnia 2015 r. W świetle postanowień Traktatu Akcesyjnego, Rzeczpospolita Polska otrzymała derogacje dla art. 5.2, co

oznacza, że postanowienia tego artykułu będą obowiązywały z dniem wdrożenia celów dyrektywy.

Zastosowanie art. 5.2 oraz art. 4 dyrektywy ściekowej będzie się wiązać z określeniem standardów oczyszczania ścieków w zależności od wielkości aglomeracji. Oznacza to, w przypadku aglomeracji powyżej 10 000 RLM, zastosowanie podwyższonego usuwania biogenów na wszystkich oczyszczalniach ścieków w tych aglomeracjach oraz podwyższenia standardów oczyszczania ścieków w oczyszczalniach na terenie aglomeracji powyżej 100 000 RLM. W przypadku zastosowania art. 5.2 dyrektywy ściekowej, w ramach Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych (KPOŚK), konieczne będzie przeprowadzenie dodatkowo następujących inwestycji w poszczególnych przedziałach RLM.

W przypadku aglomeracji z przedziału:

- 1) 10 000–15 000 RLM – modernizacji w zakresie podwyższonego stopnia usuwania azotu i fosforu wymaga 174 oczyszczalni ścieków w 147 aglomeracjach;
- 2) z przedziału 15 000–100 000 RLM – modernizacji stopnia usuwania azotu i fosforu wymaga 85 oczyszczalni ścieków w 69 aglomeracjach;
- 3) z przedziału powyżej 100 000 RLM – modernizacji wymaga aktualny stopień redukcji azotu i fosforu ogólnego, co będzie dotyczyć 19 oczyszczalni ścieków w 8 aglomeracjach.

Rozwiązania proponowane w projekcie ustawy w obszarze wdrożenia dyrektywy ściekowej zgodnie z art. 5.2, nie stanowią nałożenia na gminy nowego zadania. Zgodnie bowiem z art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym do zadań własnych gminy należą w szczególności sprawy kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych. Skutkiem wejścia w życie ustawy oraz wydania na jej podstawie nowego rozporządzenia w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, nie będzie rozbudowanie katalogu zadań własnych gmin, ale konieczność modernizacji oczyszczalni ścieków w odniesieniu do stopnia oczyszczania ścieków w zakresie usuwania biogenów. Oznacza to, że w przedmiotowym zakresie nie znajduje zastosowania przepis art. 167 Konstytucji RP, czyli nie ma obowiązku zapewnienia źródeł finansowania na realizację działań gmin, które będą podejmowane po wejściu w życie ustawy i nowego rozporządzenia w sprawie warunków, jakie należy

spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Pozytywny wpływ na rynek pracy w branży wodociągowo-kanalizacyjnej będzie miało podjęcie prowadzenia inwestycji na 278 oczyszczalniach ścieków.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Nie przewiduje się wpływu regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Podjęcie prowadzenia inwestycji na 278 oczyszczalniach ścieków będzie miało wpływ na kondycję finansową mniejszych przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Nie przewiduje się wpływu regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wskazanie źródeł finansowania

Wprowadzone regulacje w zakresie stosowania art. 5.2 dyrektywy ściekowej pociągają za sobą obciążenia dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Nie będzie natomiast konieczności poniesienia wydatków z budżetu państwa. Wydatki będą ponoszone przez gminy ze środków budżetów gmin. Jednocześnie gminy będą mogły skorzystać z systemów wsparcia finansowego ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej (w tym w ramach POIiŚ i RPO).

Głównym źródłem finansowania bezzwrotnego jest Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko, w ramach którego Ministerstwo Środowiska ogłosiło specjalny konkurs dla projektów, które mają na celu zapewnienie oczyszczania ścieków zgodnie z art. 5.2 dyrektywy ściekowej w aglomeracjach z przedziału 10 000–15 000 RLM. Na konkurs przewidziano alokację w wysokości 100 mln euro, a nabór wniosków zakończył się 30 września 2013 r. Jeśli zapotrzebowanie w tym obszarze będzie większe, Ministerstwo Środowiska planuje ogłoszenie kolejnych konkursów.

Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej zamierza wspierać finansowo projekty realizowane w celu dostosowania do art. 5.2 oraz art. 4 dyrektywy ściekowej w ramach przygotowywanego aktualnie programu priorytetowego „Gospodarka wodno-ściekowa w aglomeracjach”.

Zgodnie z treścią Strategii działania Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej na lata 2013–2016 z perspektywą do 2020 r. przewidującej znaczące zwiększenie udziału finansowania zwrotnego w stosunku do bezzwrotnego, podstawową formą dofinansowania, jaką przewiduje program są pożyczki:

- 1) bez możliwości umorzenia dla przedsięwzięć realizowanych przy wsparciu niepodlegających zwrotowi środków Unii Europejskiej;
- 2) z możliwością częściowego umorzenia, mogącego nastąpić po zakończeniu realizacji przedsięwzięcia – przewiduje się umorzenie w wysokości 30–50% kwoty udzielonej pożyczki.

W ramach wspomnianego wyżej programu nie planuje się wsparcia kosztów inwestycyjnych przedsięwzięć z zakresu gospodarki wodno-ściekowej w formie dotacji, a jedynie uzupełniająco planowane są następujące bezzwrotne formy dofinansowania:

- 1) dopłaty do oprocentowania kredytu bankowego (nie stanowią dofinansowania kosztów inwestycyjnych – służą pokryciu kosztów finansowych związanych z zaciągnięciem kredytu inwestycyjnego), przy czym łączna kwota dopłat nie może przekroczyć 15% wykorzystanej kwoty kredytu;
- 2) dopłaty do ceny wykupu obligacji kuponowych, przy czym dopłata nie może przekroczyć 15% wartości objętej emisji obligacji przeznaczonej na realizację przedsięwzięcia i realizowana jest dopiero po zakończeniu inwestycji oraz osiągnięciu efektu rzeczowego i ekologicznego.

W zakresie kosztów, jakie poniesie Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w związku z planowanymi uregulowaniami prawnymi przewiduje się w ramach powyższego programu priorytetowego wsparcie przedsięwzięć polegających na:

- 1) budowie, rozbudowie lub modernizacji oczyszczalni ścieków komunalnych (także w zakresie dotyczącym przetwarzania osadów ściekowych lub innym, niewynikającym wprost z art. 4 i 5.2 dyrektywy ściekowej);

2) budowie, rozbudowie lub modernizacji zbiorczych systemów kanalizacji sanitarnej.

Pozwoli to na wygenerowanie kapitału służącego pokryciu kosztów inwestycyjnych tych przedsięwzięć w łącznej wysokości ok. 308 mln zł.

Mając więc na uwadze fakt, że wsparcie działań podejmowanych przez gminy w ramach wdrożenia dyrektywy ściekowej zgodnie z art. 4 i art. 5.2 ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej jest planowane w formie pożyczek niebędących formą bezzwrotną, w regule wydatkowej zawartej w projekcie ustawy nie będzie określany limit wydatków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Reguła wydatkowa została więc ograniczona do określenia szacowanego limitu wydatków z budżetów gmin. W latach 2014 i 2015 zakłada się więc odpowiednio 137 mln zł i 541 mln zł, zaś w latach 2016–2023, po 30 mln zł rocznie.

Zgodnie z informacjami uzyskanymi z wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej, fundusze te planują przeznaczenie na wsparcie działań podejmowanych przez gminy w ramach wdrożenia dyrektywy ściekowej zgodnie z art. 4 i art. 5.2, w latach 2014–2023, środków w wysokości około 1 130 mln zł. Formą wsparcia preferowaną przez wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej jest forma pożyczki.

Podsumowując, koszty wdrożenia dyrektywy ściekowej zgodnie z art. 4 i art. 5.2 gminy będą ponosiły ze środków własnych, korzystając jednocześnie z opisanych wyżej systemów wsparcia finansowego.

8. Wpływ regulacji na ochronę środowiska

Zakłada się, że projekt regulacji będzie miał pozytywny wpływ na ochronę środowiska, gdyż przez zaostrzenie warunków odprowadzania ścieków do wód lub do ziemi, przyczyni się do poprawy stanu wód powierzchniowych i podziemnych, co w efekcie poprawi stan wód Morza Bałtyckiego. Tym samym wyposażanie aglomeracji w efektywne systemy kanalizacyjne będzie wpływało na poprawę stanu środowiska wodnego, a tym samym na zdrowie ludzi.

9. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej

Regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO:	1. Dyrektywa 2000/60/WE ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej; 2. Dyrektywa 2006/118/WE w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu; 3. Dyrektywa 91/271/EWG dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych. 4. Dyrektywa 2008/105/WE w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej 5. Dyrektywa 2007/60/WE w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia a T/N	Jedn. red.	Treść
-------------------	--------------------------	------------------------------------	-------------------	--------------

Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej;

art. 2 pkt 22-25, 27-28, 40	<p>20. "Dobry stan wód podziemnych" oznacza stan osiągnięty przez część wód podziemnych, jeżeli zarówno jej stan ilościowy, jak i chemiczny jest określony jako co najmniej "dobry".</p> <p>22. „Dobry stan ekologiczny” oznacza stan części wód powierzchniowych, sklasyfikowany zgodnie z załącznikiem V.</p> <p>23. „Dobry potencjał ekologiczny” oznacza stan silnie zmienionej lub sztucznej części wód, sklasyfikowanej zgodnie z odpowiednimi przepisami załącznika V.</p> <p>24. „Dobry stan chemiczny wód powierzchniowych” oznacza stan chemiczny wymagany do spełnienia celów środowiskowych dla wód powierzchniowych ustalonych w art. 4 ust. 1 lit. a), to jest stan chemiczny osiągnięty przez część wód powierzchniowych, w którym stężenia zanieczyszczeń nie przekraczają środowiskowych norm jakości ustalonych w załączniku IX i na mocy art. 16 ust. 7 oraz innym stosownym prawodawstwie wspólnotowym ustanawiającym środowiskowe normy jakości na poziomie wspólnotowym.</p> <p>25. „Dobry stan chemiczny wód podziemnych” oznacza stan chemiczny części wód podziemnych, który spełnia wszystkie warunki wymienione w tabeli 2.3.2 załącznika V.</p> <p>27. „Dostępne zasoby wód podziemnych” oznaczają długoterminową średnią roczną wielkość całkowitego zasilania określonej części wód podziemnych pomniejszonego o długoterminową roczną wielkość przepływu wymaganego do osiągnięcia wyszczególnionych na mocy art. 4 celów jakości ekologicznej związanych z określoną częścią wód podziemnych, tak aby uniknąć jakiegokolwiek znacznego obniżenia stanu ekologicznego takich wód oraz aby uniknąć wszelkich szkód w związanych z nimi ekosystemach lądowych.</p> <p>28. „Dobry stan ilościowy” oznacza stan określony w tabeli 2.1.2 załącznika V.</p> <p>40. „Dopuszczalne wartości emisji” oznaczają masę, wyrażoną w postaci pewnych szczególnych parametrów, stężenie i/lub poziom emisji, które nie będą przekroczone podczas jednego lub więcej przedziałów czasu. Dopuszczalna wartość emisji może być również ustanowiona dla pewnych grup, rodzin lub kategorii substancji, w szczególności dla określonych na mocy art. 16.</p>	T	art. 9 ust. 1 pkt 1d-1j, art. 38c pkt 1 ustawy - Prawo wodne	<p>1d) dobrym potencjale ekologicznym – rozumie się przez to taki stan silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych lub sztucznych jednolitych części wód powierzchniowych, który na podstawie klasyfikacji potencjału ekologicznego tych wód, wykonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego potencjału, jest określony co najmniej jako dobry;</p> <p>1e) dobrym stanie chemicznym wód podziemnych – rozumie się przez to taki stan chemiczny jednolitych części wód podziemnych, który na podstawie oceny stanu chemicznego tych wód, wykonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego stanu, jest określony jako dobry;</p> <p>1f) dobrym stanie chemicznym wód powierzchniowych – rozumie się przez to taki stan chemiczny jednolitych części wód powierzchniowych, który na podstawie klasyfikacji stanu chemicznego tych wód, wykonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego stanu, jest określony jako dobry;</p> <p>1g) dobrym stanie ekologicznym – rozumie się przez to taki stan jednolitych części wód powierzchniowych innych niż silnie zmienione jednolite części wód powierzchniowych lub sztuczne jednolite części wód powierzchniowych, który na podstawie klasyfikacji stanu ekologicznego tych wód, wykonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego stanu, jest określony co najmniej jako dobry;</p> <p>1h) dobrym stanie ilościowym wód podziemnych – rozumie się przez to taki stan jednolitych części wód podziemnych, który na podstawie oceny stanu ilościowego tych wód, wykonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego stanu, jest określony jako dobry;</p> <p>1i) dobrym stanie wód podziemnych – rozumie się przez to taki stan jednolitych części wód podziemnych, w którym stan ilościowy wód podziemnych oraz stan chemiczny tych wód, jest określony co najmniej jako dobry;</p> <p>1j) dostępnych zasobach wód podziemnych – rozumie się przez to zasoby wód podziemnych stanowiące średnią roczną z wieloletnia wielkość całkowitego zasilania wód podziemnych określonej jednolitej części wód podziemnych pomniejszoną o wielkość z wieloletnia przepływu wód wymaganego dla osiągnięcia celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych związanych z określoną jednolitą częścią wód podziemnych, tak aby nie dopuścić do:</p> <p>a) znacznego pogorszenia stanu ekologicznego tych jednolitych części wód powierzchniowych,</p> <p>b) powstania szkód w ekosystemach lądowych zależnych od wód podziemnych;</p> <p>art. 38c pkt 1: "1) ograniczenie emisji do wód ze źródeł zanieczyszczeń punktowych przy zastosowaniu dopuszczalnych wartości emisji rozumianych jako masa, stężenie lub poziom emisji substancji lub energii, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 45 ust. 1 i 3, lub na podstawie najlepszych dostępnych technik w rozumieniu art. 3 pkt 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, które nie powinny być przekraczane w określonym w nich czasie;</p>
------------------------------------	--	----------	---	---

<p>art. 2 pkt 8, 17, 19-21, 26, 29-31</p>	<p>8. „Sztuczna część wód” oznacza część wód powierzchniowych powstałą na skutek działalności człowieka. 17. „Stan wód powierzchniowych” jest ogólnym wyrażeniem stanu części wód powierzchniowych, określonym przez gorszy ze stanów ekologiczny lub chemiczny. 19. „Stan wód podziemnych” jest ogólnym wyrażeniem stanu części wód podziemnych, określonym przez gorszy ze stanów ilościowy lub chemiczny. 20. „Stan ekologiczny” jest określeniem jakości struktury i funkcjonowania ekosystemu wodnego związanego z wodami powierzchniowymi, ustalonym zgodnie z załącznikiem V. 21. „Stan ekologiczny” jest określeniem jakości struktury i funkcjonowania ekosystemu wodnego związanego z wodami powierzchniowymi, ustalonym zgodnie z załącznikiem V. 26. „Stan ilościowy” jest wyrażeniem stopnia, do jakiego część wód podziemnych jest narażona na bezpośrednie i pośrednie pobory wody. 29. „Substancje niebezpieczne” oznaczają substancje lub grupy substancji, które są toksyczne, trwałe i podatne na bioakumulację, oraz inne substancje lub grupy substancji, których poziom osiąga stan niepokojący. 30. „Substancje priorytetowe” oznaczają substancje określone zgodnie z art. 16 ust. 2 i wymienione w załączniku X. Wśród tych substancji są „priorytetowe substancje niebezpieczne”, które oznaczają substancje określone zgodnie z art. 16 ust. 3 i 6, dla których winny być podjęte działania zgodnie z art. 16 ust. 1 i 8. 31. „Substancja zanieczyszczająca” oznacza każdą substancję mogącą spowodować zanieczyszczenie, szczególnie te wymienione w załączniku VIII.</p>	<p>T</p>	<p>art. 9 ust. 1 pkt 13g-13n ustawy Prawo wodne</p>	<p>13g) stanie ekologicznym – rozumie się przez to określoną jakość struktury i funkcjonowania ekosystemu wodnego związanego z jednolitymi częściami wód powierzchniowych; 13h) stanie ilościowym wód podziemnych – rozumie się przez to określony poziom, w jakim pobór wody ma wpływ na jednolitą część wód podziemnych; 13i) stanie wód podziemnych – rozumie się przez to ogólny stan jednolitych części wód podziemnych, który określa się na podstawie oceny stanu ilościowego wód podziemnych oraz oceny stanu chemicznego tych wód, przy czym o ogólnym stanie decyduje gorszy ze stanów; 13j) substancjach priorytetowych – rozumie się przez to substancje lub grupy substancji, których emisje do wód należy stopniowo ograniczać, a w przypadku priorytetowych substancji niebezpiecznych – stopniowo usuwać ze środowiska wodnego w celu ich wyeliminowania; 13k) substancjach szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego – rozumie się przez to substancje lub grupy substancji, które są toksyczne, trwałe oraz zdolne do bioakumulacji, a także inne substancje lub grupy substancji, które należy równoważnie traktować; 13l) substancji zanieczyszczającej – rozumie się przez to substancję mogącą spowodować zanieczyszczenie, w szczególności: a) organiczne związki chlorowcowe lub substancje, które mogą tworzyć takie związki w środowisku wodnym, b) związki fosforoorganiczne, c) związki cynoorganiczne, d) substancje lub preparaty, lub produkty ich rozkładu, o udowodnionych właściwościach rakotwórczych lub mutagennych lub właściwościach mogących zakłócać w środowisku wodnym lub przez to środowisko funkcje: steroidogenowe, hormonów tarczycy, reprodukcyjne lub inne funkcje endokrynologiczne, e) trwałe węglowodory oraz trwałe i bioakumulujące się toksyczne substancje organiczne, f) cyjanki, g) metale lub ich związki, h) arsen lub jego związki, i) produkty biobójcze lub środki ochrony roślin, j) substancje w zawiesinie, k) substancje, które przyczyniają się do eutrofizacji, przede wszystkim azotanami i fosforanami, l) substancje wywierające niekorzystny wpływ na bilans tlenu, których pomiaru można dokonać przy użyciu wskaźników takich jak: pięciodobowe biochemiczne zapotrzebowanie na tlen (BZT5) i chemiczne zapotrzebowanie na tlen (ChZTCr); 13m) sztucznej jednolitej części wód powierzchniowych – rozumie się przez to jednolitą część wód powierzchniowych powstałą w wyniku działalności człowieka; 13n) stanie wód powierzchniowych – rozumie się przez to ogólny stan jednolitych części wód powierzchniowych, który określa się w przypadku: a) silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych lub sztucznych jednolitych części wód powierzchniowych – na podstawie potencjału ekologicznego oraz stanu chemicznego, b) jednolitych części wód powierzchniowych innych niż wymienione w lit. a – na podstawie stanu ekologicznego oraz stanu chemicznego - przy czym o ogólnym stanie decyduje gorszy wynik”.</p>
<p>art. 2 pkt 33</p>	<p>33. „Zanieczyszczenie” oznacza bezpośrednie lub pośrednie wprowadzenie, na skutek działalności człowieka, substancji lub ciepła do powietrza, wody lub ziemi, które mogą być szkodliwe dla zdrowia ludzkiego lub jakości ekosystemów wodnych lub ekosystemów lądowych bezpośrednio zależnych od ekosystemów wodnych, czego rezultatem są szkody materialne, lub które ogranicza lub zakłóca udogodnienia lub prawnie uzasadnione użytkowanie środowiska.</p>	<p>T</p>	<p>art. 9 ust.1 pkt 25a ustawy - Prawo wodne</p>	<p>„25a) zanieczyszczeniu – rozumie się przez to emisję w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232), która może być szkodliwa dla zdrowia ludzi lub stanu środowiska, w tym jakości ekosystemów wodnych lub ekosystemów lądowych bezpośrednio zależnych od ekosystemów wodnych, powodować szkodę w dobrach materialnych, pogarszać walory estetyczne środowiska lub kolidować z uzasadnionymi sposobami korzystania ze środowiska, a w szczególności powodować zanieczyszczenie wód;”</p>
<p>art. 4 pkt 1 lit. a) i, lit. b) i), lit. c</p>	<p>Artykuł 4 Cele środowiskowe 1. Czynniki operacyjnymi programy działań określone w planach gospodarowania wodami w dorzeczu: a) dla wód powierzchniowych i) Państwa Członkowskie wdrażają konieczne środki, aby zapobiec pogorszeniu się stanu wszystkich części wód powierzchniowych, z zastrzeżeniem stosowania ust. 6 i 7 i bez naruszenia ust. 8; b) dla wód podziemnych i) Państwa Członkowskie wdrażają działania konieczne, aby zapobiec lub ograniczyć dopływ zanieczyszczeń do wód podziemnych i zapobiec pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych, z zastrzeżeniem stosowania ust. 6 i 7 i bez uszczerbku dla ust. 8 niniejszego artykułu oraz z zastrzeżeniem stosowania art. 11 ust. 3 lit. j); c) dla obszarów chronionych Państwa Członkowskie osiągają zgodność ze wszystkimi normami i celami najpóźniej w ciągu 15 lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy, chyba że ustalono inaczej w prawodawstwie wspólnotowym, w ramach którego zostały ustalone poszczególne obszary chronione.</p>	<p>T</p>	<p>art. 38 ust. 2 ustawy - Prawo wodne</p>	<p>2. Celem ochrony wód jest osiągnięcie celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych, jednolitych części wód podziemnych oraz obszarów chronionych, o których mowa w art. 113 ust. 4, a także poprawa jakości wód oraz biologicznych stosunków w środowisku wodnym i na terenach podmokłych.</p>

<p>art. 2 pkt 17, 25 i 28</p>	<p>17. „Stan wód powierzchniowych” jest ogólnym wyrażeniem stanu części wód powierzchniowych, określonym przez gorszy ze stanów ekologiczny lub chemiczny. 25. „Dobry stan chemiczny wód podziemnych” oznacza stan chemiczny części wód podziemnych, który spełnia wszystkie warunki wymienione w tabeli 2.3.2 załącznika V. 28. „Dobry stan ilościowy” oznacza stan określony w tabeli 2.1.2 załącznika V.</p>	<p>T</p>	<p>art. 38 ust. 5a-5c ustawy - Prawo wodne</p>	<p>5a. Ochrona wód jest realizowana w szczególności z uwzględnieniem wyników oceny stanu wód podziemnych oraz wyników oceny stanu wód powierzchniowych. 5b. Ocena stanu wód podziemnych obejmuje ocenę stanu ilościowego wód podziemnych i ich stanu chemicznego oraz określenie dobrego stanu wód podziemnych, w tym dobrego stanu ilościowego wód podziemnych i dobrego stanu chemicznego wód podziemnych, dokonywane w ramach oceny stanu jednolitych części wód podziemnych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 38a ust. 1. 5c. Ocena stanu wód powierzchniowych obejmuje klasyfikację stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego tych wód oraz określenie dobrego stanu ekologicznego, dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego wód powierzchniowych, dokonywane zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 38a ust. 2 i 3.”</p>
<p>Zał. V</p>	<p>2. WODY PODZIEMNE 2.1. Stan ilościowy wód podziemnych 2.1.1. Parametry klasyfikacji stanu ilościowego Reżim poziomu wód podziemnych 2.1.2. Definicja stanu ilościowego (...) przytoczono tylko fragment przepisów transponowanych</p>	<p>T</p>	<p>art. 38a ust. 1 5, 5b ustawy - Prawo wodne</p>	<p>1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i sposób oceny stanu jednolitych części wód podziemnych, w tym: 1) klasyfikację elementów fizykochemicznych; 2) definicje klasyfikacji stanu ilościowego wód podziemnych oraz stanu chemicznego; 3) sposób interpretacji wyników badań elementów fizykochemicznych i ilościowych; 4) sposób prezentacji ich stanu; 5) częstotliwość dokonywania oceny ich stanu; 6) wartości progowe będące normami jakości środowiska wyrażonymi jako stężenie danej substancji zanieczyszczającej, grupy tych substancji lub substancji wyrażonej jako wskaźnik w wodach podziemnych, które nie powinno być przekroczone z uwagi na ochronę środowiska oraz zdrowie ludzi.” (...) przytoczono tylko fragment przepisów transponujących</p>
<p>art. 2 pkt 34</p>	<p>34. „Cele środowiskowe” oznaczają cele wymienione w art. 4.</p>	<p>T</p>	<p>art. 38b ust. 1 ustawy - Prawo wodne</p>	<p>„Cele środowiskowe rozumiane jako osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód podziemnych, dobrego stanu chemicznego wód podziemnych, dobrego stanu ekologicznego, dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego wód powierzchniowych, a także zapobieganie ich pogorszeniu, w szczególności w odniesieniu do ekosystemów wodnych i od wody zależnych, określa się dla:”</p>
<p>art. 2 pkt 27</p>	<p>27. „Dostępne zasoby wód podziemnych” oznaczają długoterminową średnią roczną wielkość całkowitego zasilania określonej części wód podziemnych pomniejszonego o długoterminową roczną wielkość przepływu wymaganego do osiągnięcia wyszczególnionych na mocy art. 4 celów jakości ekologicznej związanych z określoną częścią wód podziemnych, tak aby uniknąć jakiegokolwiek znacznego obniżenia stanu ekologicznego takich wód oraz aby uniknąć wszelkich szkód w związanych z nimi ekosystemach lądowych.</p>	<p>T</p>	<p>art. 105 pkt 2a lit a; art. 105 pkt 4; art. 153 ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy - Prawo wodne</p>	<p>w art. 9 ust. 1 dodaje się pkt 1j) "1j) dostępnych zasobach wód podziemnych – rozumie się przez to zasoby wód podziemnych stanowiące średnią roczną z wieloletnią wielkość całkowitego zasilania wód podziemnych określonej jednolitej części wód podziemnych pomniejszoną o wielkość z wieloletnią przepływu wód wymaganego dla osiągnięcia celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych związanych z określoną jednolitą częścią wód podziemnych, tak aby nie dopuścić do: a) znacznego pogorszenia stanu ekologicznego tych jednolitych części wód powierzchniowych, b) powstania szkód w ekosystemach lądowych zależnych od wód podziemnych;” w art. 105: pkt 2a lit a otrzymuje brzmienie: „a) wykazu wielkości zasobów wód podziemnych, a w tym dostępnych zasobów wód podziemnych,” b) pkt 4 otrzymuje brzmienie: 4) opracowywanie oraz przekazywanie prognoz zmian wielkości zasobów wód podziemnych, w tym dostępnych zasobów wód podziemnych oraz stanu wód podziemnych, a także ich zagrożeń; w art. 153 w ust. 2 pkt 2 i 3 otrzymuje brzmienie: 2) zasobów wód podziemnych, w tym dostępnych zasobów wód podziemnych, lokalizacji głównych zbiorników wód podziemnych oraz sieci stacjonarnych obserwacji wód; 3) ilości i jakości zasobów wód powierzchniowych oraz zasobów wód podziemnych, w tym dostępnych zasobów wód podziemnych; .</p>

<p>art. 10 pkt 3</p>	<p>Artykuł 10 Łączone podejście dla źródeł punktowych i rozproszonych 1. Państwa Członkowskie zapewniają, że wszystkie zrzuty do wód powierzchniowych, określone w ust. 2, są kontrolowane zgodnie z podejściem łączonym wymienionym w niniejszym artykule. 2. Państwa Członkowskie zapewniają ustalenie i/lub wykonanie: a) kontroli emisji opartych na najlepszych dostępnych technikach; lub b) odpowiednich dopuszczalnych wartości emisji; lub c) w przypadku wpływów rozproszonych kontrole obejmujące, gdzie stosowne, najlepsze praktyki środowiskowe wymienione w: - dyrektywie Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli, - dyrektywie Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, - dyrektywie Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego, - dyrektywach przyjętych na podstawie art. 16 niniejszej dyrektywy, - dyrektywach wymienionych w załączniku IX, - innym odpowiednim prawodawstwie wspólnotowym najpóźniej w ciągu 12 lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy, chyba że ustalono inaczej w odpowiednim prawodawstwie. 3. W przypadku gdy cel lub norma jakości, określone na mocy niniejszej dyrektywy, na mocy dyrektyw wymienionych w załączniku IX lub w zastosowaniu innego prawodawstwa wspólnotowego, wymaga bardziej restrykcyjnych warunków od wynikających z wykonania ust. 2, są ustalone odpowiednio bardziej restrykcyjne kontrole emisji.</p>	<p>T</p>	<p>art. 38c ustawy - Prawo wodne</p>	<p>„Art. 38c. 1. Ochrona wód powierzchniowych przed zanieczyszczeniem obejmuje łącznie: 1) ograniczanie emisji do wód ze źródeł zanieczyszczeń punktowych przy zastosowaniu dopuszczalnych wartości emisji rozumianych jako masa, stężenie lub poziom emisji substancji lub energii, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 45 ust. 1 i 3, lub na podstawie najlepszych dostępnych technik w rozumieniu art. 3 pkt 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, które nie powinny być przekraczane w określonym w nich czasie; 2) ograniczanie emisji ze źródeł zanieczyszczeń obszarowych, przez określenie jej warunków, z uwzględnieniem najlepszych dostępnych praktyk w zakresie ochrony środowiska, o których mowa w szczególności w przepisach ustawy, a także w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska. 2. Jeżeli przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące ochrony wód przed zanieczyszczeniem wymagają zastosowania bardziej rygorystycznych dopuszczalnych wartości emisji niż te, o których mowa w ust. 1, stosuje się bardziej rygorystyczne dopuszczalne wartości emisji, wynikające z tych przepisów.”</p>
<p>art. 11 pkt 5 część</p>	<p>5. Jeżeli monitorowanie lub inne dane wskazują, że cele ustalone na mocy art. 4 dla części wód prawdopodobnie nie będą osiągnięte, Państwa Członkowskie zapewniają, że: - przyczyny możliwego niepowodzenia zostaną zbadane, - odpowiednie pozwolenia i zezwolenia zostaną właściwie zbadane i poddane kontroli, - programy monitorowania zostaną poddane kontroli i właściwie dostosowane; oraz - dodatkowe środki, jakie mogą być konieczne do osiągnięcia celów, zostaną ustalone, włączając, gdzie stosowne, ustalenie bardziej restrykcyjnych środowiskowych norm jakości, zgodnie z procedurą ustanowioną w załączniku V.</p> <p>Jeżeli przyczyny są spowodowane okolicznościami pochodzenia naturalnego lub sił wyższych, które są wyjątkowymi i nie mogły być racjonalnie przewidziane, w szczególności ekstremalnymi powodziąmi i długimi suszami, Państwa Członkowskie mogą ustalić, że dodatkowe środki nie są praktyczne, z zastrzeżeniem art. 4 ust. 6.</p>	<p>T</p>	<p>art. 113b ust. 8 ustawy - Prawo wodne</p>	<p>8. W przypadku stwierdzenia, na podstawie wyników monitoringu wód lub innych danych, że osiągnięcie celów środowiskowych jest zagrożone, należy: 1) dokonać analizy przyczyn tych zagrożeń; 2) poddać przeglądowi udzielone pozwolenia wodnoprawne; 3) poddać przeglądowi i dostosować programy monitoringu wód; 4) uzupełnić program wodno-środowiskowy kraju o dodatkowe działania.</p>
<p>art. 13 pkt 7 część zdania</p>	<p>7. Plany gospodarowania wodami w dorzeczech są poddane przeglądowi i uaktualnione najpóźniej w ciągu 15 lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy i następnie co 6 lat. (transponowany przepis dyrektywy zaznaczono kolorem czerwonym)</p>	<p>T</p>	<p>art. 4 o zmianie ustawy – Prawo wodne...</p>	<p>Art. 4. 1. Pierwszej aktualizacji planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy dokonuje się w terminie do dnia 22 grudnia 2015 r. 2. Plany gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy zatwierdzone i ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność do czasu ich przyjęcia zgodnie z art. 114 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą</p>
<p style="text-align: center;">Dyrektywa 91/271/EWG w sprawie oczyszczania ścieków komunalnych</p>				

art. 2 pkt 4	4) „aglomeracja” oznacza obszar, gdzie zaludnienie i/lub działalność gospodarcza są wystarczająco skoncentrowane, aby ścieki komunalne były zbierane i przekazywane do oczyszczalni ścieków komunalnych lub do końcowego punktu zrzutu;	T	art. 43 ust. 1-2 ustawy - Prawo wodne	w art. 43 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „1. Aglomeracje o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 2.000 powinny być wyposażone w systemy kanalizacji zbiorczej dla ścieków komunalnych zakończone oczyszczalniami ścieków albo końcowymi punktami zrzutu tych ścieków, zgodnie z ustaleniami krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych. 2. Aglomeracja oznacza teren, na którym zaludnienie lub działalność gospodarcza są wystarczająco skoncentrowane, aby ścieki komunalne były zbierane i przekazywane do oczyszczalni ścieków albo do końcowego punktu zrzutu tych ścieków, natomiast przez jednego równoważnego mieszkańca rozumie się ładunek substancji organicznych biologicznie rozkładalnych wyrażonych jako wskaźnik pięciodobowego biochemicznego zapotrzebowania na tlen (BZT5) w ilości 60 g tlenu na dobę. Kończącym punktem zrzutu jest miejsce przyłączenia systemu kanalizacji zbiorczej dla ścieków komunalnych w aglomeracji nieposiadającej oczyszczalni ścieków, do systemu kanalizacji zbiorczej dla ścieków komunalnych w aglomeracji posiadającej oczyszczalnię ścieków.
art. 3 akapit 3	W przypadku gdy ustanowienie systemu zbierania nie jest uzasadnione, jako że nie przyniosłoby korzyści dla środowiska lub powodowałoby nadmierne koszty, należy zastosować pojedyncze systemy lub inne właściwe systemy zapewniające ten sam poziom ochrony środowiska.	T	art. 42 ust. 4 ustawy - Prawo wodne	„4. W miejscach, gdzie budowa systemów kanalizacji zbiorczej nie przyniosłaby korzyści dla środowiska lub powodowałaby nadmierne koszty, należy stosować systemy indywidualne lub inne rozwiązania zapewniające ten sam co systemy kanalizacji zbiorczej poziom ochrony środowiska.”
Dyrektywa 2006/118/WE w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu				
art. 2 pkt 1-2 i 5	1) „norma jakości wód podziemnych” oznacza normę jakości środowiska określoną jako stężenie danego zanieczyszczenia, grupy zanieczyszczeń lub wskaźnika zanieczyszczenia w wodach podziemnych, które nie powinno być przekroczone z uwagi na ochronę zdrowia ludzkiego i środowiska; 2) „wartość progowa” oznacza normę jakości wód podziemnych ustaloną przez państwa członkowskie zgodnie z art. 3; 5) „wartość tła” oznacza stężenie substancji lub wartość wskaźnika w części wód podziemnych nieodpowiadające żadnym lub odpowiadające bardzo nieznacznym zmianom spowodowanym działalnością człowieka w porównaniu ze stanem pozbawionym szkodliwych wpływów;	T	art. 38aust. 1, 5, 5b ustawy - Prawo wodne	1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i sposób oceny stanu jednolitych części wód podziemnych, w tym: 1) klasyfikację elementów fizykochemicznych; 2) definicje klasyfikacji stanu ilościowego wód podziemnych oraz ich stanu chemicznego; 3) sposób interpretacji wyników badań elementów fizykochemicznych i ilościowych; 4) sposób prezentacji ich stanu; 5) częstotliwość dokonywania oceny ich stanu; 6) wartości progowe będące normami jakości środowiska wyrażonymi jako stężenie danej substancji zanieczyszczającej, grupy tych substancji lub substancji wyrażonej jako wskaźnik, które nie powinno być przekroczone z uwagi na ochronę środowiska oraz zdrowie ludzi.” „5. Minister, wydając rozporządzenia, o których mowa w ust. 1 i 2, będzie się kierował istniejącym stanem rozpoznania procesów zachodzących w środowisku wodnym oraz dostępnymi wynikami pomiarów i badań, oraz weźmie pod uwagę: 1) zakres interakcji pomiędzy wodami podziemnymi a: a) ekosystemami wodnymi pozostającymi z nimi w związku hydraulicznym, b) zależnymi od nich ekosystemami lądowymi; 2) zaburzenia aktualnych lub przyszłych uzasadnionych sposobów wykorzystania wód podziemnych lub ich funkcji; 3) zanieczyszczenia powodujące uznanie jednolitych części wód podziemnych za zagrożone; 4) warunki hydrogeologiczne, w tym informacje dotyczące bilansu wodnego i poziomów naturalnego tła hydrogeochemicznego, z uwzględnieniem przypadków, gdy podwyższone poziomy wartości tła elementów fizykochemicznych występują z naturalnych przyczyn hydrogeologicznych, przy czym przez wartość tła rozumie się stężenie substancji lub substancji wyrażonej jako wskaźnik, odpowiadające warunkom naturalnym w tej jednolitej części wód podziemnych albo w nieznacznym stopniu odbiegające od warunków naturalnych w wyniku działalności człowieka; 5) pochodzenie substancji zanieczyszczających, ich ewentualne występowanie w przyrodzie, toksyczność, zdolność do dyspersji, trwałość i zdolność do bioakumulacji; 6) dostępne informacje o substancjach zanieczyszczających, grupach tych substancji lub substancjach wyrażonych jako wskaźnik, wskazujące na potrzebę ustalenia lub zmiany istniejącej wartości progowej.” „5b. Minister, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, weźmie również pod uwagę normy jakości wód podziemnych – rozumiane jako normy jakości środowiska, określone w przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu, odpowiadające stężeniu danej substancji zanieczyszczającej, grupy tych substancji lub substancji wyrażonych jako wskaźnik, które nie powinny być przekroczone z uwagi na ochronę środowiska oraz zdrowie ludzi, oraz dotychczasowe wartości progowe. ”

art. 2 pkt 3	3) „znaczący i utrzymujący się trend wzrostowy” oznacza każdy statystycznie i pod względem środowiskowym istotny wzrost stężenia zanieczyszczenia, grupy zanieczyszczeń lub wskaźnika zanieczyszczeń w wodach podziemnych, w związku z którym stwierdzono konieczność odwrócenia trendu zgodnie z art. 5;	T	art. 38e ust. 2 ustawy - Prawo wodne	„2. Realizując cele, o których mowa w ust. 1, podejmuje się w szczególności działania określone w programie wodno-środowiskowym kraju, polegające na stopniowym redukowaniu zanieczyszczenia wód podziemnych przez odwracanie znaczących i utrzymujących się tendencji wzrostowych zanieczyszczenia powstałego w wyniku działalności człowieka. Znacząca i utrzymująca się tendencja wzrostowa oznacza znaczący statystycznie i pod względem środowiskowym istotny wzrost stężenia substancji zanieczyszczającej, grupy tych substancji lub substancji wyrażonej jako wskaźnik w jednolitej części wód podziemnych. ”
zal. II część A pkt 1-2	Ustalając wartości progowe, państwa członkowskie biorą pod uwagę następujące wytyczne: 1. Określenie wartości progowych powinno opierać się na czynnikach obejmujących: a) zakres interakcji pomiędzy wodami podziemnymi a ekosystemami wodnymi pozostającymi z nimi w związku hydraulicznym i zależnymi od nich ekosystemami lądowymi; b) zaburzenie aktualnych lub potencjalnych uzasadnionych sposobów wykorzystania wód podziemnych lub ich funkcji; c) wszelkie zanieczyszczenia powodujące uznanie jednolitych części wód podziemnych za zagrożone, z uwzględnieniem minimalnego wykazu zamieszczonego w części B niniejszego załącznika; d) własności hydrogeologiczne, w tym informacje dotyczące poziomów naturalnego tła hydrogeochemicznego i bilansu wodnego. 2. Przy określaniu wartości progowych należy również uwzględnić pochodzenie zanieczyszczeń, ich ewentualne występowanie w przyrodzie, własności toksyczne i zdolność do dyspersji, trwałość i zdolność do bioakumulacji.	T	art. 38a ust. 5 ustawy - Prawo wodne	5. Minister, wydając rozporządzenia, o których mowa w ust. 1 i 2, będzie się kierował istniejącym stanem rozpoznania procesów zachodzących w środowisku wodnym oraz dostępnymi wynikami pomiarów i badań, oraz weźmie pod uwagę: 1) zakres interakcji pomiędzy wodami podziemnymi a: a) ekosystemami wodnymi pozostającymi z nimi w związku hydraulicznym, b) zależnymi od nich ekosystemami lądowymi; 2) zaburzenia aktualnych lub przyszłych uzasadnionych sposobów wykorzystania wód podziemnych lub ich funkcji; 3) zanieczyszczenia powodujące uznanie jednolitych części wód podziemnych za zagrożone; 4) warunki hydrogeologiczne, w tym informacje dotyczące bilansu wodnego i poziomów naturalnego tła hydrogeochemicznego, z uwzględnieniem przypadków, gdy podwyższone poziomy wartości tła elementów fizykochemicznych występują z naturalnych przyczyn hydrogeologicznych, przy czym przez wartość tła rozumie się stężenie substancji lub substancji wyrażonej jako wskaźnik, odpowiadające warunkom naturalnym w tej jednolitej części wód podziemnych albo w nieznacznym stopniu odbiegające od warunków naturalnych w wyniku działalności człowieka; 5) pochodzenie substancji zanieczyszczających, ich ewentualne występowanie w przyrodzie, toksyczność, zdolność do dyspersji, trwałość i zdolność do bioakumulacji; 6) dostępne informacje o substancjach zanieczyszczających, grupach tych substancji lub substancjach wyrażonych jako wskaźnik, wskazujące na potrzebę ustalenia lub zmiany istniejącej wartości progowej.
art. 3 pkt 6	6. Państwa członkowskie, z uwagi na ochronę zdrowia ludzkiego oraz środowiska, dokonują zmian wykazu wartości progowych, jeżeli nowe informacje o zanieczyszczeniach, grupach zanieczyszczeń lub wskaźnikach zanieczyszczeń wskazują na potrzebę ustalenia wartości progowej dla nowej substancji, zmianę istniejącej wartości progowej lub ponownego uwzględnienia wartości progowej uprzednio usuniętej z wykazu. Wartości progowe mogą być usuwane z wykazu, jeżeli dana jednolita część wód podziemnych nie jest już narażona na zagrożenie ze strony danych zanieczyszczeń, grup zanieczyszczeń lub wskaźników zanieczyszczeń. Wszelkie takie zmiany wykazu wartości progowych podlegają zgłoszeniu w ramach okresowych przeglądów planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy. (transponowany przepis dyrektywy zaznaczono kolorem czerwonym)	T	art. 38a ust. 5b ustawy - Prawo wodne	5b. Minister, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, weźmie również pod uwagę normy jakości wód podziemnych – rozumiane jako normy jakości środowiska, określone w przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu, odpowiadające stężeniu danej substancji zanieczyszczającej, grupy tych substancji lub substancji wyrażonych jako wskaźnik, które nie powinny być przekroczone z uwagi na ochronę środowiska oraz zdrowie ludzi, oraz dotychczasowe wartości progowe.
art. 11pkt 1, część zdania pierwszego	1. Każde Państwo Członkowskie zapewni ustalenie programu środków, dla wszystkich obszarów dorzeczy lub częściach międzynarodowych obszarów dorzeczy leżących na jego terytorium, uwzględniając wyniki analiz wymaganych na mocy art. 5, dla osiągnięcia celów ustalonych na mocy art. 4. (transponowany przepis dyrektywy zaznaczono kolorem czerwonym)	T	art. 113b ust. 6a ustawy - Prawo wodne	6a. Przy sporządzaniu programu wodno-środowiskowego kraju uwzględnia się dokumentację planistyczną, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 2 i 3.

Dyrektywa 2008/105/WE w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej

art. 6 pkt 2 i 4	<p>2. Okres referencyjny dla określenia wartości substancji zanieczyszczających, które zostaną umieszczone w wykazach, o których mowa w ust. 1, wynosi jeden rok między rokiem 2008 a 2010.</p> <p>Niemniej jednak dla substancji priorytetowych lub substancji zanieczyszczających objętych dyrektywą 91/414/EWG, pozycje do wpisu mogą być wyliczone jako średnia z lat 2008, 2009 i 2010.</p> <p>4. Państwa członkowskie uaktualniają swoje wykazy w ramach przeglądów analiz określonych w art. 5 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE.</p> <p>Okresem referencyjnym dla ustalenia wartości w uaktualnionych wykazach jest rok poprzedzający przewidzianą datę zakończenia analizy. Dla substancji priorytetowych lub substancji zanieczyszczających objętych dyrektywą 91/414/EWG wartości w wykazie mogą być wyliczone jako średnia z trzech lat poprzedzających datę zakończenia analizy. Państwa członkowskie publikują uaktualnione wykazy w swoich uaktualnionych planach gospodarowania wodami w dorzeczech zgodnie z art. 13 ust. 7 dyrektywy 2000/60/WE.</p>	T	art. 113 ust. 3a ustawy - Prawo wodne, art. 12 ustawy o zmianie ustawy - Prawo wodne...	<p>3a. Okresem referencyjnym dla określenia wartości substancji zawartych w aktualizowanych wykazach, o których mowa w ust. 3 pkt 1a, jest rok poprzedzający termin zakończenia analizy charakterystyki obszaru dorzecza, analizy ekonomicznej korzystania z wód oraz przeglądu wpływu działalności człowieka na stan wód powierzchniowych i podziemnych, a dla substancji czynnych dopuszczonych do wykorzystania w środkach ochrony roślin, wartości tych substancji można przedstawić jako wartości uśrednione z 3 lat poprzedzających termin zakończenia tych analiz oraz przeglądu.</p> <p>Art. 12. Okresem referencyjnym dla określenia wartości substancji zawartych w wykazach, o których mowa w art. 113 ust. 3 pkt 1a ustawy zmienianej w art. 1, sporządzanych po raz pierwszy, jest rok kalendarzowy wybrany z lat 2008-2010.</p>
Dyrektywa 2007/60/WE w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim				
art. 2 pkt 1	1) „powódź” oznacza czasowe pokrycie wodą terenu, który normalnie nie jest pokryty wodą. Definicja ta obejmuje powódzie wywołane przez rzeki, potoki górskie, śródziennomorskie okresowe ciekł wodne oraz powódzie sztormowe na obszarach wybrzeża, natomiast może nie uwzględniać powodzi wywołanych przez systemy kanalizacyjne;	T	art. 9 pkt 10 ustawy - Prawo wodne	10)powodzi – rozumie się przez to czasowe pokrycie przez wodę terenu, który w normalnych warunkach nie jest pokryty wodą, wywołane przez wezbranie wody w ciekach naturalnych, zbiornikach wodnych, kanałach oraz od strony morza, z wyłączeniem pokrycia przez wodę terenu wywołanego przez wezbranie wody w systemach kanalizacyjnych
art. 4 pkt 2	W oparciu o dostępne lub łatwe do uzyskania informacje, takie jak rejestry i długofalowe analizy rozwoju wydarzeń, dotyczące zwłaszcza wpływu zmian klimatycznych na występowanie powodzi, przeprowadza się wstępną ocenę ryzyka powodziowego. Ocena ta zawiera co najmniej:	T	art. 88b ust. 1 ustawy - Prawo wodne	1. Dla obszarów dorzeczy przygotowuje się, na podstawie dostępnych lub łatwych do uzyskania informacji, obejmujących w szczególności wpływ zmian klimatu na występowanie powodzi, wstępną ocenę ryzyka powodziowego.
art. 4 pkt 3	W przypadku międzynarodowych obszarów dorzeczy lub jednostek zarządzających, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), wspólnych z innymi państwami członkowskimi, państwa członkowskie zapewniają wymianę odpowiednich informacji między właściwymi zainteresowanymi organami.	T	art. 88c ust. 7 ustawy - Prawo wodne	w ust. 7 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Wymiana informacji następuje w trybie i w zakresie określonych w umowach międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.”
art. 5 pkt 1	Na podstawie wstępnej oceny ryzyka powodziowego, o której mowa w art. 4, państwa członkowskie dla każdego obszaru dorzecza lub jednostki zarządzającej, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), lub fragmentu międzynarodowego obszaru dorzecza, które są położone na ich terytorium, określają takie obszary, na których stwierdzają istnienie dużego ryzyka powodziowego lub jego wystąpienie jest prawdopodobne.	T	art. 88b ust. 1 ustawy - Prawo wodne	„1. Dla obszarów dorzeczy przygotowuje się wstępną ocenę ryzyka powodziowego, na podstawie dostępnych lub łatwych do uzyskania informacji, obejmujących w szczególności wpływ zmian klimatu na występowanie powodzi.”
art. 5 pkt 2	Określenie na podstawie ust. 1 obszarów należących do międzynarodowego obszaru dorzecza lub do jednostki zarządzającej, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), wspólnych z innym państwem członkowskim jest koordynowane przez zainteresowane państwa członkowskie.	T	Art. 88c ust. 7 ustawy - Prawo wodne	w ust. 7 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Wymiana informacji następuje w trybie i w zakresie określonych w umowach międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.”

art. 6 pkt 2	Przygotowanie map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego dla obszarów wyznaczonych na podstawie art. 5, wspólnych z innymi państwami członkowskimi, wymaga uprzedniej wymiany informacji pomiędzy zainteresowanymi państwami członkowskimi.	T	Art.88f ust. 9 ustawy - Prawo wodne	9. Przygotowanie map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego dla obszarów, o których mowa w art. 88d ust. 2, położonych na obszarach dorzeczy, których części znajdują się na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, poprzedza się działaniami mającymi na celu wymianę w tym zakresie informacji z właściwymi organami tych państw. Wymiana informacji następuje w trybie i w zakresie określonych w umowach międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.
art. 6 pkt 5	Mapy ryzyka powodziowego przedstawiają potencjalnie negatywne skutki związane z powodzią, która wystąpiła zgodnie z jednym ze scenariuszy, o których mowa w ust. 3 – wyrażone w następujący sposób: a) szacunkowa liczba mieszkańców potencjalnie dotkniętych powodzią; b) rodzaj działalności gospodarczej prowadzonej na obszarze potencjalnie dotkniętym powodzią; c) instalacje, o których mowa w załączniku I do dyrektywy Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (I), które mogłyby spowodować przypadkowe zanieczyszczenie w przypadku powodzi oraz potencjalnie dotknięte powodzią obszary chronione określone w załączniku IV pkt 1 ppkt (i), (iii) i (v) do dyrektywy 2000/60/WE; d) inne informacje uważane przez państwo członkowskie za przydatne, takie jak wskazanie obszarów, na których mogą wystąpić powodzie, którym towarzyszy transport dużej ilości osadów i rumowiska, oraz informacje o innych istotnych źródłach zanieczyszczenia. (transponowany przepis dyrektywy zaznaczono kolorem czerwonym)	T	art. 88e ust. 2 ustawy - Prawo wodne	w art. 88e w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Na mapach ryzyka powodziowego przedstawia się potencjalnie negatywne skutki związane z powodzią dla obszarów, o których mowa w art. 88d ust. 2, obejmujące:
art. 6 pkt 6	Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, aby w przypadku obszarów wybrzeża, na których występuje odpowiednia ochrona, przygotowanie map zagrożenia powodziowego, ograniczyć do scenariusza, o którym mowa w ust. 3 lit. a).	T	art. 88d ust. 4 ustawy - Prawo wodne	4. Jeżeli od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, jest zapewniona odpowiednia ochrona przed powodzią, na mapach zagrożenia powodziowego od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, mogą być przedstawione wyłącznie obszary, o których mowa w ust. 2 pkt 1.
art. 7 pkt 2	Państwa członkowskie ustalają odpowiednie cele zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów określonych na podstawie art. 5 ust. 1 oraz dla obszarów objętych art. 13 ust. 1 lit. b), kładąc szczególny nacisk na ograniczenie potencjalnych negatywnych konsekwencji powodzi dla zdrowia ludzkiego, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej oraz, jeżeli zostanie to uznane za właściwe, na działania nietechniczne lub na zmniejszenie prawdopodobieństwa wystąpienia powodzi. (transponowany przepis dyrektywy zaznaczono kolorem czerwonym)	T	art. 88g ust. 1a, ust. 2 pkt 4 ustawy - Prawo wodne	art. 88g ust. 1a: 1a. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym opracowuje się z uwzględnieniem elementów zarządzania ryzykiem powodziowym, o których mowa w art. 88a ust. 4, i działań, o których mowa w art. 88k. art. 88g ust. 2 pkt 4: 4) katalog działań służących osiągnięciu celów zarządzania ryzykiem powodziowym, w tym działań, o których mowa w art. 88k, z uwzględnieniem ich priorytetu;

<p>art. 7 pkt 3 akapit 1 oraz załącznik część A</p>	<p>Plany zarządzania ryzykiem powodziowym obejmują środki służące osiągnięciu celów ustanowionych zgodnie z ust. 2 i elementy składowe określone w części A załącznika. ZAŁĄCZNIK</p> <p>A. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym</p> <p>I. Elementy wchodzące w skład pierwszego planu zarządzania ryzykiem powodziowym:</p> <p>1) wnioski ze wstępnej oceny ryzyka powodziowego wymaganej na podstawie rozdziału II w formie ogólnej mapy obszaru dorzecza lub jednostki zarządzającej, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), wyznaczającej obszary określone na podstawie art. 5 ust. 1, których dotyczy ten plan zarządzania ryzykiem powodziowym;</p> <p>2) mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego opracowane na podstawie rozdziału III lub już istniejące, zgodnie z art. 13, wraz z wnioskami, które można wysnuć na ich podstawie;</p> <p>3) opis odpowiednich celów zarządzania ryzykiem powodziowym, ustalonych zgodnie z art. 7 ust. 2;</p> <p>4) zestawienie środków służących osiągnięciu odpowiednich celów zarządzania ryzykiem powodziowym i wskazanie stopnia ich priorytetowości, łącznie ze środkami podjętymi zgodnie z art. 7 oraz środkami przeciwpowodziowymi podjętymi na podstawie innych wspólnotowych aktów prawnych, w tym dyrektyw Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne [1] i 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi [2], dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko [3] i dyrektywy 2000/60/WE;</p> <p>5) jeżeli jest to możliwe, w przypadku wspólnych dorzeczy lub zlewni, opis metodyki, określonej przez zainteresowane państwa członkowskie, analizy kosztów i zysków, służącej ocenie środków mających ponadnarodowe skutki.</p> <p>(...) przytoczono tylko fragment przepisów transponowanych</p>	<p>T</p>	<p>art. 88g ust. 2 pkt 3, 5-9, art. 13 ustawy o Prawo wodne...</p>	<p>art. 88g ust. 2 pkt 3, 5-9:</p> <p>3) opis celów zarządzania ryzykiem powodziowym, uwzględniający konieczność ograniczania potencjalnych negatywnych skutków powodzi dla zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej;</p> <p>5) opis sposobu określania priorytetów działań służących osiągnięciu celów zarządzania ryzykiem powodziowym i nadzorowania postępów w realizacji planu;</p> <p>6) podsumowanie działań służących informowaniu społeczeństwa i prowadzeniu konsultacji społecznych;</p> <p>7) wykaz organów właściwych w sprawach zarządzania ryzykiem powodziowym;</p> <p>8) opis współpracy, o której mowa w art. 88h ust. 4 i 5;</p> <p>9) opis koordynacji czynności, o których mowa w art. 119a.</p> <p>Art. 13. Pierwsze plany zarządzania ryzykiem powodziowym zawierają:</p> <p>1) wnioski ze wstępnej oceny ryzyka powodziowego, przedstawione w formie mapy obszaru dorzecza, na której są zaznaczone obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi;</p> <p>2) mapy zagrożenia powodziowego oraz mapy ryzyka powodziowego wraz z opisem wniosków z analizy tych map;</p> <p>3) opis celów zarządzania ryzykiem powodziowym, uwzględniający konieczność ograniczania potencjalnych negatywnych skutków powodzi dla zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej;</p> <p>4) katalog działań służących osiągnięciu celów zarządzania ryzykiem powodziowym, z uwzględnieniem ich priorytetu, w tym działania:</p> <p>a) związane ze strategiczną oceną oddziaływania na środowisko, oceną oddziaływania przedsięwzięć na środowisko oraz ocenę oddziaływania na obszary Natura 2000,</p> <p>b) związane z kontrolą zagrożeń wypadkami z udziałem substancji niebezpiecznych w rozumieniu art. 3 pkt 37 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,</p> <p>c) służące osiągnięciu celów środowiskowych, o których mowa w art. 38d ust. 1 i 2, art. 38e ust. 1 oraz w art. 38f ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1;</p> <p>5) w przypadku części międzynarodowego obszaru dorzecza znajdującej się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - jeżeli jest to możliwe - opis metodyki analizy kosztów i korzyści służącej ocenie działań o charakterze transgranicznym, podejmowanych przez inne państwa członkowskie Unii Europejskiej.”;</p>
<p>art. 7 pkt 3 akapit 3</p>	<p>Plany zarządzania ryzykiem powodziowym obejmują wszystkie aspekty zarządzania ryzykiem powodziowym, kładąc szczególny nacisk na zapobieganie, ochronę i stan należytego przygotowania, w tym prognozowanie powodzi i systemy wczesnego ostrzegania, a także uwzględniając cechy danego dorzecza lub zlewni. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym mogą również obejmować działania na rzecz zrównoważonego zagospodarowania przestrzennego, skuteczniejszą retencję wód oraz kontrolowane zalewanie niektórych obszarów w przypadku wystąpienia powodzi.</p>	<p>T</p>	<p>art. 88a ust. 4, art. 88g ust. 2 pkt 4, art. 88g ust. 2a art. 88g ust. 3 pkt 11, art. 88k pkt 3 ustawy - Prawo wodne</p>	<p>art. 88a ust. 4</p> <p>4. Ochronę przed powodzią realizuje się uwzględniając wszystkie elementy zarządzania ryzykiem powodziowym, w szczególności zapobieganie, ochronę, stan należytego przygotowania i reagowanie w przypadku wystąpienia powodzi, usuwanie skutków powodzi, odbudowę i wyciąganie wniosków w celu ograniczenia potencjalnych negatywnych skutków powodzi dla zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej.</p> <p>art. 88g ust. 2 pkt 4</p> <p>4) katalog działań służących osiągnięciu celów zarządzania ryzykiem powodziowym, w tym działań, o których mowa w art. 88k, z uwzględnieniem ich priorytetu;</p> <p>art. 88g ust. 2a</p> <p>2a. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym obejmują wszystkie elementy zarządzania ryzykiem powodziowym, ze szczególnym uwzględnieniem działań służących zapobieganiu powodzi i ochronie przed powodzią oraz informacji na temat stanu należytego przygotowania w przypadku wystąpienia powodzi.</p> <p>art. 88g ust. 3 pkt 11</p> <p>11) cechy obszaru dorzecza lub zlewni.</p> <p>art. 88k pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>3) zapewnienie funkcjonowania systemu wczesnego ostrzegania przed niebezpiecznymi zjawiskami zachodzącymi w atmosferze i hydrosferze oraz prognozowanie powodzi;</p>
<p>art. 7 pkt 4</p>	<p>W myśl zasady solidarności plany zarządzania ryzykiem powodziowym, ustanowione przez jedno państwo członkowskie, nie mogą obejmować środków, które poprzez swój zasięg i wpływ w znaczący sposób zwiększają ryzyko powodziowe w górę lub w dół biegu rzeki na terenie innych krajów w tym samym dorzeczu lub zlewni, chyba że środki te skoordynowano i zainteresowane państwa członkowskie znalazły wspólne rozwiązanie w ramach art. 8.</p>	<p>T</p>	<p>art. 88h ust. 5b ustawy - Prawo wodne</p>	<p>5b. Działania służące osiągnięciu celów zarządzania ryzykiem powodziowym zawarte w planach zarządzania ryzykiem powodziowym nie mogą wpływać na znaczące zwiększenie ryzyka powodziowego na terytorium innych państw, z wyłączeniem przypadków, w których te działania zostały uzgodnione w ramach współpracy, o której mowa w ust. 4 i 5.</p>

art. 8 pkt 2	W przypadku międzynarodowego obszaru dorzecza lub jednostki zarządzającej, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), położonych w całości na terytorium Wspólnoty, państwa członkowskie zapewniają koordynację mającą na celu opracowanie jednego międzynarodowego planu zarządzania ryzykiem powodziowym lub zestawu planów zarządzania ryzykiem powodziowym skoordynowanych na poziomie międzynarodowego obszaru dorzecza. Jeżeli plany te nie są opracowane, państwa członkowskie opracowują plany zarządzania ryzykiem powodziowym obejmujące co najmniej części międzynarodowego dorzecza, które leżą na ich terytorium, skoordynowane w jak największym stopniu na poziomie międzynarodowego obszaru dorzecza.	T	art. 88h ust. 4, 5c ustawy - Prawo wodne	4. Dla obszaru dorzecza, którego część znajduje się na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, podejmuje współpracę z właściwymi organami tych państw, w celu przygotowania jednego międzynarodowego planu zarządzania ryzykiem powodziowym albo zestawu uzgodnionych planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla międzynarodowego obszaru dorzecza. Jeżeli plan albo plany nie zostały opracowane, Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej przygotowuje i uzgadnia, w możliwie najszerszym zakresie, z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej, plan zarządzania ryzykiem powodziowym dla części międzynarodowego obszaru dorzecza znajdującej się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 5c. Podjęcie współpracy i działań na rzecz nawiązania współpracy w celu przygotowania jednego międzynarodowego planu zarządzania ryzykiem powodziowym lub zestawu uzgodnionych planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla międzynarodowego obszaru dorzecza, o których mowa w ust. 4 i 5, oraz ich przygotowanie następuje w trybie i w zakresie określonych w umowach międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.
art. 8 pkt 3	W przypadku międzynarodowego obszaru dorzecza lub jednostki zarządzającej, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), rozciągających się poza terytorium Wspólnoty, państwa członkowskie dokładają starań zmierzających do opracowania jednego międzynarodowego planu zarządzania ryzykiem powodziowym lub zestawu planów zarządzania ryzykiem powodziowym skoordynowanych na poziomie międzynarodowego obszaru dorzecza; jeżeli nie jest to możliwe, ust. 2 ma zastosowanie do części międzynarodowego obszaru dorzecza znajdującego się na ich terytorium.	T	art. 88h ust. 5 ustawy - Prawo wodne	5. Dla obszaru dorzecza, którego część znajduje się na terytorium państw leżących poza granicami Unii Europejskiej, Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, podejmuje działania na rzecz nawiązania współpracy z właściwymi organami tych państw, w celu przygotowania jednego międzynarodowego planu zarządzania ryzykiem powodziowym lub zestawu uzgodnionych planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla międzynarodowego obszaru dorzecza. Jeżeli plan albo plany nie zostały opracowane, Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej przygotowuje plan zarządzania ryzykiem powodziowym dla części międzynarodowego obszaru dorzecza znajdującej się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, i uzgadnia go, w możliwie najszerszym zakresie, z właściwymi organami państw leżących poza granicami Unii Europejskiej.
art. 8 pkt 4	Jeżeli państwa, dzielące tę samą zlewnię, uznają to za stosowne, plany zarządzania ryzykiem powodziowym, o których mowa w ust. 2 i 3, są uzupełniane przez bardziej szczegółowe plany zarządzania ryzykiem powodziowym skoordynowane na poziomie zlewni międzynarodowych.	T	art. 88h ust. 5a ustawy - Prawo wodne	5a. W celu uzupełnienia planów zarządzania ryzykiem powodziowym, o których mowa w ust. 4 i 5, o plany zarządzania ryzykiem powodziowym skoordynowane na poziomie zlewni, której część znajduje się na terytorium innych państw, Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, może podjąć współpracę z właściwymi organami tych państw.
art. 9	Państwa członkowskie podejmują stosowne działania zmierzające do skoordynowania stosowania niniejszej dyrektywy oraz dyrektywy 2000/60/WE, kładące szczególny nacisk na możliwości zwiększenia skuteczności, wymiany informacji oraz możliwości osiągnięcia synergii i wspólnych korzyści, uwzględniając cele środowiskowe określone w art. 4 dyrektywy 2000/60/WE. W szczególności: 1) opracowanie pierwszych map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego oraz ich kolejne przeglądy, o których mowa w art. 6 i 14 niniejszej dyrektywy, przeprowadza się w taki sposób, aby informacje zawarte w mapach były spójne z odpowiednimi informacjami przedstawionymi zgodnie z dyrektywą 2000/60/WE. Muszą one być skoordynowane z przeglądami przewidzianymi w art. 5 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE oraz mogą być do nich włączone; 2) opracowanie pierwszych planów zarządzania ryzykiem powodziowym i ich kolejne przeglądy, o których mowa w art. 7 i 14 niniejszej dyrektywy, przeprowadza się w sposób skoordynowany z przeglądami planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy przewidzianymi w art. 13 ust. 7 dyrektywy 2000/60/WE oraz mogą być do nich włączone; 3) aktywny udział wszystkich zainteresowanych stron zgodnie z art. 10 niniejszej dyrektywy jest koordynowany, w odpowiednich przypadkach, z aktywnym udziałem zainteresowanych stron zgodnie z art. 14 dyrektywy 2000/60/WE.	T	art. 88a ust. 5-7, art. 119a ustawy - Prawo wodne	art. 88a ust. 5-7: 4. Ochronę przed powodzią realizuje się uwzględniając wszystkie aspekty zarządzania ryzykiem powodziowym, w szczególności zapobieganie, ochronę, stan należytego przygotowania, reagowanie w przypadku wystąpienia powodzi, usuwanie skutków powodzi, odbudowę i wyciąganie wniosków w celu ograniczenia potencjalnych negatywnych konsekwencji powodzi dla zdrowia ludzkiego, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej. 5. Ochronę przed powodzią prowadzi się w sposób zapewniający koordynację z działaniami służącymi osiągnięciu celów środowiskowych i ochronie wód. 6. Koordynacja ma na celu: 1) zwiększenie skuteczności ochrony przed powodzią oraz działań służących osiągnięciu celów środowiskowych i ochronie wód; 2) zapewnienie współpracy na rzecz osiągnięcia wspólnych korzyści oraz wymiany informacji w zakresie ochrony przed powodzią oraz osiągnięcia celów środowiskowych i ochrony wód. 7. Koordynacja obejmuje w szczególności czynności, o których mowa w art. 119a Art. 119a. 1. Informacje przedstawione na mapach zagrożenia powodziowego oraz na mapach ryzyka powodziowego powinny być spójne z informacjami zawartymi w dokumentach, o których mowa w art. 113 ust. 1 pkt 1, 1a, 4 i 5. 2. Opracowanie map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego oraz ich przeglądy przeprowadza się w sposób skoordynowany z analizą dokumentacji, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 2, 3 i 6. 3. Opracowanie planów zarządzania ryzykiem powodziowym oraz ich przeglądy przeprowadza się w sposób skoordynowany z przeglądami planów gospodarowania wodami na obszarze dorzecza. 4. Działania zapewniające udział wszystkich zainteresowanych w osiągnięciu celów środowiskowych, o którym mowa w art. 119 ust. 7, przeprowadza się w sposób skoordynowany z działaniami zapewniającymi aktywny udział wszystkich zainteresowanych w osiągnięciu celów zarządzania ryzykiem powodziowym, o którym mowa w art. 88h ust. 6."

art. 10 pkt 1	1. Zgodnie ze stosowanym prawodawstwem Wspólnoty państwa członkowskie podają do publicznej wiadomości wstępne oceny ryzyka powodziowego, mapy zagrożenia powodziowego, mapy ryzyka powodziowego oraz plany zarządzania ryzykiem powodziowym.	T	art. 88c ust. 8a, art. 88f ust. 3a ustawy - Prawo wodne	art. 88c ust. 8a 8a. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej podaje do publicznej wiadomości wstępną ocenę ryzyka powodziowego przez umieszczenie jej w Biuletynie Informacji Publicznej Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej. Art. 88f ust. 3a 3a. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej podaje do publicznej wiadomości mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego przez umieszczenie ich w Biuletynie Informacji Publicznej Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej.
art. 14 pkt 4	4. W przeglądach, o których mowa w ust. 1 i 3, uwzględnia się możliwy wpływ zmian klimatu na występowanie powodzi	T	art. 88c ust. 9a, 88h ust. 11 pkt 5 ustawy - Prawo wodne	art. 88c ust. 9a: 9a. W przeglądzie uwzględnia się w szczególności możliwy wpływ zmian klimatu na występowanie powodzi. art. 88h ust. 11 pkt 5: 5) możliwy wpływ zmian klimatu na występowanie powodzi.
POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU				
Jedn. red.	Treść przepisu prawa krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu		
odnośnik nr 1 w pkt 17 ustawy - Prawo wodne	1) w odnośniku nr 1 w pkt 17 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodane pkt 18 i 19 w brzmieniu: „18) dyrektywy 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu (Dz. Urz. UE L 372 z 27.12.2006, str. 9); 19) dyrektywy 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim (Dz. Urz. UE L 288 z 06.11.2007, str. 27).”;	Zmiana o charakterze redakcyjnym		
art. 5 ust. 5 pkt 3 ustawy - Prawo wodne	3) wody podziemne w obszarach bilansowych, będących jednostkami hydrogeologicznymi wytypowanymi w celu ustalenia zasobów odnawialnych i zasobów dyspozycyjnych wód podziemnych, wraz z oceną stopnia zagospodarowania tych wód, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 163, poz. 981 oraz z 2013 r. poz. 21).”	Wprowadzenie dodatkowego podziału wód podziemnych na "wody podziemne w obszarach bilansowych" wynika z wprowadzenia definicji "dostępnych zasobów wód podziemnych" w projektowanym art. 9 ust. 1 pkt 1j ustawy - Prawo wodne.		
art. 9 ust. 1 pkt 6d, 13e-13f ustawy - Prawo wodne	6d) ograniczaniu emisji do wód - rozumie się przez to działania mające na celu ograniczenie emisji bezpośrednio do wód lub do ziemi, w szczególności przez nieprzekraczanie dopuszczalnych wartości emisji, a także ograniczenia i warunki odnoszące się do sposobu oddziaływania, rodzaju lub innych niż rodzaj cech emisji oraz do ustanowionych na potrzeby działalności zakładów norm, mających wpływ na wielkość emisji do wód lub do ziemi;” d) uchyla się pkt 13e i 13f,	Zmiana o charakterze redakcyjnym		

<p>art. 22 ust. 1-5, art. 67 ust. 2, art. 77 ust. 3, art. 88i ust. 12 ustawy - Prawo wodne; art. 56 ust. 10, art. 118 ust. 1-7, art. 118a, art. 118b ustawy o ochronie przyrody; art. 72 ust. 1 pkt 6-7 ustawy ooś,</p>	<p>Art. 22. 1. Utrzymywanie śródlądowych wód powierzchniowych oraz morskich wód wewnętrznych polega na zachowaniu stanu ich dna lub brzegów oraz na remoncie i konserwacji istniejących budowli regulacyjnych.</p> <p>2. Utrzymywanie wód ma na celu zapewnienie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) swobodnego przepływu wód, 2) spływu lodów oraz przeciwdziałanie powstawaniu niekorzystnych zjawisk lodowych, 3) właściwych warunków korzystania z wód, w tym utrzymywanie lustra wody na poziomie umożliwiającym funkcjonowanie urządzeń wodnych, obiektów mostowych, rurociągów, linii energetycznych, linii telekomunikacyjnych oraz innych urządzeń, 4) właściwych parametrów eksploatacyjnych śródlądowych dróg wodnych, określonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej, 5) właściwego działania urządzeń wodnych, a w szczególności ich odpowiedniego stanu technicznego i funkcjonalnego <p>- nie uniemożliwiają osiągnięcia celów środowiskowych określonych w art. 38d ust. 1 i 2, art. 38e ust. 1 oraz w art. 38f ust. 1.</p> <p>(...) przytoczono tylko fragment przepisów</p>	<p>W przygotowanej nowelizacji ustawy – Prawo wodne, ujęte zostało określenie regulacji wód w sposób nie budzący wątpliwości co do zakresu działań wchodzących w skład tej kategorii prac. Nowy rozdział „regulacji wód” od ich „utrzymania” spowoduje, że przedsięwzięcia wymienione załączniku II dyrektywy 2011/92/UE, o których wiadomo, że mogą powodować znaczące skutki w środowisku, będą podlegały wymogom tej dyrektywy (ponieważ będą przynależą do kategorii „regulacja wód”). Oddziaływanie wyżej opisanych robót jest krótkotrwałe, a w skutkach zbliżone do remontów. Generalna analiza przesłanek, wymienionych w załączniku III dyrektywy 2011/92/UE, umożliwiających rozstrzygnięcie w zakresie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko tego typu przedsięwzięć skłania do poprawności przedstawionego wyżej wniosku o braku znaczącego oddziaływania na środowisko ww. kategorii prac utrzymaniowych. Biorąc pod uwagę aspekt przyrodniczy zagadnienia, zasadne jest, aby tego rodzaju prace nie były uznawane za przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko wymagające decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a zgodnie z niżej przedstawioną propozycją zmiany prawa podlegały obowiązkowi zgłoszenia. Wówczas możliwe będzie rozważenie przez organ potrzeby uzyskania decyzji o warunkach prowadzenia robót, która dotyczyć może tak siedlisk przyrodniczych, jak i dziko występujących gatunków i ich siedlisk, które to elementy stanowią wyłączną grupę odbiorców potencjalnych oddziaływań związanych z utrzymaniem wód.</p> <p>W przypadku, kiedy na podstawie zaproponowanego rozdziału prac – na regulacyjne i utrzymaniowe – nie będzie możliwe wyeliminowanie ryzyka negatywnego wpływu prac utrzymaniowych na obszary Natura 2000 lub inne walory przyrodnicze, wskazane będzie wprowadzenie przepisów w ustawie – Prawo wodne, na podstawie których przed podjęciem prac utrzymaniowych zarządca zobowiązany będzie do ich zgłoszenia regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska. Natomiast organ ten w uzasadnionych przypadkach będzie mógł wnieść sprzeciw i wskazać obowiązek uzyskania decyzji o warunkach prowadzenia robót, o której mowa w art. 118 ustawy o ochronie przyrody, przed wydaniem której możliwe będzie przeprowadzenie oceny oddziaływania na obszar Natura 2000 oraz ewentualne zapobieżenie wystąpieniu szkody w środowisku.</p>
<p>art. 21 ust. 1, art. 113 ust. 1 pkt 2b, art. 113 ust. 2, art. 114b-114c ustawy - Prawo wodne, art. 6 ustawy o zmianie ustawy - Prawo wodne...</p>	<p>w art. 21 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Utrzymywanie wód stanowi obowiązek ich właściciela i obejmuje działania:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wynikające z planu utrzymania wód; 2) niewynikające z planu utrzymania wód, jeżeli zachodzi pilna i uzasadniona konieczność realizacji tych działań, w szczególności z uwagi na zapewnienie ochrony przed powodzią lub w związku z koniecznością usunięcia skutków powodzi.”; <p>(...) przytoczono tylko fragment przepisów</p> 	<p>Projekt planu utrzymania wód będzie opracowywany z uwzględnieniem ochrony przed powodzią oraz osiągnięcia celów środowiskowych i ochrony wód. Wprowadzenie takiej regulacji ma na celu związanie planów utrzymania wód ze strategicznymi dokumentami planistycznymi w gospodarce wodnej, jakimi są plany gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy oraz plany zarządzania ryzykiem powodziowym, co ma zagwarantować synergię tej regulacji z regulacjami stanowiącymi implementację Ramowej Dyrektywy Wodnej oraz dyrektywy 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, zwanej dalej „dyrektywą powodziową”.</p> <p>Przewiduje się, że plan utrzymania wód będzie opracowywany oraz aktualizowany przez dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej. Plan utrzymania wód będzie przyjmowany przez dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej w formie aktu prawa miejscowego, co jest zgodne z zakresem kompetencji prawotwórczych przydanym temu organowi w przepisach ustawy – Prawo wodne. Zakłada się, że przegląd i ewentualna aktualizacja planu utrzymania wód będzie następowała nie rzadziej niż co 6 lat, czyli w terminie analogicznym jak terminy przewidziane dla przeglądów i aktualizacji planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy oraz planów zarządzania ryzykiem powodziowym. Aktualizacja planu utrzymania wód będzie następowała także w formie aktu prawa miejscowego stanowiącego przez dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej.</p>
<p>art. 38d ust. 2, 38j ust. 1 ustawy Prawo wodne</p>	<p>w art. 38d ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Celem środowiskowym dla sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych jest ochrona tych wód oraz poprawa ich potencjału ekologicznego i stanu chemicznego, tak aby osiągnąć dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny wód powierzchniowych.”</p> <p>w art. 38j w ust. 1 wprowadzenie do wyciszenia otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Dopuszczalne jest nieosiągnięcie dobrego stanu ekologicznego oraz niezapobieżenie pogorszeniu stanu ekologicznego oraz dobrego potencjału ekologicznego, jeżeli:</p>	<p>Zmiana redakcyjna wynikająca z dodania w art. 9 ustawy - Prawo wodne definicji dobrego stanu ekologicznego, stanu ekologicznego oraz dobrego potencjału ekologicznego</p>

<p>art. 43 ust. 2a-2b ustawy - Prawo wodne</p>	<p>2a. Aglomeracje, o których mowa w ust. 1, wyznacza, w drodze uchwały, sejmik województwa. Jeżeli aglomeracja obejmowałaby tereny położone w dwóch lub więcej województwach, właściwy do wyznaczenia aglomeracji jest sejmik tego województwa, na którego terenie będzie się znajdować największa część aglomeracji.”</p> <p>2b. Wyznaczenie aglomeracji, o których mowa w ust. 1, następuje po uzgodnieniu przez marszałka województwa z właściwym dyrektorem regionalnego zarządu gospodarki wodnej, a w zakresie obszarów objętych przynajmniej jedną formą ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody lub obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty znajdujących się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 1 tej ustawy – z właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska, oraz po zasięgnięciu przez marszałka województwa opinii zainteresowanych gmin.</p>	<p>Zmiana umożliwi marszałkom województw uzgadnianie projektów aglomeracji. W obecnym stanie prawnym proces uzgodnieniowy z dyrektorem regionalnego zarządu gospodarki wodnej i regionalnym dyrektorem ochrony środowiska jest realizowany w formie uchwał sejmików województw, co znacznie wydłuża całą procedurę.</p>
<p>art. 43 ust. 3c-3d ustawy - Prawo wodne</p>	<p>3c. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta przedkłada marszałkowi województwa corocznie, nie później niż do dnia 28 lutego, informacje, o których mowa w ust. 3b pkt 2 – 4, za rok ubiegły.</p> <p>3d. Sprawy związane z przygotowaniem i przekazywaniem dokumentacji dotyczącej działań prowadzonych w ramach krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych, w szczególności przedkładanie informacji, o których mowa w ust. 3b pkt 2-4, w aglomeracji zlokalizowanej na obszarze dwóch lub więcej gmin, prowadzi gmina o największej równoważnej liczbie mieszkańców.</p>	<p>Projektowane przepisy rozstrzygają kwestię obowiązku prowadzenia dokumentacji dot. działań w ramach krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych na terenie aglomeracji położonej na obszarze dwóch lub więcej gmin.</p>
<p>art. 45 ust. 4 pkt 2 i 3 ustawy - Prawo wodne</p>	<p>w art. 45: a) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń dla oczyszczalni ścieków przyjmujących ścieki komunalne z aglomeracji.”, b) w ust. 4: - uchyla się pkt 2, - pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) minimalizacji kosztów oczyszczania ścieków komunalnych;</p>	<p>W zakresie wynikającym z uzupełnienia transpozycji dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, uzasadnieniem zmian są postanowienia Traktatu Akcesyjnego w zakresie dyrektywy Rady 91/271/EWG dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych. W świetle postanowień Traktatu Akcesyjnego, Rzeczpospolita Polska uzyskała derogację dla art. 5.2 dyrektywy, co oznacza, że postanowienia tego artykułu będą obowiązywały z dniem wdrożenia celów dyrektywy tj. od dnia 31 grudnia 2015 r. Z uwagi na nieprawidłową transpozycję dyrektywy 91/271/EWG w zakresie art. 5.2, konieczne są zmiany kształtujące warunki wprowadzania ścieków do wód i do ziemi, w celu osiągnięcia stanu zgodności z prawem unijnym. Prawidłowa transpozycja dyrektywy 91/271/EWG odgrywa zasadniczą rolę w gospodarowaniu ściekami komunalnymi oraz ochronie środowiska wodnego, w tym wód powierzchniowych do których ścieki są odprowadzane. W tym celu zaproponowano uzupełnienie upoważnienia określonego w art. 45 ust. 1 ustawy – Prawo wodne o nowy pkt 4, przewidujący określenie najwyższych dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń dla oczyszczalni ścieków przyjmujących ścieki z aglomeracji. Zaproponowano także modyfikację brzmienia wytycznych dotyczących treści rozporządzenia wydawanego na podstawie tego upoważnienia zawartych w art. 45 ust. 4 ustawy – Prawo wodne. Modyfikacja brzmienia wytycznych polega na uchyleniu pkt 2, zobowiązującego ministra właściwego do spraw środowiska do zapewnienia 75% redukcji całkowitego ładunku azotu i fosforu w ściekach komunalnych pochodzących z całego terytorium państwa w celu ochrony wód powierzchniowych, w tym wód morskich przed eutrofizacją.</p>
<p>art. 50 ust. 2 ustawy - Prawo wodne</p>	<p>w art. 50 uchyla się pkt 2;</p>	<p>Zmiana wynika z wygaśnięcia dyrektywy 2006/44/WE w sprawie jakości wód słodkich wymagających ochrony lub poprawy w celu zachowania życia ryb oraz dyrektywy 2006/113/WE w sprawie wymaganej jakości wód, w których żyją skorupiaki</p>
<p>art. 88d ust. 2 pkt 3 ustawy - Prawo wodne</p>	<p>w art. 88d: a) w ust. 2 w pkt 3: - uchyla się lit. a, - uchyla się lit. c i lit. d, - dodaje się lit. e w brzmieniu: e) zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwsztormowego.</p>	<p>Na etapie realizacji map wystąpiły czynniki wskazujące na niespójność obecnie obowiązującego przepisu art. 88d ust. 2 pkt 3 ustawy - Prawo wodne. Dotychczasowe uregulowanie zakłada, że przelanie się wody przez koronę obwałowania, nie prowadzi do jego zniszczenia. Przypadek taki może mieć miejsce tylko i wyłącznie, gdy obwałowanie stanowi budowla całkowicie odporna na rozmywającą siłę wody, tj. gdy konstrukcję stanowią elementy żelbetowe, betonowe, stalowe itp. lub gdy korona i skarpy obwałowania są całkowicie ubezpieczone brukiem, płytami itp. Przypadki takie są absolutną rzadkością. Obwałowania w 99,9 % posiadają konstrukcję ziemną i nie są odporne na rozmywanie.</p>

art. 88h ust. 13 ustawy - Prawo wodne	13. Rada Ministrów przyjmuje plany zarządzania ryzykiem powodziowym, w drodze rozporządzenia, kierując się koniecznością zapewnienia skutecznej ochrony przed powodzią oraz powszechnym charakterem tych planów.	Zaproponowano, żeby plany zarządzania ryzykiem powodziowym były przyjmowane w formie rozporządzenia Rady Ministrów. Pozwoli to na uwzględnienie w wydawanych pozwoleń wodnoprawnych ustaleń zawartych w tych planach. W ten sposób ustalenia planów zarządzania ryzykiem powodziowym będą miały wpływ na prawa i obowiązki obywateli, dlatego też plany zarządzania ryzykiem powodziowym muszą być uchwalane w formie powszechnie obowiązującego prawa.
art. 88f ust. 7 ustawy - Prawo wodne	7. Zmiany w dokumentach, o których mowa w ust. 5, wprowadza się w terminie 30 miesięcy od dnia przekazania map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego organom, o których mowa w ust. 4 pkt 2, 3 i 5.	W zakresie regulacji dotyczących map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego, w art. 88f w ust. 7 ustawy – Prawo wodne zaproponowano przedłużenie z 18 do 30 miesięcy terminu na wprowadzenie w dokumentach z zakresu zagospodarowania przestrzennego zmian wynikających z tych map. Organy odpowiedzialne za wydanie dokumentów z zakresu zagospodarowania przestrzennego uzyskają więcej czasu na wprowadzanie koniecznych zmian w tych dokumentach
art. 88s ustawy - prawo wodne	8. Rada Ministrów przyjmuje plany przeciwdziałania skutkom suszy na obszarach dorzeczy, w drodze rozporządzenia, kierując się koniecznością zapewnienia skutecznej ochrony przed suszą oraz powszechnym charakterem tych planów.	Zaproponowano, żeby plany przeciwdziałania skutkom suszy na obszarach dorzeczy były przyjmowane w formie rozporządzenia Rady Ministrów. Pozwoli to na uwzględnienie w wydawanych pozwoleń wodnoprawnych ustaleń zawartych w tych planach. W ten sposób ustalenia planów przeciwdziałania skutkom suszy na obszarach dorzeczy będą miały wpływ na prawa i obowiązki obywateli, dlatego też plany przeciwdziałania skutkom suszy na obszarach dorzeczy muszą być uchwalane w formie powszechnie obowiązującego prawa.
art. 88l ust. 2 ustawy - Prawo wodne	2. Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej może, w drodze decyzji, zwolnić od zakazów, o których mowa w ust. 1, określając warunki niezbędne dla ochrony przed powodzią, jeżeli nie utrudni to zarządzania ryzykiem powodziowym.	W chwili obecnej dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej może jedynie utrzymać w mocy zakaz lub zwolnić z tego zakazu, jednakże nie określając warunków. Zasadnym jest, aby analogicznie jak w art. 40 ust. 3 ustawy - Prawo wodne, dyrektor RZGW miał możliwość zwolnić od zakazów, którymi objęte są obszary szczególnego zagrożenia powodzią, pod pewnymi warunkami, określając, np. wysokość pierwszego poziomu zabudowy.
art. 100 ust. 2 ustawy - Prawo wodne	w art. 100 w ust. 2 uchyla się pkt 6;	Uchylenie pkt 6 w ust. 2 w art. 100 ustawy - Prawo wodne wynika z uchylecia art. 47 ustawy - Prawo wodne, do którego odwoływał się art. 100 ust. 2 pkt 6, który określa kompetencje rady gospodarki wodnej regionu wodnego
art. 103 pkt 1a, art. 105 pkt 2a lit. a, art. 105 pkt 4, art. 109 ust. 3 pkt 3a ustawy - Prawo wodne	w art. 103 pkt 1a otrzymuje brzmienie: 1a) wykonywanie badań elementów hydrologicznych i morfologicznych wód powierzchniowych dla potrzeb planowania w gospodarowaniu wodami, w szczególności dla sporządzenia dokumentacji planistycznych, o których mowa w art. 113 ust. 2;; w art. 105: w pkt 2a lit. a otrzymuje brzmienie: „a) wykazu wielkości zasobów wód podziemnych, w tym dostępnych zasobów wód podziemnych, b) pkt 4 otrzymuje brzmienie: pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) opracowywanie oraz przekazywanie prognoz zmian wielkości zasobów wód podziemnych, w tym dostępnych zasobów wód podziemnych oraz stanu wód podziemnych, a także ich zagrożeń; w art. 109 ust. 3 pkt 3a otrzymuje brzmienie: 3a) badania elementów hydrologicznych i morfologicznych wód powierzchniowych dla potrzeb planowania w gospodarowaniu wodami, w szczególności dla sporządzenia dokumentacji planistycznych, o których mowa w art. 113 ust. 2; w art. 153 w ust. 2 pkt 2 i 3 otrzymuje brzmienie: „2) zasobów wód podziemnych, a w tym dostępnych zasobów wód podziemnych, lokalizacji głównych zbiorników wód podziemnych oraz sieci stacjonarnych obserwacji wód; 3) ilości i jakości zasobów wód powierzchniowych oraz zasobów wód podziemnych, a w tym dostępnych zasobów wód podziemnych;”	Wprowadzone zmiany porządkują zakres kompetencji państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej dotyczący badań elementów hydrologicznych i morfologicznych, badań dot. dostępnych zasobów wód podziemnych przez państwową służbę hydrogeologiczną oraz gromadzenia tych danych w ramach katastru wodnego.

<p>art. 113 ust. 2 ustawy - Prawo wodne</p>	<p>w art. 113 ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Dla potrzeb planowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a, dla każdego obszaru dorzecza sporządza się następujące dokumentacje planistyczne: w art. 113b po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. Przy sporządzaniu programu wodno-środowiskowego kraju uwzględnia się dokumentacje planistyczne, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 2 i 3.”</p>	<p>Zmiana redakcyjna</p>
<p>art. 113 ust. 5 ustawy - Prawo wodne</p>	<p>5. Rada Ministrów przyjmuje plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, w drodze rozporządzenia, kierując się koniecznością zapewnienia osiągnięcia celów środowiskowych oraz powszechnym charakterem tego planu.</p>	<p>Zaproponowano, żeby plany gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy były przyjmowane w formie rozporządzenia Rady Ministrów. Na podstawie art. 125 pkt 1 ustawy - Prawo wodne, pozwolenie wodnoprawne nie może naruszać ustaleń planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza. Uzależnienie wydania pozwolenia wodnoprawnego od ustaleń właściwego planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza może skłaniać do stwierdzenia, że ustawodawca traktuje przedmiotowe plany jako źródło prawa powszechnie obowiązującego. W celu wyeliminowania wątpliwości w tym zakresie należy nadać planom gospodarowania wodami charakter prawa powszechnie obowiązującego.</p>
<p>art. 119 ust. 6 i 6a ustawy - Prawo wodne</p>	<p>uchyla się ust. 6 i 6a;</p>	<p>Propozycja uchylenia ust. 6 i 6a w art. 119 wynika z błędu istniejącego w obecnie obowiązującej ustawie - Prawo wodne. Art. 119 ust. 6 i 6a ustawy - Prawo wodne odwołuje się do art. 113 ust. 1 pkt 3 ustawy - Prawo wodne, który nie istnieje, gdyż został już wcześniej uchylony.</p>
<p>art. 125 pkt 1a-1d, art. 132 ust. 2 pkt 4 ustawy - Prawo wodne</p>	<p>w art. 125 po pkt 1 dodaje się pkt 1a – 1d w brzmieniu: „1a) ustaleń planu zarządzania ryzykiem powodziowym; 1b) ustaleń planu przeciwdziałania skutkom suszy; 1c) ustaleń krajowego programu ochrony wód morskich; 1d) ustaleń krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych; w art. 132 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) ustalenia wynikające z: a) planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, b) warunków korzystania z wód regionu wodnego, c) planu zarządzania ryzykiem powodziowym, d) planu przeciwdziałania skutkom suszy, e) krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych.</p>	<p>Zaproponowano rozszerzyć katalog dokumentów planistycznych, w ramach którego organ wydający pozwolenie wodnoprawne ma obowiązek sprawdzać, czy wydanie danego pozwolenia wodnoprawnego nie będzie naruszać ustaleń dokumentów planistycznych wymienionych w tej propozycji zmiany art. 125 ustawy - Prawo wodne. Takie rozwiązanie pozwoli na bardziej skuteczne osiągnięcie nie tylko celów środowiskowych wynikających z planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, ale również celów zarządzania ryzykiem powodziowym czy celów środowiskowych dla wód morskich.</p>
<p>art. 136 ust. 1 pkt 6 ustawy - Prawo wodne</p>	<p>6) nastąpiła zmiana przepisów, o których mowa w art. 45 ust. 1 pkt 3 i 4 oraz ust. 2;</p>	<p>Przedmiotowa zmiana wynika ze zmiany zakresu upoważnienia do wydania rozporządzenia wydanego na podstawie art. 45 ust. 1 ustawy - Prawo wodne.</p>
<p>art. 153 ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy - Prawo wodne</p>	<p>w art. 153 w ust. 2 pkt 2 i 3 otrzymuje brzmienie: „2) zasobów wód podziemnych, w tym dostępnych zasobów wód podziemnych, lokalizacji głównych zbiorników wód podziemnych oraz sieci stacjonarnych obserwacji wód; 3) ilości i jakości zasobów wód powierzchniowych oraz zasobów wód podziemnych, w tym dostępnych zasobów wód podziemnych;”</p>	<p>Zmiany w przepisach dot. katastru wodnego wynikają z wprowadzenia definicji "dostępnych zasobów wód podziemnych" w projektowanym art. 9 ust. 1 pkt 1j ustawy - Prawo wodne.</p>

<p>art. 155a ust. 1 pkt 1, art. 155a ust. 4 ustawy - Prawo wodne</p>	<p>art 155a ust. 1 pkt 1: „1) wód powierzchniowych i stanie wód podziemnych oraz obszarów chronionych, o których mowa w art. 113 ust. 4, na potrzeby planowania w gospodarowaniu wodami oraz oceny osiągnięcia celów środowiskowych;” art 155a ust. 4: „4. Państwowa służba hydrologiczno-meteorologiczna wykonuje badania wód powierzchniowych w zakresie elementów hydrologicznych i morfologicznych i przekazuje wyniki tych badań właściwym wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska, dla potrzeb oceny stanu wód powierzchniowych, oceny stanu wód podziemnych oraz oceny obszarów chronionych, o których mowa w art. 113 ust. 4.”</p>	<p>Zmiana redakcyjna</p>
<p>art. 155a ust. 4a, 6a i 7 ustawy - Prawo wodne</p>	<p>w art. 155a: a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: 4a. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska prowadzi obserwacje elementów hydromorfologicznych na potrzeby oceny stanu ekologicznego.”, b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska dokonuje, na podstawie wyników badań i obserwacji, o których mowa w ust. 3 i 4a, oraz z wykorzystaniem wyników badań, o których mowa w ust. 4, oceny stanu jednolitych części wód powierzchniowych dla obszaru województwa, z uwzględnieniem wód przejściowych i przybrzeżnych. c) ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Główny Inspektor Ochrony Środowiska dokonuje, na podstawie wyników badań i obserwacji, o których mowa w ust. 3 – 6, oraz wyników ocen, o których mowa w ust. 6a, kompleksowej oceny stanu wód na obszarach dorzeczy oraz, jeżeli jest to uzasadnione specyfiką badań, wykonuje badania, o których mowa w ust. 2.”</p>	<p>W ramach nowelizacji ustawy - Prawo wodne należy doprecyzować zakres obowiązków monitoringowych wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska.</p>
<p>art. 4, 18 ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne...</p>	<p>Art. 4. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy - Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 32, poz. 159) w art. 11 uchyla się ust. 2. Art. 18. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 88h ust. 13 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zostaną ogłoszone w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej nie później niż z dniem 22 grudnia 2015 r.</p>	<p>W związku z przyjęciem w projekcie ustawy rozwiązania zmierzającego do przyjmowania planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy w formie rozporządzenia Rady Ministrów, konieczne stało się uchylene przepisu art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 32, poz. 159), który stanowi, że plany zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy zostaną ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Mając na uwadze fakt, że zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172, z późn. zm.), rozporządzenia Rady Ministrów podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej. Stosowny przepis przejściowy, obejmujący także wskazanie wymaganego przez dyrektywę powodziową terminu publikacji tych planów, został wprowadzony do przedmiotowego projektu ustawy.</p>
<p>art. 7 ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne...</p>	<p>Art. 7. 1. Organy właściwe do wydawania pozwoleń wodnoprawnych oraz pozwoleń zintegrowanych, w terminie do dnia 31 grudnia 2015 r., dokonają przeglądu pozwoleń wodnoprawnych na wprowadzanie ścieków komunalnych do wód lub do ziemi lub pozwoleń zintegrowanych, udzielonych dla oczyszczalni ścieków komunalnych w aglomeracjach o równoważnej liczbie mieszkańców od 10.000 oraz, w razie potrzeby, zmieniają te pozwolenia albo je uchylają i wydadzą nowe, dostosowując warunki wprowadzania ścieków komunalnych do wód lub do ziemi, do przepisów wydanych na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 1, 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.” 2. Zmiana pozwoleń wodnoprawnych lub pozwoleń zintegrowanych, o których mowa w ust. 1 albo ich uchylene i wydanie nowych pozwoleń wodnoprawnych lub pozwoleń zintegrowanych, nie wymaga zgody strony. 3. Organy właściwe do wydawania pozwoleń wodnoprawnych oraz pozwoleń zintegrowanych, określają w zmienionych pozwoleniach wodnoprawnych lub pozwoleniach zintegrowanych albo nowych pozwoleniach wodnoprawnych lub pozwoleniach zintegrowanych, o których mowa w ust. 1, terminy na dostosowanie warunków wprowadzania ścieków komunalnych do wód lub do ziemi, określonych w tych pozwoleniach. 4. Terminy, o których mowa w ust. 3, nie mogą przekroczyć dnia 31 grudnia 2015 r.</p>	<p>Przepis o charakterze przejściowym</p>

<p>art. 8-10 o zmianie ustawy – Prawo wodne...</p>	<p>Art. 8. 1. W terminie do dnia 30 czerwca 2014 r. wójtowie (burmistrzowie, prezydenci miast) przedstawiają właściwym sejmikom województw propozycje wyznaczenia obszarów i granic aglomeracji, jeżeli aglomeracji nie wyznaczono albo zachodzi konieczność dostosowania wyznaczonych obszarów i granic aglomeracji do przepisów wydanych na podstawie art. 43 ust. 4a ustawy zmienianej w art. 1.</p> <p>2. W terminie do dnia 31 grudnia 2014 r. właściwe sejmiki województw:</p> <p>1) wyznaczają aglomeracje o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 2000;</p> <p>2) dostosują obszary i granice aglomeracji do przepisów wydanych na podstawie art. 43 ust. 4a ustawy zmienianej w art. 1.</p> <p>Art. 9. Pierwszego przeglądu obszarów i granic aglomeracji, o którym mowa w art. 43 ust. 3d ustawy zmienianej w art. 1, dokonuje się w terminie do dnia 1 stycznia 2017 r.</p> <p>Art. 10. W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, znajdujące się w granicach aglomeracji gminy, na terenie których nie została zlokalizowana oczyszczalnia ścieków lub końcowy punkt zrzutu ścieków komunalnych, przekazują gminie, o której mowa w art. 43 ust. 3d ustawy zmienianej w art. 1, dokumentację niezbędną do realizacji działań prowadzonych w ramach krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych.</p>	<p>Przepis o charakterze przejściowym</p>
<p>art. 11 o zmianie ustawy – Prawo wodne...</p>	<p>Art. 11. Aktualizacja krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych dokonana przed dniem wejścia w życie ustawy zachowuje ważność.</p>	<p>Przepis o charakterze przejściowym</p>
<p>art. 12 o zmianie ustawy – Prawo wodne...</p>	<p>Art. 12. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy, podaje do publicznej wiadomości wstępną ocenę ryzyka powodziowego, przez umieszczenie jej w Biuletynie Informacji Publicznej Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej.</p>	<p>Propozycja przepisu wynika z konieczności umocowania w prawie obowiązku wskazania terminu podania do publicznej wiadomości wstępnej oceny ryzyka powodziowego, która została już opracowana. Obowiązek umieszczenia wstępnego ryzyka powodziowego w BIP wynika z proponowanego art. 88c ust. 8a ustawy - Prawo wodne.</p>
<p>art. 15 o zmianie ustawy – Prawo wodne...</p>	<p>Art. 15. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.</p>	<p>Przepis o charakterze formalno-prawnym</p>
<p>art. 16 o zmianie ustawy – Prawo wodne...</p>	<p>Art. 16. Dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 43 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie aktów prawa miejscowego wydanych na podstawie art. 43 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą i mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu.</p>	<p>Przepis o charakterze formalno-prawnym</p>
<p>art. 17 o zmianie ustawy – Prawo wodne...</p>	<p>Art. 17. 1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 38a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 38a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu.</p> <p>2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 38a ust. 2 oraz art. 43 ust. 4a ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 38a ust. 2 oraz art. 43 ust. 4a ustawy zmienianej w art. 1, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów.</p> <p>3. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 1, 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.</p>	<p>Przepis o charakterze formalno-prawnym</p>

<p>art. 19 ustawy o zmianie ustawy - Prawo wodne...</p>	<p>Art. 19. 1. W latach 2014 – 2023 maksymalny limit wydatków jednostek samorządu terytorialnego będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 918 mln zł, przy czym w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 2014 r. – 137 mln zł; 2) 2015 r. – 541 mln zł; 3) 2016 r. – 30 mln zł; 4) 2017 r. – 30 mln zł; 5) 2018 r. – 30 mln zł; 6) 2019 r. – 30 mln zł; 7) 2020 r. – 30 mln zł; 8) 2021 r. – 30 mln zł; 9) 2022 r. – 30 mln zł; 10) 2023 r. – 30 mln zł. <p>2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, wprowadza się mechanizmy korygujące polegające na zmniejszeniu kosztów realizacji zadań.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, monitoruje przekroczenie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz w razie potrzeby wdraża mechanizmy korygujące.</p>	<p>Przepis wymagany na podstawie art.. 50 ustawy o finansach publicznych</p>
<p>art. 20 o zmianie ustawy – Prawo wodne...</p>	<p>Art. 20. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.</p>	<p>Przepis o charakterze formalno-prawnym</p>

Warszawa, dnia 20 grudnia 2013 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.980.2013 / 10

DPUE - 920 - 388 - 13/md,dk/4

dot.: RM-10-109-13 nowy tekst z 09.12.2013 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej *projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw* wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych

Artur Nowak-Fur

Do wiadomości:
Pan Maciej Grabowski
Minister Środowiska

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych

Na podstawie art. 38a ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa kryteria i sposób oceny stanu jednolitych części wód podziemnych, w tym:

- 1) klasyfikację elementów fizykochemicznych;
- 2) definicje klasyfikacji stanu ilościowego wód podziemnych oraz stanu chemicznego;
- 3) sposób interpretacji wyników badań elementów fizykochemicznych i ilościowych;
- 4) sposób prezentacji ich stanu;
- 5) częstotliwość dokonywania oceny ich stanu;
- 6) wartości progowe będące normami jakości wód podziemnych, określonymi jako stężenie danego zanieczyszczenia, grupy zanieczyszczeń, lub wskaźnika zanieczyszczenia w wodach podziemnych, które nie powinno być przekroczone z uwagi na ochronę środowiska oraz zdrowie ludzi.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o ustawie – Prawo wodne, należy przez to rozumieć ustawę z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne.

§ 2. 1. Klasyfikacja elementów fizykochemicznych stanu jednolitych części wód podziemnych obejmuje pięć następujących klas jakości wód podziemnych:

- 1) klasa I – wody bardzo dobrej jakości, w których:
 - a) wartości elementów fizykochemicznych są kształtowane wyłącznie w efekcie naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych i mieszczą się w zakresie wartości stężeń charakterystycznych dla badanych wód podziemnych (tła

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – gospodarka wodna, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 248, poz. 1493 i Nr 284, poz. 1671).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951 i 1513 oraz z 2013 r. poz. 21 i 165.

hydrogeochemicznego),

- b) wartości elementów fizykochemicznych nie wskazują na wpływ działalności człowieka;
- 2) klasa II – wody dobrej jakości, w których:
- a) wartości niektórych elementów fizykochemicznych są podwyższone w wyniku naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych,
 - b) wartości elementów fizykochemicznych nie wskazują na wpływ działalności człowieka albo jest to wpływ bardzo słaby;
- 3) klasa III – wody zadowalającej jakości, w których wartości elementów fizykochemicznych są podwyższone w wyniku naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych lub słabego wpływu działalności człowieka;
- 4) klasa IV – wody niezadowalającej jakości, w których wartości elementów fizykochemicznych są podwyższone w wyniku naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych oraz wyraźnego wpływu działalności człowieka;
- 5) klasa V – wody złej jakości, w których wartości elementów fizykochemicznych potwierdzają znaczący wpływ działalności człowieka.

2. Klasyfikacji elementów fizykochemicznych stanu jednolitych części wód podziemnych, o której mowa w ust. 1, dokonuje się na podstawie kryteriów klasyfikacji elementów fizykochemicznych stanu jednolitych części wód podziemnych, obejmujących wartości graniczne elementów fizykochemicznych stanu jednolitych części wód podziemnych.

3. Kryteria klasyfikacji elementów fizykochemicznych stanu jednolitych części wód podziemnych, o których mowa w ust. 2, są określone w załączniku do rozporządzenia.

§ 3. 1. Określa się następujące definicje klasyfikacji stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych:

- 1) dobry stan chemiczny wód podziemnych;
- 2) słaby stan chemiczny wód podziemnych.

2. Dobrym stanem chemicznym wód podziemnych, z zastrzeżeniem § 5 ust. 2 i 3, jest taki stan chemiczny, w którym są spełnione następujące warunki:

- 1) skład chemiczny wód podziemnych jest taki, że:
 - a) stężenia substancji zanieczyszczających nie wykazują efektów dopływu wód słonych ani innych wód o jakości zagrażającej zanieczyszczeniem wód podziemnych,
 - b) stężenia substancji zanieczyszczających nie przekraczają standardów jakości ustalonych dla wód podziemnych w przepisach odrębnych;

- 2) poziom stężenia substancji zanieczyszczających nie może prowadzić do:
 - a) nieosiągnięcia przez powiązane z nimi wody powierzchniowe celów środowiskowych,
 - b) obniżenia jakości chemicznej lub ekologicznej tych części wód,
 - c) powodowania znacznych szkód w ekosystemach lądowych bezpośrednio zależnych od wód podziemnych;
- 3) zmiany w przewodności elektrolitycznej nie wskazują na dopływ wód słonych ani innych wód o jakości zagrażającej zanieczyszczeniem wód podziemnych.

3. Słabym stanem chemicznym wód podziemnych jest taki stan chemiczny, w którym nie jest spełniony co najmniej jeden z warunków, o których mowa w ust. 2.

§ 4. 1. Ocenę stanu chemicznego wód podziemnych w punkcie pomiarowym przeprowadza się ustalając klasę jakości wód podziemnych przez porównanie wartości badanych elementów fizykochemicznych z wartościami granicznymi elementów fizykochemicznych określonymi w załączniku do rozporządzenia.

2. Przy określaniu klasy jakości wód podziemnych w punkcie pomiarowym dopuszcza się przekroczenie wartości granicznych elementów fizykochemicznych, gdy jest ono spowodowane przez naturalne procesy, z zastrzeżeniem, że to przekroczenie nie dotyczy elementów fizykochemicznych oznaczonych w załączniku do rozporządzenia symbolem „H” i mieści się w granicach przyjętych dla kolejnej niższej klasy jakości wody.

3. W przypadku większej liczby badań monitoringowych w ciągu roku do porównań, o których mowa w ust. 2, przyjmuje się wartość średniej arytmetycznej stężeń badanych elementów fizykochemicznych uzyskanych z rocznych wyników badań monitoringowych w punkcie pomiarowym.

4. Klasy jakości wód podziemnych I, II, III oznaczają dobry stan chemiczny, a klasy jakości wód podziemnych IV, V oznaczają słaby stan chemiczny.

5. Wartościami progowymi, są wartości graniczne elementów fizykochemicznych określone dla III klasy jakości wód podziemnych w załączniku do rozporządzenia.

§ 5. 1. Oceny stanu chemicznego jednolitej części wód podziemnych dokonuje się przez porównanie wartości stężeń, a w przypadku większej liczby badań monitoringowych w ciągu roku, średnich arytmetycznych stężeń badanych elementów fizykochemicznych w punktach pomiarowych, reprezentatywnych dla jednolitej części wód podziemnych, z wartościami progowymi.

2. Jeżeli wartości stężeń lub średnich arytmetycznych stężeń badanych elementów

fizykochemicznych w reprezentatywnych punktach pomiarowych jednolitej części wód podziemnych nie przekraczają wartości progowych stan chemiczny jednolitej części wód podziemnych uznaje się za dobry.

3. Stan chemiczny jednolitej części wód podziemnych uznaje się za dobry także w przypadku, gdy w obszarze jednolitej części wód podziemnych występują w jednym lub większej liczbie punktów pomiarowych przekroczenia wartości progowych, ale na podstawie badań ustalono przyczynę tych przekroczeń i oceniono, że przekroczenia te:

- 1) nie stanowią ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych określonych dla wód powierzchniowych pozostających w bezpośrednim związku hydraulicznym z wodami podziemnymi, z uwzględnieniem, w odpowiednich przypadkach, wielkości zmienionej jednolitej części wód podziemnych;
- 2) nie stanowią ryzyka dla ekosystemów lądowych zależnych od wód podziemnych, z uwzględnieniem, w odpowiednich przypadkach, wielkości zmienionej jednolitej części wód podziemnych;
- 3) nie naruszają w sposób istotny możliwości wykorzystywania danej jednolitej części wód podziemnych do celów związanych z działalnością człowieka określonych w art. 32 i art. 33 ustawy – Prawo wodne.

4. Przy ocenie stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych brane są pod uwagę informacje zebrane w ramach określania charakterystyki obszaru dorzecza, charakterystyki jednolitych części wód podziemnych i przeglądu oddziaływań człowieka na wody podziemne dokonywane na podstawie art. 113 ust. 2 ustawy – Prawo wodne.

§ 6. W celu zbadania czy warunki dobrego stanu, określone w § 5 ust. 3, są spełnione tam gdzie ma to znaczenie i jest konieczne, opierając się na odpowiednich wynikach monitoringu i właściwym modelu koncepcyjnym danej jednolitej części wód podziemnych należy ocenić:

- 1) skutki obecności substancji szkodliwych w jednolitej części wód podziemnych;
- 2) ilość i stężenie zanieczyszczeń, które są lub mogą być przenoszone z tej jednolitej części wód podziemnych do wód powierzchniowych pozostających z nią w bezpośrednim związku hydraulicznym oraz do ekosystemów lądowych bezpośrednio od niej zależnych;
- 3) przypuszczalny wpływ ilości i stężeń zanieczyszczeń przenoszonych z tej jednolitej części wód podziemnych do wód powierzchniowych pozostających z nią w bezpośrednim związku hydraulicznym oraz do ekosystemów lądowych bezpośrednio od niej zależnych;

- 4) wielkość wszelkich intruzji wód słonych lub innych do jednolitej części wód podziemnych;
- 5) zagrożenie spowodowane obecnością zanieczyszczeń w jednolitej części wód podziemnych dla jakości wody z niej pozyskiwanej lub planowanej do pozyskania w celu spożycia przez ludzi;
- 6) obszar danej jednolitej części wód podziemnych, w jakim stężenia zanieczyszczeń przekraczają wartości progowe.

§ 7. 1. Jeżeli interpretacja wyników badań elementów fizykochemicznych wskazuje na występowanie znaczących i utrzymujących się tendencji wzrostowych stężeń zanieczyszczeń powstających w wyniku działalności człowieka w jednolitej części wód podziemnych, określa się te tendencje, bazując na metodach statystycznych stosowanych do serii pomiarowych, oraz wyznacza się punkt początkowy inicjowania działań mających na celu ich odwrócenie.

2. Przy określaniu znaczących i utrzymujących się tendencji wzrostowych stężeń zanieczyszczeń uwzględnia się rok bazowy i poziomy początkowe, o których mowa w § 12 pkt 4 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 listopada 2011 r. w sprawie form i sposobu prowadzenia monitoringu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych (Dz. U. Nr 258, poz. 1550 oraz z 2013 r. poz. 1558).

3. W celu uniknięcia błędu systematycznego w określaniu znaczących i utrzymujących się tendencji wzrostowych stężeń zanieczyszczeń, wszelkie pomiary poniżej dolnej granicy zakresu pomiarowego zastępuje się połową najwyższej dolnej granicy zakresu pomiarowego występującej w szeregu czasowym, z wyjątkiem wartości dla sumy pestycydów.

4. Punktem początkowym inicjowania działań mających odwrócić znaczące i utrzymujące się tendencje wzrostowe jest stan, kiedy wartość stężenia wskaźnika zanieczyszczeń osiąga poziom 75% wartości progowej, a w uzasadnionych przypadkach należy:

- 1) określić wcześniejszy punkt początkowy inicjowania działań, aby zapobiec istotnym dla środowiska, niekorzystnym zmianom jakości wód podziemnych lub przynajmniej złagodzić je w możliwie największym stopniu, w sposób najefektywniejszy z punktu widzenia kosztów;
- 2) określić inny punkt początkowy inicjowania działań, w sytuacji gdy próg wykrywalności nie pozwala na stwierdzenie istnienia znaczącej i utrzymującej się tendencji wzrostowej przy poziomie 75% wartości progowych;

3) określić inny punkt początkowy inicjowania działań w sytuacji, gdy szybkość nasilania się znaczącej i utrzymującej się tendencji wzrostowej i jej odwracalny charakter sprawiają, że przyjęcie późniejszego punktu początkowego inicjowania działań odwracających znaczącą i utrzymującą się tendencję wzrostową nadal umożliwia, przy najefektywniejszym wykorzystaniu środków, zapobieżenie istotnym dla środowiska niekorzystnym zmianom jakości wód podziemnych lub przynajmniej ich złagodzenie w możliwie największym stopniu; przyjęcie takiego późniejszego punktu początkowego inicjowania działań nie może prowadzić do opóźnienia terminów osiągnięcia celów środowiskowych.

5. Punkt początkowy inicjowania działań mających odwrócić znaczące i utrzymujące się tendencje wzrostowe nie podlega zmianie w ciągu okresu, do którego stosuje się plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.

§ 8. 1. Stan chemiczny jednolitych części wód podziemnych prezentuje się na mapie stanu chemicznego wód podziemnych w następujący sposób:

- 1) stan dobry – kolor zielony;
- 2) stan słaby – kolor czerwony.

2. Na mapie, o której mowa w ust. 1, prezentuje się także, w postaci punktów w kolorze czarnym, te obszary jednolitych części wód podziemnych, w których określono znaczące i utrzymujące się tendencje wzrostowe zanieczyszczeń powstających w wyniku działalności człowieka.

3. Odwrócenie znaczących i utrzymujących się tendencji wzrostowych, o których mowa w ust. 2, prezentuje się na mapie, o której mowa w ust. 1, w postaci punktów w kolorze niebieskim.

4. Na mapie, o której mowa w ust. 1, wskazuje się także, tam gdzie ma to znaczenie i jest wykonalne, wszystkie punkty pomiarowe, w których występują przekroczenia wartości progowych.

§ 9. Oceny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych dokonuje, się dla każdego okresu, do którego stosuje się plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, o którym mowa w art. 113 ust. 1 pkt 1a ustawy – Prawo wodne.

§ 10. 1. Ocenę stanu ilościowego jednolitej części wód podziemnych przeprowadza się przez ustalenie wielkości rezerw zasobów wód podziemnych jednolitej części wód podziemnych i interpretację wyników badań położenia zwierciadła wód podziemnych.

2. Ustalenia wielkości rezerw zasobów wód podziemnych dokonuje się przez porównanie średniego wieloletniego poboru rzeczywistego z ujęć wód podziemnych, wyrażonego w m³/dobę, z wielkością dostępnych do zagospodarowania zasobów wód podziemnych, wyrażonych w m³/dobę, wyznaczonych na podstawie zasobów dyspozycyjnych ustalonych dla obszaru bilansowego, obejmującego daną jednolitą część wód podziemnych; jeżeli dana jednolita część wód podziemnych nie została w całości objęta obszarem bilansowym, dla którego zostały ustalone zasoby dyspozycyjne, dopuszcza się, do czasu ustalenia dla niej zasobów dyspozycyjnych, dokonanie porównania opartego na obliczeniach z wykorzystaniem zasobów perspektywicznych wód podziemnych.

3. Interpretacja wyników badań położenia zwierciadła wód podziemnych polega na ustaleniu wystąpienia następujących skutków:

- 1) zmian położenia zwierciadła wód podziemnych, wynikających z działalności człowieka, które mogą spowodować:
 - a) niespełnienie celów środowiskowych określonych dla wód powierzchniowych związanych z jednolitą częścią wód podziemnych, zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, o którym mowa w art. 113 ust. 1 pkt 1a ustawy – Prawo wodne,
 - b) wystąpienie znacznych szkód w ekosystemach lądowych bezpośrednio zależnych od wód podziemnych,
 - c) wystąpienie znacznego obniżenia zwierciadła wód podziemnych;
- 2) krótkotrwałych lub ciągłych zmian kierunku przepływu wód podziemnych, wynikających ze zmian położenia zwierciadła wód podziemnych, występujących w ograniczonym obszarze, które mogą powodować dopływ wód słonych lub innych wód o jakości zagrażającej zanieczyszczeniem wód podziemnych, oraz mogą wskazywać na trwałą i wynikającą z działalności człowieka tendencję do zmian kierunku przepływu wód podziemnych, który mógłby spowodować taki dopływ.

§ 11. 1. Określa się następujące definicje klasyfikacji stanu ilościowego wód podziemnych:

- 1) dobry stan ilościowy wód podziemnych;
- 2) słaby stan ilościowy wód podziemnych.

2. Dobrym stanem ilościowym wód podziemnych jest taki stan ilościowy wód podziemnych, w którym w jednolitej części wód podziemnych:

- 1) zasoby dostępne do zagospodarowania są wyższe od średniego wieloletniego rzeczywistego poboru z ujęć wód podziemnych;
- 2) zwierciadło wód podziemnych nie podlega zmianom wynikającym z działalności człowieka, powodującym skutki, o których mowa w § 10 ust. 3.

3. Słabym stanem ilościowym wód podziemnych jest taki stan ilościowy wód podziemnych, w którym w jednolitej części wód podziemnych:

- 1) średni wieloletni pobór rzeczywisty z ujęć wód podziemnych jest równy lub wyższy od dostępnych do zagospodarowania zasobów wód podziemnych;
- 2) zwierciadło wód podziemnych podlega takim zmianom wynikającym z działalności człowieka, że wystąpił co najmniej jeden ze skutków określonych w § 10 ust. 3.

§ 12. Stan ilościowy jednolitych części wód podziemnych prezentuje się na mapie stanu ilościowego wód podziemnych w następujący sposób:

- 1) stan dobry – kolor zielony;
- 2) stan słaby – kolor czerwony.

§ 13. Oceny stanu ilościowego jednolitych części wód podziemnych dokonuje się dla każdego okresu, do którego stosuje się plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, o którym mowa w art. 113 ust. 1 pkt 1a ustawy – Prawo wodne.

§ 14. Na ocenę stanu jednolitych części wód podziemnych składa się ocena stanu chemicznego i ocena stanu ilościowego, przy czym za wynik końcowy oceny stanu uznaje się słabszy wynik obu tych ocen.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia³⁾.

MINISTER ŚRODOWISKA

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 23 lipca 2008 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych (Dz. U. Nr 143, poz. 896), które na podstawie art. ... ustawy z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Środowiska
z dnia ... (poz. ...)

KRYTERIA KLASYFIKACJI ELEMENTÓW FIZYKOCHEMICZNYCH STANU JEDNOLITYCH CZĘŚCI WÓD PODZIEMNYCH

Lp.	Numer CAS dla substancji chemicznych	Element fizykochemiczny	Jednostka	Tło hydrogeochemiczne ¹⁾ (zakres wartości stężeń charakterystycznych)	Wartości graniczne ²⁾ w klasach I-V				
					I	II	III ^{*)}	IV	V
Elementy ogólne:									
1	Brak	Odczyn	pH	6,5-8,5	6,5-9,5			<6,5 lub >9,5	
2	Brak	Ogólny węgiel organiczny	mgC/l	1-10	5	10 ^{*)}	10 ^{*)}	20	>20
3	Brak	Przewodność elektrolityczna w 20 °C	µS/cm	200-700	700	2500 ^{*)}	2500 ^{*)}	3000	>3000
4	Brak	Temperatura	°C	4-20	<10	12	16	25	>25
5	80937-33-3	Tlen rozpuszczony	mg/l	0-5	>1	0,5-1	<0,5 ^{*)}	<0,5 ^{*)}	<0,5 ^{*)}
Elementy nieorganiczne:									
6	8007-57-6	Amonowy jon	mgNH ₄ /l	0-1	0,5	1,0	1,5	3	>3
7	35734-21-5	Antymon ^H	mgSb/l	0-0,001	0,005 ^{*)}	0,005 ^{*)}	0,005 ^{*)}	0,1	>0,1

8	7440-38-2	Arsen ^H	mgAs/l	0,00005-0,020	0,01 ¹⁾	0,01 ¹⁾	0,02	0,2	>0,2
9	84145-82-4	Azotany ^H	mgNO ₃ /l	0-5	10	25	50	100	>100
10	14797-65-0	Azotyny ^H	mgNO ₂ /l	0-0,03	0,03	0,15	0,5	1	>1
11	7440-39-3	Bar	mgBa/l	0,01-0,3	0,3	0,5	0,7	3	>3
12	1932-52-9	Beryl	mgBe/l	0-0,0005	0,0005	0,05	0,1	0,2	>0,2
13	7440-42-8	Bor ^H	mgB/l	0,01-0,50	0,5	1 ¹⁾	1 ¹⁾	2	>2
14	Brak	Chlorki	mgCl/l	2-60	60	150	250	500	>500
15	7440-47-3	Chrom ^H	mgCr/l	0,0001-0,010	0,01	0,05 ¹⁾	0,05 ¹⁾	0,1	>0,1
16	57-12-5	Cyjanki wolne ^H	mgCN/l	-	0,01	0,05 ¹⁾	0,05 ¹⁾	0,1	>0,1
17	Brak	Cyna	mgSn/l	0-0,02	0,02	0,1	0,2	2	>2
18	7440-66-6	Cynk	mgZn/l	0,005-0,050	0,05	0,5	1	2	>2
19	Brak	Fluorki ^H	mgF/l	0,05-0,5	0,5	1	1,5	2	>2
20	264888-19-9	Fosforany	mgPO ₄ /l	0,01-1,0	0,5 ¹⁾	0,5 ¹⁾	1	5	>5
21	7429-90-5	Glin ^H	mgAl/l	0,05-0,1	0,1	0,2 ¹⁾	0,2 ¹⁾	1	>1
22	7440-43-9	Kadm ^H	mgCd/l	0,0001-0,0005	0,001	0,003	0,005	0,01	>0,01
23	7440-48-4	Kobalt	mgCo/l	0-0,001	0,02	0,05	0,2	1	>1
24	7439-95-4	Magnez	mMg/l	0,5-30	30	50	100	150	>150
25	7439-96-5	Mangan	mgMn/l	0,01-0,4	0,05	0,4	1 ¹⁾	1 ¹⁾	>1
26	7440-50-8	Miedź	mgCu/l	0,001-0,020	0,01	0,05	0,2	0,5	>0,5
27	7439-98-7	Molibden	mgMo/l	0-0,003	0,003	0,02 ¹⁾	0,02 ¹⁾	0,03	>0,03
28	7440-02-0	Nikiel ^H	mgNi/l	0,001-0,005	0,005	0,01	0,02	0,1	>0,1
29	7439-92-1	Ołów ^H	mgPb/l	0,001-0,010	0,01	0,025	0,1 ¹⁾	0,1 ¹⁾	>0,1

30	Brak	Potas	mgK/l	0,5-10	10 ⁻¹	10 ⁻¹	15	20	>20
31	7439-97-6	Rtęć ^H	mgHg/l	0,00005-0,001	0,001 ^{*)}	0,001 ^{*)}	0,001 ^{*)}	0,005	>0,005
32	7782-49-2	Selen ^H	mgSe/l	0,00001-0,005	0,005	0,01 ^{*)}	0,01 ^{*)}	0,05	>0,05
33	14808-79-8	Siarczany	mgSO ₄ /l	5-60	60	250 ^{*)}	250 ^{*)}	500	>500
34	7440-23-5	Sód	mgNa/l	1-60	60	200 ^{*)}	200 ^{*)}	300	>300
35	7440-22-4	Srebro ^H	mgAg/l	0-0,001	0,001	0,05	0,1 ^{*)}	0,1 ^{*)}	>0,1
36	15035-09-3	Tal	mgTl/l	0-0,00001	0,001	0,01	0,02	0,1	>0,1
37	7440-32-6	Tytan	mgTi/l	0-0,01	0,01	0,05	0,1	0,5	>0,5
38	15117-96-1	Uran	mgU/l	0,000003-0,0003	0,009	0,009	0,03	0,1	>0,1
39	14867-38-0	Wanad	mgV/l	0,000006-0,004	0,004	0,02	0,05	0,5	>0,5
40	14127-61-8	Wapń	mgCa/l	2-200	50	100	200	300	>300
41	71-52-3	Wodorowęglany	mgHCO ₃ /l	60-360	200	350	500	800	>800
42	7439-89-6	Żelazo	mgFe/l	0,02-5	0,2	1	5	10	>10
Elementy organiczne:									
43	Brak	AOX ^H – adsorbowane związki chloroorganiczne	mgCl/l	0-0,0001	0,01	0,02	0,06	0,3	>0,3
44	50-32-8	Benzo(a)piren ^H	mg/l	0,000001-0,00001	0,00001	0,00002	0,00003	0,00005	>0,00005
45	71-43-2	Benzen ^H	mg/l	0	0,001	0,005	0,01	0,1	>0,1
46	Brak	BTX ^H – lotne węglowodory aromatyczne	mg/l	0	0,005	0,03	0,1 ^{*)}	0,1 ^{*)}	>0,1
47	Brak	Fenole (indeks fenolowy)	mg/l	0-0,001	0,001	0,005	0,01	0,05	>0,05

48	Brak	Substancje ropopochodne ^H	mg/l	0	0,01	0,1	0,3	5	>5
49	Brak	Pestycydy ³⁾ H	mg/l	0	0,0001 ¹⁾	0,0001 ¹⁾	0,0001 ¹⁾	0,005	>0,005
50	Brak	Suma pestycydów ⁴⁾ H	mg/l	0	0,0005 ¹⁾	0,0005 ¹⁾	0,0005 ¹⁾	0,0025	>0,0025
51	Brak	Substancje powierzchniowo czynne anionowe	mg/l	0	0,1	0,2	0,5	1	>1
52	Brak	Substancje powierzchniowo czynne anionowe i niejonowe	mg/l	0	0,1	0,2	0,5	1	>1
53	127-18-4	Tetrachloroeten ^H	mg/l	0-0,0005	0,001	0,01	0,05	0,1	>0,1
54	79-01-6	Trichloroeten ^H	mg/l	0-0,003	0,001	0,01	0,05	0,1	>0,1
55	Brak	WWA ⁵⁾ H – wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne	mg/l	0,000001-0,0001	0,0001	0,0002	0,0003	0,0005	>0,0005

Objaśnienia:

¹⁾ Tło hydrogeochemiczne wg Katalogu wybranych fizycznych i chemicznych wskaźników zanieczyszczeń wód podziemnych i metod ich oznaczania – S. Witczak, A. F. Adamczyk, 1995 (zmodyfikowane).

²⁾ W przypadku metali podane wartości graniczne odnoszą się do ich formy rozpuszczonej.

³⁾ Termin „pestycydy” obejmuje organiczne: insektycydy, herbicydy, fungicydy, nematocydy, akarycydy, algicydy, rodentocydy, slimicydy, a także produkty pochodne oraz ich pochodne metabolity, a także produkty ich rozkładu i reakcji; oznacza się jedynie te pestycydy, których występowania w wodzie można oczekiwać; określone dla pestycydów wartości graniczne stosuje się do każdego poszczególnego pestycydu.

⁴⁾ Suma pestycydów oznacza sumaryczną zawartość poszczególnych pestycydów wykrytych i oznaczonych ilościowo w ramach badań monitoringowych

⁵⁾ WWA – wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne obejmują sumę: benzo(b)fluorantenu, benzo(k)fluorantenu, benzo(a)piranu, dibenzo(a,h)antracenu, benzo(g,h,i)perylenu oraz indeno(1,2,3-cd)pirenu.

^H Element fizykochemiczny, dla którego nie dopuszcza się przekroczenia wartości granicznej przy określaniu klasy jakości wód podziemnych w punkcie pomiarowym.

^{*}) Brak dostatecznych podstaw do zróżnicowania wartości granicznych w niektórych klasach jakości; przy klasyfikacji do oceny przyjmuje się klasę o najwyższej jakości spośród klas posiadających tę samą wartość graniczną.

^{**}) wartości graniczne dla III klasy jakości są wartościami progowymi dla dobrego stanu chemicznego

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia określonego w art. 38a ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, które zobowiązuje ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, do określenia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych.

Celem przedmiotowego projektu rozporządzenia jest wypełnienie luk w transpozycji Dyrektywy 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu (tzw. dyrektywy „córki”) do prawa polskiego.

Podstawowymi zmianami w stosunku do poprzedniego rozporządzenia jest wprowadzenie uzupełniających regulacji, które uszczegółwiają: procedurę oceny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych w odniesieniu do warunków dobrego stanu chemicznego, sposób oceny rosnących i znaczących tendencji wzrostowych zanieczyszczeń wód podziemnych, warunki zmiany punktu początkowego podjęcia działań zmierzających do odwrócenia tych tendencji pogarszania się jakości wody. W projekcie przedmiotowego rozporządzenia zostały także wprowadzone regulacje zgodne ze zmienionym brzmieniem delegacji ustawowej.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), nie wymaga notyfikacji.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Przedmiotowy projekt rozporządzenia oddziałuje na Inspekcję Ochrony Środowiska, Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej, regionalne zarządy gospodarki wodnej oraz służby: hydrogeologiczną i hydrometeorologiczną.

2. Konsultacje społeczne

Przedmiotowy projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom społecznym z następującymi instytucjami:

- 1) wojewodowie,
- 2) marszałkowie województw,
- 3) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
- 4) Główny Inspektor Sanitarny,
- 5) Państwowa Rada Ochrony Środowiska,
- 6) Państwowa Rada Ochrony Przyrody,
- 7) Krajowa Rada Gospodarki Wodnej,
- 8) Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej w Warszawie,
- 9) Instytut Ochrony Środowiska,
- 10) Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy,
- 11) Instytut Ekologii Terenów Uprzemysłowionych,
- 12) Instytut na Rzecz Ekorozwoju,
- 13) Komisja Dokumentacji Hydrogeologicznych,
- 14) Izba Gospodarcza Wodociągi Polskie,
- 15) regionalne zarządy gospodarki wodnej,
- 16) Wyższy Urząd Górniczy w Katowicach,
- 17) Główny Instytut Górnictwa w Katowicach,
- 18) Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie,
- 19) Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- 20) Wydział Geologii Uniwersytetu Warszawskiego,
- 21) NSZZ „Solidarność”,
- 22) OPZZ.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżet samorządu terytorialnego

Wejście w życie przedmiotowej regulacji nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wpływ regulacji na środowisko

Rozporządzenie powinno przyczynić się w sposób pośredni do poprawy stanu wód podziemnych, ponieważ oceny stanu wód opracowywane na jego podstawie będą przydatne na potrzeby sporządzania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy i wynikających z nich programów działań naprawczych mających na celu utrzymanie lub poprawę dobrego stanu wód podziemnych.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾

Na podstawie art. 38a ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) elementy jakości dla klasyfikacji:

- a) stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych w ciekach naturalnych, jeziorach i innych naturalnych zbiornikach wodnych, wodach przejściowych oraz wodach przybrzeżnych,
- b) potencjału ekologicznego sztucznych jednolitych części wód powierzchniowych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych;

2) definicje klasyfikacji:

- a) stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych w ciekach naturalnych, jeziorach i innych naturalnych zbiornikach wodnych, wodach przejściowych oraz wodach przybrzeżnych,
- b) potencjału ekologicznego sztucznych jednolitych części wód powierzchniowych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych,
- c) stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych;

3) typy wód powierzchniowych, z podziałem na kategorie tych wód.

¹⁾ Minister Środowiska Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – gospodarka wodna na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 248, poz. 1493 i Nr 284, poz. 1671).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia postanowień dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. WE L 327 z 22.12.2000, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 275).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951 i 1513 oraz z 2013 r. poz. 21 i 165.

§ 2. Elementy jakości dla klasyfikacji stanu ekologicznego, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a, są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. Elementy jakości dla klasyfikacji potencjału ekologicznego, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. b, są określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 4. Definicje klasyfikacji stanu ekologicznego, o których mowa w § 1 pkt 2 lit. a, są określone w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

§ 5. Definicje klasyfikacji potencjału ekologicznego, o których mowa w § 1 pkt 2 lit. b, są określone w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

§ 6. Definicje klasyfikacji stanu chemicznego, o których mowa w § 1 pkt 2 lit. c, są określone w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

§ 7. Typy wód powierzchniowych, o których mowa w § 1 pkt 3, są określone w załączniku nr 6 do rozporządzenia.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.⁴⁾

MINISTER ŚRODOWISKA

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 listopada 2011 r. w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych (Dz. U. Nr 258, poz. 1549), które na podstawie art. ... ustawy z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Środowiska
z dnia ... (poz. ...)

Załącznik nr 1

**ELEMENTY JAKOŚCI DLA KLASYFIKACJI STANU EKOLOGICZNEGO JEDNOLITYCH CZĘŚCI WÓD POWIERZCHNIOWYCH
W CIEKACH NATURALNYCH, JEZIORACH I INNYCH NATURALNYCH ZBIORNIKACH WODNYCH, WODACH
PRZEJŚCIOWYCH ORAZ WODACH PRZYBRZEŻNYCH**

Lp.	Jednolita część wód powierzchniowych	Elementy jakości dla klasyfikacji stanu ekologicznego					
		biologiczne	hydromorfologiczne			fizykochemiczne	
			reżim hydrologiczny	warunki morfologiczne	inne ¹⁾	warunki ogólne	substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Cieki naturalne	<ul style="list-style-type: none"> – skład i liczebność fitoplanktonu – skład i liczebność innej flory wodnej (makrofity i fitobentos) – skład 	<ul style="list-style-type: none"> – wielkość i dynamika przepływu wód – związek z wodami podziemnymi 	<ul style="list-style-type: none"> – zmienność głębokości i szerokości - kształt koryta – struktura i skład podłoża – warunki i 	– ciągłość	<ul style="list-style-type: none"> – warunki termiczne – warunki tlenowe (warunki natlenienia) – zasolenie 	<ul style="list-style-type: none"> – wszystkie specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne²⁾ odprowadzane do wód powierzchniowych – wszystkie specyficzne zanieczyszczenia niesyntetyczne²⁾ odprowadzane do wód powierzchniowych

		<p>i liczebność makrobezkręgowców bentosowych</p> <p>– skład, liczebność i struktura wiekowa ichtiofauny</p>		<p>struktura stref nadbrzeżnych</p>		<p>– zakwaszenie</p> <p>– substancje biogenne</p>	
2	<p>Jezioro lub inny naturalny zbiornik wodny</p>	<p>– skład, liczebność i biomasa fitoplanktonu</p> <p>– skład i liczebność innej flory wodnej (makrofity i fitobentos)</p> <p>– skład i liczebność makrobezkręgowców bentosowych</p> <p>– skład, liczebność i struktura wiekowa</p>	<p>– wielkość i dynamika przepływu wód</p> <p>– czas retencji</p> <p>– związek z wodami podziemnymi</p>	<p>– zmienność głębokości</p> <p>– wielkość, struktura i skład podłoża</p> <p>– stan i struktura strefy brzegowej</p>	–	<p>– przezroczystość</p> <p>– warunki termiczne</p> <p>– warunki tlenowe (warunki natlenienia)</p> <p>– zasolenie</p> <p>– zakwaszenie</p> <p>– substancje</p>	<p>– wszystkie specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne²⁾ odprowadzane do wód powierzchniowych</p> <p>– wszystkie specyficzne zanieczyszczenia niesyntetyczne²⁾ odprowadzane do wód powierzchniowych</p>

		ichtiofauny				biogenne	
3	Wody przejściowe	<ul style="list-style-type: none"> – skład, liczebność i biomasa fitoplanktonu – skład i liczebność innej flory wodnej (makroglony i rośliny okrytozalążkowe) – skład i liczebność makrobezkręgowców bentosowych – skład i liczebność ichtiofauny 	–	<ul style="list-style-type: none"> – zmienność głębokości – wielkość, struktura i skład podłoża – warunki i stan stref pływów 	<ul style="list-style-type: none"> – przepływ wód słodkich – ekspozycja na fale 	<ul style="list-style-type: none"> – przezroczystość – warunki termiczne – warunki tlenowe (warunki natlenienia) – zasolenie – substancje biogenne 	<ul style="list-style-type: none"> – wszystkie specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne²⁾ odprowadzane do wód powierzchniowych – wszystkie specyficzne zanieczyszczenia niesyntetyczne²⁾ odprowadzane do wód powierzchniowych
4	Wody przybrzeżne	<ul style="list-style-type: none"> – skład, liczebność i biomasa fitoplanktonu – skład i liczebność innej flory wodnej (makroglony i 	–	<ul style="list-style-type: none"> – zmienność głębokości – struktura i skład podłoża wybrzeża 	<ul style="list-style-type: none"> – kierunek dominujących prądów – ekspozycja na fale 	<ul style="list-style-type: none"> – przezroczystość – warunki termiczne – warunki tlenowe (warunki 	<ul style="list-style-type: none"> – wszystkie specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne²⁾ odprowadzane do wód powierzchniowych – wszystkie specyficzne zanieczyszczenia niesyntetyczne²⁾ odprowadzane

		rośliny okrytozalążkowe) – skład i liczebność makrobezkręgowców w bentosowych		– warunki i stan stref pływów	- przepływ wód słodkich	nattlenienia) – zasolenie – substancje biogenne	do wód powierzchniowych
--	--	--	--	-------------------------------	-------------------------	---	-------------------------

Objaśnienia:

¹⁾ Dla wód przejściowych i przybrzeżnych – reżim pływów.

²⁾ Określone w przepisach wydanych na podstawie art. 38a ust. 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.).

ELEMENTY JAKOŚCI DLA KLASYFIKACJI POTENCJAŁU EKOLOGICZNEGO SZTUCZNYCH JEDNOLITYCH CZĘŚCI WÓD POWIERZCHNIOWYCH I SILNIE ZMIENIONYCH JEDNOLITYCH CZĘŚCI WÓD POWIERZCHNIOWYCH

Lp.	Jednolita część wód powierzchniowych	Elementy jakości dla klasyfikacji potencjału ekologicznego					
		biologiczne	hydromorfologiczne			fizykochemiczne	
			reżim hydrologiczny	warunki morfologiczne	inne ¹⁾	warunki ogólne	substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Silnie zmienione lub sztuczne cieki naturalne	<ul style="list-style-type: none"> – skład i liczebność fitoplanktonu – skład i liczebność innej flory wodnej (makrofity i fitobentos) – skład i liczebność makrobezkręgowców bentosowych – skład, liczebność 	<ul style="list-style-type: none"> – wielkość i dynamika przepływu wód – związek z wodami podziemnymi 	<ul style="list-style-type: none"> – zmienność głębokości i szerokości – struktura i skład podłoża – struktura stref nadbrzeżnych 	– ciągłość	<ul style="list-style-type: none"> – warunki termiczne – warunki tlenowe (warunki natlenienia) – zasolenie – zakwaszenie – substancje biogenne 	<ul style="list-style-type: none"> – wszystkie specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne²⁾ odprowadzane do wód powierzchniowych – wszystkie specyficzne zanieczyszczenia niesyntetyczne²⁾ odprowadzane do wód powierzchniowych

		i struktura wiekowa ichtiofauny					
2	Silnie zmienione lub sztuczne jezioro lub inny zbiornik wodny	<ul style="list-style-type: none"> – skład, liczebność i biomasa fitoplanktonu – skład i liczebność innej flory wodnej (makrofity i fitobentos) – skład i liczebność makrobezkręgowców bentosowych – skład, 	<ul style="list-style-type: none"> – wielkość i dynamika przepływu wód – czas retencji – związek z wodami podziemnymi 	<ul style="list-style-type: none"> – zmienność głębokości – wielkość, struktura i skład podłoża – stan i struktura strefy brzegowej 	–	<ul style="list-style-type: none"> – przezroczystość – warunki termiczne – warunki tlenowe (warunki natlenienia) – zasolenie – zakwaszenie – substancje 	<ul style="list-style-type: none"> – wszystkie specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne²⁾ odprowadzane do wód powierzchniowych – wszystkie specyficzne zanieczyszczenia niesyntetyczne²⁾ odprowadzane do wód powierzchniowych

		liczebność i struktura wiekowa ichtiofauny				biogenne	
3	Silnie zmienione wody przejściowe	<ul style="list-style-type: none"> – skład, liczebność i biomasa fitoplanktonu – skład i liczebność innej flory wodnej (makroglony i rośliny okrytozalążkowe) – skład i liczebność makrobezkręgowców bentosowych – skład i liczebność ichtiofauny 	–	<ul style="list-style-type: none"> – zmienność głębokości – wielkość, struktura i skład podłoża – warunki i stan stref pływów 	<ul style="list-style-type: none"> – przepływ wód słodkich – ekspozycja na fale 	<ul style="list-style-type: none"> – przezroczystość – warunki termiczne – warunki tlenowe (warunki natlenienia) – zasolenie – substancje biogenne 	<ul style="list-style-type: none"> – wszystkie specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne²⁾ odprowadzane do wód powierzchniowych – wszystkie specyficzne zanieczyszczenia niesyntetyczne²⁾ odprowadzane do wód powierzchniowych
4	Silnie zmienione wody przybrzeżne	– skład, liczebność i biomasa fitoplanktonu	–	– zmienność głębokości	– kierunek i prędkość dominujących prądów	<ul style="list-style-type: none"> – przezroczystość – warunki 	– wszystkie specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne ²⁾ odprowadzane do wód powierzchniowych

		<ul style="list-style-type: none"> – skład i liczebność innej flory wodnej (makroglony i rośliny okrytozalążkowe) – skład i liczebność makrobezkręgowców bentosowych 		<ul style="list-style-type: none"> – struktura i skład podłoża wybrzeża – warunki i stan stref pływów 	<ul style="list-style-type: none"> – ekspozycja na fale - przepływ wód słodkich 	<ul style="list-style-type: none"> termiczne – warunki tlenowe (warunki natlenienia) – zasolenie – substancje biogenne 	<ul style="list-style-type: none"> – wszystkie specyficzne zanieczyszczenia niesyntetyczne²⁾ odprowadzane do wód powierzchniowych
--	--	--	--	---	---	--	---

Objaśnienia:

¹⁾ Dla wód przejściowych i przybrzeżnych – reżim pływu.

²⁾ Określone w przepisach wydanych na podstawie art. 38a ust. 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.).

**DEFINICJE KLASYFIKACJI STANU EKOLOGICZNEGO JEDNOLITYCH CZĘŚCI WÓD
POWIERZCHNIOWYCH W CIEKACH NATURALNYCH, JEZIORACH I INNYCH
NATURALNYCH ZBIORNIKACH WODNYCH, WODACH PRZEJŚCIOWYCH ORAZ WODACH
PRZYBRZEŻNYCH**

A. Definicje klasyfikacji stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych – charakterystyka ogólna

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym:

1) zmiany wartości fizykochemicznych i hydromorfologicznych elementów jakości dla danego typu wód powierzchniowych przy klasyfikacji stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych wynikające z działalności człowieka nie występują albo są niewielkie w odniesieniu do wartości tych elementów jakości w warunkach niezakłóconych¹⁾;

2) wartości biologicznych elementów jakości dla danego typu wód powierzchniowych przy klasyfikacji stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych są zgodne z wartościami elementów jakości w warunkach niezakłóconych¹⁾ i nie wskazują na oznaki zakłóceń albo wskazują na niewielkie oznaki zakłóceń;

3) występują warunki i populacje specyficzne dla danego typu wód powierzchniowych.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym wartości biologicznych elementów jakości dla danego typu wód powierzchniowych przy klasyfikacji stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych wskazują na niski poziom zakłóceń wynikający z działalności człowieka, ale odchylenia od wartości biologicznych wskaźników jakości dla tej klasyfikacji występujących w danym typie wód powierzchniowych w warunkach niezakłóconych¹⁾ są niewielkie.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym:

1) zachodzą umiarkowane różnice między wartościami biologicznych elementów jakości dla danego typu wód powierzchniowych przy klasyfikacji stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych a wartościami występującymi w warunkach niezakłóconych¹⁾;

2) wartości biologicznych elementów jakości dla danego typu wód powierzchniowych przy klasyfikacji stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych wskazują na umiarkowany poziom zakłóceń wynikający z działalności człowieka, ale wyższy niż występujący w warunkach stanu dobrego.

4. Stan słaby oznacza stan, w którym:

1) wartości biologicznych elementów jakości przy klasyfikacji stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych wskazują na znaczne zmiany w stosunku do wartości tych

elementów jakości występujących w danym typie wód powierzchniowych w warunkach niezakłóconych¹⁾;

2) zbiorowiska organizmów występujące w jednolitej części wód powierzchniowych różnią się od zbiorowisk występujących w danym typie wód powierzchniowych w warunkach niezakłóconych¹⁾.

5. Stan zły oznacza stan, w którym:

1) wartości biologicznych elementów jakości przy klasyfikacji stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych wskazują na poważne zmiany w stosunku do wartości tych elementów jakości występujących w danym typie wód powierzchniowych w warunkach niezakłóconych¹⁾;

2) nie występuje znaczna część populacji występujących w danym typie wód powierzchniowych w warunkach niezakłóconych¹⁾.

B. Definicje bardzo dobrego, dobrego i umiarkowanego stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych w ciekach naturalnych

I. Elementy biologiczne – fitoplankton

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym:

1) skład taksonomiczny fitoplanktonu odpowiada warunkom niezakłóconym¹⁾ lub jest zbliżony do tych warunków;

2) średnia liczebność fitoplanktonu odpowiada całkowicie warunkom fizykochemicznym, specyficznym dla danego typu wód powierzchniowych, i nie wpływa znacznie na specyficzną dla tego typu przezroczystość wody;

3) częstotliwość i intensywność zakwitów fitoplanktonu odpowiadają warunkom fizykochemicznym, specyficznym dla danego typu wód powierzchniowych.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym:

1) zachodzą niewielkie zmiany w składzie i liczebności fitoplanktonu w stosunku do zbiorowisk fitoplanktonu specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych w warunkach niezakłóconych¹⁾;

2) zmiany w składzie i liczebności fitoplanktonu nie wskazują na przyspieszony wzrost glonów, powodujący niepożądane zakłócenia w odniesieniu do równowagi organizmów występujących w jednolitej części wód powierzchniowych lub do jakości fizykochemicznej wody lub osadów;

3) może występować niewielki wzrost częstotliwości i intensywności zakwitów fitoplanktonu w stosunku do warunków niezakłóconych¹⁾.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym:

1) zachodzą umiarkowane zmiany w składzie i liczebności fitoplanktonu w stosunku do

zbiorowisk specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych;

2) liczebność fitoplanktonu może powodować zakłócenia wartości innych elementów biologicznych i fizykochemicznych;

3) zachodzi dalszy wzrost częstotliwości i intensywności zakwitów fitoplanktonu;

4) może wystąpić stały zakwit fitoplanktonu w okresie wegetacyjnym.

II. Elementy biologiczne – inna flora wodna (makrofity i fitobentos)

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym:

1) skład taksonomiczny makrofitów i fitobentosu odpowiada warunkom niezakłóconym¹⁾ lub jest zbliżony do tych warunków;

2) brak jest wykrywalnych zmian w średniej liczebności makrofitów i fitobentosu.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym:

1) zachodzą niewielkie zmiany w składzie i liczebności makrofitów i fitobentosu, w stosunku do zbiorowisk specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych w warunkach niezakłóconych¹⁾, niewskazujące na przyspieszony wzrost fitobentosu lub roślin wyższych, powodujący niepożądane zakłócenia równowagi między organizmami występującymi w jednolitej części wód powierzchniowych lub jakości fizykochemicznej wody lub osadów;

2) fitobentos nie jest narażony na negatywny wpływ powłok (kożuchów) lub skupisk bakterii obecnych w wodzie na skutek działalności człowieka.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym:

1) zachodzą umiarkowane zmiany w składzie taksonomicznym makrofitów i fitobentosu w stosunku do warunków niezakłóconych¹⁾ i skład ten jest bardziej zmieniony niż w przypadku stanu dobrego;

2) zachodzą umiarkowane zmiany w średniej liczebności makrofitów i fitobentosu w stosunku do warunków niezakłóconych¹⁾;

3) zbiorowiskom fitobentosu towarzyszą powłoki (kożuchy) lub skupiska bakterii;

4) zbiorowiska fitobentosu są zastępowane przez powłoki (kożuchy) lub skupiska bakterii na skutek działalności człowieka.

III. Elementy biologiczne – makrobezkręgowce bentosowe

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym:

1) skład taksonomiczny i liczebność makrobezkręgowców bentosowych odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾ lub są zbliżone do tych warunków;

2) stosunek taksonów makrobezkręgowców bentosowych wrażliwych na zakłócenia do taksonów makrobezkręgowców bentosowych niewrażliwych na zakłócenia oraz poziom

różnorodności taksonów makrobezkręgowców bentosowych odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym:

1) zachodzą niewielkie zmiany w składzie i liczebności taksonów makrobezkręgowców bentosowych w stosunku do zbiorowisk tych makrobezkręgowców specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych w warunkach niezakłóconych¹⁾;

2) zachodzą niewielkie zmiany poziomu różnorodności taksonów makrobezkręgowców bentosowych w stosunku do warunków niezakłóconych¹⁾;

3) zachodzą niewielkie zmiany stosunku taksonów makrobezkręgowców bentosowych wrażliwych na zakłócenia do taksonów makrobezkręgowców bentosowych niewrażliwych na zakłócenia.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym:

1) zachodzą umiarkowane zmiany w składzie i liczebności taksonów makrobezkręgowców bentosowych w stosunku do zbiorowisk tych makrobezkręgowców specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych w warunkach niezakłóconych¹⁾;

2) nie występują główne grupy taksonomiczne makrobezkręgowców bentosowych specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych;

3) liczba taksonów makrobezkręgowców bentosowych wrażliwych na zakłócenia maleje w stosunku do liczby taksonów makrobezkręgowców bentosowych niewrażliwych na zakłócenia i jest znacznie mniejsza niż w przypadku stanu dobrego;

4) zachodzą znaczne zmiany poziomu różnorodności taksonów makrobezkręgowców bentosowych w stosunku do warunków niezakłóconych¹⁾ i poziom ten jest znacznie niższy niż w przypadku stanu dobrego.

IV. Elementy biologiczne – ichtiofauna

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym:

1) skład gatunkowy i liczebność ryb odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾ lub są zbliżone do tych warunków;

2) występują wszystkie specyficzne dla danego typu wód powierzchniowych gatunki ryb wrażliwe na zakłócenia;

3) struktura wiekowa populacji ryb wskazuje na niewielkie zakłócenia wynikające z wpływu działalności człowieka, ale nie wskazuje na zaburzenia reprodukcji albo rozwoju żadnego gatunku ryb.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym:

- 1) zachodzą niewielkie zmiany w składzie gatunkowym i liczebności ryb w stosunku do zespołów specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych, wynikające z wpływu działalności człowieka na fizykochemiczne i hydromorfologiczne elementy jakości;
- 2) struktura wiekowa populacji ryb wskazuje na zmiany wynikające z wpływu działalności człowieka na warunki fizykochemiczne lub hydromorfologiczne, specyficzne dla danego typu wód powierzchniowych;
- 3) zachodzą zaburzenia reprodukcji lub rozwoju określonych gatunków ryb mogące powodować zanik niektórych klas wiekowych ryb.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym:

- 1) zachodzą umiarkowane zmiany w składzie gatunkowym i liczebności ryb w stosunku do zespołów specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych, wynikające z wpływu działalności człowieka na fizykochemiczne i hydromorfologiczne elementy jakości;
- 2) struktura wiekowa populacji ryb wskazuje na znaczne zakłócenia wynikające z wpływu działalności człowieka do tego stopnia, że umiarkowana część gatunków specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych nie występuje lub jest bardzo nieliczna.

V. Elementy hydromorfologiczne – reżim hydrologiczny

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym wielkość i dynamika przepływu wód oraz wynikający z nich związek z wodami podziemnymi odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾ lub są zbliżone do tych warunków.
2. Stan dobry oznacza stan, w którym warunki hydrologiczne umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu dobrego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.
3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym warunki hydrologiczne umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu umiarkowanego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.

VI. Elementy hydromorfologiczne – ciągłość

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym ciągłość jednolitej części wód powierzchniowych nie jest zakłócona na skutek działalności człowieka i pozwala na niezakłóconą migrację organizmów wodnych i transport osadów.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym warunki hydromorfologiczne umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu dobrego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym warunki hydromorfologiczne umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu umiarkowanego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.

VII. Elementy hydromorfologiczne – warunki morfologiczne

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym kształty koryta, zmienność szerokości i głębokości, prędkości przepływu, struktura i skład podłoża oraz warunki i struktura stref nadbrzeżnych odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾ lub są zbliżone do tych warunków.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym warunki morfologiczne umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu dobrego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym warunki morfologiczne umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu umiarkowanego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.

VIII. Elementy fizykochemiczne – warunki ogólne

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym:

1) wartości elementów fizykochemicznych stanu ekologicznego odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾ lub są zbliżone do tych warunków;

2) stężenia substancji biogennych odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾;

3) poziomy zasolenia, pH, warunki tlenowe (warunki natlenienia), zdolność neutralizacji kwasów oraz temperatura nie wskazują na zmiany wynikające z działalności człowieka i odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym:

1) poziomy zasolenia, temperatura, warunki tlenowe (warunki natlenienia), pH i zdolność neutralizacji kwasów nie wykraczają poza zakresy ustalone dla zapewnienia funkcjonowania określonego typu ekosystemu i umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu dobrego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾;

2) stężenia substancji biogennych nie wykraczają poza poziomy ustalone dla zapewnienia funkcjonowania ekosystemu i umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu dobrego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym elementy fizykochemiczne umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu umiarkowanego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.

IX. Elementy fizykochemiczne – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym stężenia specyficznych zanieczyszczeń syntetycznych są bliskie zeru albo występują poniżej poziomów wykrywalności najbardziej zaawansowanych i powszechnie stosowanych technik analitycznych.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym stężenia specyficznych zanieczyszczeń syntetycznych nie przekraczają poziomów ustanowionych z wykorzystaniem danych o toksyczności ostrej i chronicznej, zarówno w stosunku do taksonów właściwych dla danego typu wód powierzchniowych, jak i do innych gatunków wodnych, dla których dane są dostępne, w szczególności do glonów i makrofitów oraz ryb (<NJ)^{3), 4), 5), 6)}.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym elementy fizykochemiczne umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu umiarkowanego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.

X. Elementy fizykochemiczne – specyficzne zanieczyszczenia niesyntetyczne

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym stężenia specyficznych zanieczyszczeń niesyntetycznych odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾ i nie przekraczają stwierdzonego dla nich tła hydrogeochemicznego.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym stężenia specyficznych zanieczyszczeń niesyntetycznych nie przekraczają poziomów ustanowionych z wykorzystaniem danych o toksyczności ostrej i chronicznej, zarówno w stosunku do taksonów właściwych dla danego typu wód powierzchniowych, jak i do innych gatunków wodnych, dla których dane są dostępne, w szczególności do glonów i makrofitów oraz ryb (<NJ)^{3), 4), 5), 6)}.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym elementy fizykochemiczne umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu umiarkowanego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.

C. Definicje bardzo dobrego, dobrego i umiarkowanego stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych, takich jak jezioro lub inny naturalny zbiornik wodny

I. Elementy biologiczne – fitoplankton

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym:

1) skład taksonomiczny fitoplanktonu odpowiada warunkom niezakłóconym¹⁾ lub jest zbliżony do tych warunków;

2) średnia biomasa fitoplanktonu odpowiada warunkom fizykochemicznym, specyficznym dla danego typu wód powierzchniowych, i nie wpływa znacznie na specyficzną dla tego typu przezroczystość wody;

3) częstotliwość i intensywność zakwitów fitoplanktonu odpowiadają warunkom fizykochemicznym, specyficznym dla danego typu wód powierzchniowych.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym:

1) zachodzą niewielkie zmiany w składzie i liczebności taksonów fitoplanktonu w stosunku do zbiorowisk specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych w warunkach niezakłóconych¹⁾;

2) zmiany w składzie i liczebności fitoplanktonu nie wskazują na przyspieszony wzrost glonów, powodujący niepożądane zakłócenia w odniesieniu do równowagi organizmów występujących w jednolitej części wód powierzchniowych lub do jakości fizykochemicznej wody lub osadów;

3) może występować niewielki wzrost częstotliwości i intensywności zakwitów fitoplanktonu w stosunku do warunków niezakłóconych¹⁾.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym:

1) zachodzą umiarkowane zmiany w składzie taksonomicznym fitoplanktonu w stosunku do zbiorowisk specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych w warunkach niezakłóconych¹⁾;

2) biomasa fitoplanktonu umiarkowanie różni się od biomasy charakterystycznej dla warunków niezakłóconych¹⁾ i może powodować zakłócenia wartości innych biologicznych i fizykochemicznych elementów jakości wody lub osadów;

3) zachodzi dalszy wzrost częstotliwości i intensywności zakwitów fitoplanktonu;

4) może wystąpić stały zakwit fitoplanktonu w okresie wegetacyjnym.

II. Elementy biologiczne – inna flora wodna (makrofity i fitobentos)

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym:

1) skład taksonomiczny makrofitów i fitobentosu odpowiada warunkom niezakłóconym¹⁾ lub jest zbliżony do tych warunków;

2) brak jest wykrywalnych zmian w średniej liczebności makrofitów i fitobentosu.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym:

1) zachodzą niewielkie zmiany w składzie i liczebności makrofitów i fitobentosu w stosunku do

zbiorowisk specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych w warunkach niezakłóconych¹⁾;

2) zmiany w składzie i liczebności makrofitów i fitobentosu nie wskazują na przyspieszony wzrost fitobentosu lub roślin wyższych, powodujący niepożądane zakłócenia równowagi między organizmami występującymi w jednolitej części wód powierzchniowych lub jakości fizykochemicznej wody lub osadów;

3) fitobentos nie jest narażony na negatywny wpływ powłok (kożuchów) lub skupisk bakterii obecnych w wodach na skutek działalności człowieka.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym:

1) zachodzą umiarkowane zmiany w składzie taksonomicznym makrofitów i fitobentosu w stosunku do warunków niezakłóconych¹⁾ i skład ten jest znacznie bardziej zmieniony niż w przypadku stanu dobrego;

2) zachodzą umiarkowane zmiany w średniej liczebności makrofitów i fitobentosu;

3) zbiorowiskom fitobentosu towarzyszą powłoki (kożuchy) lub skupiska bakterii;

4) zbiorowiska fitobentosu są zastępowane przez powłoki (kożuchy) lub skupiska bakterii.

III. Elementy biologiczne – makrobezkręgowce bentosowe

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym:

1) skład taksonomiczny i liczebność makrobezkręgowców bentosowych odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾ lub są zbliżone do tych warunków;

2) stosunek taksonów makrobezkręgowców bentosowych wrażliwych na zakłócenia do taksonów makrobezkręgowców bentosowych niewrażliwych na zakłócenia oraz poziom różnorodności taksonów makrobezkręgowców bentosowych odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym:

1) zachodzą niewielkie zmiany w składzie i liczebności taksonów makrobezkręgowców bentosowych w stosunku do zbiorowisk tych makrobezkręgowców specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych w warunkach niezakłóconych¹⁾;

2) zachodzą niewielkie zmiany poziomu różnorodności taksonów makrobezkręgowców bentosowych w stosunku do warunków niezakłóconych¹⁾;

3) zachodzą niewielkie zmiany stosunku taksonów makrobezkręgowców bentosowych wrażliwych na zakłócenia do taksonów makrobezkręgowców bentosowych niewrażliwych na zakłócenia.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym:

1) zachodzą umiarkowane zmiany w składzie i liczebności taksonów makrobezkręgowców

bentosowych w stosunku do zbiorowisk tych makrobezkręgowców specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych w warunkach niezakłóconych¹⁾;

2) nie występują główne grupy taksonomiczne makrobezkręgowców bentosowych specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych;

3) liczba taksonów makrobezkręgowców bentosowych wrażliwych na zakłócenia maleje w stosunku do liczby taksonów makrobezkręgowców bentosowych niewrażliwych na zakłócenia i jest znacznie mniejsza niż w przypadku stanu dobrego;

4) zachodzą znaczne zmiany poziomu różnorodności taksonów makrobezkręgowców bentosowych w stosunku do warunków niezakłóconych¹⁾ i poziom ten jest znacznie niższy niż w przypadku stanu dobrego.

IV. Elementy biologiczne – ichtiofauna

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym:

1) skład gatunkowy i liczebność ryb odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾ lub są zbliżone do tych warunków;

2) występują wszystkie specyficzne dla danego typu wód powierzchniowych gatunki ryb wrażliwe na zakłócenia;

3) struktura wiekowa populacji ryb wskazuje na niewielkie zakłócenia wynikające z wpływu działalności człowieka, ale nie wskazuje na zaburzenia reprodukcji lub rozwoju żadnego gatunku ryb.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym:

1) zachodzą niewielkie zmiany w składzie gatunkowym i liczebności ryb;

2) struktura wiekowa populacji ryb wskazuje na zmiany wynikające z wpływu działalności człowieka na warunki fizykochemiczne lub hydromorfologiczne, specyficzne dla danego typu wód powierzchniowych;

3) zachodzą zaburzenia reprodukcji lub rozwoju określonych gatunków ryb, mogące powodować zanik niektórych klas wiekowych ryb.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym:

1) zachodzą umiarkowane zmiany w składzie gatunkowym i liczebności ryb w stosunku do zespołów specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych, wynikające z wpływu działalności człowieka na fizykochemiczne i hydromorfologiczne elementy jakości;

2) struktura wiekowa populacji ryb wskazuje na znaczne zakłócenia wynikające z wpływu działalności człowieka na fizykochemiczne lub hydromorfologiczne elementy jakości do tego

stopnia, że umiarkowana część gatunków specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych nie występuje lub jest bardzo nieliczna.

V. Elementy hydromorfologiczne – reżim hydrologiczny

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym wielkość i dynamika przepływu wód, poziom, czas retencji oraz wynikający z nich związek z wodami podziemnymi odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾ lub są zbliżone do tych warunków.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym warunki hydrologiczne umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu dobrego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym warunki hydrologiczne umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu umiarkowanego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.

VI. Elementy hydromorfologiczne – warunki morfologiczne

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym zmienność głębokości jeziora, wielkość, struktura i skład podłoża oraz struktura i stan jego strefy brzegowej odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾ lub są zbliżone do tych warunków.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym warunki morfologiczne umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu dobrego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym warunki morfologiczne umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu umiarkowanego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.

VII. Elementy fizykochemiczne – warunki ogólne

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym:

1) wartości elementów fizykochemicznych stanu ekologicznego odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾ lub są zbliżone do tych warunków;

2) stężenia substancji biogennych odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾;

3) poziomy zasolenia, pH, warunki tlenowe (warunki natlenienia), przezroczystość, zdolność neutralizacji kwasów oraz temperatura nie wskazują na zmiany wynikające z działalności człowieka i odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym:

1) poziomy zasolenia, temperatura, warunki tlenowe (warunki natlenienia), pH i zdolność neutralizacji kwasów nie wykraczają poza zakresy ustalone dla zapewnienia funkcjonowania określonego typu ekosystemu i umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu dobrego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾;

2) stężenia substancji biogennych nie wykraczają poza poziomy ustalone dla zapewnienia funkcjonowania ekosystemu i umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu dobrego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym elementy fizykochemiczne umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu umiarkowanego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.

VIII. Elementy fizykochemiczne – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym stężenia specyficznych zanieczyszczeń syntetycznych są bliskie zeru albo występują poniżej poziomów wykrywalności najbardziej zaawansowanych i powszechnie stosowanych technik analitycznych.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym stężenia specyficznych zanieczyszczeń syntetycznych nie przekraczają poziomów ustanowionych z wykorzystaniem danych o toksyczności ostrej i chronicznej, zarówno w stosunku do taksonów właściwych dla danego typu wód powierzchniowych, jak i do innych gatunków wodnych, dla których dane są dostępne, w szczególności do glonów i makrofitów oraz ryb (<NJ)^{3), 4), 5), 6)}.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym elementy fizykochemiczne umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu umiarkowanego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.

IX. Elementy fizykochemiczne – specyficzne zanieczyszczenia niesyntetyczne

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym stężenia specyficznych zanieczyszczeń niesyntetycznych odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾ i nie przekraczają stwierdzonego dla nich tła hydrogeochemicznego.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym stężenia specyficznych zanieczyszczeń niesyntetycznych nie przekraczają poziomów ustanowionych z wykorzystaniem danych o toksyczności ostrej i chronicznej, zarówno w stosunku do taksonów właściwych dla danego typu wód powierzchniowych, jak i do innych gatunków wodnych, dla których dane są dostępne, w szczególności do glonów i makrofitów oraz ryb (<NJ)^{3), 4), 5), 6)}.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym elementy fizykochemiczne umożliwiają spełnienie

przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu umiarkowanego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.

D. Definicje bardzo dobrego, dobrego i umiarkowanego stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych, takich jak wody przejściowe

I. Elementy biologiczne – fitoplankton

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym:

1) skład taksonomiczny fitoplanktonu odpowiada warunkom niezakłóconym¹⁾;

2) średnia biomasa fitoplanktonu odpowiada warunkom fizykochemicznym, specyficznym dla danego typu wód powierzchniowych, i nie wpływa znacznie na specyficzną dla tego typu przezroczystość wody;

3) częstotliwość i intensywność zakwitów fitoplanktonu odpowiadają warunkom fizykochemicznym, specyficznym dla danego typu wód powierzchniowych w warunkach niezakłóconych¹⁾.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym:

1) zachodzą niewielkie zmiany w składzie i liczebności taksonów fitoplanktonu w stosunku do zbiorowisk specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych w warunkach niezakłóconych¹⁾;

2) zachodzą niewielkie zmiany biomasy fitoplanktonu w stosunku do warunków specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych, niewskazujące jednak na przyspieszony wzrost glonów powodujący niepożądane zakłócenia w odniesieniu do równowagi organizmów występujących w jednolitej części wód powierzchniowych lub do jakości fizykochemicznej wody;

3) wzrasta częstotliwość i intensywność zakwitów fitoplanktonu w stosunku do warunków niezakłóconych¹⁾.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym:

1) zachodzą umiarkowane zmiany w składzie taksonomicznym i liczebności fitoplanktonu w stosunku do zbiorowisk specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych w warunkach niezakłóconych¹⁾;

2) zachodzą umiarkowane zmiany w biomacie fitoplanktonu, mogące powodować zakłócenia wartości innych elementów biologicznych;

3) zachodzi dalszy wzrost częstotliwości i intensywności zakwitów fitoplanktonu;

4) może wystąpić stały zakwit fitoplanktonu w okresie wegetacyjnym.

II. Elementy biologiczne – inna flora wodna (makroglony)

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym:

- 1) skład taksonomiczny makroglonów odpowiada warunkom niezakłóconym¹⁾;
- 2) nie zachodzą wykrywalne zmiany w pokryciu makroglonami, powstałe na skutek działalności człowieka.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym:

- 1) zachodzą niewielkie zmiany w składzie i liczebności taksonów makroglonów w stosunku do zespołów makroglonów specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych w warunkach niezakłóconych¹⁾;
- 2) zmiany w składzie i liczebności taksonów makroglonów nie wskazują na przyspieszony wzrost fitobentosu lub roślin wyższych, powodujący niepożądane zakłócenia równowagi między organizmami występującymi w wodzie lub równowagi w jakości fizykochemicznej wody.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym:

- 1) zachodzi umiarkowana różnica składu taksonomicznego makroglonów w stosunku do warunków specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych i skład ten jest znacznie bardziej zaburzony niż w przypadku stanu dobrego;
- 2) zmiany w średniej liczebności makroglonów są widoczne i mogą powodować zakłócenia w równowadze organizmów obecnych w wodzie.

III. Elementy biologiczne – inna flora wodna (rośliny okrytozalążkowe)

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym:

- 1) skład taksonomiczny roślin okrytozalążkowych odpowiada warunkom niezakłóconym¹⁾ lub jest zbliżony do tych warunków;
- 2) brak jest wykrywalnych zmian w liczebności roślin okrytozalążkowych, powstałych na skutek działalności człowieka.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym:

- 1) zachodzą niewielkie zmiany w składzie taksonomicznym roślin okrytozalążkowych w stosunku do składu taksonomicznego, specyficznego dla danego typu wód powierzchniowych w warunkach niezakłóconych¹⁾;
- 2) liczebność roślin okrytozalążkowych wykazuje niewielkie oznaki zaburzeń.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym:

- 1) zachodzą umiarkowane zmiany w składzie taksonomicznym roślin okrytozalążkowych w stosunku do składu taksonomicznego, specyficznego dla danego typu wód powierzchniowych i skład ten jest znacznie niższy niż w przypadku stanu dobrego;
- 2) liczebność roślin okrytozalążkowych wykazuje umiarkowane oznaki zaburzeń.

IV. Elementy biologiczne – makrobezkręgowce bentosowe

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym:

- 1) poziom różnorodności i liczebności taksonów makrobezkręgowców bentosowych odpowiada warunkom niezakłóconym¹⁾;
- 2) występują wszystkie taksony makrobezkręgowców bentosowych wrażliwe na zakłócenia specyficzne dla danego typu wód powierzchniowych.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym:

- 1) zachodzą niewielkie przekroczenia poziomów różnorodności i liczebności taksonów makrobezkręgowców bentosowych w stosunku do poziomów specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych w warunkach niezakłóconych¹⁾;
- 2) występuje większość taksonów makrobezkręgowców bentosowych wrażliwych na zakłócenia, specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym:

- 1) zachodzą umiarkowane przekroczenia poziomów różnorodności i liczebności taksonów makrobezkręgowców bentosowych w stosunku do poziomów specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych w warunkach niezakłóconych¹⁾;
- 2) występują taksony makrobezkręgowców bentosowych wskazujące na zanieczyszczenie wód powierzchniowych;
- 3) nie występuje większość taksonów makrobezkręgowców bentosowych wrażliwych na zakłócenia, specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych.

V. Elementy biologiczne – ichtiofauna

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym skład gatunkowy i liczebność ryb odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym liczebność gatunków ryb wrażliwych na zakłócenia wykazuje oznaki niewielkich zmian w stosunku do warunków specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych, które mogą być wynikiem wpływu działalności człowieka na fizykochemiczne lub hydromorfologiczne elementy jakości.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym, ze względu na wpływ działalności człowieka na warunki fizykochemiczne lub hydromorfologiczne, nie występuje część gatunków wrażliwych na zakłócenie, specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych.

VI. Elementy hydromorfologiczne – reżim pływów

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym system przepływu wód słodkich odpowiada warunkom niezakłóconym¹⁾ lub jest zbliżony do tych warunków.
2. Stan dobry oznacza stan, w którym warunki hydrologiczne umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu dobrego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.
3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym warunki hydrologiczne umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu umiarkowanego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.

VII. Elementy hydromorfologiczne – warunki morfologiczne

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym zmienność głębokości, wielkość, struktura i skład podłoża oraz warunki i stan stref pływów odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾ lub są zbliżone do tych warunków.
2. Stan dobry oznacza stan, w którym warunki morfologiczne umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu dobrego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.
3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym warunki morfologiczne umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu umiarkowanego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.

VIII. Elementy fizykochemiczne – warunki ogólne

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym:

- 1) wartości elementów fizykochemicznych odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾ lub są zbliżone do tych warunków;
- 2) stężenia substancji biogenych odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾;
- 3) temperatura, warunki tlenowe (warunki natlenienia) i przezroczystość nie wykazują zmian powstałych na skutek działalności człowieka i odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym:

- 1) temperatura, warunki tlenowe (warunki natlenienia) i przezroczystość nie wykraczają poza zakresy ustalone dla zapewnienia funkcjonowania określonego typu ekosystemu i umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu dobrego jednolitych

części wód powierzchniowych²⁾;

2) stężenia substancji biogenych nie wykraczają poza poziomy ustalony dla zapewnienia funkcjonowania ekosystemu i umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu dobrego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym elementy fizykochemiczne umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu umiarkowanego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.

IX. Elementy fizykochemiczne – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym stężenia specyficznych zanieczyszczeń syntetycznych są bliskie zeru albo występują poniżej poziomów wykrywalności najbardziej zaawansowanych i powszechnie stosowanych technik analitycznych.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym stężenia specyficznych zanieczyszczeń syntetycznych nie przekraczają poziomów ustanowionych z wykorzystaniem danych o toksyczności ostrej i chronicznej, zarówno w stosunku do taksonów właściwych dla danego typu wód powierzchniowych, jak i do innych gatunków wodnych, dla których dane są dostępne, w szczególności do glonów i makrofitów, ryb oraz rozwielitek i organizmów reprezentatywnych dla wód zasolonych (<NJ)^{3), 4), 5), 6)}.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym elementy fizykochemiczne umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu umiarkowanego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.

X. Elementy fizykochemiczne – specyficzne zanieczyszczenia niesyntetyczne

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym stężenia specyficznych zanieczyszczeń niesyntetycznych odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾ i nie przekraczają stwierdzonego dla nich tła hydrogeochemicznego.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym stężenia specyficznych zanieczyszczeń niesyntetycznych nie przekraczają poziomów ustanowionych z wykorzystaniem danych o toksyczności ostrej i chronicznej, zarówno w stosunku do taksonów właściwych dla danego typu wód powierzchniowych, jak i do innych gatunków wodnych, dla których dane są dostępne, w szczególności do glonów i makrofitów, ryb oraz rozwielitek i organizmów reprezentatywnych dla wód zasolonych (<NJ)^{3), 4), 5), 6)}.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym elementy fizykochemiczne umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu umiarkowanego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.

E. Definicje bardzo dobrego, dobrego i umiarkowanego stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych, takich jak wody przybrzeżne

I. Elementy biologiczne – fitoplankton

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym:

- 1) skład i liczebność taksonów fitoplanktonu odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾;
- 2) średnia biomasa fitoplanktonu odpowiada warunkom fizykochemicznym, specyficznym dla danego typu wód powierzchniowych i nie wpływa znacznie na specyficzną dla tego typu przezroczystość wody;
- 3) częstotliwość i intensywność zakwitów fitoplanktonu odpowiadają warunkom fizykochemicznym, specyficznym dla danego typu wód powierzchniowych.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym:

- 1) zachodzą niewielkie zmiany w składzie i liczebności taksonów fitoplanktonu w stosunku do zbiorowisk specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych w warunkach niezakłóconych¹⁾;
- 2) zachodzą niewielkie zmiany w biomacie fitoplanktonu w stosunku do warunków specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych, niewskazujące jednak na przyspieszony wzrost glonów powodujący niepożądane zakłócenia w odniesieniu do równowagi organizmów występujących w jednolitej części wód powierzchniowych lub do jakości fizykochemicznej wody;
- 3) wzrasta częstotliwość i intensywność zakwitów fitoplanktonu w stosunku do warunków niezakłóconych¹⁾.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym:

- 1) zachodzą umiarkowane zmiany w składzie taksonomicznym i liczebności fitoplanktonu w stosunku do zbiorowisk specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych w warunkach niezakłóconych¹⁾;
- 2) biomasa fitoplanktonu znacznie różni się od wartości specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych i może powodować zakłócenia wartości innych elementów biologicznych;
- 3) zachodzi dalszy wzrost częstotliwości i intensywności zakwitów fitoplanktonu;
- 4) może wystąpić stały zakwit fitoplanktonu w okresie wegetacyjnym.

II. Elementy biologiczne – inna flora wodna (makroglony i rośliny okrytozalążkowe)

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym:

1) występują wszystkie wrażliwe na zakłócenia taksony makroglonów i roślin okrytozalążkowych specyficzne dla danego typu wód powierzchniowych w warunkach niezakłóconych¹⁾;

2) stopień pokrycia makroglonami i obfitość roślin okrytozalążkowych odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym:

1) występuje większość wrażliwych na zakłócenia taksonów makroglonów i roślin okrytozalążkowych specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych w warunkach niezakłóconych¹⁾;

2) stopień pokrycia makroglonami i obfitość roślin okrytozalążkowych wykazują niewielkie zmiany w stosunku do warunków niezakłóconych¹⁾.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym:

1) nie występuje umiarkowana liczba wrażliwych na zakłócenia taksonów makroglonów i roślin okrytozalążkowych, specyficznych dla warunków niezakłóconych¹⁾;

2) pokrycie makroglonami i obfitość roślin okrytozalążkowych są zakłócone i mogą powodować niepożądane zakłócenia równowagi organizmów obecnych w wodzie.

III. Elementy biologiczne – makrobezkręgowce bentosowe

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym:

1) poziom różnorodności i liczebności taksonów makrobezkręgowców bentosowych odpowiada warunkom niezakłóconym¹⁾;

2) występują wszystkie taksony makrobezkręgowców bentosowych wrażliwe na zakłócenia specyficzne dla danego typu wód powierzchniowych.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym występuje większość taksonów makrobezkręgowców bentosowych wrażliwych na zakłócenia, specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym:

1) zachodzą umiarkowane przekroczenia poziomów różnorodności i liczebności taksonów makrobezkręgowców bentosowych w stosunku do poziomów specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych;

2) występują taksony makrobezkręgowców bentosowych wskazujące na zanieczyszczenie wód powierzchniowych;

3) nie występuje większość taksonów makrobezkręgowców bentosowych wrażliwych na zakłócenia, specyficznych dla danego typu wód powierzchniowych.

IV. Elementy hydromorfologiczne – reżim pływów

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym system przepływu wód słodkich oraz kierunek i prędkość dominujących prądów odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾ lub są zbliżone do tych warunków.
2. Stan dobry oznacza stan, w którym warunki hydrologiczne umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu dobrego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.
3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym warunki hydrologiczne umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu umiarkowanego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.

V. Elementy hydromorfologiczne – warunki morfologiczne

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym zmienność głębokości, struktura i skład podłoża wybrzeża oraz warunki i stan stref pływów odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾ lub są zbliżone do tych warunków.
2. Stan dobry oznacza stan, w którym warunki morfologiczne umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu dobrego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.
3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym warunki morfologiczne umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu umiarkowanego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.

VI. Elementy fizykochemiczne – warunki ogólne

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym:

1) wartości elementów fizykochemicznych odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾ lub są zbliżone do tych warunków;

2) stężenia substancji biogennych odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾;

3) temperatura, warunki tlenowe (warunki natlenienia) i przezroczystość nie wykazują zmian powstałych na skutek działalności człowieka i odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym:

1) temperatura, warunki tlenowe (warunki natlenienia) i przezroczystość nie wykraczają poza zakresy ustalone dla zapewnienia funkcjonowania określonego typu ekosystemu i umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu dobrego jednolitych

części wód powierzchniowych²⁾;

2) stężenia substancji biogenych nie wykraczają poza poziomy ustalony dla zapewnienia funkcjonowania ekosystemu i umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu dobrego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym elementy fizykochemiczne umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu umiarkowanego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.

VII. Elementy fizykochemiczne – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym stężenia specyficznych zanieczyszczeń syntetycznych są bliskie zeru albo występują poniżej poziomów wykrywalności najbardziej zaawansowanych i powszechnie stosowanych technik analitycznych.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym stężenia specyficznych zanieczyszczeń niesyntetycznych nie przekraczają poziomów ustanowionych z wykorzystaniem danych o toksyczności ostrej i chronicznej, zarówno w stosunku do taksonów właściwych dla danego typu wód powierzchniowych, jak i do innych gatunków wodnych, dla których dane są dostępne, w szczególności do glonów i makrofitów, ryb oraz rozwielitek i organizmów reprezentatywnych dla wód zasolonych (<NJ)^{3), 4), 5), 6)}.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym elementy fizykochemiczne umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu umiarkowanego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.

VIII. Elementy fizykochemiczne – specyficzne zanieczyszczenia niesyntetyczne

1. Stan bardzo dobry oznacza stan, w którym stężenia specyficznych zanieczyszczeń niesyntetycznych odpowiadają warunkom niezakłóconym¹⁾ i nie przekraczają stwierdzonego dla nich tła hydrogeochemicznego.

2. Stan dobry oznacza stan, w którym stężenia specyficznych zanieczyszczeń niesyntetycznych nie przekraczają poziomów ustanowionych z wykorzystaniem danych o toksyczności ostrej i chronicznej, zarówno w stosunku do taksonów właściwych dla danego typu wód powierzchniowych, jak i do innych gatunków wodnych, dla których dane są dostępne, w szczególności do glonów i makrofitów, ryb oraz rozwielitek i organizmów reprezentatywnych dla wód zasolonych (<NJ)^{3), 4), 5), 6)}.

3. Stan umiarkowany oznacza stan, w którym elementy fizykochemiczne umożliwiają spełnienie przez elementy biologiczne wymagań określonych dla stanu umiarkowanego jednolitych części wód powierzchniowych²⁾.

Objaśnienia:

1) Przez pojęcie „warunki niezakłócone” rozumie się ustalone dla danego typu wód powierzchniowych specyficzne warunki fizykochemiczne i hydromorfologiczne, reprezentujące wartości elementów fizykochemicznych i hydromorfologicznych przy bardzo dobrym stanie ekologicznym oraz specyficzne dla danego typu wód powierzchniowych biologiczne warunki referencyjne reprezentujące wartości elementów biologicznych przy bardzo dobrym stanie ekologicznym. Warunki specyficzne dla danego typu wód powierzchniowych oraz biologiczne warunki referencyjne mogą być oparte zarówno na bazie przestrzennej, jak i na modelowaniu, lub wynikać z połączenia tych metod. W przypadku braku możliwości zastosowania tych metod dopuszcza się zastosowanie opinii eksperckiej do wyznaczenia takich wartości. Przy określaniu bardzo dobrego stanu ekologicznego w odniesieniu do stężeń specyficznych zanieczyszczeń syntetycznych, granice wykrywalności są tymi, które mogą zostać osiągnięte przy zastosowaniu dostępnych technik w czasie ustalania warunków specyficznych. Biologiczne warunki referencyjne oparte na modelowaniu mogą być uzyskane zarówno przez zastosowanie metod prognostycznych, jak i metod opartych na badaniu przeszłości. W metodach tych są wykorzystywane dane historyczne, paleologiczne i inne dostępne dane i powinny zapewniać one dostateczny poziom zaufania dla poziomów warunków referencyjnych w celu zapewnienia, że otrzymane w ten sposób warunki są zgodne i prawdziwe dla każdego typu wód powierzchniowych. Dla opartych na bazie przestrzennej biologicznych warunków referencyjnych należy opracować sieć referencyjną dla każdego typu wód powierzchniowych. Sieć taka powinna zawierać miejsca o bardzo dobrym stanie ekologicznym w liczbie wystarczającej dla zapewnienia odpowiedniego poziomu zaufania dla poziomów biologicznych warunków referencyjnych, z uwzględnieniem zróżnicowania poziomów elementów jakości odnoszących się do bardzo dobrego stanu ekologicznego dla tego typu wód powierzchniowych oraz technik modelowania. Jeśli nie jest możliwe ustalenie wiarygodnych biologicznych warunków referencyjnych specyficznych dla danego typu ze względu na wyzyski stopień naturalnej zmienności danego elementu biologicznego (z wyłączeniem zmienności sezonowej), element ten może być wyłączony z oceny stanu ekologicznego dla danego typu wód.

2) Właściwe dla danej klasy wartości graniczne wskaźników jakości wód dla elementów biologicznych są określone w przepisach wydanych na podstawie art. 38a ust. 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.).

3) NJ - środowiskowa norma jakości.

4) Stosowanie norm nie wymaga ograniczenia stężenia zanieczyszczeń poniżej poziomów tła (NJ>pt).

5) Ustalając maksymalne średnioroczne stężenia, należy wyznaczyć właściwe współczynniki bezpieczeństwa w każdym przypadku zgodnie z charakterem i jakością dostępnych danych i wytycznymi, określonymi w pkt 3.3.1 części II „Technicznych wytycznych wspierających dyrektywę Komisji 93/67/EWG w sprawie oceny ryzyka dla nowo zgłoszonych substancji oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94 w sprawie oceny ryzyka stwarzanego przez istniejące substancje”, oraz następującymi współczynnikami bezpieczeństwa: 1000 - dla co najmniej jednego wyniku badania toksyczności ostrej wyrażonej medialnym stężeniem śmiertelnym (efektywnym) - $L(E)C_{50}$ dla każdego spośród trzech poziomów troficznych zestawu podstawowego (ryby, dafnie i algi), 100 - dla jednego wyniku badania toksyczności chronicznej wyrażonego najwyższym stężeniem substancji toksycznej, przy którym nie obserwuje się działania szkodliwych zmian - NOEC dla gatunku reprezentującego jeden spośród dwóch poziomów troficznych (ryby lub dafnie), 50 - dla dwóch wyników badań toksyczności chronicznej wyrażonych najwyższym stężeniem substancji toksycznej, przy którym nie obserwuje się działania szkodliwych zmian – NOEC dla gatunków reprezentujących dwa spośród trzech poziomów troficznych (ryby lub dafnie lub algi), 10 – dla wyników badań toksyczności chronicznej wyrażonej najwyższym stężeniem substancji toksycznej, przy którym nie obserwuje się szkodliwych zmian – NOEC dla przynajmniej trzech gatunków reprezentujących trzy poziomy troficzne (ryby, dafnie i algi) i oddzielną oceną każdego przypadku (dla innych przypadków, w tym danych z badań terenowych lub ekosystemów modelowych, które umożliwiają bardziej precyzyjne obliczenie i zastosowanie współczynników bezpieczeństwa).

⁶⁾ Ustalenie norm powinno odbywać się bez uszczerbku dla dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 230 z 19.08.1991, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 332) oraz dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz. Urz. WE L 123 z 24.04.1998, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 23, str. 3).

**DEFINICJE KLASYFIKACJI POTENCJAŁU EKOLOGICZNEGO SZTUCZNYCH
JEDNOLITYCH CZĘŚCI WÓD POWIERZCHNIOWYCH I SILNIE ZMIENIONYCH
JEDNOLITYCH CZĘŚCI WÓD POWIERZCHNIOWYCH**

I. Elementy biologiczne

1. Potencjał ekologiczny uznaje się za maksymalny, jeżeli wartości biologicznych elementów jakości odpowiadają wartościom tych elementów jakości określonym dla najbardziej zbliżonego typu wód powierzchniowych¹⁾, przy warunkach fizycznych wynikających z charakterystyki sztucznej lub silnie zmienionej jednolitej części wód powierzchniowych²⁾.

2. Potencjał ekologiczny uznaje się za dobry, jeżeli zachodzą niewielkie zmiany wartości biologicznych elementów jakości w stosunku do wartości tych elementów określonych dla maksymalnego potencjału ekologicznego¹⁾.

3. Potencjał ekologiczny uznaje się za umiarkowany, jeżeli:

1) zachodzą umiarkowane zmiany wartości biologicznych elementów jakości w stosunku do wartości tych elementów określonych dla maksymalnego potencjału ekologicznego¹⁾;

2) wartości biologicznych elementów jakości są bardziej zmienione niż wartości tych elementów określone dla dobrego potencjału ekologicznego¹⁾.

II. Elementy hydromorfologiczne

1. Potencjał ekologiczny uznaje się za maksymalny, jeżeli:

1) warunki hydromorfologiczne odpowiadają oddziaływaniom na jednolitą część wód powierzchniowych, wynikającym z charakterystyki tej jednolitej części wód jako sztucznej jednolitej części wód powierzchniowych lub silnie zmienionej jednolitej części wód powierzchniowych;

2) podjęto wszelkie działania ochronne w celu zapewnienia jak najlepszego zbliżenia do ciągłości ekologicznej, w szczególności w celu umożliwienia migracji fauny oraz zapewnienia jej odpowiednich tarlisk i warunków rozmnażania.

2. Potencjał ekologiczny uznaje się za dobry, jeżeli są spełnione wymagania dla biologicznych elementów jakości określone dla dobrego potencjału ekologicznego¹⁾.

3. Potencjał ekologiczny uznaje się za umiarkowany, jeżeli są spełnione wymagania dla biologicznych elementów jakości określone dla umiarkowanego potencjału ekologicznego¹⁾.

III. Elementy fizykochemiczne – warunki ogólne

1. Potencjał ekologiczny uznaje się za maksymalny, jeżeli:

1) elementy fizykochemiczne oraz stężenia substancji biogennych odpowiadają warunkom niezakłóconym³⁾ charakterystycznym dla najbardziej zbliżonego typu jednolitych części wód powierzchniowych²⁾;

2) temperatura, warunki tlenowe (warunki natlenienia) oraz pH odpowiadają wartościom charakterystycznym dla najbardziej zbliżonego typu jednolitych części wód powierzchniowych w warunkach niezakłóconych^{2),3)}.

2. Potencjał ekologiczny uznaje się za dobry, jeżeli wartości elementów fizykochemicznych, temperatura, pH oraz stężenia substancji biogennych odpowiadają wartościom biologicznych elementów jakości określonym dla dobrego potencjału ekologicznego¹⁾.

3. Potencjał ekologiczny uznaje się za umiarkowany, jeżeli są spełnione wymagania dla biologicznych elementów jakości określone dla umiarkowanego potencjału ekologicznego¹⁾.

IV. Elementy fizykochemiczne – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne

1. Potencjał ekologiczny uznaje się za maksymalny, jeżeli stężenia specyficznych zanieczyszczeń syntetycznych są bliskie zeru albo występują poniżej poziomów wykrywalności najbardziej zaawansowanych i powszechnie stosowanych technik analitycznych²⁾.

2. Potencjał ekologiczny uznaje się za dobry, jeżeli stężenia specyficznych zanieczyszczeń syntetycznych nie przekraczają poziomów ustanowionych z wykorzystaniem danych o toksyczności ostrej i chronicznej, zarówno w stosunku do taksonów właściwych dla danego typu wód powierzchniowych, jak i dla innych gatunków wodnych, dla których dane są dostępne, w szczególności dla glonów i makrofitów, ryb oraz rozwielitek i organizmów reprezentatywnych dla wód zasolonych (<NJ)^{4), 5), 6), 7)}.

3. Potencjał ekologiczny uznaje się za umiarkowany, jeżeli są spełnione wymagania dla biologicznych elementów jakości określone dla umiarkowanego potencjału ekologicznego¹⁾.

V. Elementy fizykochemiczne – specyficzne zanieczyszczenia niesyntetyczne

1. Potencjał ekologiczny uznaje się za maksymalny, jeżeli stężenia specyficznych zanieczyszczeń niesyntetycznych odpowiadają warunkom niezakłóconym³⁾ dla najbardziej zbliżonego typu wód powierzchniowych²⁾.

2. Potencjał ekologiczny uznaje się za dobry, jeżeli stężenia specyficznych zanieczyszczeń niesyntetycznych nie przekraczają poziomów ustanowionych z wykorzystaniem danych o toksyczności ostrej i chronicznej, zarówno w stosunku do taksonów właściwych dla danego typu wód powierzchniowych, jak i dla innych gatunków wodnych, dla których dane są dostępne, w szczególności dla glonów i makrofitów, ryb oraz rozwielitek i organizmów reprezentatywnych dla wód zasolonych (<NJ)^{4), 5), 6), 7)}.

3. Potencjał ekologiczny uznaje się za umiarkowany, jeżeli są spełnione wymagania dla biologicznych elementów jakości określonych dla umiarkowanego potencjału ekologicznego¹⁾.

Objaśnienia:

¹⁾ Właściwe dla danej klasy wartości graniczne wskaźników jakości wód dla elementów biologicznych są określone w przepisach wydanych na podstawie art. 38a ust. 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.).

²⁾ Wartości dla maksymalnego potencjału ekologicznego dla sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych są poddawane kontroli co 6 lat.

³⁾ Przez pojęcie „warunki niezakłócone” rozumie się ustalone dla danego typu wód powierzchniowych specyficzne warunki fizykochemiczne i hydromorfologiczne, reprezentujące wartości elementów fizykochemicznych i hydromorfologicznych przy bardzo dobrym stanie ekologicznym oraz specyficzne dla danego typu wód powierzchniowych biologiczne warunki referencyjne reprezentujące wartości elementów biologicznych przy bardzo dobrym stanie ekologicznym. Warunki specyficzne dla danego typu wód powierzchniowych oraz biologiczne warunki referencyjne mogą być oparte zarówno na bazie przestrzennej, jak i na modelowaniu, lub wynikać z połączenia tych metod. W przypadku braku możliwości zastosowania tych metod dopuszcza się zastosowanie opinii eksperckiej do wyznaczenia takich wartości. Przy określaniu bardzo dobrego stanu ekologicznego w odniesieniu do stężeń specyficznych zanieczyszczeń syntetycznych, granice wykrywalności są tymi, które mogą zostać osiągnięte przy zastosowaniu dostępnych technik w czasie ustalania warunków specyficznych. Biologiczne warunki referencyjne oparte na modelowaniu mogą być uzyskane zarówno przez zastosowanie metod prognostycznych, jak i metod opartych na badaniu przeszłości. W metodach tych są wykorzystywane dane historyczne, paleologiczne i inne dostępne dane i powinny zapewniać one dostateczny poziom zaufania dla poziomów warunków referencyjnych w celu zapewnienia, że otrzymane w ten sposób warunki są zgodne i prawdziwe dla każdego typu wód powierzchniowych. Dla opartych na bazie przestrzennej biologicznych warunków referencyjnych należy opracować sieć referencyjną dla każdego typu wód powierzchniowych. Sieć taka powinna zawierać miejsca o bardzo dobrym stanie ekologicznym w liczbie wystarczającej dla zapewnienia odpowiedniego poziomu zaufania dla poziomów biologicznych warunków referencyjnych, z uwzględnieniem zróżnicowania poziomów elementów jakości odnoszących się do bardzo dobrego stanu ekologicznego dla tego typu wód powierzchniowych oraz technik modelowania. Jeśli nie jest możliwe ustalenie wiarygodnych biologicznych warunków referencyjnych specyficznych dla danego typu ze względu na wyższy stopień naturalnej zmienności danego elementu

biologicznego (z wyłączeniem zmienności sezonowej), element ten może być wyłączony z oceny stanu ekologicznego dla danego typu wód.

⁴⁾ NJ - środowiskowa norma jakości.

⁵⁾ Stosowanie norm nie wymaga ograniczenia stężenia zanieczyszczeń poniżej poziomów tła (NJ>st).

⁶⁾ Ustalając maksymalne średnioroczne stężenia, należy wyznaczyć właściwe współczynniki bezpieczeństwa w każdym przypadku zgodnie z charakterem i jakością dostępnych danych i wytycznymi, określonymi w pkt 3.3.1 części II „Technicznych wytycznych wspierających dyrektywę Komisji 93/67/EWG w sprawie oceny ryzyka dla nowo zgłoszonych substancji oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94 w sprawie oceny ryzyka stwarzanego przez istniejące substancje”, oraz następującymi współczynnikami bezpieczeństwa: 1000 - dla co najmniej jednego wyniku badania toksyczności ostrej wyrażonej medialnym stężeniem śmiertelnym (efektywnym) - L(E)C₅₀ dla każdego spośród trzech poziomów troficznych zestawu podstawowego (ryby, dafnie i algi), 100 - dla jednego wyniku badania toksyczności chronicznej wyrażonego najwyższym stężeniem substancji toksycznej, przy którym nie obserwuje się działania szkodliwych zmian - NOEC dla gatunku reprezentującego jeden spośród dwóch poziomów troficznych (ryby lub dafnie), 50 - dla dwóch wyników badań toksyczności chronicznej wyrażonych najwyższym stężeniem substancji toksycznej, przy którym nie obserwuje się działania szkodliwych zmian – NOEC dla gatunków reprezentujących dwa spośród trzech poziomów troficznych (ryby lub dafnie lub algi), 10 - dla wyników badań toksyczności chronicznej wyrażonej najwyższym stężeniem substancji toksycznej, przy którym nie obserwuje się szkodliwych zmian – NOEC dla przynajmniej trzech gatunków reprezentujących trzy poziomy troficzne (ryby, dafnie i algi) i oddzielną oceną każdego przypadku (dla innych przypadków, w tym danych z badań terenowych lub ekosystemów modelowych, które umożliwiają bardziej precyzyjne obliczenie i zastosowanie współczynników bezpieczeństwa).

⁷⁾ Ustalenie norm powinno odbywać się bez uszczerbku dla dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 230 z 19.08.1991, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 332) oraz dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz. Urz. WE L 123 z 24.04.1998, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 23, str. 3).

DEFINICJE KLASYFIKACJI STANU CHEMICZNEGO JEDNOLITYCH CZĘŚCI WÓD POWIERZCHNIOWYCH

1. Dobry stan chemiczny jednolitych części wód powierzchniowych oznacza stan chemiczny wymagany do spełnienia celów środowiskowych ustalonych dla jednolitych części wód powierzchniowych w art. 38d oraz 38f ustawy z dnia 18 lipca 2011 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019 z późn. zm.), to jest stan, w którym wszystkie wskaźniki chemiczne charakteryzujące występowanie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, brane pod uwagę przy klasyfikacji stanu chemicznego, o której mowa w art. 38a ust. 3 pkt 1 lit. d tej ustawy, osiągają zgodność ze środowiskowymi normami jakości ustanowionymi z wykorzystaniem danych o toksyczności ostrej i chronicznej, zarówno w stosunku do taksonów właściwych dla danego typu wód powierzchniowych, jak i dla innych gatunków wodnych, dla których dane są dostępne, w szczególności dla glonów i makrofitów, ryb oraz rozwielitek i organizmów reprezentatywnych dla wód zasolonych (<NJ)^{1), 2), 3), 4)}.

2. Stan chemiczny uznaje się za stan poniżej dobrego, jeżeli jeden lub więcej wskaźników chemicznych, o których mowa w pkt 1, nie osiąga zgodności ze środowiskowymi normami jakości.

Objaśnienia:

¹⁾ NJ - środowiskowa norma jakości.

²⁾ Stosowanie norm nie wymaga ograniczenia stężenia zanieczyszczeń poniżej poziomów tła (NJ>st).

³⁾ Ustalając maksymalne średnioroczne stężenia, należy wyznaczyć właściwe współczynniki bezpieczeństwa w każdym przypadku zgodnie z charakterem i jakością dostępnych danych i wytycznymi, określonymi w pkt 3.3.1 części II „Technicznych wytycznych wspierających dyrektywę Komisji 93/67/EWG w sprawie oceny ryzyka dla nowo zgłoszonych substancji oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94 w sprawie oceny ryzyka stwarzanego przez istniejące substancje”, oraz następującymi współczynnikami bezpieczeństwa: 1000 - dla co najmniej jednego wyniku badania toksyczności ostrej wyrażonej medialnym stężeniem śmiertelnym (efektywnym) - L(E)C₅₀ dla każdego spośród trzech poziomów troficznych zestawu podstawowego (ryby, dafnie i algi), 100 - dla jednego wyniku badania toksyczności chronicznej wyrażonego najwyższym stężeniem substancji toksycznej, przy którym nie obserwuje się działania szkodliwych zmian - NOEC dla gatunku reprezentującego jeden spośród dwóch poziomów troficznych (ryby lub dafnie), 50 - dla dwóch wyników badań toksyczności chronicznej wyrażonych najwyższym stężeniem substancji toksycznej, przy którym nie obserwuje się działania szkodliwych zmian – NOEC dla gatunków reprezentujących dwa spośród trzech poziomów troficznych (ryby lub dafnie lub algi), 10 – dla

wyników badań toksyczności chronicznej wyrażonej najwyższym stężeniem substancji toksycznej, przy którym nie obserwuje się szkodliwych zmian – NOEC dla przynajmniej trzech gatunków reprezentujących trzy poziomy troficzne (ryby, dafnie i algi) i oddzielną oceną każdego przypadku (dla innych przypadków, w tym danych z badań terenowych lub ekosystemów modelowych, które umożliwiają bardziej precyzyjne obliczenie i zastosowanie współczynników bezpieczeństwa).

⁴⁾ Ustalenie norm powinno odbywać się bez uszczerbku dla dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 230 z 19.08.1991, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 332) oraz dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz. Urz. WE L 123 z 24.04.1998, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 23, str. 3).

TYPY WÓD POWIERZCHNIOWYCH, Z PODZIAŁEM NA KATEGORIE TYCH WÓD

1. Kategoria wód – cieki

Typ cieków	Kod typu
Typ nieokreślony – kanały i zbiorniki zaporowe	0
Krajobraz górski	
Potok tatrzański krzemianowy	1
Potok tatrzański węglanowy	2
Potok sudecki	3
Krajobraz wyżynny	
Potok wyżynny krzemianowy z substratem gruboziarnistym – zachodni	4
Potok wyżynny krzemianowy z substratem drobnoziarnistym – zachodni	5
Potok wyżynny węglanowy z substratem drobnoziarnistym na lessach i lessopodobnych	6
Potok wyżynny węglanowy z substratem gruboziarnistym	7
Mała rzeka wyżynna krzemianowa – zachodnia	8
Mała rzeka wyżynna węglanowa	9
Średnia rzeka wyżynna – zachodnia	10
Potok wyżynny krzemianowy z substratem gruboziarnistym – wschodni	11
Potok fliszowy	12
Mała rzeka wyżynna krzemianowa – wschodnia	13
Mała rzeka fliszowa	14

Typ cieków	Kod typu
Średnia rzeka wyżynna – wschodnia	15
Krajobraz nizinny	
Potok nizinny lessowy lub gliniasty	16
Potok nizinny piaszczysty	17
Potok nizinny żwirowy	18
Rzeka nizinna piaszczysto - gliniasta	19
Rzeka nizinna żwirowa	20
Wielka rzeka nizinna	21
Rzeka przyujściowa pod wpływem wód słonych	22
Niezależne od ekoregionów	
Potok lub strumień na obszarze będącym pod wpływem procesów torfotwórczych	23
Mała i średnia rzeka na obszarze będącym pod wpływem procesów torfotwórczych	24
Ciek łączący jeziora	25
Ciek w dolinie wielkiej rzeki nizinnej	26

2. Kategoria wód – jeziora

Typ jeziora	Kod typu
Niż Środkowopolski	
Jezioro o niskiej zawartości wapnia, stratyfikowane	1a
Jezioro o niskiej zawartości wapnia, niestratyfikowane	1b
Jezioro o wysokiej zawartości wapnia, o małym wpływie zlewni, stratyfikowane	2a
Jezioro o wysokiej zawartości wapnia, o małym wpływie zlewni, niestratyfikowane	2b
Jezioro o wysokiej zawartości wapnia, o dużym wpływie zlewni, stratyfikowane	3a
Jezioro o wysokiej zawartości wapnia, o dużym wpływie zlewni, niestratyfikowane	3b
Jezioro przymorskie, pod wpływem wód słonych	4
Niziny Wschodniobałtycko - Białoruskie	
Jezioro o wysokiej zawartości wapnia, o małym wpływie zlewni, stratyfikowane	5a
Jezioro o wysokiej zawartości wapnia, o małym wpływie zlewni, niestratyfikowane	5b
Jezioro o wysokiej zawartości wapnia, o dużym wpływie zlewni, stratyfikowane	6a
Jezioro o wysokiej zawartości wapnia, o dużym wpływie zlewni, niestratyfikowane	6b
Równiny Poleskie	
Jezioro o wysokiej zawartości wapnia, stratyfikowane	7a
Jezioro o wysokiej zawartości wapnia, niestratyfikowane	7b

3. Kategoria wód – wody przejściowe

Typ wód	Kod typu
Lagunowy z substratem mułowym i piaszczystym	1
Zalewowy z substratem piaszczystym i mulistym	2
Zatokowy z substratem piaszczystym, okresowo stratyfikowany	3
Zatokowy z substratem ilasto-mulistym	4
Ujściowy z substratem piaszczystym	5

4. Kategoria wód – wody przybrzeżne

Typ wód	Kod typu
Mierzejowy	1
Otwarte wybrzeże z klifami i z substratem piaszczystym	2
Otwarte wybrzeże z substratem piaszczystym i z brzegiem wydmowym	3

UZASADNIENIE

Konieczność wydania rozporządzenia wynika ze zmiany brzmienia wytycznej do upoważnienia określonego w art. 38a ust. 2 ustawy – Prawo wodne, która została dokonana przepisem art. 1 pkt 7 lit. b ustawy z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...). Zgodnie z nowym brzmieniem wytycznej minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, wydając rozporządzenie na podstawie art. 38a ust. 2 ustawy – Prawo wodne, będzie się kierował istniejącym stanem rozpoznania procesów zachodzących w środowisku wodnym oraz dostępnymi wynikami pomiarów i badań, oraz weźmie pod uwagę:

- 1) zakres interakcji pomiędzy wodami podziemnymi a:
 - a) ekosystemami wodnymi pozostającymi z nimi w związku hydraulicznym,
 - b) zależnymi od nich ekosystemami lądowymi;
- 2) zaburzenia aktualnych lub przyszłych uzasadnionych sposobów wykorzystania wód podziemnych lub ich funkcji;
- 3) zanieczyszczenia powodujące uznanie jednolitych części wód podziemnych za zagrożone;
- 4) warunki hydrogeologiczne, w tym informacje dotyczące bilansu wodnego i poziomów naturalnego tła hydrogeochemicznego, z uwzględnieniem przypadków, gdy podwyższone poziomy wartości tła elementów fizykochemicznych występują z naturalnych przyczyn hydrogeologicznych, przy czym przez wartość tła rozumie się stężenie substancji lub substancji wyrażonej jako wskaźnik w jednolitej części wód podziemnych, odpowiadające warunkom naturalnym w tej jednolitej części wód podziemnych albo w nieznacznym stopniu odbiegające od warunków naturalnych w wyniku działalności człowieka;
- 5) pochodzenie substancji zanieczyszczających, ich ewentualne występowanie w przyrodzie, toksyczność, zdolność do dyspersji, trwałość i zdolność do bioakumulacji;
- 6) dostępne informacje o substancjach zanieczyszczających, grupach tych substancji lub substancjach wyrażonych jako wskaźnik, wskazujące na potrzebę ustalenia lub zmiany istniejącej wartości progowej.

Zgodnie z art. 17 ust. 2 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 38a ust. 2 ustawy – Prawo wodne, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na

podstawie art. 38a ust. 2 nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i mogą być zmienione na podstawie tych przepisów.

• Projekt rozporządzenia, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) nie wymaga notyfikacji.

• Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) zostanie zamieszczony

w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Przedmiotowy projekt rozporządzenia oddziałuje na Inspekcję Ochrony Środowiska, Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej, regionalne zarządy gospodarki wodnej oraz służby: hydrogeologiczną i hydrometeorologiczną.

2. Konsultacje społeczne

Przedmiotowy projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom społecznym z następującymi instytucjami:

- 1) wojewodowie,
- 2) marszałkowie województw,
- 3) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
- 4) Główny Inspektor Sanitarny,
- 5) Państwowa Rada Ochrony Środowiska,
- 6) Państwowa Rada Ochrony Przyrody,
- 7) Krajowa Rada Gospodarki Wodnej,
- 8) Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej w Warszawie,
- 9) Instytut Ochrony Środowiska,
- 10) Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy,
- 11) Instytut Ekologii Terenów Uprzemysłowionych,
- 12) Instytut na Rzecz Ekorozwoju,
- 13) Komisja Dokumentacji Hydrogeologicznych,
- 14) Izba Gospodarcza Wodociągi Polskie,
- 15) regionalne zarządy gospodarki wodnej,
- 16) Wyższy Urząd Górniczy w Katowicach,
- 17) Główny Instytut Górnictwa w Katowicach,
- 18) Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie,
- 19) Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- 20) Wydział Geologii Uniwersytetu Warszawskiego,
- 21) NSZZ „Solidarność”,
- 22) OPZZ.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżet samorządu terytorialnego

Wejście w życie przedmiotowej regulacji nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wpływ regulacji na środowisko

Rozporządzenie powinno przyczynić się w sposób pośredni do poprawy stanu wód powierzchniowych.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

w sprawie sposobu wyznaczania obszaru i granic aglomeracji

Na podstawie art. 43 ust. 4a ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób wyznaczania obszaru i granic aglomeracji w gminie lub na obszarach gmin.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o działce budowlanej, rozumie się przez to działkę budowlaną w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647, z późn. zm.³⁾).

§ 3. 1. Podstawę wyznaczenia obszaru i granic aglomeracji stanowią:

- 1) studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy;
- 2) miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego;
- 3) decyzje o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego;
- 4) wieloletnie plany rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych.

2. Obszar i granice aglomeracji wyznacza się, uwzględniając zasięg sieci kanalizacyjnych dla ścieków komunalnych zakończonych oczyszczalniami ścieków komunalnych albo końcowymi punktami zrzutu tych ścieków, zwanych dalej „systemem kanalizacji zbiorczej”, przy czym do tej samej aglomeracji należą tereny obsługiwane przez sieć kanalizacyjną oraz tereny, na których planuje się budowę takiej sieci ujętej w krajowym programie oczyszczania ścieków komunalnych, wyznaczone w dokumentach, o których mowa w ust. 1.

3. Granica aglomeracji powinna przebiegać wzdłuż zewnętrznych granic działek

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 248, poz. 1493 i Nr 284, poz. 1671).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951 i 1513 oraz z 2013 r. poz. 21 i 165.

³⁾ ~~www.infodex.pl~~ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951 i 1445 oraz z 2013 r. poz. 21, 405, 1238 i 1446.

budowlanych skanalizowanych lub przewidzianych do skanalizowania.

4. Przy wyznaczaniu obszaru aglomeracji bierze się pod uwagę, że realizacja sieci kanalizacyjnej na obszarze aglomeracji z doprowadzeniem do oczyszczalni ścieków albo końcowego punktu zrzutu ścieków komunalnych, powinna być uzasadniona finansowo i technicznie, przy czym wskaźnik długości sieci obliczany jako stosunek przewidywanej do obsługi przez budowany system kanalizacji zbiorczej liczby mieszkańców aglomeracji i niezbędnej do realizacji długości sieci kanalizacyjnej, doprowadzającej ścieki do oczyszczalni albo do końcowego punktu zrzutu, nie może być mniejszy od 120 mieszkańców na 1 km sieci.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się, w przypadku gdy sieć kanalizacyjna będzie zlokalizowana na terenie:

- 1) o przynajmniej jednoprocentowym średnim spadku w kierunku istniejącej lub przewidywanej oczyszczalni ścieków, na którym planuje się, przy zastosowaniu grawitacyjnego systemu odbioru ścieków, budowę nowej sieci, optymalnej z uwagi na możliwe rozwiązania techniczne, sposób zagospodarowania terenu, wpływ na środowisko oraz uwarunkowania ekonomiczne;
- 2) stref ochronnych ujęć wody obejmujących tereny ochrony bezpośredniej i tereny ochrony pośredniej;
- 3) obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych;
- 4) objętym przynajmniej jedną formą ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, 628 i 842) lub obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty, znajdującego się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 1 tej ustawy.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, przy wyznaczaniu obszaru aglomeracji wskaźnik długości sieci kanalizacyjnej obowiązujący na tych terenach nie może być mniejszy od 90 mieszkańców na 1 km sieci.

§ 4. 1. Marszałek województwa, przystępując do wyznaczenia obszaru i granic aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 2 000 położonej w gminie lub na obszarach gmin, występuje z wnioskiem do zainteresowanych gmin o przedstawienie w wyznaczonym terminie propozycji planu aglomeracji, przygotowanej z wykorzystaniem dokumentów, o których mowa w § 3 ust. 1.

2. Propozycja planu aglomeracji obejmuje:

- 1) część graficzną zawierającą:

- a) oznaczenie granic obszaru objętego lub przewidzianego do objęcia zasięgiem systemu kanalizacji zbiorczej gminy lub jej obszaru współtworzącego aglomerację na mapie w skali 1:10 000, a w przypadku jej braku – w skali 1:25 000,
- b) oznaczenie przez gminę znajdujących się na jej terenie oczyszczalni ścieków lub końcowych punktów zrzutu ścieków komunalnych, do których odprowadzane są ścieki,
- c) oznaczenie granic administracyjnych zgodne z danymi z państwowego rejestru granic,
- d) oznaczenie granic stref ochronnych ujęć wody obejmujących tereny ochrony bezpośredniej i tereny ochrony pośredniej,
- e) oznaczenie granic obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych,
- f) oznaczenie granic terenów objętych formami ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody lub obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty, znajdujących się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 1 tej ustawy,
- g) określenie skali planu w formie liczbowej i liniowej;

2) część opisową zawierającą:

- a) informację o długości i rodzaju istniejącej oraz planowanej sieci kanalizacyjnej, o liczbie mieszkańców i turystów w sezonie turystyczno-wypoczynkowym obsługiwanych przez tę sieć oraz oczyszczalnię ścieków,
- b) informację o istniejących i planowanych do budowy oczyszczalniach ścieków, a w przypadku aglomeracji zakończonych końcowym punktem zrzutu ścieków komunalnych informację do jakiej aglomeracji i oczyszczalni ścieków ścieki te będą odprowadzane,
- c) opis gospodarki ściekowej zawierający:
 - informację o średniej dobowej ilości ścieków komunalnych powstających na terenie gminy oraz ich składzie jakościowym,
 - informację o ilości i składzie jakościowym ścieków przemysłowych odprowadzanych przez zakłady do systemu kanalizacji zbiorczej,
 - informację o zakładach, których podłączenie do systemu kanalizacji zbiorczej jest planowane,
 - uzasadnienie określonej dla aglomeracji równoważnej liczby mieszkańców,
- d) informację o strefach ochronnych ujęć wody obejmujących tereny ochrony bezpośredniej i tereny ochrony pośredniej zawierającą oznaczenie aktu prawa miejscowego lub decyzji ustanawiających te strefy oraz zakazy, nakazy i ograniczenia obowiązujące na tych terenach,

e) informację o obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych zawierającą oznaczenie aktu prawa miejscowego ustanawiającego te obszary oraz zakazy, nakazy i ograniczenia obowiązujące na tych obszarach,

f) informację o formach ochrony przyrody zawierającą nazwę formy ochrony przyrody oraz wskazanie aktu prawnego uznającego określony obszar za formę ochrony przyrody.

3. Propozycja planu aglomeracji może być sporządzona z wykorzystaniem urzędowych map topograficznych.

4. Zweryfikowana przez marszałka województwa propozycja planu aglomeracji podlega w dalszej kolejności uzgodnieniu i zaopiniowaniu, zgodnie z art. 43 ust. 2a ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne.

§ 5. Do spraw o wyznaczenie obszaru i granic aglomeracji, w części dotyczącej zawartości propozycji planu aglomeracji, wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a niezakończonych decyzją ostateczną, stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia⁴⁾.

MINISTER ŚRODOWISKA

W porozumieniu:

MINISTER ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI

MINISTER INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie sposobu wyznaczania obszaru i granic aglomeracji (Dz. U. Nr 137, poz. 922), które na podstawie art. ...ustawy z dnia ...o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Głównym celem projektu niniejszego rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia określonego w art. 43 ust. 4a ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, które zobowiązuje ministra właściwego do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej oraz ministrem właściwym do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, do określenia, w drodze rozporządzenia, sposobu wyznaczania obszaru i granic aglomeracji.

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z niepełnej transpozycji dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 26) oraz postanowień Traktatu o przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej, w zakresie tej dyrektywy. Prawidłowe wdrażanie dyrektywy 91/271/EWG odgrywa zasadniczą rolę w gospodarowaniu ściekami komunalnymi oraz ochronie środowiska wodnego w tym wód powierzchniowych, do których ścieki są odprowadzane.

W zakresie wynikającym z uzupełnienia transpozycji dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, celem projektu rozporządzenia jest zmiana sposobu wyznaczania obszarów i granic aglomeracji. Wprowadzenie nowego sposobu wyznaczania obszarów i granic aglomeracji wynika bezpośrednio z ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw, która transponuje w całości definicję aglomeracji ujętą w dyrektywie 91/271/EWG. Rozszerzenie tej definicji umożliwi podział aglomeracji na mniejsze obszary. Podstawowa zmiana w stosunku do obowiązującego stanu prawnego w zakresie tej definicji jest związana z brakiem konieczności występowania oczyszczalni ścieków w każdej aglomeracji. Umożliwi to wyznaczenie aglomeracji z oczyszczalnią ścieków na obszarze innej aglomeracji bez konieczności łączenia odrębnych obszarów w jedną aglomerację.

Projekt rozporządzenia ma bezpośredni wpływ na kształt i formę Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych, określonego w art. 43 ustawy – Prawo wodne. Spowoduje to bezpośrednio zmniejszenie liczby przedsięwzięć polegających na wyposażaniu aglomeracji w efektywne systemy kanalizacyjne, a co za tym idzie kosztów realizacji całego programu.

W przypadku pozostawienia regulacji prawnych tego rozporządzenia w obecnym kształcie skutkować to będzie brakiem prawidłowej transpozycji, a co za tym idzie błędnym wdrażaniem dyrektywy 91/271/EWG w Polsce.

W wyniku czego Komisja Europejska może wystosować do Trybunału Sprawiedliwości wniosek przeciwko Polsce o naruszenie prawa unijnego. W konsekwencji może to doprowadzić do wyciągnięcia wobec Polski sankcji karnych w postaci ryczałtu bądź kary pieniężnej. Może to mieć tym samym negatywny wpływ na zatwierdzenie projektów współfinansowanych ze środków unijnych, a nawet skutkować wstrzymaniem wypłaty środków unijnych w sektorze gospodarki wodno-ściekowej (w przypadku wszczęcia przez Komisję Europejską procedury o naruszenie prawa unijnego).

Projekt rozporządzenia uwzględnia wymagania dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych w zakresie sposobu wyznaczania obszaru i granic aglomeracji.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), nie wymaga notyfikacji.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska..

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Przedmiotowy projekt rozporządzenia oddziałuje na jednostki samorządu terytorialnego, które wykonują zadania własne gminy w zakresie kanalizacji i oczyszczania ścieków komunalnych. Regulacja ta adresowana jest również do podmiotów eksploatujących oczyszczalnie ścieków komunalnych, jak też pośrednio do organów właściwych w przedmiocie postępowania administracyjnego związanego z wydawaniem pozwoleń wodnoprawnych.

2. Konsultacje

Przedmiotowy projekt rozporządzenia należy poddać konsultacjom społecznym z następującymi instytucjami:

- 1) wojewodami,
- 2) marszałkami województw,
- 3) Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
- 4) Głównym Inspektorem Sanitarnym,
- 5) Państwową Radą Ochrony Środowiska,
- 6) Państwową Radą Ochrony Przyrody,
- 7) Krajową Radą Gospodarki Wodnej,
- 8) Instytutem Meteorologii i Gospodarki Wodnej w Warszawie,
- 9) Instytutem Ochrony Środowiska,
- 10) Państwowym Instytutem Geologicznym,
- 11) Instytutem Ekologii Terenów Uprzemysłowionych,
- 12) Instytutem na Rzecz Ekorozwoju,
- 13) Narodową Fundacją Gospodarki Wodnej w Katowicach,
- 14) Centrum Prawa Ekologicznego we Wrocławiu,
- 15) Izbą Gospodarczą Wodociągi Polskie,
- 16) Biurem Wspierania Lobbyingu Ekologicznego,
- 17) Krajową Izbą Gospodarczą,
- 18) regionalnymi zarządami gospodarki wodnej,
- 19) NSZZ „Solidarność”,
- 20) OPZZ,
- 21) Fundacją „Partnerstwo dla środowiska”,
- 22) Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego,

- 23) Prezesem Najwyższej Izby Kontroli,
- 24) Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych,
- 25) Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

3. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Przedmiotowy projekt rozporządzenia stanowi akt wykonawczy do ustawy – Prawo wodne, transponującej postanowienia dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych. Zgodnie z wymaganiami ww. dyrektywy oraz postanowieniami Traktatu Akcesyjnego w zakresie tej dyrektywy, Rzeczpospolita Polska jest zobligowana do wdrożenia celów tej dyrektywy z dniem 31 grudnia 2015 r.

W świetle postanowień Traktatu Akcesyjnego, Rzeczpospolita Polska otrzymała derogacje dla art. 5.2 ww. dyrektywy, co oznacza, że postanowienia tego artykułu będą obowiązywały z dniem wdrożenia celów dyrektywy. Z uwagi na niepełną transpozycję dyrektywy w zakresie tego artykułu, konieczne są zmiany w zakresie definicji aglomeracji.

Projekt rozporządzenia nie pociąga za sobą obciążenia dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt rozporządzenia nie wywołuje także skutków finansowych dla budżetu państwa.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Przewidywane w projekcie zmiany będą miały pozytywny wpływ na środowisko i przyczynią się do poprawy jakości wód powierzchniowych i podziemnych.

W związku z realizacją inwestycji polegających na ograniczeniu zrzutów niedostatecznie oczyszczanych ścieków, regulacja ta skutkować będzie poprawą czystości

środowiska wodnego regionów, w których zrealizowane zostaną inwestycje, a tym samym będzie mogła mieć wpływ na walory rekreacyjne i turystyczne tych regionów.

7. Wskazanie źródeł finansowania

Projekt rozporządzenia nie pociąga za sobą obciążenia dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

8. Wpływ regulacji na ochronę środowiska i zdrowie ludzi

Projekt rozporządzenia będzie miał pozytywny wpływ na ochronę środowiska, przyczyni się do poprawy stanu wód powierzchniowych i podziemnych, co w efekcie poprawi stan wód Morza Bałtyckiego. Tym samym wyposażanie aglomeracji w efektywne systemy kanalizacyjne będzie wpływało na poprawę stanu środowiska wodnego, a tym samym zdrowie ludzi.

9. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej

Przedmiotowy projekt rozporządzenia ma na celu wdrożenie części przepisów dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego

Na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 1, 3 i 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, powodujące zanieczyszczenie wód, które powinny być eliminowane (wykaz I), oraz substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, powodujące zanieczyszczenie wód, które powinny być ograniczane (wykaz II);
- 2) miejsce i minimalną częstotliwość pobierania próbek ścieków, metodyki referencyjne analizy i sposób oceny, czy ścieki odpowiadają wymaganym warunkom;
- 3) warunki, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, w tym najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń, oraz warunki, jakie należy spełnić w celu rolniczego wykorzystania ścieków;
- 4) najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń dla oczyszczalni ścieków przyjmujących ścieki komunalne z aglomeracji.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o wartości wskaźnika w próbce średniej:

- 1) dobowej – rozumie się przez to wartość zmierzoną w próbce powstałej ze zmieszania próbek pobieranych ręcznie lub automatycznie w okresie doby, w odstępach co najwyżej dwugodzinnych, proporcjonalnych do przepływu, z wyłączeniem pH i temperatury;

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska Dz. U. Nr 248, poz. 1493 i Nr 284, poz. 1671.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951 i 1513 oraz z 2013 r. poz. 21 i 165.

- 2) miesięcznej – rozumie się przez to wartość obliczoną jako średnia arytmetyczna ze wszystkich wartości zmierzonych w próbkach średnich dobowych, pobranych w danym miesiącu;
- 3) rocznej – rozumie się przez to wartość obliczoną jako średnia arytmetyczna ze wszystkich wartości zmierzonych w próbkach średnich dobowych, pobranych w danym roku.

§ 3. Ścieki wprowadzane do wód nie powinny wywoływać w wodach takich zmian fizycznych, chemicznych i biologicznych, które uniemożliwiałyby prawidłowe funkcjonowanie ekosystemów wodnych i spełnienie przez wody określonych dla nich wymagań jakościowych, związanych z ich użytkowaniem wynikającym z warunków korzystania z wód regionu wodnego.

§ 4. 1. Ścieki bytowe wprowadzane do wód nie powinny zawierać substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń, które są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia lub w załączniku nr 2 do rozporządzenia, lub powinny spełniać minimalny procent redukcji zanieczyszczeń określony w tych załącznikach.

2. Ścieki komunalne inne niż ścieki bytowe, zwane dalej „ściekami komunalnymi”, wprowadzane do wód nie powinny zawierać:

- 1) substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń, które są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia lub w załączniku nr 2 do rozporządzenia, lub powinny spełniać minimalny procent redukcji zanieczyszczeń określony w tych załącznikach;
- 2) innych substancji zanieczyszczających niż wymienione w załączniku nr 1 do rozporządzenia lub w załączniku nr 2 do rozporządzenia, w ilościach przekraczających najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń, które są określone w załączniku nr 3 do rozporządzenia, z tym że:
 - a) jeżeli ściekami przemysłowymi wchodzącymi w skład ścieków komunalnych są ścieki pochodzące z sektorów przemysłowych, które są określone w załączniku nr 4 do rozporządzenia, zwane dalej „ściekami przemysłowymi biologicznie rozkładalnymi”, to ilości substancji zanieczyszczających nie powinny przekraczać najwyższych dopuszczalnych wartości określonych dla tych ścieków w tabeli II w załączniku nr 3 do rozporządzenia,

b) jeżeli w skład ścieków komunalnych wchodzi ścieki przemysłowe biologicznie rozkładalne i pozostałe ścieki przemysłowe, to ilości substancji zanieczyszczających nie powinny przekraczać najwyższych dopuszczalnych wartości określonych dla pozostałych ścieków przemysłowych w tabeli II w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

3. Jeżeli ścieki komunalne zawierają substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, o których mowa w lp. 3–16 w tabeli I w załączniku nr 3 do rozporządzenia, to dopuszcza się ich oznaczanie jako sumaryczny wskaźnik AOX (adsorbowalne związki chloroorganiczne).

4. Spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1 i 2, ocenia się na podstawie pomiarów ilości i jakości ścieków.

5. Obciążenie oczyszczalni ścieków wyrażone równoważną liczbą mieszkańców (RLM), od którego zależą wymagania dotyczące oczyszczania ścieków, oblicza się na podstawie maksymalnego średniego tygodniowego ładunku zanieczyszczenia wyrażonego wskaźnikiem BZT₅ (pięciodobowego biochemicznego zapotrzebowania na tlen) dopływającego do oczyszczalni w ciągu roku, z wyłączeniem sytuacji nietypowych, w szczególności wynikających z intensywnych opadów; obciążenie oczyszczalni ścieków nowo budowanej, rozbudowywanej lub przebudowywanej przyjmuje się na podstawie założeń projektowych.

6. Równoważną liczbę mieszkańców aglomeracji (RLM aglomeracji) stanowi parametr obejmujący ładunek zanieczyszczeń odprowadzanych we wszystkich rodzajach ścieków powstających na terenie aglomeracji. RLM aglomeracji uwzględnia ścieki pochodzące od stałych mieszkańców aglomeracji (w przeliczeniu: 1 RLM = 1 mieszkaniec), ścieki pochodzące z przemysłu, odbierane zbiorczym systemem komunalnym, a także ścieki od osób czasowo przebywających na terenie aglomeracji (na podstawie liczby zarejestrowanych miejsc noclegowych).

7. Dopuszcza się uproszczony sposób obliczania obciążenia istniejących oczyszczalni ścieków o RLM do 9 999, na podstawie wyników badań kontrolnych ścieków przeprowadzonych w ostatnim roku zgodnie z § 5 ust. 2, jeżeli badania te nie wykazały żadnych istotnych zmian stanu i składu tych ścieków.

8. Ścieki pochodzące z własnego gospodarstwa domowego lub rolnego, wprowadzane do wód, nie powinny przekraczać najwyższych dopuszczalnych wartości wskaźników

zanieczyszczeń określonych dla RLM poniżej 2 000, które są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

9. Ścieki pochodzące z własnego gospodarstwa domowego lub rolnego, wprowadzane do wód z obszarów aglomeracji, nie powinny przekraczać najwyższych dopuszczalnych wartości wskaźników zanieczyszczeń określonych dla RLM aglomeracji, które są określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

10. Jeżeli ścieki odprowadzane są z oczyszczalni ścieków, w której oczyszcza się ścieki z obszarów aglomeracji o RLM mniejszym niż obciążenie oczyszczalni, o którym mowa w ust. 5, to oczyszczone ścieki muszą spełniać warunki określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 5. 1. Próbkę ścieków, o których mowa w § 4 ust. 1 i 2, dopływających i odpływających z oczyszczalni ścieków lub z obszarów aglomeracji, w zakresie wskaźników określonych odpowiednio w załączniku nr 1 do rozporządzenia lub w załączniku nr 2 do rozporządzenia, należy pobierać:

- 1) w regularnych odstępach czasu w ciągu roku;
- 2) stale w tym samym miejscu, w którym ścieki dopływają do oczyszczalni ścieków, oczyszczalni ścieków w aglomeracji lub są wprowadzane do wód lub do ziemi, a jeżeli to konieczne – w innym miejscu reprezentatywnym dla ilości i jakości tych ścieków.

2. Liczba średnich dobowych próbek ścieków, o których mowa w § 4 ust. 1 i 2, dopływających i odpływających z oczyszczalni ścieków, oczyszczalni ścieków w aglomeracji, nie może być mniejsza niż:

- 1) dla RLM poniżej 2 000 – 4 próbki w ciągu roku, a jeżeli zostanie wykazane, że ścieki spełniają wymagane warunki – 2 próbki w następnych latach; jeżeli jedna próbka z dwóch nie spełni tego warunku, w następnym roku pobiera się ponownie 4 próbki;
- 2) dla RLM od 2 000 do 9 999 – 12 próbek w ciągu roku, a jeżeli zostanie wykazane, że ścieki spełniają wymagane warunki – 4 próbki w następnych latach; jeżeli jedna próbka z czterech nie spełni tego warunku, w następnym roku pobiera się ponownie 12 próbek;
- 3) dla RLM od 10 000 do 49 999 – 12 próbek w ciągu roku;
- 4) dla RLM równej 50 000 i powyżej – 24 próbki w ciągu roku.

3. Jeżeli w pozwoleniu wodnoprawnym na wprowadzanie ścieków, o których mowa w § 4 ust. 1 i 2, określa się tylko najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń, to obowiązek

pobierania próbek ścieków dopływających do oczyszczalni dla oczyszczalni, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, nie dotyczy wyłącznie oczyszczalni ścieków poza obszarem aglomeracji.

4. Pobieranie próbek ścieków komunalnych, o których mowa w § 4 ust. 2, odpływających z oczyszczalni ścieków, w zakresie innych substancji zanieczyszczających niż wymienione w załączniku nr 1 do rozporządzenia lub w załączniku nr 2 do rozporządzenia oraz pomiary ilości i jakości tych ścieków powinny być dokonywane w regularnych odstępach czasu, stale w tym samym miejscu z częstotliwością nie mniejszą niż raz na dwa miesiące.

§ 6. 1. Ścieki przemysłowe, w tym wody odciekowe ze składowisk odpadów, obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w których są one składowane oraz miejsc magazynowania odpadów, wprowadzane do wód nie powinny zawierać substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń określone w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

2. Ścieki przemysłowe biologicznie rozkładalne, wprowadzane do wód, nie powinny zawierać substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń określone w tabeli II w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

3. Ścieki inne niż ścieki przemysłowe i ścieki przemysłowe biologicznie rozkładalne, zwane dalej „ściekami innymi”, wprowadzane do wód nie powinny zawierać substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń, określone w tabeli I oraz w tabeli II w załączniku nr 3 do rozporządzenia dla pozostałych ścieków przemysłowych.

4. Ścieki z oczyszczania gazów odlotowych z procesu termicznego przekształcania odpadów, wprowadzane do wód, nie powinny zawierać substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń, które są określone w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

5. Spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1–4, potwierdza się oceną przeprowadzoną na podstawie pomiarów ilości i jakości ścieków.

6. Jeżeli ścieki przemysłowe zawierające substancje szczególnie szkodliwe, określone w tabeli I w załączniku nr 3 do rozporządzenia, podlegają rozcieńczeniu innymi ściekami, najwyższe dopuszczalne wartości tych substancji w ściekach, wyrażone w mg/l, należy podzielić przez wielokrotność rozcieńczenia.

§ 7. 1. Jeżeli oczyszczanie ścieków bytowych lub komunalnych z aglomeracji odbywa się w oczyszczalni ścieków przemysłowych pochodzących z sektorów przemysłowych, z których są odprowadzane ścieki przemysłowe biologicznie rozkładalne, określonych w załączniku nr 4 do rozporządzenia, oczyszczone ścieki przemysłowe odprowadzane do wód nie powinny zawierać substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia lub powinny spełniać minimalny procent redukcji zanieczyszczeń określony w tym załączniku, a dla pozostałych wskaźników zanieczyszczeń – warunki określone w tabeli II w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

2. Pobieranie próbek ścieków, o których mowa w ust. 1, powinno być dokonywane zgodnie z § 5.

§ 8. 1. Pobieranie próbek ścieków, o których mowa w § 6 ust. 1–3 oraz w § 7 w zakresie pozostałych wskaźników zanieczyszczeń określonych w tabeli II w załączniku 3 do rozporządzenia, wprowadzanych do wód oraz pomiary ich ilości i jakości powinny być dokonywane:

- 1) w regularnych odstępach czasu;
- 2) z częstotliwością nie mniejszą niż raz na dwa miesiące, stale w tym samym miejscu, w którym ścieki są wprowadzane do wód, a jeżeli to konieczne – w innym miejscu reprezentatywnym dla ilości i jakości tych ścieków.

2. Pobieranie próbek ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe, które są określone w tabeli I w załączniku nr 3 do rozporządzenia, oraz pomiary stężeń tych substancji, a także pomiary ilości ścieków, powinny być wykonywane codziennie, w miejscu reprezentatywnym dla wszystkich ścieków odprowadzanych z zakładu, które mogą być zanieczyszczone substancjami szczególnie szkodliwymi.

3. Jeżeli ścieki zawierające substancje szczególnie szkodliwe, które są określone w tabeli I w załączniku nr 3 do rozporządzenia, są oczyszczane poza zakładem przemysłowym, w zakładzie oczyszczania przeznaczonym do usuwania tych substancji, dopuszcza się pobieranie próbek w miejscu, w którym ścieki zawierające substancje szczególnie szkodliwe opuszczają zakład oczyszczania.

§ 9. 1. Ścieki, o których mowa w § 6 ust. 1–3 oraz w § 7 w zakresie pozostałych wskaźników zanieczyszczeń określonych w tabeli II w załączniku 3 do rozporządzenia, wprowadzane do wód, odpowiadają wymaganym warunkom, jeżeli:

- 1) średnie dobowe i średnie miesięczne wartości wskaźników zanieczyszczeń nie przekraczają najwyższych dopuszczalnych wartości tych wskaźników, które są określone w tabeli I w załączniku nr 3 do rozporządzenia;
- 2) średnie roczne wartości azotu ogólnego i fosforu ogólnego nie przekraczają najwyższych dopuszczalnych wartości tych wskaźników określonych w tabeli II w załączniku nr 3 do rozporządzenia;
- 3) każda wartość temperatury i pH zmierzona ręcznie lub automatycznie w okresie doby w odstępach co najwyżej dwugodzinnych nie przekracza najwyższych dopuszczalnych wartości tych wskaźników określonych w tabeli II w załączniku nr 3 do rozporządzenia;
- 4) co najmniej w czterech z sześciu kolejnych średnich dobowych próbkach ścieków zmierzone wartości pozostałych wskaźników zanieczyszczeń obecnych w ściekach nie przekraczają najwyższych dopuszczalnych wartości tych wskaźników określonych w tabeli II w załączniku nr 3 do rozporządzenia;
- 5) w średniej dobowej próbce ścieków przemysłowych biologicznie rozkładalnych, niespełniającej wymagań, najwyższe dopuszczalne wartości są przekraczane nie więcej niż o 100% dla wskaźników zanieczyszczeń określonych w lp. 3, 5, 6, 8, 14, 25, 30, 40, 45, 54, 55, 58 w tabeli II w załączniku nr 3 do rozporządzenia;
- 6) w średniej dobowej próbce pozostałych ścieków, niespełniającej wymagań, najwyższe dopuszczalne wartości są przekroczone nie więcej niż o 100% dla wskaźników zanieczyszczeń określonych w lp. 3–10, 13–18 i 59 oraz nie więcej niż o 50% dla wskaźników zanieczyszczeń w lp. 19–58 w tabeli II w załączniku nr 3 do rozporządzenia;
- 7) nie zawierają substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających dopuszczalne masy substancji przypadające na jednostkę masy wykorzystywanego surowca, materiału, paliwa lub powstającego produktu, o których mowa w art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne.

2. Dla oceny, czy ścieki spełniają warunek najwyższej dopuszczalnej średniej miesięcznej masy odprowadzanej substancji szczególnie szkodliwej, określonej w przepisach, o których mowa w ust. 1 pkt 7, dodaje się masy tej substancji odprowadzane każdego dnia danego miesiąca

i dzieli się otrzymaną sumę odpowiednio przez masę substancji wykorzystanej w tym miesiącu lub przez zainstalowaną zdolność produkcyjną.

3. Jeżeli ustalenie masy substancji szczególnie szkodliwej wykorzystanej w okresie miesiąca nie jest możliwe w sposób, o którym mowa w ust. 2, masę tę ustala się na podstawie masy tej substancji zużywanej zgodnie ze zdolnością produkcyjną.

4. Ścieki, o których mowa w § 4 ust. 1 i 2, odpowiadają wymaganym warunkom, jeżeli:

- 1) liczba pobranych w ciągu roku średnich dobowych próbek ścieków, które nie spełniły warunków dotyczących najwyższych dopuszczalnych wartości lub procentu redukcji zanieczyszczeń określonych wskaźnikami BZT₅, ChZT (chemicznego zapotrzebowania tlenu) i zawiesin ogólnych, nie jest większa od liczby średnich dobowych próbek oczyszczonych ścieków bytowych i komunalnych, które mogą nie spełniać wymaganych warunków, określonych w załączniku nr 6 do rozporządzenia;
- 2) próbki niespełniające warunku, o którym mowa w pkt 1, nie wykazują odchyień od najwyższych dopuszczalnych wartości lub procentu redukcji zanieczyszczeń większych niż o 100% dla BZT₅ i ChZT oraz odchyień od najwyższej dopuszczalnej wartości lub procentu redukcji zawiesin ogólnych większych niż o 150%;
- 3) średnie roczne wartości azotu ogólnego i fosforu ogólnego nie przekraczają najwyższych dopuszczalnych wartości lub spełniają minimalny procent redukcji zanieczyszczeń, określonych w załączniku nr 1 do rozporządzenia lub w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

5. Ścieki, o których mowa w § 4 ust. 2, odpowiadają wymaganym warunkom w zakresie innych substancji zanieczyszczających niż wymienione w załączniku nr 1 do rozporządzenia lub w załączniku nr 2 do rozporządzenia, jeżeli spełniają odpowiednio wymagane warunki, o których mowa w ust. 1.

6. W ocenie, czy ścieki odpowiadają wymaganym warunkom, nie uwzględnia się przekroczeń najwyższych dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń, jeżeli są one następstwem intensywnych opadów wywołujących co najmniej dwukrotny wzrost maksymalnego odpływu ścieków z oczyszczalni określonego dla okresu bezopadowego.

§ 10. 1. Spełnienie warunków, o których mowa w § 6 ust. 4 oraz w § 7 w zakresie pozostałych wskaźników zanieczyszczeń określonych w tabeli II w załączniku 3 do rozporządzenia, ocenia się na podstawie pomiarów ilości i jakości ścieków.

2. Pomiarów, o których mowa w ust. 1, dokonuje się:

- 1) w sposób ciągły – dla pH, temperatury i przepływu;
- 2) raz na dobę – dla zawiesin ogólnych;
- 3) co najmniej raz na miesiąc – dla rtęci, kadmu, talu, arsenu, ołowiu, chromu, miedzi, niklu, cynku i ich związków;
- 4) co najmniej raz na sześć miesięcy – dla dioksyn i furanów, z tym że w ciągu pierwszych 12 miesięcy eksploatacji instalacji – co najmniej raz na trzy miesiące.

3. Pobieranie próbek ścieków z oczyszczania gazów odlotowych z procesu termicznego przekształcania odpadów wprowadzanych do wód oraz pomiary ich ilości i jakości powinny być wykonywane w miejscu, w którym ścieki są wprowadzane do wód, a jeżeli to konieczne – w innym miejscu reprezentatywnym dla ilości i jakości tych ścieków.

4. Jeżeli ścieki z oczyszczania gazów odlotowych z procesu termicznego przekształcania odpadów są oczyszczane razem ze ściekami z innych źródeł miejscowych, aby sprawdzić zgodność z najwyższymi dopuszczalnymi wartościami wskaźników zanieczyszczeń określonymi w załączniku nr 5 do rozporządzenia, z wyłączeniem temperatury i pH, należy, na podstawie pomiarów, przeprowadzić obliczenia bilansu masy w celu wyznaczenia we wprowadzanych ściekach oczyszczonych wartości wskaźników zanieczyszczeń, jakie mogą zostać przypisane ściekom powstającym z oczyszczania gazów odlotowych.

§ 11. Ścieki z oczyszczania gazów odlotowych z procesu termicznego przekształcania odpadów, wprowadzane do wód, odpowiadają wymaganym warunkom, jeżeli w ciągu roku:

- 1) 95% i 100% zmierzonych wartości zawiesin ogólnych nie przekracza odpowiednio najwyższych dopuszczalnych wartości tego wskaźnika,
 - 2) nie więcej niż jeden wynik pomiaru zawartości metali ciężkich przekracza najwyższe dopuszczalne wartości tych wskaźników,
 - 3) wyniki dwukrotnych pomiarów dioksyn i furanów nie przekraczają najwyższych dopuszczalnych wartości tych wskaźników
- określonych w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

§ 12. 1. Ścieki bytowe, ścieki komunalne, ścieki pochodzące ze stacji uzdatniania wody, ścieki przemysłowe biologicznie rozkładalne, ścieki o których mowa w § 7, wody z odwodnienia zakładów górniczych oraz ścieki oczyszczane w procesie odwróconej osmozy mogą być wprowadzane do ziemi, jeżeli:

- 1) nie będą stanowiły zagrożenia dla jakości wód podziemnych, w szczególności nie spowodują zanieczyszczenia tych wód substancjami szczególnie szkodliwymi;
- 2) nie zostały przekroczone najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń, określone dla:
 - a) ścieków bytowych z oczyszczalni ścieków:
 - o RLM do 9 999 – w załączniku nr 1 do rozporządzenia dla oczyszczalni ścieków o RLM od 2 000 do 9 999,
 - RLM od 10 000 – w załączniku nr 1 do rozporządzenia,
 - z aglomeracji o RLM od 2 000 – w załączniku nr 2 do rozporządzenia,
 - b) ścieków komunalnych z oczyszczalni ścieków:
 - o RLM do 9 999 – w załączniku nr 1 do rozporządzenia dla oczyszczalni o RLM od 2 000 do 9 999, a dla pozostałych wartości wskaźników zanieczyszczeń w załączniku nr 3 do rozporządzenia,
 - o RLM od 10 000 – w załączniku nr 1 do rozporządzenia, a dla pozostałych wartości wskaźników zanieczyszczeń w załączniku nr 3 do rozporządzenia,
 - z aglomeracji o RLM od 2 000 – w załączniku nr 2 do rozporządzenia, a dla pozostałych wartości wskaźników zanieczyszczeń w załączniku nr 3 do rozporządzenia,
 - c) ścieków przemysłowych biologicznie rozkładalnych, ścieków pochodzących ze stacji uzdatniania wody oraz ścieków oczyszczanych w procesie odwróconej osmozy – w załączniku nr 3 do rozporządzenia,
 - d) wód pochodzących z odwodnienia zakładów górniczych – w załączniku nr 3 do rozporządzenia;
- 3) jeżeli oczyszczanie ścieków bytowych lub komunalnych z aglomeracji odbywa się w oczyszczalni ścieków przemysłowych pochodzących z sektorów przemysłowych, z których są odprowadzane ścieki przemysłowe biologicznie rozkładalne, określonych w załączniku nr 4 do rozporządzenia, oczyszczone ścieki przemysłowe odprowadzane do ziemi nie powinny zawierać substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia lub powinny spełniać minimalny procent redukcji zanieczyszczeń określony w tym załączniku, a dla pozostałych wskaźników zanieczyszczeń – warunki określone w tabeli II w załączniku nr 3 do rozporządzenia;

- 4) dla ścieków pochodzących ze stacji uzdatniania wody oraz ścieków oczyszczanych w procesie odwróconej osmozy – miejsce wprowadzania ścieków lub dno urządzeń wodnych oddzielone jest warstwą gruntu o miąższości co najmniej 1,5 m od najwyższego użytkowego poziomu wodonośnego wód podziemnych;
- 5) dla pozostałych ścieków – miejsce wprowadzania ścieków lub dno urządzeń wodnych oddzielone jest warstwą gruntu o miąższości co najmniej 3 m od najwyższego użytkowego poziomu wodonośnego wód podziemnych.

2. Wprowadzanie do ziemi ścieków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a i b, z oczyszczalni o RLM od 10 000 lub oczyszczalni przyjmujących ścieki z aglomeracji o RLM od 10 000 dopuszcza się jedynie w sytuacjach szczególnych uwarunkowań lokalizacyjnych oraz braku możliwości zastosowania innego rozwiązania technicznego.

3. Ścieki inne albo ścieki przemysłowe, będące mieszaniną ścieków bytowych, wód z odwodnienia zakładów górniczych, wód chłodniczych, wód opadowych lub roztopowych, lub ścieków pochodzących ze stacji uzdatniania wody, mogą być wprowadzane do ziemi jedynie w sytuacjach szczególnych uwarunkowań lokalizacyjnych oraz braku możliwości zastosowania innego rozwiązania technicznego, pod warunkiem że:

- 1) ścieki bytowe przed zmieszaniem z wodami z odwodnienia zakładów górniczych, wodami chłodniczymi, wodami opadowymi lub roztopowymi, lub ściekami pochodzącymi ze stacji uzdatniania wody nie powinny zawierać substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń, które są określone w ust. 1 pkt 2 lit. a;
- 2) wody z odwodnienia z zakładów górniczych przed zmieszaniem ze ściekami bytowymi, wodami chłodniczymi, wodami opadowymi lub roztopowymi, lub ściekami pochodzącymi ze stacji uzdatniania wody nie powinny zawierać substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń, które są określone w załączniku nr 3 do rozporządzenia;
- 3) temperatura wód chłodniczych przed zmieszaniem ze ściekami bytowymi, wodami z odwodnienia zakładów górniczych, wodami opadowymi lub roztopowymi, lub ściekami pochodzącymi ze stacji uzdatniania wody nie jest wyższa niż 35°C;
- 4) wody opadowe lub roztopowe przed zmieszaniem ze ściekami bytowymi, wodami z odwodnienia zakładów górniczych, wodami chłodniczymi lub ściekami pochodzącymi ze

stacji uzdatniania wody nie powinny zawierać zawiesin ogólnych w ilościach większych niż 100 mg/l, a węglowodorów ropopochodnych w ilościach większych niż 15 mg/l;

- 5) ścieki pochodzące ze stacji uzdatniania wody przed zmieszaniem ze ściekami bytowymi, wodami z odwodnienia zakładów górniczych, wodami chłodniczymi lub wodami opadowymi lub roztopowymi nie powinny zawierać substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń, które są określone w załączniku nr 3 do rozporządzenia;
- 6) miejsce wprowadzania ścieków lub dno urządzeń wodnych oddzielone jest warstwą gruntu o miąższości co najmniej 3 m od najwyższego użytkowego poziomu wodonośnego wód podziemnych.

4. Spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 oraz ust. 3, ocenia się na podstawie pomiarów ilości i jakości ścieków, stosując odpowiednio przepisy § 5, 8, 9 i 22.

5. Ścieki pochodzące z własnego gospodarstwa domowego lub rolnego, zlokalizowanego poza obszarem aglomeracji, mogą być wprowadzane do ziemi, w granicach gruntu stanowiącego własność wprowadzającego, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) ilość ścieków nie przekracza 5,0 m³ na dobę;
- 2) BZT₅ ścieków dopływających jest zredukowane co najmniej o 20%, a zawartość zawiesin ogólnych co najmniej o 50%;
- 3) miejsce wprowadzania ścieków oddzielone jest warstwą gruntu o miąższości co najmniej 1,5 m od najwyższego użytkowego poziomu wodonośnego wód podziemnych.

6. Ścieki pochodzące z własnego gospodarstwa domowego lub rolnego, zlokalizowanego w obszarze aglomeracji, mogą być wprowadzane do ziemi, w granicach gruntu stanowiącego własność wprowadzającego, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) ilość ścieków nie przekracza 5,0 m³ na dobę;
- 2) ścieki odpowiadają wymaganiom określonym w załączniku nr 2 do rozporządzenia dla RLM aglomeracji, na obszarze której te ścieki są wprowadzane;
- 3) miejsce wprowadzania ścieków oddzielone jest warstwą gruntu o miąższości co najmniej 1,5 m od najwyższego użytkowego poziomu wodonośnego wód podziemnych.

7. Ścieki pochodzące z własnego gospodarstwa domowego lub rolnego, zlokalizowanego poza obszarem aglomeracji, mogą być wprowadzane do urządzeń wodnych, w granicach gruntu stanowiącego własność wprowadzającego, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) ilość ścieków nie przekracza 5,0 m³ na dobę;
- 2) ścieki odpowiadają wymaganiom dla oczyszczalni o RLM od 2 000 do 9 999 określonym w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 3) najwyższy użytkowy poziom wodonośny wód podziemnych znajduje się co najmniej 1,5 m pod dnem tych urządzeń.

8. Ścieki pochodzące z własnego gospodarstwa domowego lub rolnego, zlokalizowanego w obszarze aglomeracji, mogą być wprowadzane do urządzeń wodnych, w granicach gruntu stanowiącego własność wprowadzającego, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) ilość ścieków nie przekracza 5,0 m³ na dobę;
- 2) ścieki odpowiadają wymaganiom określonym w załączniku nr 2 do rozporządzenia dla RLM aglomeracji, na obszarze której te ścieki są wprowadzane;
- 3) najwyższy użytkowy poziom wodonośny wód podziemnych znajduje się co najmniej 1,5 m pod dnem tych urządzeń.

9. Ścieki pochodzące z własnego gospodarstwa domowego lub rolnego, zlokalizowanego poza obszarem aglomeracji, wprowadzane do ziemi, nie powinny przekraczać najwyższych dopuszczalnych wartości wskaźników zanieczyszczeń określonych dla RLM poniżej 2 000, które są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

10. Przepisów ust. 1, 4 i 5 nie stosuje się do ścieków oczyszczanych w gruncie i odprowadzanych systemem drenażowym do śródlądowych wód powierzchniowych płynących oraz do ścieków wykorzystywanych rolniczo.

§ 13. 1. Ścieki mogą być przeznaczone do rolniczego wykorzystania, jeżeli BZT₅ ścieków dopływających jest zredukowane co najmniej o 20%, a zawartość zawiesin ogólnych co najmniej o 50%.

2. Ścieki, o których mowa w ust. 1:

- 1) powinny odpowiadać warunkom sanitarnym, które są określone w załączniku nr 7 do rozporządzenia;
- 2) nie powinny stanowić zagrożenia dla jakości wód podziemnych i powierzchniowych, a w szczególności nie powinny spowodować zanieczyszczenia tych wód substancjami szczególnie szkodliwymi;
- 3) nie powinny przekraczać najwyższych dopuszczalnych wartości wskaźników zanieczyszczeń obecnych w ściekach:

- a) o lp. 1 i 2 określonych w tabeli I w załączniku nr 3 do rozporządzenia,
- b) o lp. 2 i 21–58 określonych w tabeli II w załączniku nr 3 do rozporządzenia dla wskaźników i substancji szczególnie szkodliwych dla zdrowia ludzi oraz utrudniających samooczyszczanie się wód i gleby.

§ 14. 1. Dopuszczalne zawartości metali ciężkich w glebach, w warstwie 0–30 cm, przeznaczonych do rolniczego wykorzystania ścieków nie mogą przekraczać wartości, które są określone w załączniku nr 8 do rozporządzenia.

2. Spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 1 oraz § 12, ocenia się na podstawie badań ścieków i gleby.

3. Badania mikrobiologiczne i parazytologiczne oraz badania stanu i składu ścieków przeznaczonych do rolniczego wykorzystania wykonuje się co najmniej raz na dwa miesiące.

4. Badania zawartości metali ciężkich w glebach przeznaczonych do rolniczego wykorzystania ścieków przeprowadza się co 5 lat.

§ 15. 1. Rolnicze wykorzystanie ścieków może być stosowane poza obszarami płytkiego występowania skał szczelinowych nieodizolowanych od powierzchni warstwą nieprzepuszczalną.

2. Położenie gruntów przewidzianych do rolniczego wykorzystania ścieków oraz urządzeń i instalacji przeznaczonych do magazynowania i przygotowania ścieków powinno odpowiadać warunkom, które są określone w załączniku nr 9 do rozporządzenia.

§ 16. Dawki ścieków przeznaczonych do rolniczego wykorzystania powinny być ustalone stosownie do:

- 1) potrzeb pokarmowych roślin uprawnych, zasobności gleb w fosfor i potas, z uwzględnieniem dopływu składników pokarmowych pochodzących z nawozów i innych źródeł oraz ilości wody dostarczanej roślinom z nawadniania, zgodnie z przepisami o nawozach i nawożeniu;
- 2) warunków klimatycznych, zagospodarowania gruntów i systemów płodozmianu.

§ 17. 1. Wody wykorzystane na potrzeby chowu lub hodowli:

- 1) ryb łososiowatych,
- 2) ryb innych niż łososiowate, jeżeli ich chów lub hodowla przebiega w warunkach zbliżonych do chowu lub hodowli ryb łososiowatych

– wprowadzane do wód lub do ziemi, nie powinny przekraczać najwyższych dopuszczalnych wzrostów zawartości substancji zanieczyszczających wyrażonych wskaźnikami, które są określone w załączniku nr 10 do rozporządzenia.

2. Do odbiornika ścieków mogą być wprowadzane wody wykorzystane, o których mowa w ust. 1, zawierające wyłącznie zanieczyszczenia, które powstały w efekcie procesów metabolicznych u ryb oraz dopuszczonych do obrotu produktów leczniczych weterynaryjnych stosowanych zgodnie z charakterystyką tych produktów.

3. Liczba pobieranych średnich dobowych próbek wód dopływających i wód wykorzystanych, o których mowa w ust. 1, nie może być mniejsza niż 4 próbki w ciągu roku i jeżeli zostanie wykazane, że wody wykorzystane spełniają wymagane warunki – 2 próbki w następnych latach.

4. Wody, o których mowa w ust. 1, odpowiadają wymaganym warunkom, jeżeli:

- 1) na 4 pobrane średnie dobowe próbki jedna nie spełnia najwyższych dopuszczalnych wzrostów zawartości substancji zanieczyszczających;
- 2) w następnych latach na 2 pobrane średnie dobowe próbki jedna nie spełnia najwyższych dopuszczalnych wzrostów zawartości substancji zanieczyszczających.

5. Jakość wód, o których mowa w ust. 1, ocenia się, nie uwzględniając przekroczeń najwyższych dopuszczalnych wzrostów zawartości substancji określonych w załączniku nr 10 do rozporządzenia, jeżeli są one następstwem wyjątkowych warunków pogodowych, w szczególności intensywnych opadów atmosferycznych, topnienia śniegu, wysokiej temperatury powietrza, suszy.

§ 18. 1. Ścieki przemysłowe o zawartości sumy chlorków i siarczanów powyżej 1 500 mg/l, z wyłączeniem wskaźników określonych w lp. 16 i 17 w tabeli II w załączniku nr 3 do rozporządzenia, oraz wody pochodzące z odwodnienia zakładów górniczych niezależnie od zawartości sumy chlorków i siarczanów, z wyłączeniem wskaźników, które są określone w lp. 16 i 17 w tabeli II w załączniku nr 3 do rozporządzenia, mogą być wprowadzane:

- 1) do wód morza terytorialnego i morskich wód wewnętrznych – bez ograniczeń;
- 2) do śródlądowych wód powierzchniowych płynących – jeżeli nie narusza to warunków określonych w § 3, a sumaryczna zawartość chlorków i siarczanów w tych wodach, wyliczona przy założeniu pełnego wymieszania, nie przekroczy 1 g/l.

2. Ścieki, o których mowa w ust. 1, nie powinny zawierać pozostałych substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń określonych w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

3. Jeżeli nie można dotrzymać warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 2, a zastosowanie odpowiedniego rozwiązania technicznego jest niemożliwe lub ekonomicznie nieuzasadnione, na krótkich odcinkach poniżej miejsca wprowadzania ścieków i wód, o których mowa w ust. 1, można dopuścić sumaryczną zawartość chlorków i siarczanów większą niż 1 g/l, jeżeli nie spowoduje to szkód w środowisku wodnym i nie utrudni korzystania z wód przez innych użytkowników.

4. Spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1 i 2, potwierdza się oceną przeprowadzoną na podstawie pomiarów ilości i jakości ścieków, stosując odpowiednio przepisy § 8 i 9.

§ 19. 1. Wody chłodnicze z otwartych układów chłodzenia oraz z zamkniętych obiegów chłodzących mogą być wprowadzane do wód lub do ziemi pod warunkiem, że ich temperatura nie jest wyższa niż 35°C.

2. Warunek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy wprowadzania wód chłodniczych do wód morza terytorialnego.

§ 20. 1. Wody opadowe lub roztopowe ujęte w szczelne, otwarte lub zamknięte systemy kanalizacyjne pochodzące:

- 1) z zanieczyszczonej powierzchni szczelnej terenów przemysłowych, składowych, baz transportowych, portów, lotnisk, miast, budowli kolejowych, dróg zaliczanych do kategorii dróg krajowych, wojewódzkich i powiatowych klasy G, a także parkingów o powierzchni powyżej 0,1 ha, w ilości, jaka powstaje z opadów o natężeniu co najmniej 15 l na sekundę na 1 ha,
- 2) z zanieczyszczonej powierzchni szczelnej obiektów magazynowania i dystrybucji paliw, w ilości, jaka powstaje z opadów o częstotliwości występowania jeden raz w roku i czasie trwania 15 minut, lecz w ilości nie mniejszej niż powstająca z opadów o natężeniu 77 l na sekundę na 1 ha
– wprowadzane do wód lub do ziemi nie powinny zawierać substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających 100 mg/l zawiesin ogólnych oraz 15 mg/l węglowodorów ropopochodnych.

2. Wody opadowe lub roztopowe pochodzące z powierzchni innych niż powierzchnie, o których mowa w ust. 1, mogą być wprowadzane do wód lub do ziemi bez oczyszczania.

3. Odpływ wód opadowych i roztopowych w ilościach przekraczających wartości, o których mowa w ust. 1, może być wprowadzany do odbiornika bez oczyszczania, a urządzenie

oczyszczające powinno być zabezpieczone przed dopływem o natężeniu większym niż jego przepustowość nominalna.

4. Dopuszcza się wprowadzanie wód opadowych z istniejących przelewów kanalizacji deszczowej do jezior i ich dopływów oraz do innych zbiorników wodnych o ciągłym dopływie lub odpływie wód powierzchniowych, a także do wód znajdujących się w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących, jeżeli średnia roczna liczba zrzutów z poszczególnych przelewów nie jest większa niż 5.

§ 21. 1. Ścieki z przelewów burzowych komunalnej kanalizacji ogólnospławnej mogą być wprowadzane do śródlądowych wód powierzchniowych płynących oraz wód przybrzeżnych, jeżeli średnia roczna liczba zrzutów z poszczególnych przelewów nie jest większa niż 10.

2. Średnią roczną liczbę zrzutów ustala się na podstawie danych obejmujących wyniki obserwacji opadów z okresu co najmniej 10 lat lub wyniki obserwacji działania istniejących przelewów burzowych w ciągu co najmniej 2 lat.

3. Średnią roczną liczbę zrzutów dla aglomeracji powyżej i równej 100 000 RLM ustala się na podstawie zweryfikowanych modeli symulacyjnych.

4. W przypadku braku zweryfikowanych modeli symulacyjnych, o których mowa w ust. 3, średnią roczną liczbę zrzutów dla aglomeracji powyżej i równej 100 000 RLM ustala się zgodnie z ust. 2, przy czym do czasu opracowania tych modeli zmniejsza się dla poszczególnych przelewów średnią roczną liczbę zrzutów, o której mowa w ust. 1.

5. W przypadku braku danych, o których mowa w ust. 2, ścieki z przelewów burzowych komunalnej kanalizacji ogólnospławnej mogą być wprowadzane do wód, jeżeli:

- 1) kanalizacja doprowadza ścieki do oczyszczalni w aglomeracjach o RLM poniżej 100 000;
- 2) natężenie przepływu w kanalizacji przed przelewem burzowym, wywołane przez zjawiska opadowe, jest co najmniej czterokrotnie większe $[(3+1) Q]$ od średniego natężenia przepływu w tej kanalizacji, w okresach pogody bezopadowej, określonego dla doby o średniej ilości ścieków dopływających w ciągu roku do oczyszczalni ścieków (Q).

6. Jeżeli na podstawie bezpośrednich analiz wód odbiornika zostanie stwierdzone, że odprowadzane do niego zrzuty z przelewów burzowych komunalnej kanalizacji ogólnospławnej powodują zmianę jakości wód uniemożliwiającą korzystanie z nich zgodnie z ich przeznaczeniem, można zmniejszyć średnią roczną liczbę zrzutów, o której mowa w ust. 1.

§ 22. 1. Ocenę, czy spełnione są warunki wskazane w § 20 ust. 1, przeprowadza się na podstawie dokonywanych przez zakład, co najmniej 2 razy do roku, przeglądów eksploatacyjnych urządzeń oczyszczających; eksploatacja powinna być zgodna z zaleceniami zawartymi w instrukcji obsługi i konserwacji urządzeń oczyszczających, a czynności z nią związane odnotowane w zeszycie eksploatacji.

2. Spełnienie warunków, o których mowa w § 20 ust. 1, w stosunku do wód opadowych lub roztopowych wprowadzanych do wód lub do ziemi z urządzeń oczyszczających o przepustowości nominalnej większej niż 300 l/s ocenia się zgodnie z ust. 1 oraz na podstawie badań, w zakresie normowanych wskaźników zanieczyszczeń, wykonanych w czasie trwania opadu, co najmniej dwa razy w roku, w okresie wiosny i jesieni; próbkę do badań należy uzyskać przez zmieszanie trzech próbek o jednakowej objętości pobranych w odstępach czasu nie krótszych niż 30 minut.

3. Oceny spełnienia warunków, o których mowa w § 20 ust. 4 i § 21 ust. 1, dokonuje się na podstawie średniej rocznej liczby zrzutów z poszczególnych przelewów określonej na podstawie obserwacji funkcjonowania przelewów przez okres co najmniej 2 lat.

§ 23. W badaniach próbek ścieków stosuje się metodyki referencyjne analizy, które są określone w załączniku nr 11 do rozporządzenia.

§ 24. Pomiaru natężenia przepływu ścieków, o których mowa w § 4 ust. 1 i 2 oraz w § 6 ust. 1 i 2, dokonuje się z dokładnością:

- 1) dla oczyszczalni ścieków o RLM poniżej 2 000 – 15%;
- 2) dla oczyszczalni ścieków o RLM od 2 000 do 14 999 – 10%;
- 3) dla oczyszczalni ścieków o RLM od 15 000 – 5%;
- 4) dla ścieków przemysłowych – 20%.

§ 25. Substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, powodujące zanieczyszczenie wód, które powinno być eliminowane (wykaz I), oraz substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, powodujące zanieczyszczenie wód, które powinno być ograniczane (wykaz II), są określone w załączniku nr 12 do rozporządzenia.

§ 26. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

MINISTER ŚRODOWISKA

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone przez rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. Nr 137, poz. 984 oraz z 2009 r. Nr 27, poz. 169), które na podstawie art. ... ustawy z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw, traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Środowiska
z dnia . . . (poz. . . .)

Załącznik nr 1

NAJWYŻSZE DOPUSZCZALNE WARTOŚCI WSKAŹNIKÓW ZANIECZYSZCZEŃ LUB MINIMALNE PROCENTY REDUKCJI ZANIECZYSZCZEŃ DLA OCZYSZCZONYCH ŚCIEKÓW BYTOWYCH I KOMUNALNYCH WPROWADZANYCH DO WÓD I DO ZIEMI¹⁾

Lp.	Nazwa wskaźnika ³⁾	Jednostka	Najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń lub minimalne procenty redukcji zanieczyszczeń dla oczyszczonych ścieków bytowych i komunalnych wprowadzanych do wód i do ziemi przy RLM ²⁾ :				
			poniżej 2.000	od 2.000 do 9.999	od 10.000 do 14.999	od 15.000 do 99.999	100.000 i powyżej
1.	Pięciodobowe biochemiczne zapotrzebowanie tlenu (BZT ₅), oznaczone z dodatkiem inhibitora nityfikacji	mg O ₂ /l min. % redukcji	40 -	25 lub 70 - 90	25 lub 70 - 90	15 lub 90	15 lub 90
2.	Chemiczne zapotrzebowanie tlenu (ChZT _C), oznaczone metodą dwuchromianową	mg O ₂ /l min. % redukcji	150 -	125 lub 75	125 lub 75	125 lub 75	125 lub 75
3.	Zawiesiny ogólne	mg/l min. % redukcji	50 -	35 lub 90	35 lub 90	35 lub 90	35 lub 90
4.	Azot ogólny (suma azotu Kjeldahla (N _{NH₄} + N _{NH₃}), azotu azotynowego i azotu azotanowego)	mg N/l min. % redukcji	30 ⁴⁾ -	15 ⁴⁾ -	15 ⁴⁾⁶⁾ 15 ⁴⁾⁷⁾ lub 35 ⁵⁾⁶⁾ 70 - 80 ⁵⁾⁷⁾	15 lub 70 - 80	10 lub 70 - 80
5.	Fosfor ogólny	mg P/l min. % redukcji	5 ⁴⁾ -	2 ⁴⁾ -	2 ⁴⁾⁶⁾ 2 ⁴⁾⁷⁾ lub 40 ⁵⁾⁶⁾ 80 ⁵⁾⁷⁾	2 lub 80	1 lub 80

Objaśnienia:

- 1) Określone w załączniku najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników i minimalne procenty redukcji zanieczyszczeń:
 - pięciodobowego biochemicznego zapotrzebowania na tlen (BZT₅), chemicznego zapotrzebowania tlenu oznaczonego metodą dwuchromianową (ChZT_C) oraz zawiesin ogólnych – dotyczą wartości tych wskaźników w próbkach średnich dobowych; z tym, że w przypadku oczyszczalni ścieków komunalnych o RLM poniżej 2.000 oraz o okresowym w ciągu doby odprowadzaniu ścieków dopuszcza się uproszczony sposób pobierania próbek ścieków, jeżeli można wykazać, że wyniki oznaczeń będą reprezentatywne dla ilości odprowadzanych zanieczyszczeń,
 - azotu ogólnego – dotyczą średniej rocznej wartości tego wskaźnika w ściekach, obliczonej dla próbek średnich dobowych pobranych w danym roku przy temperaturze ścieków w komorze biologicznej oczyszczalni nie niższej niż 12 °C,
 - fosforu ogólnego – dotyczą średniej rocznej wartości tego wskaźnika w ściekach,
 - minimalne procenty redukcji zanieczyszczeń są określane w stosunku do ładunku zanieczyszczeń w ściekach dopływających do oczyszczalni.
- 2) W czasie rozruchu oczyszczalni nowo wybudowanych, rozbudowanych lub przebudowanych oraz w przypadku awarii urządzeń istotnych dla realizacji pozwolenia wodnoprawnego najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń podwyższa się maksymalnie do 50 %, a wymaganą redukcję zanieczyszczeń obniża się nie więcej niż do 50 % w stosunku do wartości podanych w załączniku.
- 3) Analizy wykonuje się z próbek homogenizowanych, niezdekantowanych i nieprzefiltrowanych, z wyjątkiem odpływów ze stawów biologicznych, w których oznaczenia BZT₅, ChZT_C, azotu ogólnego oraz fosforu ogólnego należy wykonać z próbek przefiltrowanych. Próbkę pobraną z odpływu ze stawów biologicznych należy uprzednio przefiltrować, jednakże zawartość zawiesiny ogólnej w próbkach niefiltrowanych nie powinna przekraczać 150 mg/l niezależnie od wielkości oczyszczalni.

- 4) Wartości wymagane wyłącznie w ściekach wprowadzanych do jezior i ich dopływów oraz bezpośrednio do sztucznych zbiorników wodnych usytuowanych na wodach płynących.
- 5) Minimalnego procentu redukcji nie stosuje się do ścieków wprowadzanych do jezior i ich dopływów, bezpośrednio do sztucznych zbiorników wodnych usytuowanych na wodach płynących oraz do ziemi.
- 6) Najwyższe dopuszczalne wskaźniki lub minimalne procenty redukcji zanieczyszczeń stosuje się do dnia 31 grudnia 2015 r.
- 7) Najwyższe dopuszczalne wskaźniki lub minimalne procenty redukcji zanieczyszczeń stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r.

**NAJWYŻSZE DOPUSZCZALNE WARTOŚCI WSKAŹNIKÓW ZANIECZYSZCZEŃ DLA
OCZYSZCZONYCH ŚCIEKÓW WPROWADZANYCH DO WÓD I DO ZIEMI Z OCZYSZCZALNI
ŚCIEKÓW OBSŁUGUJĄCYCH AGLOMERACJE¹⁾**

Lp.	Nazwa wskaźnika ³⁾	Jednostka	Najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń lub minimalne procenty redukcji zanieczyszczeń dla oczyszczonych ścieków dla oczyszczalni ścieków w aglomeracjach przy RLM aglomeracji ²⁾ :			
			od 2.000 do 9.999	od 10.000 do 14.999	od 15.000 do 99.999	100.000 i powyżej
1.	Pięciodobowe biochemiczne zapotrzebowanie tlenu (BZT ₅), oznaczane z dodatkiem inhibitora nityfikacji	mg O ₂ /l min. % redukcji	25 lub 70 - 90	25 lub 70 - 90	15 lub 90	15 lub 90
2.	Chemiczne zapotrzebowanie tlenu (ChZT _{Cr}), oznaczane metodą dwuchromianową	mg O ₂ /l min. % redukcji	125 lub 75	125 lub 75	125 lub 75	125 lub 75
3.	Zawiesiny ogólne	mg/l min. % redukcji	35 lub 90	35 lub 90	35 lub 90	35 lub 90
4.	Azot ogólny (suma azotu Kjeldahla (N _{Norg} + N _{NH4}), azotu azotynowego i azotu azotanowego)	mg N/l min. % redukcji	15 ⁴⁾ -	15 lub 70 - 80 ⁵⁾	15 lub 70 - 80	10 lub 70 - 80
5.	Fosfor ogólny	mg P/l min. % redukcji	2 ⁴⁾ -	2 lub 80 ⁵⁾	2 lub 80	1 lub 80

Objaśnienia:

- ¹⁾ Określone w załączniku najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników i minimalne procenty redukcji zanieczyszczeń:
- pięciodobowego biochemicznego zapotrzebowania na tlen (BZT₅), chemicznego zapotrzebowania tlenu oznaczanego metodą dwuchromianową (ChZT_{Cr}) oraz zawiesin ogólnych – dotyczą wartości tych wskaźników w próbkach średnich dobowych; z tym, że w przypadku oczyszczalni ścieków komunalnych o okresowym w ciągu doby odprowadzaniu ścieków dopuszcza się uproszczony sposób pobierania próbek ścieków, jeżeli można wykazać, że wyniki oznaczeń będą reprezentatywne dla ilości odprowadzanych zanieczyszczeń,
 - azotu ogólnego – dotyczą średniej rocznej wartości tego wskaźnika w ściekach, obliczonej dla próbek średnich dobowych pobranych w danym roku przy temperaturze ścieków w komorze biologicznej oczyszczalni nie niższej niż 12 °C,
 - fosforu ogólnego – dotyczą średniej rocznej wartości tego wskaźnika w ściekach,
 - minimalne procenty redukcji zanieczyszczeń określone są w stosunku do ładunku zanieczyszczeń w ściekach dopływających do oczyszczalni obsługującej aglomerację
- Najwyższe dopuszczalne wskaźniki i minimalne procenty redukcji zanieczyszczeń stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r.
- ²⁾ W czasie rozruchu oczyszczalni nowo wybudowanych, rozbudowanych lub przebudowanych oraz w przypadku awarii urządzeń istotnych dla realizacji pozwolenia wodnoprawnego najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń podwyższa się maksymalnie do 50 %, a wymaganą redukcję zanieczyszczeń obniża się nie więcej niż do 50 % w stosunku do wartości podanych w załączniku.
- ³⁾ Analizy wykonuje się z próbek homogenizowanych, niezdekantowanych i nieprzefiltrowanych, z wyjątkiem odpływów ze stawów biologicznych, w których oznaczenia BZT₅, ChZT_{Cr}, azotu ogólnego oraz fosforu ogólnego należy wykonać z próbek przefiltrowanych. Próbkę pobraną z odpływu ze stawów biologicznych należy uprzednio przefiltrować, jednakże zawartość zawiesiny ogólnej w próbkach niefiltrowanych nie powinna przekraczać 150 mg/l niezależnie od wielkości oczyszczalni.
- ⁴⁾ Wartości wymagane wyłącznie w ściekach wprowadzanych do jezior i ich dopływów oraz bezpośrednio do sztucznych zbiorników wodnych usytuowanych na wodach płynących.
- ⁵⁾ Minimalnego procentu redukcji nie stosuje się do ścieków wprowadzanych do jezior i ich dopływów, bezpośrednio do sztucznych zbiorników wodnych usytuowanych na wodach płynących oraz do ziemi.

NAJWYŻSZE DOPUSZCZALNE WARTOŚCI WSKAŹNIKÓW ZANIECZYSZCZEŃ DLA OCZYSZCZONYCH ŚCIEKÓW PRZEMYSŁOWYCH*)

TABELA I

NAJWYŻSZE DOPUSZCZALNE WARTOŚCI WSKAŹNIKÓW ZANIECZYSZCZEŃ DLA NIEKTÓRYCH SUBSTANCJI SZCZEGÓLNIE SZKODLIWYCH DLA ŚRODOWISKA WODNEGO¹⁾

Lp.	Rodzaj substancji	Rodzaj produkcji	Jednostka	Najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń	
				średnia dobowa	średnia miesięczna
1	2	3	4	5	6
1	Rtęć (Hg)	Elektroliza chlorków metali alkalicznych za pomocą elektrolizerów rtęciowych	mg Hg/l ścieków ²⁾	0,2	0,05
		Zakłady przemysłu chemicznego stosujące katalizatory rtęciowe:			
		1) w produkcji chlorku winylu;	mg Hg/l ścieków	0,1	0,05
		2) w innych procesach	mg Hg/l ścieków	0,1	0,05
		Produkcja katalizatorów rtęciowych stosowanych w produkcji chlorku winylu	mg Hg/l ścieków	0,1	0,05
		Produkcja organicznych i nieorganicznych związków rtęci, z wyjątkiem katalizatorów rtęciowych stosowanych w produkcji chlorku winylu	mg Hg/l ścieków	0,1	0,05
		Produkcja baterii galwanicznych zawierających rtęć	mg Hg/l ścieków	0,1	0,05
		Przemysł metali nieżelaznych:			
		1) zakłady odzysku rtęci;	mg Hg/l ścieków	0,1	0,05
		2) wydobywanie i rafinacja metali nieżelaznych	mg Hg/l ścieków	0,1	0,05
		Zakłady oczyszczania toksycznych odpadów zawierających rtęć	mg Hg/l ścieków	0,1	0,05
		Inne zakłady	mg Hg/l ścieków	0,06	0,03

2	Kadm (Cd)	Wydobycie cynku, rafinacja ołowiu i cynku, przemysł metalowy (związany z kadmem) i metali nieżelaznych	mg Cd/l ścieków	0,4	0,2
		Produkcja związków kadmu	mg Cd/l ścieków	0,4	0,2
		Produkcja barwników	mg Cd/l ścieków	0,4	0,2
		Produkcja stabilizatorów	mg Cd/l ścieków	0,4	0,2
		Produkcja baterii galwanicznych i akumulatorów	mg Cd/l ścieków	0,4	0,2
		Powlekanie elektrolityczne	mg Cd/l ścieków	0,4	0,2
		Przemysł szklarski	mg Cd/l ścieków	0,1	-
		Przemysł ciepłowniczy	mg Cd/l ścieków	0,05	-
		Przemysł ceramiczny	mg Cd/l ścieków	0,07	-
		Produkcja kwasu fosforowego lub nawozów fosforowych z fosforytów	mg Cd/l ścieków	0,4	0,2
		Inne zakłady	mg Cd/l ścieków	0,4	0,2
3	Heksachlorocykloheksan (HCH) ¹⁾	Substancja, której produkcja, stosowanie i wprowadzanie do obrotu są w Polsce zabronione	mg HCH/l ścieków	0	0
4	Tetrachlorometan (czterochlorek węgla) (CCl ₄)	Produkcja tetrachlorometanu przez nadchlorowanie w procesie obejmującym pranie	mg CCl ₄ /l ścieków	3,0	1,5
		Produkcja tetrachlorometanu przez nadchlorowanie w procesie nieobejmującym prania	mg CCl ₄ /l ścieków	3,0	1,5
		Produkcja chlorometanów przez chlorowanie metanu (łącznie z wysokociśnieniowym elektrolitycznym wytwarzaniem chloru) i z metanolu	mg CCl ₄ /l ścieków	3,0	1,5
		Inne zakłady	mg CCl ₄ /l ścieków	3,0	1,5
5	Pentachlorofenol (PCP) 2,3,4,5,6-pięciochloro-1-hydroksybenzen i jego sole	Produkcja pentachlorofenolanu sodu przez hydrolizę heksachlorobenzenu	mg PCP/l ścieków	2,0	1,0
		Inne zakłady	mg PCP/l ścieków	2,0	1,0
6	Aldryna (C ₁₂ H ₈ Cl ₆) ¹⁾ Dieldryna (C ₁₂ H ₈ Cl ₆ O) ¹⁾	Substancje, których produkcja, stosowanie i wprowadzanie do obrotu są w Polsce zabronione	mg/l ścieków	0	0

	Endryna (C ₁₂ H ₈ Cl ₆ O) ³⁾ Izodryna (C ₁₂ H ₈ Cl ₆) ³⁾				
7	Dwuchlorodwufenylotrójchloroetan (DDT) ³⁾	Substancja, której produkcja, stosowanie i wprowadzanie do obrotu są w Polsce zabronione	mg DDT/l ścieków	0	0
8	Polichlorowane bifenyle (PCB) ³⁾	Substancja, której produkcja, stosowanie i wprowadzanie do obrotu są w Polsce zabronione	mg PCB/l ścieków	0	0
9	Polichlorowane trifenyle (PCT) ³⁾	Substancja, której produkcja, stosowanie i wprowadzanie do obrotu są w Polsce zabronione	mg PCT/l ścieków	0	0
10	Heksachlorobenzen (HCB)	Produkcja i przetwórstwo heksachlorobenzenu (HCB)	mg HCB/l ścieków	0,0	0,0
		Produkcja tetrachloroetyleny (PER) i tetrachlorometanu (CCl ₄) przez nadchlorowanie	mg HCB/l ścieków	3,0	1,5
		Przemysł metali nieżelaznych	mg HCB/l ścieków	0,003	-
		Produkcja trichloroetyleny (TRI) lub tetrachloroetyleny (PER) za pomocą innych procesów	mg HCB/l ścieków	2,0	1,0
		Inne zakłady	mg HCB/l ścieków	2,0	1,0
11	Heksachlorobutadien (HCBD)	Produkcja tetrachloroetyleny (PER) i tetrachlorometanu (CCl ₄) przez nadchlorowanie	mg HCBD/l ścieków	3,0	1,0
		Inne zakłady	mg HCBD/l ścieków	3,0	1,0
12	Trichlorometan (chloroform) (CHCl ₃)	Produkcja chlorometanów z metanolu lub z kombinacji metanolu i metanu (to jest przez hydrochlorowanie metanolu, a następnie chlorowanie chlorku metylu)	mg CHCl ₃ /l ścieków ⁴⁾	2,0	1,0
		Produkcja chlorometanów przez chlorowanie metanu	mg CHCl ₃ /l ścieków ⁴⁾	2,0	1,0
		Inne zakłady	mg CHCl ₃ /l ścieków ⁴⁾	2,0	1,0
13	1,2-dichloroetan (EDC)	Produkcja 1,2-dichloroetanu bez przetwarzania i wykorzystania w tym samym zakładzie	mg EDC/l ścieków przy 2 m ³ /t zdolności produkcyjnej oczyszczonego EDC	2,5	1,25
		Produkcja 1,2-dichloroetanu i przetwarzanie lub wykorzystanie w tym samym zakładzie ⁵⁾	mg EDC/l ścieków przy 2,5 m ³ /t zdolności produkcyjnej oczyszczonego EDC	5,0	2,5

		Przetwarzanie 1,2-dichloroetanu w substancje inne niż chlorek winylu, w szczególności produkcja etylenodwuaminy, etylenopoliaminy, 1,1,1-trichloroetanu, trichloroetyleny i nadchloroetyleny	mg EDC/l ścieków przy 2,5 m ³ /t zdolności przetwarzania EDC	2,0	1,0
		Stosowanie EDC do odtłuszczenia metali poza zakładem produkującym EDC ⁶⁾	mg EDC/l ścieków	0,2	0,1
		Inne zakłady ⁶⁾	mg EDC/l ścieków	0,2	0,1
14	Trichloroetylen (TRI)	Produkcja trichloroetyleny (TRI) i tetrachloroetyleny (PER)	mg TRI/l ścieków	1,0	0,5
		Stosowanie TRI do odtłuszczenia metali ⁷⁾	mg TRI/l ścieków	0,2	0,1
		Inne zakłady	mg TRI/l ścieków	0,2	0,1
15	Tetrachloroetylen (nadchloroetylen) (PER)	Produkcja trichloroetyleny	mg PER/l ścieków	1,0	0,5
		Produkcja tetrachlorometanu i tetrachloroetyleny (PER); proces TETRA-PER	mg PER/l ścieków przy 2 m ³ /t produkcji TETRA+PER	2,5	1,25
		Inne zakłady	mg PER/l ścieków	1,0	0,5
16	Trichlorobenzen (TCB) jako suma trzech izomerów (1,2,3-TCB + 1,2,4-TCB + 1,2,5-TCB)	Produkcja trichlorobenzenu przez odchlorowodorowanie heksachlorocykloheksanu (HCH) lub przetwarzanie trichlorobenzenu	mg TCB/l ścieków przy 10 m ³ /t produkcji TCB	2,0	1,0
		Produkcja lub przetwarzanie chlorobenzenu przez chlorowanie benzenu	mg TCB/l ścieków przy 10 m ³ /t produkcji lub przetworzenia jedno- lub dwuchlorobenzenu	0,1	0,05
		Inne zakłady	mg TCB/l ścieków	0,1	0,05

Objaśnienia:

¹⁾ Określone w tabeli I najwyższe dopuszczalne wartości substancji szczególnie szkodliwych w ściekach przemysłowych, wyrażone w mg/l, dotyczą wartości tych wskaźników w próbkach:

- 1) średniej miesięcznej, z tym że dopuszcza się pobieranie próbek do oznaczania wartości wskaźników zanieczyszczeń w ściekach w sposób uproszczony, jeżeli można wykazać, że wyniki oznaczeń będą reprezentatywne dla ilości netto odprowadzanych zanieczyszczeń;
- 2) średniej dobowej, z tym że dopuszcza się pobieranie próbek do oznaczania wartości wskaźników zanieczyszczeń w ściekach w sposób uproszczony, jeżeli można wykazać, że wyniki oznaczeń będą reprezentatywne dla ilości odprowadzanych zanieczyszczeń.

W przypadku galwanizerni pobieranie próbek w sposób uproszczony w celu pomiaru stężenia kadmu może być stosowane tylko wtedy, gdy łączna objętość wanień elektrolitycznych jest mniejsza niż 1,5 m³.

Uproszczony sposób pobierania próbek nie dotyczy zakładów, które odprowadzają w ciągu roku substancje szczególnie szkodliwe w ilości większej niż:

- 1) 7,5 kg rtęci (Hg);
- 2) 10 kg kadmu (Cd);

- 3) 30 kg tetrachlorometanu (czterochlorek węgla) (CCl₄);
- 4) 3 kg pentachlorofenolu (PCP);
- 5) 1 kg heksachlorobenzenu (HCB);
- 6) 1 kg heksachlorobutadienu (HCBD);
- 7) 30 kg trichlorometanu (chloroform) (CHCl₃);
- 8) 30 kg 1,2-dichloroetanu (EDC);
- 9) 30 kg trichloroetyleny (TRI);
- 10) 30 kg tetrachloroetyleny (nadchloroetylen) (PER).

²⁾ Wartości dopuszczalne stosuje się do całkowitej ilości rtęci obecnej we wszystkich zawierających rtęć ściekach odprowadzanych z terenu zakładu.

³⁾ Substancja wymieniona w:

- 1) załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2003 r. w sprawie substancji stwarzających szczególne zagrożenie dla środowiska (Dz. U. Nr 217, poz. 2141) jako substancja, której wprowadzanie do obrotu lub ponowne wykorzystanie jest zabronione na podstawie art. 160 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.);
- 2) rozporządzeniu (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. dotyczącym trwałych zanieczyszczeń organicznych i zmieniającym dyrektywę 79/117/EWG (Dz. Urz. WE L 158 z 30.04.2004, str. 7; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 8, str. 465);
- 3) art. 41 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne.

⁴⁾ Jeżeli to możliwe, wartość średnia dobowa nie powinna przekraczać dwukrotnej wartości średniej miesięcznej.

⁵⁾ Jeżeli zdolność przetwarzania i wykorzystania 1,2-dichloroetanu jest większa od zdolności produkcyjnej, wartości dopuszczalne odnoszą się do całkowitej zdolności przetwarzania i wykorzystania.

⁶⁾ Wartości dopuszczalne stosuje się do zrzutów przekraczających 30 kg EDC na rok.

⁷⁾ Wartości dopuszczalne stosuje się do zrzutów przekraczających 30 kg TRI na rok.

TABELA II

NAJWYŻSZE DOPUSZCZALNE WARTOŚCI DLA POZOSTAŁYCH WSKAŹNIKÓW ZANIECZYSZCZEŃ¹⁾

Lp.	Nazwa wskaźnika ²⁾	Jednostka	Najwyższa dopuszczalna wartość	Zakres stosowania	
				dla ścieków przemysłowych biologicznie rozkładalnych, z sektorów wymienionych w załączniku nr 4 do rozporządzenia ³⁾	dla pozostałych ścieków przemysłowych ³⁾
1	2	3	4	5	6
1	Temperatura	°C	35	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
2	pH		6,5-9	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy pozostałych rodzajów ścieków
			6,5-12,5	Nie dotyczy	Dotyczy przemysłu sodowego
3	Zawiesiny ogólne ⁴⁾	mg/l	35	Pozostałe sektory	Dotyczy pozostałych rodzajów ścieków
			50	Nie dotyczy	Dotyczy przemysłu celulozowo-papierniczego i sodowego
			70	Dotyczy sektorów lp. 7 i 11	Dotyczy przemysłu koksowniczego
4	Zawiesiny łatwo opadające	ml/l	0,5	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków

5	Pięciodobowe biochemiczne zapotrzebowanie tlenu (BZT ₅) ⁵⁾	mg O ₂ /l	25	Pozostałe sektory	Dotyczy pozostałych rodzajów ścieków
			30	Nie dotyczy	Dotyczy przemysłu celulozowo-papierniczego
			50	Dotyczy sektorów lp. 7, 8, 11 i 12	Nie dotyczy
6	Chemiczne zapotrzebowanie tlenu (ChZT _{Cr}) ⁶⁾	mg O ₂ /l	125	Pozostałe sektory	Dotyczy pozostałych rodzajów ścieków
			250	Dotyczy sektorów lp. 7, 8, 11 i 12	Dotyczy przemysłu celulozowo-papierniczego i koksowniczego
7	Ogólny węgiel organiczny (OWO)	mg C/l	30	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
8	Azot amonowy ⁷⁾	mg N _{NH₄} /l	10	Pozostałe sektory	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
			20	Dotyczy sektorów lp. 5, 7, 11 i 12	Nie dotyczy
9	Azot azotanowy	mg N _{NQ} /l	30	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
10	Azot azotynowy	mg N _{NQ₂} /l	1	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
11	Azot ogólny ⁸⁾	mg N/l	30 ⁹⁾	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
12	Fosfor ogólny	mg P/l	10	Nie dotyczy	Dotyczy przemysłu nawozów sztucznych
			3	Dotyczy sektorów lp. 2, 5, 7 i 9	Dotyczy pozostałych rodzajów ścieków
			2	Dotyczy pozostałych sektorów	Nie dotyczy
13	Chlorki	mg Cl/l	1.000 ¹⁰⁾	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
14	Siarczyny	mg SO ₃ /l	1	Dotyczy sektorów lp. 4 i 7 (tylko ścieki z destylacji alkoholu z win i produkcji win owocowych)	Nie dotyczy
15	Siarczany	mg SO ₄ /l	500 ¹¹⁾	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
16	Sód	mg Na/l	800 ¹²⁾	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
17	Potas	mg K/l	80 ¹³⁾	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków

18	Żelazo ogólne	mg Fe/l	10	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
19	Glin	mg Al/l	3	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
20	Antymon	mg Sb/l	0,3	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
21	Arsen	mg As/l	0,1	Nie dotyczy	Dotyczy pozostałych rodzajów ścieków
			0,3		Dotyczy przemysłu szklarskiego
22	Bar	mg Ba/l	3	Nie dotyczy	Dotyczy przemysłu szklarskiego
			2		Dotyczy pozostałych rodzajów ścieków
23	Beryl	mg Be/l	1	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
24	Bor	mg B/l	1 ⁽⁴⁾	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
25	Cynk	mg Zn/l	2	Dotyczy sektora lp. 6	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
26	Cyna	mg Sn/l	2	Nie dotyczy	Dotyczy pozostałych rodzajów ścieków
			1		Dotyczy ścieków z produkcji farb powłokowych i żywic lakierniczych
27	Chrom ^{VI}	mg Cr/l	0,5	Nie dotyczy	Dotyczy przemysłu ciepłowniczego
			0,1		Dotyczy pozostałych rodzajów ścieków
			0,05		Dotyczy ścieków z przemysłu garbarskiego
28	Chrom ogólny	mg Cr/l	1	Nie dotyczy	Dotyczy ścieków z przemysłu garbarskiego
			0,5		Dotyczy pozostałych rodzajów ścieków
29	Kobalt	mg Co/l	1	Nie dotyczy	Dotyczy pozostałych rodzajów ścieków
			0,1		Dotyczy przemysłu ceramicznego
30	Miedź	mg Cu/l	0,5	Dotyczy sektorów lp. 3, 6 i 7	Dotyczy pozostałych rodzajów ścieków
			0,1	Nie dotyczy	Dotyczy przemysłu ceramicznego
31	Molibden	mg Mo/l	1	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
32	Nikiel	mg Ni/l	0,5	Nie dotyczy	Dotyczy pozostałych rodzajów ścieków
			0,1		Dotyczy przemysłu ceramicznego

33	Ołów	mg Pb/l	0,5	Nie dotyczy	Dotyczy pozostałych rodzajów ścieków
			0,1		Dotyczy przemysłu ciepłowniczego
34	Selen	mg Se/l	1	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
35	Srebro	mg Ag/l	0,1	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
36	Tal	mg Tl/l	1	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
37	Tytan	mg Ti/l	1	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
38	Wanad	mg V/l	2	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
39	Chlor wolny	mg Cl ₂ /l	0,2	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
40	Chlor całkowity	mg Cl ₂ /l	0,4	Dotyczy sektorów lp. 1-3, 5, 6, 11 i 13	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
41	Cyjanki wolne	mg CN/l	0,1	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
42	Cyjanki związane	mg CN/l	5	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
43	Fluorki	mg F/l	25	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
44	Rodanki	mg CNS/l	10	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
45	Siarczki	mg S/l	0,2	Dotyczy sektorów lp. 3 i 7	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
46	Aldehyd mrówkowy	mg/l	2	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
47	Akrylonitryl	mg/l	20	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
48	Fenole lotne (indeks fenolowy)	mg/l	0,1	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
49	Insektycydy z grupy węglowodorów chlorowanych	µg/l	0,5	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
50	Insektycydy fosforoorganiczne i karbaminianowe	µg/l	10	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
51	Kaprolaktam	mg/l	10	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
52	Surfaktanty anionowe (substancje powierzchniowo czynne anionowe)	mg/l	5	Nie dotyczy	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
53	Surfaktanty niejonowe (substancje powierzchniowo)	mg/l	10	Nie dotyczy	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków

	czynne niejonowe)				
54	Suma surfaktantów anionowych i niejonowych	mg/l	1	Dotyczy sektora lp. 3	Nie dotyczy
55	Substancje ekstrahujące się eterem naftowym	mg/l	50	Nie dotyczy	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
			20	Dotyczy sektorów lp. 1, 2, 4, 5, 9, 11 i 12	Nie dotyczy
56	Węglowodory ropopochodne	mg/l	15	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy pozostałych rodzajów ścieków
			5	Nie dotyczy	Dotyczy rafinerii ropy naftowej
57	Lotne węglowodory aromatyczne – BTX (benzen, toluen, ksylen)	mg/l	0,1	Dotyczy wszystkich sektorów	Dotyczy wszystkich rodzajów ścieków
58	Adsorbowalne związki chloroorganiczne – AOX	mg Cl/l	5	Nie dotyczy	Dotyczy produkcji bielonej masy celulozowej, siarczanowej i siarczynowej
			1,0	Nie dotyczy	Dotyczy pozostałych rodzajów ścieków
			0,5	Dotyczy sektorów lp. 1-7 (tylko ścieki z gorzelnii) i 11	Nie dotyczy
59	Suma chlorków i siarczanów	mg (Cl+SO ₄)/l	1.500	Nie dotyczy	Dotyczy przemysłu celulozowo-papierniczego i energetycznego

Objaśnienia:

- 1) Określone w tabeli II najwyższe dopuszczalne wartości:
 - 1) azotu ogólnego i fosforu ogólnego – dotyczą średnich rocznych wartości tych wskaźników w ściekach; w przypadku biologicznego usuwania azotu ze ścieków przemysłowych najwyższe dopuszczalne wartości dotyczą średniej rocznej wartości tego wskaźnika w ściekach, obliczonej dla próbek średnich dobowych pobranych w danym roku przy temperaturze ścieków w komorze biologicznej oczyszczalni nie niższej niż 12 °C;
 - 2) pozostałych wskaźników zanieczyszczeń – dotyczą wartości tych wskaźników w próbkach średnich dobowych.
- 2) Analizy wykonywane z próbek homogenizowanych, niezdekantowanych i nieprzefiltrowanych; nie dotyczy odpływów ze stawów biologicznych, w których oznaczenia zanieczyszczeń, z wyjątkiem zawiesin ogólnych, należy wykonać z próbek przefiltrowanych.
- 3) W czasie rozruchu nowo wybudowanych, rozbudowanych lub przebudowanych oczyszczalni stosujących biologiczne metody oczyszczania ścieków najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń podwyższa się w stosunku do wartości podanych w załączniku maksymalnie o 30 %.
W przypadku awarii w tych oczyszczalniach urządzeń istotnych dla realizacji pozwolenia wodnoprawnego lub zintegrowanego najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń podwyższa się w stosunku do wartości podanych w załączniku maksymalnie do 50 %, przez czas nie dłuższy niż 48 godzin.
Najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń podwyższa się w stosunku do wartości podanych w załączniku maksymalnie o 30 % także w przypadku awarii urządzeń istotnych dla realizacji pozwolenia wodnoprawnego lub zintegrowanego w oczyszczalniach stosujących inne niż biologiczne metody oczyszczania ścieków przemysłowych.
- 4) W niefiltrowanej próbce odpływu ze stawów biologicznych wartość zawiesiny ogólnej nie może przekraczać 150 mg/l.
- 5) Oznaczone z dodatkiem inhibitora nitryfikacji.
- 6) Oznaczone metodą dwuchromianową.
- 7) Dotyczy ścieków oczyszczanych przy temperaturze ścieków w komorze biologicznej oczyszczalni nie niższej niż 12 °C.
- 8) Suma azotów: organicznego, amonowego, azotynowego i azotanowego.

- ⁹⁾ Nie dotyczy zakładów i instalacji ubiegających się o pozwolenie zintegrowane. Dla takich zakładów najwyższa dopuszczalna wartość wskaźnika będzie uzależniona od stosowanej technologii oraz lokalizacji zakładu.
- ¹⁰⁾ Nie dotyczy chlorków zawartych w wodach i ściekach, o których mowa w § 17 rozporządzenia.
- ¹¹⁾ Nie dotyczy siarczanów zawartych w wodach i ściekach, o których mowa w § 17 rozporządzenia.
- ¹²⁾ Nie dotyczy sodu w związkach chemicznych z chlorkami i siarczanami występujących w wodach i ściekach, o których mowa w § 17 rozporządzenia.
- ¹³⁾ Nie dotyczy potasu w związkach chemicznych z chlorkami i siarczanami występujących w wodach i ściekach, o których mowa w § 17 rozporządzenia.
- ¹⁴⁾ Nie dotyczy ścieków oczyszczonych pochodzących z instalacji oczyszczania spalin metodą moką wapienną oraz ścieków z mokrych technologii odprowadzania odpadów paleniskowych w elektrowniach. Najwyższa dopuszczalna wartość dla boru będzie ustalona indywidualnie przez organ właściwy do wydania pozwolenia.
- *) Nie dotyczy ścieków z oczyszczania gazów odlotowych z procesu termicznego przekształcania odpadów.

**SEKTORY PRZEMYSŁOWE, Z KTÓRYCH SĄ ODPROWADZANE ŚCIEKI PRZEMYSŁOWE
BIOLOGICZNIE ROZKŁADALNE**

Lp.	Sektory przemysłowe
1.	Przetwórstwo mleka
2.	Produkcja i przetwórstwo owoców i warzyw ¹⁾
3.	Produkcja i butelkowanie napojów bezalkoholowych
4.	Przetwórstwo zbóż i ziemniaków
5.	Chów, hodowla zwierząt gospodarskich, produkcja lub przetwórstwo mięsa
6.	Browary
7.	Produkcja alkoholu i napojów alkoholowych
8.	Produkcja pasz dla zwierząt z surowców roślinnych
9.	Produkcja żelatyny i klejów ze skór i kości zwierzęcych
10.	Słodownie i drożdżownie
11.	Przetwórstwo rybne

Objaśnienia:¹⁾ Dotyczy też grzybów.

**NAJWYŻSZE DOPUSZCZALNE WARTOŚCI WSKAŹNIKÓW ZANIECZYSZCZEŃ DLA ŚCIEKÓW
Z OCZYSZCZANIA GAZÓW ODLOTOWYCH, Z PROCESU TERMICZNEGO PRZEKSZTAŁCANIA
ODPADÓW**

Lp.	Nazwa wskaźnika lub rodzaj substancji	Jednostka	Najwyższa dopuszczalna wartość ¹⁾
1.	Temperatura	°C	35
2.	Odczyn	pH	6,5 - 8,5
3.	Zawiesiny ogólne	mg/l	30 ²⁾ 45 ³⁾
4.	Rtęć i jej związki w przeliczeniu na rtęć (Hg)	mg/l	0,03
5.	Kadm i jego związki w przeliczeniu na kadm (Cd)	mg/l	0,05
6.	Tal i jego związki w przeliczeniu na tal (Tl)	mg/l	0,05
7.	Arsen i jego związki w przeliczeniu na arsen (As)	mg/l	0,15
8.	Ołów i jego związki w przeliczeniu na ołów (Pb)	mg/l	0,2
9.	Chrom i jego związki w przeliczeniu na chrom (Cr)	mg/l	0,5
10.	Miedź i jej związki w przeliczeniu na miedź (Cu)	mg/l	0,5
11.	Nikiel i jego związki w przeliczeniu na nikiel (Ni)	mg/l	0,5
12.	Cynk i jego związki w przeliczeniu na cynk (Zn)	mg/l	1,5
13.	Dioksyny i furany, określone jako suma indywidualnych dioksyn i furanów	ng/l	0,3

Objaśnienia:

- 1) Analizy wykonuje się z próbek niefiltrowanych.
- 2) Dotyczy 95 % próbek ścieków.
- 3) Dotyczy 100 % próbek ścieków.

**LICZBA ŚREDNICH DOBOWYCH PRÓBEK OCZYSZCZONYCH ŚCIEKÓW BYTOWYCH
I KOMUNALNYCH, KTÓRE MOGĄ NIE SPEŁNIAĆ WYMAGANYCH WARUNKÓW**

Lp.	Liczba próbek średnich dobowych pobranych w ciągu roku	Liczba próbek, które mogą nie spełniać wymaganych warunków
1.	1 - 3	0
2.	4 - 7	1
3.	8 - 16	2
4.	17 - 28	3
5.	29 - 40	4
6.	41 - 53	5
7.	54 - 67	6
8.	68 - 81	7
9.	82 - 95	8
10.	96 - 110	9
11.	111 - 125	10
12.	126 - 140	11
13.	141 - 155	12
14.	156 - 171	13
15.	172 - 187	14
16.	188 - 203	15
17.	204 - 219	16
18.	220 - 235	17
19.	236 - 251	18
20.	252 - 268	19
21.	269 - 284	20
22.	285 - 300	21
23.	301 - 317	22
24.	318 - 334	23
25.	335 - 350	24
26.	351 - 365	25

**WARUNKI SANITARNE DLA ŚCIEKÓW PRZEZNACZONYCH DO ROLNICZEGO
WYKORZYSTANIA**

Lp.	Wskaźnik	Wielkość dopuszczalna
1.	Bakterie chorobotwórcze z rodzaju Salmonella	niewykrywalne w 1 l
2.	Obecność żywych jaj pasożytów (Ascaris sp., Trichuris, Toxocara sp.)	nieobecne w 1 l

DOPUSZCZALNA ZAWARTOŚĆ METALI CIĘŻKICH W GLEBACH W WARSTWIE 0-30 CM

Pierwiastek	Jednostka	Zawartość w glebach			
		bardzo lekkich	lekkih	średnich	ciężkich
Ołów (Pb)	mg/kg suchej masy	20	40	60	80
Kadm (Cd)	mg/kg suchej masy	0,5	1	2	3
Rtęć (Hg)	mg/kg suchej masy	0,7	0,8	1,2	1,5
Nikiel (Ni)	mg/kg suchej masy	10	20	35	50
Cynk (Zn)	mg/kg suchej masy	60	80	120	180
Miedź (Cu)	mg/kg suchej masy	20	25	50	75
Chrom (Cr)	mg/kg suchej masy	30	50	75	100

WARUNKI POŁOŻENIA GRUNTÓW PRZEWIDZIANYCH DO ROLNICZEGO WYKORZYSTANIA ŚCIEKÓW ORAZ URZĄDZEŃ I INSTALACJI PRZEZNACZONYCH DO MAGAZYNOWANIA I PRZYGOTOWANIA ŚCIEKÓW DO ROLNICZEGO WYKORZYSTANIA¹⁾

A	Położenie gruntów	Min. odległość
	<p>Odległość gruntów, na których stosuje się rolnicze wykorzystanie ścieków:</p> <p>1) od obiektów przeznaczonych na pobyt ludzi, przy rozprawdaniu ścieków:</p> <p>a) grawitacyjnym, 100 m</p> <p>b) za pomocą deszczowni; 200 m</p> <p>2) od dróg publicznych i linii kolejowych przy rozprawdaniu ścieków:</p> <p>a) grawitacyjnym, 20 m</p> <p>b) za pomocą deszczowni; 70 m</p> <p>3) od linii brzegu wód płynących, przy spadku terenu:</p> <p>a) do 2 %, 30 m</p> <p>b) od 2 do 10%, 50 m</p> <p>c) ponad 10%; 70 m</p> <p>4) od zbiorników wodnych, stawów rybnych nieprzeznaczonych do zasilania ściekami, od linii brzegu jezior, przy spadku terenu:</p> <p>a) do 2 %, 50 m</p> <p>b) od 2 do 10%, 80 m</p> <p>c) ponad 10%; 100 m</p> <p>5) od ujęcia wód powierzchniowych lub podziemnych, stanowiącego źródło zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia. 250 m²⁾</p>	
B	Położenie urządzeń i instalacji	Min. odległość
	<p>Odległość urządzeń i instalacji przeznaczonych do magazynowania i przygotowania ścieków do rolniczego wykorzystania:</p> <p>1) od obiektów przeznaczonych na pobyt ludzi, przy ilości ścieków:</p> <p>a) do 100 m³/dobę, 100 m</p> <p>b) do 5.000 m³/dobę, 300 m</p> <p>c) ponad 5.000 m³/dobę; 500 m</p> <p>2) od linii brzegu wód płynących, przy spadku terenu:</p> <p>a) do 2 %, 50 m</p> <p>b) ponad 2 %; 80 m</p>	

3) od zbiorników wodnych, stawów rybnych nieprzeznaczonych do zasilania ściekami, od linii brzegu jezior, przy spadku terenu:	
a) do 2 %,	100 m
b) ponad 2 %;	150 m
4) od ujęcia wód powierzchniowych lub podziemnych, stanowiącego źródło zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia.	250 m ²⁾

Objaśnienia:

- 1) W uzasadnionych przypadkach potwierdzonych opinią państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego może ustalić odległości mniejsze niż określone w załączniku.
- 2) Jeżeli zasięg terenu ochrony bezpośredniej studni przekracza wymagane minimalne odległości położenia gruntów, urządzeń i instalacji, należy przyjmować odległość równą zasięgowi strefy ochrony bezpośredniej.

**NAJWYŻSZY DOPUSZCZALNY WZROST ZAWARTOŚCI SUBSTANCJI W WODACH
WYKORZYSTANYCH NA POTRZEBY CHOWU LUB HODOWLI RYB ŁOSOSIOWATYCH LUB RYB
INNYCH NIŻ ŁOSOSIOWATE, JEŻELI ICH CHÓW LUB HODOWLA PRZEBIEGA W WARUNKACH
ZBLIŻONYCH DO CHOWU LUB HODOWLI RYB ŁOSOSIOWATYCH**

Lp.	Nazwa wskaźnika	Jednostka	Najwyższy dopuszczalny wzrost ilości substancji
1.	Pięciodobowe biochemiczne zapotrzebowanie na tlen (BZT ₅)	mg O ₂ /l	3
2.	Chemiczne zapotrzebowanie tlenu (ChZT _{Cr})	mg O ₂ /l	7
3.	Zawiesiny ogólne	mg/l	6
4.	Azot ogólny	mg N/l	1
5.	Fosfor ogólny	mg P/l	0,1

METODYKI REFERENCYJNE ANALIZY PRÓBEK ŚCIEKÓW¹⁾

Lp.	Nazwa wskaźnika	Metody analiz i pomiarów	Norma ²⁾	Wykrywalność, dokładność i precyzja ³⁾
1	2	3	4	5
1	Aldryna, dieldryna, endryna i izodryna	- chromatografia gazowa (GC)	PN-EN ISO 6468	wykrywalność 400 ng/l dla każdej substancji, zależnie od zawartości obecnych substancji w próbce, dokładność i precyzja \pm 50 % przy stężeniu równym dwukrotnej wartości wykrywalności
2	Akrylonitryl	- spektrofotometria absorpcyjna cząsteczkowa (fotokolorymetria)	-	
3	Aldehyd mrówkowy	- spektrofotometria absorpcyjna cząsteczkowa (fotokolorymetria)	-	
4	Antymon	- absorpcyjna spektroskopia atomowa (ASA) z atomizacją bezplomieniową	PN-EN ISO 15586	
		- atomowa spektrometria emisyjna z plazmą wzbudzoną indukcyjnie ⁴⁾	PN-EN ISO 11885	
		- spektrometria mas z plazmą wzbudzoną indukcyjnie (ICP-MS)	PN-EN ISO 17294-2	
5	Arsen	- absorpcyjna spektroskopia atomowa (ASA) z atomizacją bezplomieniową	PN-EN ISO 15586	
		- spektrofotometria absorpcyjna cząsteczkowa (fotokolorymetria)	PN-EN 26595	
		- atomowa spektrometria emisyjna z plazmą wzbudzoną indukcyjnie ⁴⁾	PN-EN ISO 11885	
		- spektrometria mas z plazmą wzbudzoną indukcyjnie (ICP-MS)	PN-EN ISO 17294-2	
6	Azot amonowy	- spektrofotometria absorpcyjna cząsteczkowa (fotokolorymetria)	PN-ISO 7150-1	
		- metoda objętościowa (miareczkowa) ⁵⁾	PN-ISO 5664	
		- analiza przepływowa (CFA i FIA) z detekcją	PN-EN ISO 11732	

		spektrometryczną	
		- chromatografia jonowa (IC)	PN-EN ISO 14911
7	Azot azotanowy	- spektrofotometria absorpcyjna cząsteczkowa (fotokolorymetria)	-
		- analiza przepływowa (CFA i FIA) z detekcją spektrometryczną	PN-EN ISO 13395
		- chromatografia jonowa (IC)	PN-EN ISO 10304-2
8	Azot azotynowy	- spektrofotometria absorpcyjna cząsteczkowa (fotokolorymetria)	PN-EN 26777
		- analiza przepływowa (CFA i FIA) z detekcją spektrometryczną	PN-EN ISO 13395
		- chromatografia jonowa (IC)	PN-EN ISO 10304-2
9	Azot Kjeldahla ($N_{org} + N_{NH_4}$)	- metoda specyficzna ⁶⁾	PN-EN 25663
10	Bar	- absorpcyjna spektroskopia atomowa (ASA) z atomizacją płomieniową	PN-C-04570-5
		- chromatografia jonowa (IC)	PN-EN ISO 14911
		- atomowa spektrometria emisyjna z plazmą wzbudzoną indukcyjnie ⁴⁾	PN-EN ISO 11885
		- spektrometria mas z plazmą wzbudzoną indukcyjnie (ICP-MS)	PN-EN ISO 17294-2
11	Beryl	- atomowa spektrometria emisyjna z plazmą wzbudzoną indukcyjnie ⁴⁾	PN-EN ISO 11885
		- spektrometria mas z plazmą wzbudzoną indukcyjnie (ICP-MS)	PN-EN ISO 17294-2
12	Biochemiczne zapotrzebowanie tlenu BZT ₅	- metoda specyficzna ⁶⁾	PN-EN 1899-1 PN-EN 1899-2
13	Bor	- spektrofotometria absorpcyjna cząsteczkowa (fotokolorymetria)	PN-C-04563-1
		- atomowa spektrometria emisyjna z plazmą wzbudzoną indukcyjnie ⁴⁾	PN-EN ISO 11885

		- spektrometria mas z plazmą wzbudzoną indukcyjnie (ICP-MS)	PN-EN ISO 17294-2
14	ChZT	- metoda specyficzna ⁶⁾	PN-ISO 6060 PN-ISO 15705
15	Indeks nadmanganianowy	- metoda specyficzna ⁶⁾	PN-EN ISO 8467
16	Chlor wolny i całkowity	- metoda objętościowa (miareczkowa) ³⁾	PN-ISO 7393-1
		- spektrofotometria absorpcyjna cząsteczkowa (fotokolorymetria)	PN-ISO 7393-2
		- metoda objętościowa (miareczkowa) ³⁾	PN-ISO 7393-3
17	Chlorki	- metoda objętościowa (miareczkowa)	PN-ISO 9297
		- chromatografia jonowa (IC)	PN-EN ISO 10304-2
		- analiza przepływowa (wstrzykowa) (CFA i FIA)	PN-EN ISO 15682
18	Chrom ogólny	- absorpcyjna spektroskopia atomowa (ASA) z atomizacją bezpłomieniową	PN-EN ISO 15586
		- absorpcyjna spektroskopia atomowa (ASA) z atomizacją płomieniową	PN-EN 1233
		- atomowa spektrometria emisyjna z plazmą wzbudzoną indukcyjnie ⁴⁾	PN-EN ISO 11885
		- spektrometria mas z plazmą wzbudzoną indukcyjnie (ICP-MS)	PN-EN ISO 17294-2
19	Chrom sześciowartościowy	- spektrofotometria absorpcyjna cząsteczkowa (fotokolorymetria)	PN-C-04604-8
		- chromatografia jonowa (IC)	PN-EN ISO 10304-3
20	Cyjanki	- spektrofotometria absorpcyjna cząsteczkowa (fotokolorymetria)	PN-C-04603-1
		- metoda objętościowa (miareczkowa)	PN-C-04603-2
		- ciągła analiza przepływowa	PN-EN ISO 14403
21	Cyna	- atomowa spektrometria emisyjna z plazmą wzbudzoną indukcyjnie ⁴⁾	PN-EN ISO 11885

		- spektrometria mas z plazmą wzbudzoną indukcyjnie (ICP-MS)	PN-EN ISO 17294-2	
22	Cynk	- absorpcyjna spektroskopia atomowa (ASA) z atomizacją bezplamieniową	PN-EN ISO 15586	
		- absorpcyjna spektroskopia atomowa (ASA) z atomizacją płomieniową	PN-ISO 8288	
		- atomowa spektrometria emisyjna z plazmą wzbudzoną indukcyjnie ⁴⁾	PN-EN ISO 11885	
		- spektrometria mas z plazmą wzbudzoną indukcyjnie (ICP-MS)	PN-EN ISO 17294-2	
23	DDT	- chromatografia gazowa (GC)	PN-EN ISO 6468	wykrywalność 1 µg/l dla każdego izomeru z osobną, dokładność i precyzja ± 50 % przy stężeniu równym dwukrotnej wartości wykrywalności
24	1,2-dichloroetan (EDC)	- chromatografia gazowa (GC)	PN-EN ISO 10301	wykrywalność 10 µg/l, dokładność i precyzja ± 50 % przy stężeniu równym dwukrotnej wartości wykrywalności
			PN-EN ISO 15680	
25	Fenol (indeks fenolowy)	- spektrofotometria absorpcyjna cząsteczkowa (fotokolorymetria)	PN-ISO 6439	
		- analiza przepływowa (CFA i FIA)	PN-EN ISO 14402	
26	Fluorki	- metoda potencjometryczna, z zastosowaniem elektrody jonoselektywnej	PN-C-04 588-3	
27	Fosfor ogólny	- spektrofotometria absorpcyjna cząsteczkowa (fotokolorymetria), mineralizacja przed oznaczaniem	PN-EN ISO 6878	
		- atomowa spektrometria emisyjna z plazmą wzbudzoną indukcyjnie ⁴⁾	PN-EN ISO 11885	
		- spektrometria mas z plazmą wzbudzoną indukcyjnie (ICP-MS)	PN-EN ISO 17294-2	
28	Glin	- absorpcyjna spektroskopia atomowa (ASA) z atomizacją bezplamieniową	PN-EN ISO 15586	
		- atomowa spektrometria emisyjna z plazmą wzbudzoną indukcyjnie ⁴⁾	PN-EN ISO 11885	
29	Heksachlorobenzen (HCB)	- chromatografia gazowa (GC)	PN-EN ISO 6468	wykrywalność 0,5-1 µg/l w zależności od

				zawartości obcych substancji w próbce, dokładność i precyzja $\pm 50\%$ przy stężeniu równym dwukrotnej wartości wykrywalności
30	Heksachlorobutadien (HCBD)	- chromatografia gazowa (GC)	PN-EN ISO 10301 PN-EN ISO 15680	wykrywalność 0,5-1 $\mu\text{g/l}$ w zależności od zawartości obcych substancji w próbce, dokładność i precyzja $\pm 50\%$ przy stężeniu równym dwukrotnej wartości wykrywalności
31	Heksachlorocykloheksan (HCH)	- chromatografia gazowa (GC)	PN-EN ISO 6468	dokładność i precyzja $\pm 50\%$ przy stężeniu równym dwukrotnej wartości wykrywalności
32	Pozostałe insektycydy z grupy węglowodorów chlorowanych	- chromatografia gazowa (GC)	PN-EN ISO 6468	
33	Insektycydy fosforoorganiczne	- chromatografia gazowa (GC)	PN-EN 12918 PN-EN ISO 10695	
34	Jaja pasożytów jelitowych (Ascaris sp., Trichuris sp., Toxocara sp.)	- oznaczanie liczby żywych jaj pasożytów jelitowych po uprzedniej flotacji próbek roztworem ZnSO_4 , odwirowaniu i dekantacji - zawartość jaj podaje się w przeliczeniu na 1 kg suchej masy osadu	-	
35	Kadm	- absorpcyjna spektroskopia atomowa (ASA) z atomizacją bezpłomieniową - absorpcyjna spektroskopia atomowa (ASA) z atomizacją płomieniową - absorpcyjna spektroskopia atomowa (ASA) z atomizacją płomieniową i bezpłomieniową - atomowa spektrometria emisyjna z plazmą wzbudzoną indukcyjnie ⁴⁾ - spektrometria mas z plazmą wzbudzoną indukcyjnie (ICP-MS)	PN-EN ISO 15586 PN-ISO 8288 PN-EN ISO 5961 PN-EN ISO 11885 PN-EN ISO 17294-2	wykrywalność 0,1 stężenia dopuszczalnego w miejscu pobierania próbek, dokładność i precyzja $\pm 30\%$ przy stężeniu równym wykrywalności
36	Kaprolaktam	- chromatografia gazowa z detekcją spektrometrii mas (GC-MS)	-	
37	Kobalt	- absorpcyjna spektroskopia atomowa (ASA) z atomizacją bezpłomieniową	PN-EN ISO 15586	

		- absorpcyjna spektroskopia atomowa (ASA) z atomizacją płomieniową	PN-ISO 8288	
		- atomowa spektrometria emisyjna z plazmą wzbudzoną indukcyjnie ⁴⁾	PN-EN ISO 11885	
		- spektrometria mas z plazmą wzbudzoną indukcyjnie (ICP-MS)	PN-EN ISO 17294-2	
38	Miedź	- absorpcyjna spektroskopia atomowa (ASA) z atomizacją bezpłomieniową	PN-EN ISO 15586	
		- absorpcyjna spektroskopia atomowa (ASA) z atomizacją płomieniową	PN-ISO 8288	
		- atomowa spektrometria emisyjna z plazmą wzbudzoną indukcyjnie ⁴⁾	PN-EN ISO 11885	
		- spektrometria mas z plazmą wzbudzoną indukcyjnie (ICP-MS)	PN-EN ISO 17294-2	
39	Molibden	- absorpcyjna spektroskopia atomowa (ASA) z atomizacją bezpłomieniową	PN-EN ISO 15586	
		- atomowa spektrometria emisyjna z plazmą wzbudzoną indukcyjnie ⁴⁾	PN-EN ISO 11885	
		- spektrometria mas z plazmą wzbudzoną indukcyjnie (ICP-MS)	PN-EN ISO 17294-2	
40	Nikiel	- absorpcyjna spektroskopia atomowa (ASA) z atomizacją bezpłomieniową	PN-EN ISO 15586	
		- absorpcyjna spektroskopia atomowa (ASA) z atomizacją płomieniową	PN-ISO 8288	
		- atomowa spektrometria emisyjna z plazmą wzbudzoną indukcyjnie ⁴⁾	PN-EN ISO 11885	
		- spektrometria mas z plazmą wzbudzoną indukcyjnie (ICP-MS)	PN-EN ISO 17294-2	
41	Obecność bakterii chorobotwórczych z rodzaju Salmonella	- oznaczanie obejmuje kilka etapów badań: 1) przednamnazanie w nieselektywnej pożywce płynnej; 2) selektywne namnazanie w pożywce płynnej w 42 °C;	PN-EN ISO 6579 PN-Z-19000-1 (wskazana normą metodyka dotyczy badania stanu sanitarnego gleby; do ewentualnego badania ścieków	

		<p>3) wyodrębnienie charakterystycznych kolonii na selektywnym podłożu agarowym oraz selekcja szczepów na podłożu wskaźnikowym (metoda zaszczerpienia słupka i skosu);</p> <p>4) potwierdzające badania biochemiczne na podłożach płynnych oraz identyfikacja przy zastosowaniu zestawów do szybkiej identyfikacji biochemicznej bakterii z rodziny Enterobacteriaceae</p> <p>- oznaczenie wymaga stosunkowo długiego czasu; wiele etapów badań jest jednak niezbędnych dla uzyskania izolacji i identyfikacji bakterii</p>	wymaga adaptacji)	
42	Ogólny węgiel organiczny (OWO)	- metoda specyficzna ⁴¹⁾	PN-EN 1484	
43	Ołów	- absorpcyjna spektroskopia atomowa (ASA) z atomizacją bezpłomieniową	PN-EN ISO 15586	
		- absorpcyjna spektroskopia atomowa (ASA) z atomizacją płomieniową	PN-ISO 8288	
		- atomowa spektrometria emisyjna z plazmą wzbudzoną indukcyjnie ⁴¹⁾	PN-EN ISO 11885	
		- spektrometria mas z plazmą wzbudzoną indukcyjnie (ICP-MS)	PN-EN ISO 17294-2	
44	Pentachlorofenol (PCP)	- chromatografia gazowa (GC)	PN-EN 12673	wykrywalność 2 µg/l, dokładność i precyzja ± 50 % przy stężeniu równym dwukrotnej wartości wykrywalności
45	pH	- metoda elektrometryczna	PN-C-04540-1	
46	Polichlorowane dibenzodioxyny (PCDD)	- chromatografia gazowa z detekcją spektrometrii mas (GC-MS)	-	
47	Polichlorowane dibenzofurany (PCDF)	- chromatografia gazowa z detekcją spektrometrii mas (GC-MS)	-	
48	Potas	- absorpcyjna spektroskopia atomowa (ASA)	PN-ISO 9964-2/Ak	
		- emisyjna spektroskopia płomieniowa (ESP)	PN-ISO 9464-3/Ak	
		- chromatografia jonowa (IC)	PN-EN ISO 14911	
		- atomowa spektrometria emisyjna z plazmą wzbudzoną indukcyjnie ⁴¹⁾	PN-EN ISO 11885	

		- spektrometria mas z plazmą wzbudzoną indukcyjnie (ICP-MS)	PN-EN ISO 17294-2	
49	Rodanki	- chromatografia jonowa (IC)	PN-EN ISO 10304-3	
50	Rtęć	- atomowa spektrometria absorpcyjna	PN-EN 1483	wykrywalność 0,1 stężenia dopuszczalnego w miejscu pobierania próbek, dokładność i precyzja $\pm 30\%$ przy stężeniu równym wykrywalności
		- metoda ze wzbogacaniem przez amalgamację	PN-EN 12338	
		- spektroskopia fluorescencyjna	PN-EN ISO 17852	
51	Selen	- absorpcyjna spektroskopia atomowa (ASA) z atomizacją bezpłomieniową	PN-EN ISO 15586	
		- atomowa spektrometria emisyjna z plazmą wzbudzoną indukcyjnie ⁴⁾	PN-EN ISO 11885	
		- spektrometria mas z plazmą wzbudzoną indukcyjnie (ICP-MS)	PN-EN ISO 17294-2	
52	Siarczany	- metoda grawimetryczna (wagowa)	PN-ISO 9280	
		- chromatografia jonowa (IC)	PN-EN ISO 10304-2	
53	Siarczki i siarkowodór	- spektrofotometria absorpcyjna cząsteczkowa (fotokolorymetria)		
		- metoda objętościowa (miareczkowa)		
54	Siarczyny	- chromatografia jonowa (IC)	PN-EN ISO 10304-3	
55	Sód	- absorpcyjna spektroskopia atomowa (ASA)	PN-ISO 9964-1/Ak	
		- emisyjna spektroskopia płomieniowa (ESP)	PN-ISO 9464-3/Ak	
		- chromatografia jonowa (IC)	PN-EN ISO 14911	
		- atomowa spektrometria emisyjna z plazmą wzbudzoną indukcyjnie ⁴⁾	PN-EN ISO 11885	
		- spektrometria mas z plazmą wzbudzoną indukcyjnie (ICP-MS)	PN-EN ISO 17294-2	
56	Srebro	- absorpcyjna spektroskopia atomowa (ASA) z atomizacją bezpłomieniową	PN-EN ISO 15586	
		- atomowa spektrometria emisyjna z plazmą wzbudzoną indukcyjnie ⁴⁾	PN-EN ISO 11885	

		- spektrometria mas z plazmą wzbudzoną indukcyjnie (ICP-MS)	PN-EN ISO 17294-2	
57	Substancje ekstrahujące się eterem naftowym	- metoda specyficzna ⁶¹	-	
58	Surfaktanty anionowe (substancje powierzchniowo czynne anionowe)	- spektrofotometria absorpcyjna cząsteczkowa (fotokolorymetria)	PN-EN 903	
59	Surfaktanty niejonowe (substancje powierzchniowo czynne niejonowe)	- spektrofotometria absorpcyjna cząsteczkowa (fotokolorymetria)	PN-ISO 7875-2	
60	Tal	- absorpcyjna spektroskopia atomowa (ASA) z atomizacją bezplomieniową	PN-EN ISO 15586	
		- spektrometria mas z plazmą wzbudzoną indukcyjnie (ICP-MS)	PN-EN ISO 17294-2	
61	Temperatura	- termometria, pomiar in situ podczas pobierania próbki	-	
62	Tetrachloroetylen (nadchloroetylen) (PER)	- chromatografia gazowa (GC)	PN-EN ISO 10301	wykrywalność 10 µg/l, dokładność i precyzja ± 50 % przy stężeniu równym dwukrotnej wartości wykrywalności
			PN-EN ISO 15680	
63	Tetrachlorometan (czterochlorek węgla) (CCl ₄)	- chromatografia gazowa (GC)	PN-EN ISO 10301	wykrywalność 0,1 µg/l przy stężeniach niższych od 0,5 mg/l (należy użyć czulego detektora) i 0,1 mg/l przy stężeniach wyższych od 0,5 mg/l, dokładność i precyzja ± 50 % przy stężeniu równym dwukrotnej wartości wykrywalności
			PN-EN ISO 15680	
64	Trichlorobenzen (TCB)	- chromatografia gazowa (GC)	PN-EN ISO 6468	wykrywalność 1 µg/l dla każdego izomeru z osobna, dokładność i precyzja ± 50 % przy stężeniu równym dwukrotnej wartości wykrywalności
65	Trichloroetylen (TRI)	- chromatografia gazowa (GC)	PN-EN ISO 10301	wykrywalność 10 µg/l, dokładność i precyzja ± 50 % przy stężeniu równym dwukrotnej wartości wykrywalności
			PN-EN ISO 15680	
66	Trichlorometan (chloroform) (CHCl ₃)	- chromatografia gazowa (GC)	PN-EN ISO 10301	wykrywalność 0,1 µg/l przy stężeniach niższych od 0,5 mg/l (należy użyć czulego detektora) i 0,1 mg/l przy stężeniach wyższych od 0,5 mg/l, dokładność i precyzja ± 50 % przy stężeniu równym dwukrotnej wartości wykrywalności
			PN-EN ISO 15680	
67	Tytan	- atomowa spektrometria emisyjna z plazmą wzbudzoną	PN-EN ISO 11885	

		indukcyjnie ⁴⁾		
68	Wanad	- absorpcyjna spektroskopia atomowa (ASA) z atomizacją bezplamieniową	PN-EN ISO 15586	
		- atomowa spektrometria emisyjna z plazmą wzbudzoną indukcyjnie ⁴⁾	PN-EN ISO 11885	
		- spektrometria mas z plazmą wzbudzoną indukcyjnie (ICP-MS)	PN-EN ISO 17294-2	
69	Lotne węglowodory aromatyczne – BTX (benzen, toluen, ksylen)	- chromatografia gazowa (GC)	PN-EN ISO 15680	
			PN-ISO 11423-1	
			ISO 11423-2	
70	Węglowodory ropopochodne	- chromatografia gazowa (GC)	PN-EN ISO 9377-2	
71	Polichlorowane bifenyle (PCB)	- chromatografia gazowa (GC)	PN-EN ISO 6468	
72	Zawiesiny łatwoopadające	- metoda objętościowa	-	
73	Zawiesiny ogólne	- metoda grawimetryczna (wagowa)	PN-EN 872	
		- filtracja przez membranę 0,45 µm, suszenie w 105 °C i ważenie	-	precyzja ± 5 %, dokładność ± 10 %
74	Adsorbowalne związki chloroorganiczne – AOX	- metoda specyficzna ⁶⁾	PN-EN ISO 9562	
75	Żelazo	- absorpcyjna spektroskopia atomowa (ASA) z atomizacją bezplamieniową	PN-EN ISO 15586	
		- spektrofotometria absorpcyjna cząsteczkowa (fotokolorymetria)	PN-ISO 6332	
		- atomowa spektrometria emisyjna z plazmą wzbudzoną indukcyjnie ⁴⁾	PN-EN ISO 11885	

Objaśnienia:

¹⁾ Metoda referencyjna powinna być dobrana (zgodnie z podanymi w rozporządzeniu technikami) spośród metodyk znormalizowanych, a zakres oznaczania określony w normie powinien odpowiadać zakresowi stężeń występujących w badanym ścieku.

²⁾ Jeżeli norma wskazana w załączniku zostanie zastąpiona i wycofana, za normę zalecaną należy uznać nową normę znajdującą się w zbiorze Polskich Norm.

³⁾ Stosując metodyki referencyjne analizy, uwzględnia się:

1) "wykrywalność" rozumianą jako takie stężenie analitu, jakie można wykryć w badanej próbce daną metodą pomiarową, które odpowiada sygnałowi obliczonemu z wartości ślepej próby plus trzykrotność odchylenia standardowego; wyznacza się ją również jako średnią obliczoną z wyników oznaczeń minimum 10 próbek ślepych, po odrzuceniu wyników odbiegających, wykrytych testem Dixona;

- 2) "precyzję" rozumianą jako stopień zgodności wyników wielokrotnych analiz tej samej próbki w określonych warunkach; miarą precyzji jest odchylenie standardowe (SD) lub względne odchylenie standardowe (RSD);
- 3) "dokładność" rozumianą jako stopień zgodności między średnim wynikiem uzyskanym w szeregu powtórzeń a wartością prawdziwą mierzonej wartości.
- ⁴⁾ Metoda szczególnie zalecana w sytuacjach oznaczania w jednej próbce większej liczby pierwiastków. Za pomocą tej metody można oznaczyć obok siebie następujące pierwiastki: srebro (Ag), glin (Al), arsen (As), bor (B), bar (Ba), beryl (Be), bizmut (Bi), wapń (Ca), kadm (Cd), kobalt (Co), chrom (Cr), miedź (Cu), żelazo (Fe), potas (K), lit (Li), magnez (Mg), mangan (Mn), molibden (Mo), sód (Na), nikiel (Ni), fosfor (P), ołów (Pb), siarka (S), antymon (Sb), selen (Se), krzem (Si), cyna (Sn), stront (Sr), tytan (Ti), wanad (V), wolfram (W), cynk (Zn), cyrkon (Zr).
- ⁵⁾ Dotyczy wyłącznie oznaczania chloru całkowitego przy jego wysokich stężeniach.
- ⁶⁾ Metoda specyficzna – procedura oznaczania jest wieloetapowa; najczęściej jest stosowana specyficzna dla danego wskaźnika aparatura.

**SUBSTANCJE SZCZEGÓLNIIE SZKODLIWE, POWODUJĄCE ZANIECZYSZCZENIE
WÓD, KTÓRE NALEŻY ELIMINOWAĆ (WYKAZ I), ORAZ SUBSTANCJE
SZCZEGÓLNIIE SZKODLIWE, POWODUJĄCE ZANIECZYSZCZENIE WÓD, KTÓRE
NALEŻY OGRANICZAĆ (WYKAZ II)**

WYKAZ I

Substancje szczególnie szkodliwe, powodujące zanieczyszczenie wód, które należy eliminować (wykaz I), stanowią poszczególne substancje – z wyjątkiem tych, które charakteryzują się niewielką toksycznością, trwałością i bioakumulacją, i z tego powodu są biologicznie nieszkodliwe lub są szybko przekształcane w wodzie w substancje biologicznie nieszkodliwe – należące do następujących rodzin i grup substancji:

- 1) związki fluorowcoorganiczne lub substancje, które mogą tworzyć takie związki w środowisku wodnym;
- 2) związki fosforoorganiczne;
- 3) związki cynoorganiczne;
- 4) substancje, które mają własności rakotwórcze, mutagenne lub teratogenne w środowisku wodnym lub przez to środowisko;
- 5) rtęć i jej związki;
- 6) kadm i jego związki;
- 7) trwałe oleje mineralne i węglowodory ropopochodne¹⁾;
- 8) trwałe syntetyczne substancje, które mogą pływać, pozostawać w zawieszeniu lub tonąć i które mogą kolidować z jakimikolwiek sposobami wykorzystania wód powierzchniowych.

Dla 19 substancji z wykazu I zostały ustalone najwyższe dopuszczalne wartości i są określone w tabeli I w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

WYKAZ II

Substancje szczególnie szkodliwe, powodujące zanieczyszczenie wód, które należy ograniczać (wykaz II), stanowią:

- 1) substancje należące do rodzin i grup substancji z wykazu I, nieujęte w tabeli I załącznika nr 3 do rozporządzenia;

- 2) niektóre substancje lub kategorie substancji należące do rodzin i grup substancji wymienionych niżej, które mają szkodliwy wpływ na środowisko wodne na określonym obszarze:
- a) następujące niemetale i metale oraz ich związki: cynk, miedź, nikiel, chrom, ołów, selen, arsen, antymon, molibden, tytan, cyna, bar, beryl, bor, uran, wanad, kobalt, tal, tellur, srebro,
 - b) biocydy i ich pochodne nieujęte w wykazie I,
 - c) substancje, które mają szkodliwy wpływ na smak lub zapach pochodzących ze środowiska wodnego produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz związki, które mogą spowodować powstanie takich substancji w wodzie, co spowodowałoby, że wody te nie nadawałyby się do spożycia przez ludzi,
 - d) toksyczne lub trwałe związki organiczne krzemu oraz substancje, które mogą spowodować powstanie takich związków w wodzie, z wyjątkiem tych, które są biologicznie nieszkodliwe lub są szybko przekształcane w wodzie w substancje nieszkodliwe,
 - e) nieorganiczne związki fosforu i fosfor niezwiązany,
 - f) nietrwałe oleje mineralne i węglowodory ropopochodne²⁾,
 - g) fluorki,
 - h) cyjanki,
 - i) substancje, które ujemnie wpływają na bilans tlenu w wodzie, szczególnie amoniak i azotyny.

Najwyższe dopuszczalne wartości dla wybranych substancji z wykazu II zostały określone w tabeli II w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

Jeżeli pewne substancje z wykazu II są rakotwórcze, mutagenne lub teratogenne, zostają włączone do kategorii 4 wykazu I.

Objaśnienia:

- ¹⁾ Trwałe oleje mineralne i węglowodory ropopochodne są substancjami ciekłymi pochodzącymi z ropy naftowej lub przeróbki chemicznej węgla, a także sama ropa naftowa, charakteryzujące się trudną rozpuszczalnością w wodzie, niską i bardzo niską prężnością par, a przez to pozostające przez długi okres w środowisku wodnym przy praktycznym braku emisji ich składników do atmosfery.
- ²⁾ Nietrwałe oleje mineralne i węglowodory ropopochodne są substancjami gazowymi lub ciekłymi o niskich temperaturach wrzenia (charakteryzujące się wysoką prężnością par i trudno emulgujące się w wodzie), które w normalnych warunkach łatwo odparowują, przemieszczając się tym samym ze środowiska wodnego do powietrza atmosferycznego.

UZASADNIENIE

Projekt niniejszego rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia określonego w art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, które zobowiązuje ministra właściwego do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, do określenia, w drodze rozporządzenia, substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, powodujących zanieczyszczenie wód, które powinny być eliminowane (wykaz I), substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, powodujących zanieczyszczenie wód, które powinny być ograniczane (wykaz II), warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, w tym najwyższych dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń oraz warunków jakie należy spełnić w celu rolniczego wykorzystania ścieków, a także miejsc i minimalnej częstotliwości pobierania próbek ścieków, metodyk referencyjnych analizy i sposobu oceny, czy ścieki odpowiadają wymaganym warunkom oraz najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń dla oczyszczalni ścieków przyjmujących ścieki komunalne z aglomeracji.

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z niewłaściwej transpozycji dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 26) oraz postanowień Traktatu o przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej, w zakresie tej dyrektywy. Prawidłowe wdrażanie dyrektywy 91/271/EWG odgrywa zasadniczą rolę w gospodarowaniu ściekami komunalnymi oraz ochronie środowiska wodnego w tym wód powierzchniowych do których ścieki są odprowadzane.

Obowiązujące rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie warunków jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. z 2006 r. Nr 137, poz. 984 oraz z 2009 r. Nr 27, poz. 169), nie spełnia wymogów określonych w dyrektywie Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, w zakresie wymaganych standardów oczyszczania ścieków komunalnych.

Celem przedmiotowego projektu jest wprowadzenie regulacji w zakresie zaostrzenia warunków odprowadzania ścieków komunalnych do wód lub do ziemi, w celu pełnej

i prawidłowej implementacji dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych. Zgodnie z wymaganiami dyrektywy 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych oraz postanowieniami Traktatu Akcesyjnego w zakresie tej dyrektywy, Rzeczpospolita Polska jest zobligowana do wdrożenia celów tej dyrektywy z dniem 31 grudnia 2015 r.

W świetle postanowień Traktatu Akcesyjnego, Rzeczpospolita Polska uzyskała derogacje dla art. 5.2 dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, co oznacza, że postanowienia tego artykułu będą obowiązywały z dniem wdrożenia celów dyrektywy. Z uwagi na niewłaściwą transpozycję dyrektywy 91/271/EWG dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych w zakresie art. 5.2, konieczne są zmiany kształtujące warunki wprowadzania ścieków do wód i do ziemi, w celu zgodności z prawem unijnym.

Podstawowa zmiana w stosunku do obowiązującego stanu prawnego w tej dziedzinie jest związana z koniecznością wprowadzenia nowego podejścia określania warunków wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi uzależnionego od wielkości aglomeracji, określonych w art. 43 ustawy – Prawo wodne. Przez zastosowanie tego przepisu, wszystkie oczyszczalnie ścieków występujące na terenie aglomeracji, w zależności od jej wielkości, powinny spełniać, z dniem 1 stycznia 2016 r., wymagania określone w załączniku 2 do projektowanego rozporządzenia. Dodatkowo zmiany dotyczą również warunków odprowadzania ścieków do wód i do ziemi określonych w załączniku 1 do rozporządzenia, w zakresie oczyszczalni ścieków o wielkości od 10 000 do 14 999 RLM.

Projektowane rozporządzenie nakłada obowiązek zastosowania podwyższonego usuwania biogenów dla wszystkich oczyszczalni ścieków położonych w aglomeracji powyżej 10 000 RLM. Czyli, gdy w aglomeracji powyżej 10 000 RLM znajduje się kilka oczyszczalni różnej wielkości, każda z nich powinna posiadać technologię podwyższonego usuwania biogenów.

Oznacza to:

- 1) wyposażenie aglomeracji > 100 000 RLM w oczyszczalnie ścieków z podwyższonym usuwaniem biogenów do wartości nieprzekraczalnych 10 mg N/l i 1 mg P/l lub 80% redukcji w przypadku fosforu ogólnego i 70–80% redukcji w przypadku azotu ogólnego,
- 2) wyposażenie aglomeracji 10 000 – 100 000 RLM w biologiczne oczyszczalnie ścieków z podwyższonym usuwaniem biogenów do wartości nieprzekraczalnych 15 mg N/l i 2 mg P/l lub 80% redukcji w przypadku fosforu ogólnego i 70–80% redukcji w przypadku azotu ogólnego;

3) wyposażenie aglomeracji 2 000 – 10 000 RLM w biologiczne oczyszczalnie ścieków spełniające standardy odpowiednio dla $BZT_5 = 25 \text{ mg/l O}_2$ lub 70-90% redukcji, $ChZT = 125 \text{ mg/l O}_2$ lub 75% redukcji, zawiesina ogólna 35 mg/l lub 90% redukcji.

W przypadku oczyszczalni ścieków występujących poza granicami aglomeracji, wymagania w zakresie warunków odprowadzania ścieków dla tych oczyszczalni zostały podwyższone w zakresie azotu i fosforu ogólnego. Biorąc pod uwagę, że cały obszar Polski został wyznaczony jako wrażliwy na zanieczyszczenia biogenne, projekt wprowadza regulacje normalizujące warunki odprowadzania ścieków dla wszystkich oczyszczalni.

Jednocześnie złączono obowiązujące aktualnie wymogi w zakresie warunków wprowadzania ścieków komunalnych do wód lub do ziemi, wyrażone przez minimalny procent redukcji, tak jak wynika to z dyrektywy 91/271/EWG. Obniżenie minimalnych wartości procentów redukcji zanieczyszczeń dotyczy RLM od 15 000: dla azotu ogólnego z 80–85% redukcji obowiązującej obecnie na 70–80%, dla fosforu ogólnego z 85–90% redukcji obowiązującej obecnie na 80%.

Projekt rozporządzenia ma bezpośredni wpływ na kształt i formę Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych, określonego w art. 43 ustawy – Prawo wodne. Spowoduje to bezpośrednio zwiększenie liczby przedsięwzięć polegających na wyposażaniu aglomeracji w efektywne systemy kanalizacyjne a co za tym idzie kosztów realizacji całego programu.

W przypadku pozostawienia regulacji prawnych tego rozporządzenia w obecnym kształcie skutkować to będzie brakiem prawidłowej transpozycji, a co za tym idzie błędnym wdrażaniem dyrektywy 91/271/EWG dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych w Polsce.

W wyniku czego Komisja Europejska może wystosować do Trybunału Sprawiedliwości wnioski przeciwko Polsce o naruszenie prawa unijnego. W konsekwencji może to doprowadzić do wyciągnięcia wobec Polski sankcji karnych w postaci ryczałtu bądź kary pieniężnej. Może to mieć tym samym negatywny wpływ na zatwierdzenie projektów współfinansowanych ze środków unijnych, a nawet skutkować wstrzymaniem wypłaty środków unijnych w sektorze gospodarki wodno-ściekowej (w przypadku wszczęcia przez Komisję Europejską procedury o naruszenie prawa unijnego).

Projekt rozporządzenia uwzględnia wymagania dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych w zakresie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków komunalnych do wód lub do ziemi.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), nie wymaga notyfikacji.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r.

o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Przedmiotowy projekt rozporządzenia oddziałuje na jednostki samorządu terytorialnego, które wykonują zadania własne gminy w zakresie kanalizacji i oczyszczania ścieków komunalnych. Regulacja ta adresowana jest również do podmiotów eksploatujących oczyszczalnie ścieków komunalnych, jak też pośrednio do organów właściwych w przedmiocie postępowania administracyjnego związanego z wydawaniem pozwoleń wodnoprawnych.

2. Konsultacje

Przedmiotowy projekt rozporządzenia należy poddać konsultacjom społecznym z następującymi instytucjami:

- 1) wojewodami,
- 2) marszałkami województw,
- 3) Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
- 4) Głównym Inspektorem Sanitarnym,
- 5) Państwową Radą Ochrony Środowiska,
- 6) Państwową Radą Ochrony Przyrody,
- 7) Krajową Radą Gospodarki Wodnej,
- 8) Instytutem Meteorologii i Gospodarki Wodnej w Warszawie,
- 9) Instytutem Ochrony Środowiska,
- 10) Państwowym Instytutem Geologicznym,
- 11) Instytutem Ekologii Terenów Uprzemysłowionych,
- 12) Instytutem na Rzecz Ekorozwoju,
- 13) Narodową Fundacją Gospodarki Wodnej w Katowicach,
- 14) Centrum Prawa Ekologicznego we Wrocławiu,
- 15) Izbą Gospodarczą Wodociągi Polskie,
- 16) Biurem Wspierania Lobbyingu Ekologicznego,
- 17) Krajową Izbą Gospodarczą,
- 18) regionalnymi zarządami gospodarki wodnej,
- 19) NSZZ „Solidarność”,

- 20) OPZZ,
- 21) Fundacją „Partnerstwo dla środowiska”,
- 22) Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego,
- 23) Prezesem Najwyższej Izby Kontroli,
- 24) Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych,
- 25) Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

3. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Przedmiotowy projekt rozporządzenia stanowi akt wykonawczy do ustawy – Prawo wodne, transponującej postanowienia dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych. Zgodnie z wymaganiami dyrektywy 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych oraz postanowieniami Traktatu Akcesyjnego w zakresie tej dyrektywy, Rzeczpospolita Polska jest zobligowana do wdrożenia celów tej dyrektywy z dniem 31 grudnia 2015 r.

W świetle postanowień Traktatu Akcesyjnego, Rzeczpospolita Polska otrzymała derogacje dla art. 5.2, ww. dyrektywy co oznacza, że postanowienia tego artykułu będą obowiązywały z dniem wdrożenia celów tej dyrektywy. Z uwagi na błędną transpozycję dyrektywy w zakresie tego artykułu, konieczne są zmiany w zakresie załącznika nr 1 oraz wprowadzenie nowego załącznika nr 2 do rozporządzenia w celu osiągnięcia zgodności z prawem UE.

Zastosowanie art. 5.2 oraz art. 4 dyrektywy 91/271/EWG dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych będzie się wiązać z określeniem standardów oczyszczania ścieków w zależności od wielkości aglomeracji. Dodatkowo w przypadku aglomeracji powyżej 10 000 RLM zastosowania podwyższonego usuwania biogenów na wszystkich oczyszczalniach ścieków w tych aglomeracjach oraz podwyższenia standardów oczyszczania ścieków w oczyszczalniach na terenie aglomeracji powyżej 100 000 RLM.

W przypadku zastosowania art. 5.2 dyrektywy 91/271/EWG dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, w ramach Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych (KPOŚK), koniecznym będzie przeprowadzenie dodatkowych inwestycji.

Aktualnie na potrzeby opracowania projektu IV Aktualizacji Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych (IVAKPOŚK) przeanalizowano zakres inwestycyjny niezbędny do realizacji do końca 2015 r.

Sieć kanalizacyjna:

- budowa 23 220, 7 km
- modernizacja 2 200,9 km

Oczyszczalnie ścieków komunalnych:

- budowa 221 nowych
- 125 modernizacja
- 107 rozbudowa
- 347 rozbudowa i modernizacja

Koszt realizacji projektu IV AKPOŚK oszacowano na ok. 29,36 mld zł

w tym:

- na budowę lub modernizację systemów kanalizacji zbiorczej – ok. 18,75 mld zł,
- na budowę, rozbudowę lub modernizację oczyszczalni ścieków – ok. 10,6 mld zł.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projekt rozporządzenia może mieć wpływ na rynek pracy związany z rozwojem branży projektowej i budowlanej, w wyniku większego zapotrzebowania związanego z pilną realizacją inwestycji.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projekt rozporządzenia nie będzie miał znaczącego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

Wprowadzono regulację dot. oczyszczalni ścieków przemysłowych w aglomeracjach.

W przypadku gdy oczyszczalnia przemysłowa, oczyszcza ścieki komunalne generowane w aglomeracji, wówczas musi ona spełniać warunki odpowiednie jak dla oczyszczalni ścieków komunalnych w aglomeracji. A w zakresie pozostałych zanieczyszczeń powinna spełniać warunki określone dla oczyszczalni przemysłowych – załącznik nr 3 do rozporządzenia.

Wprowadzenie tej regulacji będzie miało wpływ na funkcjonowanie przedsiębiorstw, których oczyszczalnie przemysłowe oczyszczają ścieki komunalne.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Przewidywane w projekcie zmiany będą miały pozytywny wpływ na środowisko i przyczynią się do poprawy jakości wód powierzchniowych i podziemnych.

W związku z realizacją inwestycji polegających na ograniczeniu zrzutów niedostatecznie oczyszczanych ścieków, regulacja ta skutkować będzie poprawą czystości środowiska wodnego regionów, w których zrealizowane zostaną omawiane inwestycje, a tym samym będzie mogła mieć wpływ na walory rekreacyjne i turystyczne tych regionów.

7. Wskazanie źródeł finansowania

Projekt rozporządzenia pociąga za sobą obciążenia dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Formy wspierające realizację tych przedsięwzięć to pożyczki, dotacje, dopłaty do oprocentowanych preferencyjnych kredytów udzielane przez krajowe fundusze ekologiczne (NFOŚiGW, wfośigw). Istotne źródło wsparcia realizacji inwestycji polegających na dostosowaniu oczyszczalni ścieków do wymagań art. 5.2 dyrektywy będą stanowiły środki krajowych funduszy ekologicznych (NFOŚiGW i wfośigw). Wsparcie będzie udzielane w formach określonych w art. 411 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Wsparcie w finansowaniu tych inwestycji będą stanowiły również dostępne fundusze Unii Europejskiej. Środki na realizację tych inwestycji pochodzić będą m. in. z Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko. Planowane jest sfinansowanie działań dostosowujących ze środków POIiŚ w ramach już wyłonionych projektów, z powstałych w trakcie realizacji przedsięwzięć oszczędności.

Wsparcie działań podejmowanych przez gminy w ramach wdrożenia dyrektywy ściekowej zgodnie z art. 4 i art. 5.2 ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej planowane jest w formie pożyczek niebędących formą bezzwrotną.

W latach 2014 i 2015 zakłada się odpowiednio 137 mln zł i 541 mln zł, zaś w latach 2016–2023, 30 mln zł rocznie.

Zgodnie z informacjami uzyskanymi z wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki

wodnej, fundusze te planują przeznaczenie na wsparcie działań podejmowanych przez gminy w ramach wdrożenia dyrektywy ściekowej zgodnie z art. 4 i art. 5.2, w latach 2014–2023, środków w wysokości około 1 130 mln zł. Formą wsparcia preferowaną przez wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej jest forma pożyczki.

Podsumowując, koszty wdrożenia dyrektywy ściekowej zgodnie z art. 4 i art. 5.2 gminy będą ponosiły ze środków własnych, korzystając jednocześnie z opisanych wyżej systemów wsparcia finansowego.

8. Wpływ regulacji na ochronę środowiska i zdrowie ludzi

Projekt rozporządzenia będzie miał pozytywny wpływ na ochronę środowiska, gdyż poprzez zaostrenie warunków odprowadzania ścieków do wód lub do ziemi, przyczyni się do poprawy stanu wód powierzchniowych i podziemnych, co w efekcie poprawi stan wód Morza Bałtyckiego. Tym samym wyposażanie aglomeracji w efektywne systemy kanalizacyjne będzie wpływało na poprawę stanu środowiska wodnego, a tym samym zdrowie ludzi.

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia

w sprawie przyjęcia planu zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszaru dorzecza ...

Na podstawie art. 88h ust. 13 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się plan zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszaru dorzecza ... w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia określonego w art. 88h ust. 13 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, które zobowiązuje Radę Ministrów do przyjęcia planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla poszczególnych obszarów dorzeczy.

Plan zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszaru dorzecza ... zawiera katalog działań zmierzających do osiągnięcia celów zarządzania ryzykiem powodziowym. Plan obejmuje wszystkie aspekty zarządzania ryzykiem powodziowym, kładąc nacisk na działania zapobiegawcze, ochronne, przygotowawcze, na rzecz zrównoważonego zagospodarowania przestrzennego, retencji wód, kontrolowanych zalewów łącznie z systemami wczesnego ostrzegania i prognozowania powodzi. Uwzględnia on cechy charakterystyczne dla dorzecza ...

Plan zarządzania ryzykiem powodziowym uwzględnia w szczególności analizę kosztów i korzyści, zasięg powodzi i trasy przejścia fali powodziowej, obszary o potencjalnych możliwościach retencyjnych, a także cele środowiskowe zawarte w Ramowej Dyrektywie Wodnej, zasady gospodarowania wodą i gruntami, elementy planowania przestrzennego i zagospodarowania terenu, ochronę przyrody oraz żeglugę i infrastrukturę portową.

W dłuższej perspektywie czasowej zakłada się, że ocena ryzyka powodziowego będzie modyfikowana i dostosowywana do zmieniających się warunków w obszarach dorzeczy, również tych związanych ze zmianą klimatu czy częstotliwością występowania powodzi. Przeglądy, a następnie aktualizacje dokumentów planistycznych mają następować w cyklu 6-letnim.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) nie wymaga notyfikacji.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Przedmiotowy projekt rozporządzenia oddziałuje na

2. Konsultacje

Przedmiotowy projekt rozporządzenia należy poddać konsultacjom społecznym z następującymi instytucjami:

- 1) wojewodami,
- 2) marszałkami województw,
- 3) Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
- 4) Państwową Radą Ochrony Środowiska,
- 5) Państwową Radą Ochrony Przyrody,
- 6) Krajową Radą Gospodarki Wodnej,
- 7) Instytutem Meteorologii i Gospodarki Wodnej w Warszawie,
- 8) Instytutem Ochrony Środowiska,
- 9) Państwowym Instytutem Geologicznym,
- 10) Instytutem Ekologii Terenów Uprzemysłowionych,
- 11) Instytutem na Rzecz Ekorozwoju,
- 12) Narodową Fundacją Gospodarki Wodnej w Katowicach,
- 13) Centrum Prawa Ekologicznego we Wrocławiu,
- 14) Izbą Gospodarczą Wodociągi Polskie,
- 15) Biurem Wspierania Lobbyingu Ekologicznego,
- 16) Krajową Izbą Gospodarczą,
- 17) regionalnymi zarządami gospodarki wodnej,
- 18) NSZZ „Solidarność”,
- 19) OPZZ,
- 20) Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych,
- 21) Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

3. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Przyjęcie formy aktu normatywnego dla planów zarządzania ryzykiem powodziowym nie będzie miało wpływu na koszty wprowadzania zmian w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, planie zagospodarowania przestrzennego województwa, miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz

w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego lub decyzji o warunkach zabudowy. Obowiązek dokonania w tych dokumentach zmian, wynika bowiem z przedstawienia granic obszarów, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat lub na których istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzenia ekstremalnego oraz obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, na mapach zagrożenia powodziowego i mapach ryzyka powodziowego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Brak wpływu.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu.

7. Wskazanie źródeł finansowania

Brak wydatków z budżetu państwa.

8. Wpływ regulacji na ochronę środowiska i zdrowie ludzi

Nadanie planom zarządzania ryzykiem powodziowym formy aktu prawa powszechnie obowiązującego pozytywnie wpłynie na osiągnięcie celów zarządzania ryzykiem powodziowym, a tym samym na ochronę środowiska oraz życie i zdrowie ludzi.

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia

w sprawie planu przeciwdziałania skutkom suszy na obszarze dorzecza ...

Na podstawie art. 88s ust. 8 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się plan przeciwdziałania skutkom suszy na obszarze dorzecza ... w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia określonego w art. 88s ust. 8 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, które zobowiązuje Radę Ministrów do przyjęcia planów przeciwdziałania skutkom suszy dla poszczególnych obszarów dorzeczy.

Ochrona przed suszą jest prowadzona zgodnie z planami przeciwdziałania skutkom suszy na obszarach dorzeczy. Plan przeciwdziałania skutkom suszy dla obszaru dorzecza ... zawiera analizę możliwości powiększenia dyspozycyjnych zasobów wodnych, propozycje budowy, rozbudowy lub przebudowy urządzeń wodnych, jak również propozycje niezbędnych zmian w zakresie korzystania z zasobów wodnych oraz zmian naturalnej i sztucznej retencji. Zawiera on ponadto katalog działań służących ograniczeniu skutków suszy.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) nie wymaga notyfikacji.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Przedmiotowy projekt rozporządzenia oddziałuje na

2. Konsultacje

Przedmiotowy projekt rozporządzenia należy poddać konsultacjom społecznym z następującymi instytucjami:

- 1) wojewodami,
- 2) marszałkami województw,
- 3) Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
- 4) Państwową Radą Ochrony Środowiska,
- 5) Państwową Radą Ochrony Przyrody,
- 6) Krajową Radą Gospodarki Wodnej,
- 7) Instytutem Meteorologii i Gospodarki Wodnej w Warszawie,
- 8) Instytutem Ochrony Środowiska,
- 9) Państwowym Instytutem Geologicznym,
- 10) Instytutem Ekologii Terenów Uprzemysłowionych,
- 11) Instytutem na Rzecz Ekorozwoju,
- 12) Narodową Fundacją Gospodarki Wodnej w Katowicach,
- 13) Centrum Prawa Ekologicznego we Wrocławiu,
- 14) Izbą Gospodarczą Wodociągi Polskie,
- 15) Biurem Wspierania Lobbyingu Ekologicznego,
- 16) Krajową Izbą Gospodarczą,
- 17) regionalnymi zarządami gospodarki wodnej,
- 18) NSZZ „Solidarność”,
- 19) OPZZ,
- 20) Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych,
- 21) Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

3. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Przyjęcie formy aktu normatywnego dla planów przeciwdziałania skutkom suszy nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Brak wpływu.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu.

7. Wskazanie źródeł finansowania

Brak wydatków z budżetu państwa.

8. Wpływ regulacji na ochronę środowiska i zdrowie ludzi

Nadanie planom przeciwdziałania skutkom suszy formy aktu prawa powszechnie obowiązującego pozytywnie wpłynie na przeciwdziałanie skutkom suszy, a tym samym na ochronę środowiska oraz życie i zdrowie ludzi.

08/01BS

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia

w sprawie planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza ...

Na podstawie art. 114 ust. 5 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza ... w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951 i 1513 oraz z 2013 r. poz. 21 i 165.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia określonego w art. 114 ust. 5 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, które zobowiązuje Radę Ministrów do przyjęcia planów gospodarowania wodami dla poszczególnych obszarów dorzeczy.

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza jako dokumenty, które obejmują działania zmierzające do spełnienia celów w zakresie osiągnięcia i utrzymania dobrego stanu wód, a w szczególności ekosystemów wodnych i od wód zależnych – nie stoją w sprzeczności z realizacją działań mogących wpłynąć na pogorszenie stanu wód, o ile działania te służą nadrzędemu celowi społecznemu lub wynikają z przyjętych polityk, planów lub programów, a ich realizacja jest uzasadniona pod względem ekonomicznym, społecznym lub gospodarczym. PGW są syntezą prac prowadzonych na obszarze dorzecza w cyklu planistycznym. Zgodnie z art. 114 ust. 1 ustawy – Prawo wodne zawierają:

- 1) ogólny opis cech charakterystycznych obszaru dorzecza w tym wykaz jednolitych części wód powierzchniowych wraz z podaniem ich typów i ustalonych warunków referencyjnych (JCWP) i jednolitych części wód podziemnych (JCWPd),
- 2) podsumowanie identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych,
- 3) wykaz obszarów chronionych wraz z graficznym przedstawieniem,
- 4) wykazy, o których mowa w art. 113 ust. 3 pkt 1a Prawa wodnego, wraz z ich graficznym przedstawieniem, o ile jest dostępne,
- 5) mapę sieci monitoringu, wraz z prezentacją programów monitoringowych,
- 6) ustalenie celów środowiskowych dla jednolitych części wód i obszarów chronionych,
- 7) podsumowanie wyników analizy ekonomicznej związanej z korzystaniem z wód,
- 8) podsumowanie działań zawartych w programie wodno–środowiskowym kraju,
- 9) wykaz innych szczegółowych programów i planów gospodarowania dla obszaru dorzecza dotyczących zlewni, sektorów gospodarki, problemów lub typów wód, wraz z omówieniem zawartości tych programów i planów,
- 10) podsumowanie działań zastosowanych w celu informowania społeczeństwa i konsultacji społecznych, opis wyników i dokonanych na tej podstawie zmian w planie,
- 11) wykaz organów właściwych w sprawach gospodarowania wodami na obszarze dorzecza,

12) informacje o sposobach i procedurach pozyskiwania informacji i dokumentacji źródłowej wykorzystanej do sporządzenia planu oraz spodziewanych wynikach realizacji planu.

Szczegółowy zakres opracowywania planów gospodarowania wodami na obszarze dorzecza określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 marca 2013 r. w sprawie szczegółowego zakresu opracowywania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy (Dz. U. poz. 578).

Projekt rozporządzenia, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) nie wymaga notyfikacji.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Przedmiotowy projekt rozporządzenia oddziałuje na

2. Konsultacje

Przedmiotowy projekt rozporządzenia należy poddać konsultacjom społecznym z następującymi instytucjami:

- 1) wojewodami,
- 2) marszałkami województw,
- 3) Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
- 4) Państwową Radą Ochrony Środowiska,
- 5) Państwową Radą Ochrony Przyrody,
- 6) Krajową Radą Gospodarki Wodnej,
- 7) Instytutem Meteorologii i Gospodarki Wodnej w Warszawie,
- 8) Instytutem Ochrony Środowiska,
- 9) Państwowym Instytutem Geologicznym,
- 10) Instytutem Ekologii Terenów Uprzemysłowionych,
- 11) Instytutem na Rzecz Ekorozwoju,
- 12) Narodową Fundacją Gospodarki Wodnej w Katowicach,
- 13) Centrum Prawa Ekologicznego we Wrocławiu,
- 14) Izbą Gospodarczą Wodociągi Polskie,
- 15) Biurem Wspierania Lobbyingu Ekologicznego,
- 16) Krajową Izbą Gospodarczą,
- 17) regionalnymi zarządami gospodarki wodnej,
- 18) NSZZ „Solidarność”,
- 19) OPZZ,
- 20) Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych,
- 21) Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

3. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Przyjęcie formy aktu normatywnego dla planów gospodarowania wodami na obszarze dorzeczy nie wpłynie na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Brak wpływu.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu.

7. Wskazanie źródeł finansowania

Brak wydatków z budżetu państwa.

8. Wpływ regulacji na ochronę środowiska i zdrowie ludzi

Nadanie planom gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy formy aktu prawa powszechnie obowiązującego pozytywnie wpłynie na osiągnięcie celów środowiskowych w zakresie ochrony wód, a tym samym na ochronę środowiska oraz życie i zdrowie ludzi.

09/01/BS